

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σποζόμενα

803740

LYON

1898

παλαίστρια

Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ,
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Verustissimum Authorum Georgica & Bucolica, & Gnomica poemata quae sup-
er sunt.*

Accessit huic editioni

*Is. Hortiboni Theocriticarum Lectio-
num libellus.*

Cetera sequentes paginae indicant.

Coloniae Allobrogum.

Apud Iohann. Vignon.
M. DCXII.

TYPOGRAPHVS LECTORI beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quid in hac nostra editione, prater ea qua priore habuisti, sit praestitum, paucis rem habe:

Primum Græca ut quàm emendatissimè ederentur operam studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa fecimus meliora.

Tertiò, quedam adiunximus carmina partim Theocriti, partim aliorum poetarum, qua in priori deerant: quedam etiam qua in nullis reperias.

Musæi quoque poema & propter elegantiam, & quia non videbatur argumentum alienum, edere visum est.

Postremò, Isaaci Horriboni Lætionum Theocriticarum libellum addidimus, in quo cum Theocriti tum aliorum poetarum loci non pauci quàm emendatur, quàm explicantur.

I. CRISPINI. de sua editione dixit.

*Si decus est paucis quàm plurima dicere, & aplo:
Quidni etiam exiguo claudere multa libro?*

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆPA-
TIO,

IOHANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defeffum labori-
bus quid vetat in amēnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiefcendi gratia excurrere? Sa-
nē fuit ea mihi iam dudum in
promo vendis (quoad potui) (li-
terarū studiis voluntas, ut quum
à grauioribus illis, imò primariis Autoribus eden-
dis otij quid superellet, fecundariis qui ad huma-
nitatem pertinent, impenderem. Maximè verò iis
qui viciniore origini, vt Plato monet in Phile-
bo, mius attactarum sordium habent: qui verbis
lectis, aptis & illustribus idem efficiunt, quod pi-
ctores præstant suis pigmentis candoris ac ruboris,
& aliis cuiusque generis coloribus scitè omnino
adhibitis & eleganter. Ac quum superioribus an-
nis ab Homero poetarum principe cœptum eſſet,
nunc alterum ab illo, Hesiodum Aſcræum illi ὁμό-
γερον, Theognidem quoque & Phocylidem: Theo-
critum aliòſque primarios Poetas, qui ob excel-
lentis & exquisitæ ſcriptionis doctes vetuſtatem fer-
re potuerunt, proſequi non iniucundum duximus
ea forma quæ & domi & foris oblectet, nec impe-
diat circumgeſtātem. Diſtinxiſimus quidem eos
velut in tres claſſes, quarum primam Hesiod

operibus τῆς σωζομένης: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰς ὅλην ἐξέδοις: tertiam ipsi Theo- gnidi ceterisque Γνωμολόγοις hac exiguitate dedi- mus, ut in vnum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula de- monstrabit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pluribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun- dam horum Poetarum lectionem remorer, aut ve- recundiz terminos nimia commendatione transi- liam Spero: equidem susceptum hunc laborem in- que eo doctorum virorum præstitam operam atque industriam studiosis nec inutilem nec ingratam futuram, cum & Latina versio, quæ de Græcis fide- liter expressa est, omnibus è regione coniuncta detur: tum etiam breuibus ea annotationibus in- dicata sint quæ necessaria erant, huiusque enehi- ridioli modulo potissimum conueniebant.

Atque ut ingenuè semper agnouimus à quibus profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in hos Poetas citata extant, pleraq. nobis benignè communicauit D. Porcus Eretensis, vir Græcè atq. Latine doctissimus: multa etiam apud B. Marcuardū contulit C. Auberius Triumcurianus, præsertim in iis quæ Simonis Rhodio attribuantur; quæ præter- quam quod sunt ὀρθογραφία arbitratu veteris Au- toris efficta corruptissima erant. Ioannes Pedias- mus Theocriti Σύνεξις declaraturus, quantis dif- ficultatibus afficeret et inane testificatus est his ver- bis: τὸ δὲ τῆς Θεοκρίτου συνέξεως ἀντιγράψαι ὁ μὲν οὐκ ἔδρα, διὰ τὸ πλὴν τῆς μεταφράσεως πύκνωσιν, καὶ διὰ τὸ ἀπρε- στίως τῆς μετὰ τὸν Θεοκρίτου ἐκδομένης ἰχθυοῦσας τὸ ἐν αὐτῇ τῆς σωτῆσεως καὶ ταῦτα μὴ εἶναι τὴν ἀπὸ τοῦ σωτῆρος ἀγαθῆς καὶ ἐκφυλοῦσας τὴν ἀπὸ τοῦ σωτῆρος ἀγαθῆς. Quæ autem præfatio æquius de Ouo, Aliis, ac Sec. III, a. m.

OECONOMIA.

Annotationes in *Ερμα ὑπὸ Ημίονος*, Philippo Melipotissimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiaria descriptio, nobis à D. Porto Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II

BYCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poetices principia excolenda quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad *Aratores* se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *Heroas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso *Eclo-gæ*, i. principio ob oculos posuit,

Ti'yre tu patula recubans sub regmine fagi, &c.

V. Viansemius aliisque hæc Eidyllia exposuerant.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRM.

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubertius.

MOSCHI Syracusij

BIONIS Smyrnæi Eidyllia, ex A. Mækerchtum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Iamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiacæ annotationibus, selectis E. Vineti, I. Hetelij I. Schegkij, aliorumq. lucubrationibus expolita.

PHOCYLIDIS poema admonitorium
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V.
 Amerpachij aliorumque observationibus illustrata
SOLONIS sententiæ quæ supersunt,
TYRTÆI varia,
SIMONIDIS pleraque,
THIANI,
NAVMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI.
EVENI PARII,
ERATOSTHENIS,
MENEKRATIS,
POSIDIPPI,
METHODORI,

TIMOCLIS. Quorum sententiæ pleraque
 multi magni scriptores veluti axiomata & oracula
 non sine honoris præfatione citarunt, Plato (in-
 quam) Aristoteles, Xenophon. Plutarchus, A-
 thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus: ac
 de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
 Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SEQUI-
 tur eadem tertia Enchiridij parte.

SENARIO RVM Libellus, continens
 aliorumque Poetarum sententiæ: quemadmo-
 dum ex indice ad calcem illius tertiæ partis
 appposito constabit.

ADDITIONA sunt eiusdem cum superioribus ar-
 gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
 gmentis: quorum nomina idem Index commen-
 strat.

Fructu his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

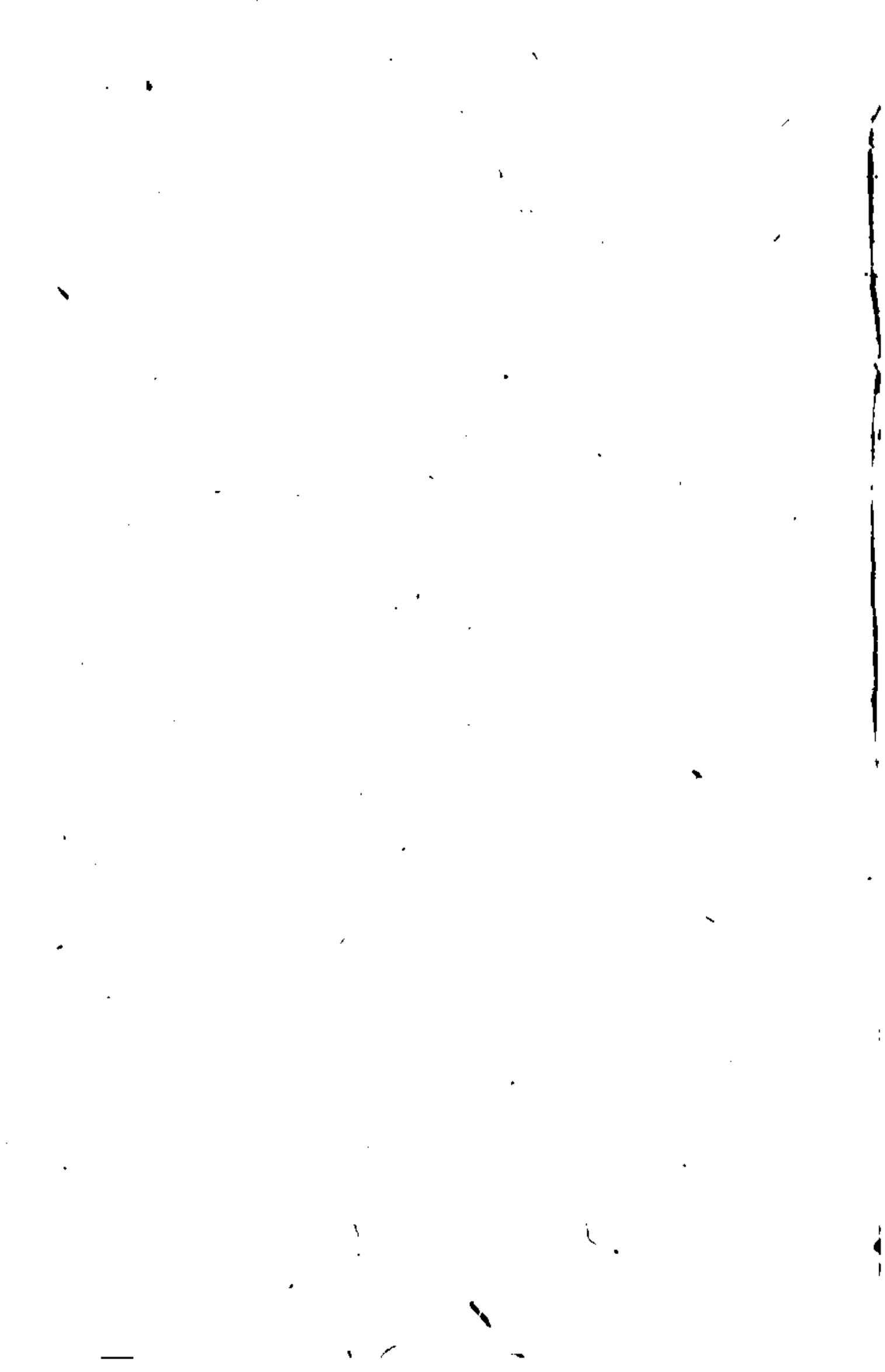
ΗΨΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΔΣ
regis Erge regis Hmregi.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

ΑΞΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

ΘΕΟΓΟΝΙΑ

*Hesiodi Ascrei Poete ut vetustissimi, ita puri-
ssimi, opera quæ supersunt omnia: Latina ver-
sione & brevibus annotationibus iisque sele-
ctis. exposta.*

ANNOTATIONES IN

Opera Hesiodi ex doctiss. virorum
scriptis collectæ.

ΤΑΓΗ. ΗΣΙΟΔΟΥ. Super Homeri atque Hesiodi
vitate, ait Gellius lib. 3. cap. 11. non cōsentiri vter natus
prior: dub. ut tamen non est quin aliquo tempore eo-
dem vixerint. **ΑΣΚΡΑΙΟΥ.**) Sacerdos fuit
templi Musarum in Helicone monte Boeotia. in Ascra
pago ad radicem eius morans. Inde Virgilius, quia hūc
Pocam & tot Georgicorum scriptoribus imitatus est,
dixit. Ascræumq. cano Romana per oppida car-
men. Ερρα δὲ Ημῆρα. Non dubium est quin idem
Virg. initio Georgicorum hanc inscriptionem expres-
sent hoc versu, Quid facias lætas segetes? quo si-
dere terram, &c.

Breviter autem summam rei complectitur hic titulus:
nam per Opera significat agriculturam esse artem qua
non inerti otio, aut alieno sumptu, sed ipsa actione per-
agatur. Per Dies autem innuit suo tempore singula fa-
cienda esse. In priori igitur Operum libro ad labo-
rem adhortatur agricolam futurum. Obiter etiam a-
lia atque alia præcepta de moribus tradit, ad iusti-
tiam & pietatem colendam, iniustitiam verò & igna-
viam vitandam. In secundo autem artem agricul-
tura tradit. Duo ergo agit, primum, ut voluntarium
habeat agricolam: deinde, ut peritum.

Ἠ 1. ΜΟΥΣΩΝ. Duplicem invocationē ponit: prior hæc, ad
Musas, posterior (Ἠ 8.) ad Iovem dirigatur, ut in Per-
se fratre docendo sit auxiliator.

- ¶ 3. Οἱ τὸ δ' αἰ.) Enumerat pias quasdam sententias de Deo. Porro: ὅν potest intelligi ἕπον, more Attico, ut sit δ' ὅν ἕπον, quomodo, cui: quod nonnulli interrogatine, alij vero absque interrogatione intelligunt. Alij non minus commodè exponunt, δ' ὅν, vel καὶ δ' ὅν αἰα, secundum quæm rationem gubernantur homine πατὸς ὅ πατὸς afferunt ut apud Latinos loquor & dico: est enim πατὸς, de quo magna fama est: πατὸς autem honoratus, & ad certam functionem & dignitatem assumptus.
- ¶ 5. Πῆμα μὲν.) Contractio est in voce πῆμα. ut Iliad p. Virgil. quoque dixit aluaria pro alvearia. Æsopus (refte Laetio) quam rogaretur quid ageret Deus, respondi: πῆμα μὲν ὑψιλά τε περὶ τοῖ, τὰ δ' ταπεινὰ ὑψοῖ.
- ¶ 8. Καὶ δ' αἰ.) Innocatio ad Iovem. Δίμυστος vocis præceptum de moribus.
- ¶ 11. Οὐκ ἄρα.) Duplicem narrat contentionem augenda rei familiaris, alteram vituperandam, quam per iniuriam & scelus cumulantur opes: alteram dignam laude.
- ¶ 15. Οὐκ ἔτι τὸ γὰρ φαλῆ.) Ostendit non fieri per se, & hæc contentio tanto opere diligatur ab hominibus, cum tamen sit noxia: sed per accidens, quia scilicet non possint discernere à verè expediendis ea que falsò boni speciem præ se ferunt: idque natura quodam fito. ¶ 20. ἀπειθαρχοῖ, meritem, qui manus nulli operi admonet. φαλῆ enim & manum & ipsum opus significat.
- ¶ 24. ἀγαθὰ. Probat artificum inter se amulationes, Hos duos versus Plato in Lyside, & Aristot. 5. Polit. & 2. Rhet. & Galenus, ad priorem noxiam contentionem referunt. Plutarchus autem bona illi & salutarium Poeta nostra attribuit.
- ¶ Pag. 3. ἡ. 3. Ω Πίπον.) Alloquitur fratrem, & iam traditam doctrinam ad eius emendationem accommodat: eumque debet acur à contentionibus fratribus, quia infelicitate circa eas versantur cuncti singulis temporibus sui prouocant,

OPERA HES.

- non adfuerint. *καὶ ὁ ἄλλος*, opithec non aptissimum in-
 honesta concētionu, quia malis gaudeat, v. l. quod mali
 ea gaudeant. N. 6. *Ωπὴ*) absque aspiratione. pro *ὄπῃ*.
αὐτὸς legunt. *ὄπῃ*, tempus. N. 9. *Τὸ δὲ κακοποιῶν*.)
 Concessio ironica. Quando dicatus es, & abundas iam
 re familiari, nec animus à male revocari potest, age per
 me licebit litige quādiu voles. N. 14. *Ἀππάζων*.)
βασιλῆας vocat pref. Hos singularium urbium, quem-
 admodum & Homerus.
- N. 16. *Νέπιος*) Mediocritatem cōmendat, & redarguit
 iudices & gubernatores qui indulgent suis cupiditati-
 bus, & à vitæ fragilitate digrediuntur ad *πλεονεξίαν*
 iniustam: & ostendit primum ipsos ignorare vim &
 utilitatem iustitiæ longè potiore[m] quàm iniustitiæ &
πλεονεξίας: deinde etiam non considerare quanta sit
 com. odi. as tenuis & frugalis victus. Intelligit ergo
 per *ἡμῶν*, medium inter lucrum & damnum, quod est
 iustum, & honestum atque utile. *παντὸς*, i. cōto, quo
 & sua pars retinetur, & alterius ad se pertrahitur.
 Plato. 5. Polit. & 3 Legum intelligit de mediocritate in
 statib. civilibus amplectenda.
- N. 18. *Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι*. pro *γὰρ κρύψαντες*, occultaverunt.
 Causam huius ignorantie ostendit esse voluntatē Dei,
 qui voluerit abscondi ab intelligentia communi ho-
 minum hanc faciliorem vitæ rationem.
- N. 19. *Πνιδίος*.) illius primæ & melioris vitæ rationem
 commendat, ita ut ostendat in ea servata posse facile
 quemque non admodum industrium vel vnius diei la-
 bore efficere quod sufficiat in integrum annum.
- N. 21. *πνιδίον*.) Quidam non pronavis gubernaculo, sed
 prostiva, sti uamq. pro aratro accipiunt. Solent autem
 rustici instrumenta lignea super fumosa laquearia col-
 locare, ut fumus ea corroborat & induret.
- N. 23. *Ἀλλὰ Ζῆς*.) Longam fabulam recenset de Pando-
 ra, qua docet Iovem iratum à didisse ignem, i. irrita-
 tem, quæ penitus abstrusa est in natura. Sed cū n Pro-

methæu ostendisset hominibus recta & benefica, misit
Jupiter Pandoram, i. voluptatem, qua multis rebus
opus habet, augētque quotidie sumptus, & quāvis mul-
tis modis abblādiuntur, malorum tamen omnium, mor-
borūque causa est. Prometheus autem, i. sapiens ali-
quis monitor, vel ratio, vetat recipere voluptatem: at
Epimætheus, i. sensus, non oscutans rationi, noxiam vo-
luptatem incautus recipit, sed serò recipisse pœnitet,
No. nulli paulò aliter exponunt, ut mox patebit. Πρὸς
μυθῶν 9 & 10. μὲν δὲ πρῶτον, prospiciens, solers, industrius,
eoque non insecutus quosdam intelligitur vi hu-
mani in anī.

v 26 Κρύψας) Jupiter abscondit ignem, cuius beneficio
ferē omnes artes exercentur. Vel ignem, i. mentis vim
soler. & n., ut simplicius viverent homines.

v 28. Ἐν κείνῳ (Ignem ferulū optimē servari auctor est
Plinius libr. 13. cap. 22. τὸ 31. Ἀδύπητος.) Est qua-
dam ἡμῶν ἀποδοξία approbatio. Pulchre hic notatur inge-
niosam studium, & inconsiderata in successu suū
conatuum laetitia. τὸ 34 ἰδὲ κενῶν.) Ea ferē est
humanarum rerum conditio, ut illa ipse cupiditates
qua omnis generis mala secum trahunt, nos dele-
ctent.

v 36 Ηφαίστου.) Recenset iam quomodo Pandora con-
dita sit. Al. Gargirius sensum huius fabula sic expli-
cat: Hominem prius habuisse sin. eriozem & puriorem
naturam, simpliciūsq. vixisse. Postquam verò lascivia
mentis ipsius, contra voluntatem Dei, sibi vendicavit
ingenij & cognitionis vim excitatorem, inde quasi
transformatum in aliam naturam & ἡμῶν corpo-
ream, & illam quidem excellentem virtutibus cele-
stibus, sed quibus corporea fece. contaminata, mens hu-
mana & ipsa ex consorti contaminata, variē abusa-
tur ad lasciviam & luxuriam variarum artium &
inventionum: & hoc sub & specie boni, & visa me-
liori: sed quamam rem industriam suam postdeterio-

sed ratione, & eventu stultorum magistro, experiantur contrariam esse sui effectus. solaque ipse reliqua sustinetur in perpetua anxietate animi. Caterum si de voluptate haec potius libeat intelligere, dicemus Postquam hic significare non unum esse genus voluptatis.

Pag. 5. τὸ 6 καὶ πόθος) Indefessam cupiditatem superandi alios: vel (secundum quosdam) desiderium vehementem, ut vehementer ametur ὡνὸς ἐγὼ vox apud aeternitatem & curam, quae ad satietatem usque adducit & absumunt membra: sicut ferè videre est inermes, pallidos & extenuatos esse. τὸ 7. Ἐν δὲ τῷ ἴδιῳ) Impudentiam intelligit, quae utriusque interpretationis quam accuratissime commodè applicari potest. Solent enim homines voluptatibus dediti nullam prorsus honestatis rationem habere: necque negotiatores, & πλοῦντες τὰν ὡνὸς ἀνδρῶν & dolis lucrum captare.

τὸ 12. Ζῆλος) Hoc potest de bellicis amoribus intelligi.

τὸ 13. Ἀμψι) Hec de eloquentia est.

τὸ 21. Πανδύπλω) Quidam (ut ante monuimus) voluptatem exponunt. Alij variam quandam ingenij & mentis industriam propositam, quam admirentur homines tanquam magnam suum bonum, cum sit ipso foris malum. Quod mirum est, cum mens humana tam divinis datibus sit exornata: sed hoc fit per accidens, vitio & cura. διὰ τὴν ἁπλότητα, intelligit solertes, qui discedunt à simplicitatis rectitudine: & qui curiosi sunt.

τὸ 22. Ἐμμεδὸς) Miratur donum ad Epimethem, & recipitur. Nam pars inferior cupiditatum & affectionum, quae est iste Epimethem, id est, vis animi humani inconsiderata & praecipua, non obsequitur peritiamque parti superiori meliori que menti & rationi, quae est ἡ ἀρετή, ἡ εὐδαιμονία animi hominis. Ideoque specie huius boni deceptus, postea noxium comperiens, ferè recepisse paenitet. Rectè ergo Horatius, -- nocet empti dolore voluptas.

Fig. Νόστος ἀπὸ τοῦ) Haec duo pariter in animis idem

= denotens, intend. ne tamen hic significatiorem.

9033. Αἴψα· καὶ ὁ κύριος ἐκ τοῦ malo externo accipietur.

34. *ἡλικία γυναικὸς*) Prouerb. *γυναικὸς ὅλιθός ἐστι*. Ma-
 lier, id est, appens na & faminea affectio, & publicè
 indulgentia *ἡμετέρων* & *ἡμετέρων*, atque sur-
 gotὼν, una e laxaver. disciplina senerior. Hinc de n-
 de s. blata a disciplina tanquam operculo Pandora, i. e. r-
 pores & animi humani, statim quasi ex anetro Eoli
 venit & imperius affectum, Quà data porta ruunt, &
 terras turbine perflant, & nusquam non peruadunt
 & nihil non moluntur. Quòd tamen spes remansit, si-
 gnificat neminem tam desperatis rebus esse quin ali-
 quando speret. Quid. Viuere spe vidi qui moritu-
 ris erat.

Tab. 7. N. 2. *(Deo dno gap.)* Ratio solius Ipsi in pyxide
re. ite. Magnam curis l' ei donum spes, quo solo affe-
ctus homines inter tot erigimus sustentantur & alim-
tur, & ne cuius condimentis omnia non solum facta,
sed etiam i f. a. p. ma sunt.

Quinque etiam fingit quo
compendio significat naturam & vires subinde de-
rioris fieri, & vitia hominum augeri. Hanc descriptio-
nem aetatis omnes fere Latini Poetae imitari sunt, bu-
topponit, significat expositionem ordine factam &
integrā, neque tamen prolixam.

¶ 13. *Ἰούλιος*.) Aureum (ut inquit Plato) propter praestantiam naturae, morum & vitae. ¶ 16. *ἄστυ*.) Cognoverat foras, & fecit aliquid de vita primorum parentum in paradiso: & ideo respiciens ad, hac dicit.

19. Et dicitur, inquit, facta eorum. 25. Supponit
hoc) haec omnia non multum discrepant ab iis quae sa-
cra scriptura tradit de bono Angelis.

30. Ad Negi.) Alterum seculum describis per suas
circumstantias, quod Argenteum vocas; & eo diceris
priori fuisse ostendit, quod argenteum est vilius auro.

735. ἡ δὲ μέση, ὡς καὶ ἡ μέση ἀξίωμα, ἡ ἡμετέρα ἀξίωμα.

μῆναι dicitur.

Pag. 9. n. 5. Ζῆς Κεγίδης.) Significat propter impietatem & neglectam religionem mortuos esse: deinde quod id factum ut non converteretur quidē in divinos spiritus, ut illi priores, sed iam esset beatus, & sub terra dezeret.

n. 10. Ζῆς δὲ.) Tertium genus hominum ari comparat, immane, ferox, & omnino Marium: fortasse Gigante intelligit. n. 12. ἐν μύλαϊ.) Fingit nares ex arboribus, ut significet duriciem & feritatem animorum, ut: pōte qui toto impetu ad armorum & bellicorum instrumentorum usum ferebantur.

n. 13. ἰδί π σί τω.) Non frumentum ederunt, sed primipedes lanarunt, & carne vesci coeperunt, quod antea magnum nefas est creditum.

n. 26. Αἰδῶν.) Quartam aciem Heroicam appellat, quando Hercules, Iason & alij Argonautae vixerunt, qui Heroes vocati sunt, quod virtute communis hominum natura praestarent: & semides, vel quod aeternam parente deo nati essent, vel quia in natura humanae virtute divina pradati essent.

n. 29. ἐν πύλῃ.) Ad differentiam Thebarū Aegyptiarū quae dicebantur ἐν γότῳ πύλῃ, & illarum quae dictae sunt ἐν πύλῃ, à mōse sub quo sitae sunt in Aetia.

n. 30. μύλαϊ.) id est, propter regnum & potentiam, nempe priores reges pecoribus divitias suas metiebantur. Eteocles & Polynices filij Oedipi, monomachia de regno decem finces ambo mutuis vulneribus conciderunt.

Pag. 11. n. 1. Εὐμεγείων.) De fortunatis insulis vide Plin. lib. 6: cap. 32 & Homerum Odys. 9.

n. 4. Μυῖν.) Descriptio postrema & fœrre aetatis, quae moribus est pessima, impijs & depravatis, vineque cursu calamitosissima, vox ἀφελος vituperatur adverbialiter significatione optandi, & tamen formatur ut verbum tribus personis. n. 13. Οὐδὲ γένος.) Eleganter hunc locum expressit, Unid. nec hospes ab hoste pater, Non socer à genetro, fratrum quoque

- gratia rara est. v. 17. *Ἰεὺ ὅμι*) ὅμι Poeta usur-
pans pro intuitu, & precipue Dei & hominum in im-
perio constitutorum: hinc pro gubernatione divina: ex
hoc pro metu, reuerentia, & cultu. Hinc ergo illi erant
pro tui, quia nulla reus e-
st nec erga Deum, nec pa-
rentes praei sine. v. 18. *Ἐνθάδε*) Athenis capi-
tale fuit. *Ἰππὸν* non persolvere parentibus.
- v. 19. *Χειροδίνω*] i. violenti, quibus ius est in mani-
bus, qui neque ius neque leges norunt. v. 21. *ὕβρις*]
pro *ὕβρις* substant. pro ad eē. ut Latinis scelus
pro scelestio.
- v. 25. *Ζῦλος*] Iam redit ad primā propositionem de li-
tibus. Posteaquam verò præclare affectum invidia epi-
thetis suis descripsit, fingit Pudorem & Nemesein deas,
reliquisse terras, nec pudore bonos absterri amplius
à turpitudine, neque improbos metu vindictæ. Nemesis
enim hic significat iustitiam quæ ulciscitur malefacta
flagitiosorum. Locus hic verè ph-
osophicus etiam à Pla-
tone in *Protagora* tractatus fuit.
- v. 31. *Νῦν δ' αἴψον*] Narrat apologum quo notat poten-
tiorum mores aduersus inferiores. *αἴψον* fabulam eius-
modi significat quæ figuratè & rectè continet admoni-
tionem seriam & grauem, & ex usu vite peritam.
- v. 33. *ἀνδρόνα*] per Lusciniam intelligi doctos homines
& sapientes, vocat hanc auiculam *πικρὰ δὲ ἴσχυς* pro-
pter soni & vocis varietatem.
- Pag. 13. v. 2. *Δαίμωνιν ἄνδ' εἶς*] Tyrannica vox pla-
nè prouerbialis, de alterius vita pro libidine stacuentis.
- v. 4. *Ἀφρον*] Epiphonema seu ὀνημῖς huius fabula,
quod monet non esse retulendum potentioribus.
- v. 1. *Ὁ Πίπον*] Primum præceptum, quo fratrem ad in-
iustitiam exorandam, & iniustitiam vitandam adhorta-
tur. *ὕβρις* opponit iustitiam, quia pro iniustitia vniuer-
sali hæc vox usurpatur: quantum tamen sepius accipia-
tur pro insolentia quæ comitatur diuitias.
- v. 12. *παθὼν*] Prouerbialis locutio, quæ significat miser-

O P E R A H E S.

- rimam esse prudentiam qua ex malis nostris perdiscitur. v. 13. Αὐτίκα.] Commemoratur in collatione iustitiae & iniustitiae, ut hominibus merum incutiat ne contra iustitiam faciant. Per ὅπως intelligit omnem fidei violationem: Per δόξα καὶ οὐδὲν lies iniquas quae falso intenduntur per calumnias & fraudes.
- v. 14. πόθος.] Iractus violentus, quo iustitia ducitur contra, pro tradibus accusantium, & indicum.
- v. Hδ' ἐπειτα.] Subintelligendum foras & ἄδεια. i. e. casus, conuentus, statuta, & alia quae sunt in consuetudine civili.
- v. Οἱ δὲ δῖα] Eradicissime insignia iustitiae premia & commoda enumerat. Eadem fens recenset Homerus in elypeo Achillis.
- v. 34. Πολλὰ κτλ.) Hac sententia totidem ferè verbis est in Ecclesiastice Szpe vniversa ciuitas mali viri poenam luit. ἐπαυρῆν, dicitur luere peccata.
- Pag. 15. v. 4. H ἡγήσατο] Hac & similia procul dubio ab Hebraeis ex doctrina Moysis & Prophetarum desumpta sunt, apud quos crebra sunt huiusmodi comminationes. v. 9. τοῖς υἱοῖς.) Emphasis huius vocis significat eiusmodi odio inter se mutuo exasperati homines, ut potentior impotentiore plane conseruat, & ad nihil um red'gat. v. 21. Ταῦτα.] Princeps deloratur ab iniustitia. 3 peculiaribus argumentis, quorum primum est. v. 24. Οἱ αὖτις.] quae sententia mirè conuenit cum ista, Incidit in foueam quam fecit. Alterum, v. 25. & prudentia animaduersione diuina. Tertium. v. 27. ab absurdo, & indignitate rei.
- v. 32. Ω Πέρων.] Denuò fratrem ad iustitiam colendam adhortatur, argumento sumpto à natura hominum.
- Pag. 17. v. 8. Τοῖς δ'.] In sequentibus Poeta laboris & industrie fructus, incommoda verò & opprobria ignavia variè argumentis declarat. v. 9. καὶ ὅτι.] hic pro malo interno accipitur.
- v. 11. Τὴς δ'.] Argumentū à natura virtutis. Ita etiam

A N N O T. I N

laborē proponit, ut cōiungat eū virū & iustitia Hic locum imitatus est qui liberam Pythagora descripsit.

¶ 15. Οὐτός.) Tria hominum genere describit. Lilius in Fabio & Minutio hunc locum penè ad verbū expressit: Sepe ego audiui, milites, cum primum esset virum, qui ipse consulat quod in rem sit. Secundum eum qui bene monenti obediat. Qui nec ipse consulere, nec alteri parere scit, eum extremi ingenu esse.

¶ 26. καὶ ἐγὼ.) Κόρυς, ἀκὴς, abscondo, & ἐγὼ, cauda, quod auleum non exeran. faci, vel propter ignaviam, vel quia non habent: fucorum, enim alij aculeos habent, alij non, ut Plato docet.

¶ 33. Εργον.) Est occupatio contra fratris & multorum stultam opinionem.

¶ 36. Δαίμων.) Occurrit obiectioni de paupertate.

Pag. 19. ¶ 3. Αἰδώς.) Occupatio item est, non esse turpe laborare, praesertim egenti. Citatur hic versus prouerbialiter, mendicos debere esse impudentes: verum hæc neutrquam Hesiodi sententia est. Est enim duplex ex verecundia. Prodest in loco pudor: obest si ego ignaviam nostram prætexamus. Pudorem ergo incertum improbat, quos vocat Virg. Degeneres animos.

¶ 7. Εἰ γὰρ πῆ.) Duo genera iniuria facit. Sunt qui alienas facultates virapiant. Alij per fraudem & per iuria discere cupiunt.

¶ 12. καὶ ἐγὼ. Malè partum, disperit &, De malè quæ sitis non gaudet tertius hæres.

¶ 13. ἰσὺ.) Supplicem antiquitus nefas erat non solum ledere, sed & ope priuare. Ius etiam hostiū sacrosanctum habebatur: unde Iupiter ἑστῖος.

¶ 20. Καδ' αὖ.) Præceptum de cultu diuino. Primus est, hostiarum femora pinguedine obducta cremare. Secundum, libare, cum vinum effunditur. Tertium, sufficium facere. ¶ 30. Εἰ γὰρ.) Hoc intelligendum de difficultatibus i. suctu & improvisis. ¶ 31. ἀγασσάμενοι. sine mora. Affines, autem cunctantius adsunt, & non

OPERA HES.

- tum promptè. **¶ 33. αἰμας.**) i. fumam, honorem; **¶ 34. Εὐδοκία.**) De gratitudine precipit in referendo beneficii, ut si datus, dimensum accipere, vel mutuo.
- ¶ Pag. 21. **¶ 13. αἰδώς καὶ λυγρόν.****) sic vocat famem ab offensa, quod nigrum aut luridum colorem inducat.
- ¶ 18. Ἀρχαῖος**) Extrema liberalitatis fugienda monet, et neque sis prodigus, neque sordidus. Vinum in summo tenuius est, quod sit proximum acri: in imo feculentum est: in medio autem purum. Ergo in medio probatur parsimonia. **¶ 19. Σεινὴ.**) Proverbium in eos qui omisit demum occasionebus incipiunt sapere.
- ¶ 21. Καίτε**) Non temerè ulli fidendum monet, ita ut etiam cum fratre iocari, seitem adhibeas. Vel secundum quosdam, ut etiam cum fratre caute agas, fide quadam interposita, non aperte quidem, sed quasi per iocum, sine offensione fratris, & aliqua diffidentia tua indicatione. **¶ 23. μετρώδης.**) De metetrice intelligitur, quae immodice elegantiae cultui sit dedicata.
- ¶ 31. Σὺν δ'.**) Conclusio generalis: vel rationibus ad doctrinam sequentis libri.

I N I. L I B R V M.

- ¶ Pag. 23. **¶ 1. Πανιάδων****) Hic secundus liber continet praecepta de agricultura & administratione rei familiaris. Hoc autem loquor primum per ortum & occasum Pleiadum ostenditur tempus messis & arationis, tam pro locis maritimis, quam à mari remotis. Sunt autem Pleiades, 7. stellae in tergo Tauri, Latini Vergilias vocant. Syderum autem ortum & occasum tribus modis advertit agricola. Quod Soli orienti cooritur, coocciditque, **αὐτοπλάς** oriri vel cadere dicitur. Quod Soli occidenti, **ἡγερέας**. Quod autem Solis aduentu, abeunte occultatur aut emergit, **ἡδύας**. Quando igitur Pleiades mane ante Solis ortum conspiciuntur, quod fit mense Iunio, messem inchoari vult. Quando autem mane sub terram descendunt (quod fit mense Novembrio) arationis tempus adesse dicit.

- ¶ 3. Αἱ δὲ) Osculantur 40. dies & noctes propter vici-
nitatem solis, Taurum & Geminos peragrans : quod
est à Maio usque ad Iunium ¶ 4. ἀνὰ πλάγην.] E-
pith. anni, ἀπὸ πλάγης, i. ex isto: vel πλάγιον, v. r. : vel ἀ-
νὰ πλάγην. ¶ 7. ἀγρία.] Palustrem terram signifi-
cat. ¶ 9. γυμνὸν] vult ut hos labores perficiat matu-
rè & ante fauorem hyemis, atque sollicitè & festinan-
ter, ad egestatem & eius molestias vitandas.
- ¶ 21. νόμος.) Alij fortasse melius νόμος legunt, id est, o-
ratio vel series verborum ad persuadendum apposita:
nonnulli etiam de modulis & cantu mendicorum intel-
ligunt. ¶ 24. κτηνῶν.] famulā intelligit iure acqui-
sitam: Aristoteles tamē initio Oeconomici sui ad uxorem
refert. ¶ 28. ἑνὸς] ab ἑνί, postremus dies mēsis.
- ¶ 29. ¶ 3. Σεῖρος] Stella est in ore canis maioris,
ad l. r. Austri, vicina Leoni, dicta quod nimio calo-
re exieret & debilitet vires humanas.
- ¶ 7. πλείον.] Vbi sol accesserit Scorpium, canicula ma-
ne aliquantisper ante solem, oritur Heliaco, consuecit:
orto autem sole statim labitur sub terram.
- ¶ 11. Per ὀλμοὺς περὶ τὸν λῶν quidam intelligunt pedum
tatum pedum, quo veteres vti sint pro mola.
- ¶ 14. διὰ τὸν ὄλμον.] à δὴ ὄλον, i. palmus, quod munus da-
tio ὄλον appellatur: id autem geritur per palmam ma-
nus. ¶ 18. Αἰθιῶπις.] Sic vocat Cererem quod p. s. a
Athenienses, adeoque omnes homines de frugibus docue-
rit. ¶ 27. Ἀντὶ γυν.] aratrum quod habet dentale so-
lidum & adnatum, non affixum: vel quod non sit pla-
ne elaboratum, sed usque ad dentale. ¶ 30. ὀκταῖς
μοῖς.] octo morsum, à βλαμὸς, morsus, ut tamen ve-
unum frustum habeat binos morsus. Seruum intelli-
git robustum, qui integrum panem in 4. partes diuisū
absumat in cæna: vel cui opus sit pane cuius quadran-
tes octoni s. bolis seu partibus constent.
- ¶ 31. Οὐκ.] Eracis quā in seruo requirit, rationes ad-
dit admodū granes, sentitque multū suū esse in ma-
-

O P E R A H E S.

- virate atatis. **¶ 34. Ὠνωρογία,**] q. superseminatio, que usurpari solet cum prior semetis non est recte peracta.
- ¶ 36. Θερμίδιαι.**] Tempus arandi indicat per clangorē gruum auolantium, idque [ut Poeta fingunt] in Ægyptum, ubi belligerantur cum Pygmæis.
- ¶ Pag. 27. ¶ 5. Παιδιον.**] Occupatione negligentia & insciam rusticorum taxat, qui non considerant quibus opus habeant, sed in alienam opem sunt intenti. Responderi ergo eadem opera posse aliquem petere & negare.
- ¶ 10. Βύρ' αἰ.**] Docet diligentiam qua est adhibenda in aratione. Addit [¶ 12.] signa & circūstātiās, qualis terra sit aranda, sicca scilicet & humida, i. non luctosa, & tamen madefacta. **¶ 14. Βλαβ.**] Modus & ratio arandi traditur. Pingue solum solet quater arari. Qui verò tenuius solum habent, sex arant. Prima aratio est profectio: secunda fit mense Iunio, qua est iteratio.
- ¶ 15. Νειόν.**] Concedendum est suum intervallum terra, quo interquiescat, ut deinde copiosorem fructum ferat. Est autem Nonale, ager qui alternis annis servatur. **κονυλ' αἰ**, id est, recens aratam, adhuc eleuatam. **¶ 16. ὁμοξίαρ.**] pellens execrationem. Solent enim agricola maledicere quando Fructus ex sentētia non proveniunt. **Ἀνυλ' αἰ** liberos exbilarans, utpote quibus suppediret copiosum victum.
- ¶ 19. Αρρόμπος.**] Quomodo sit arandum **ἰχ' αἰ**, stina, quia **αὐτὸς ἰχ' αἰ** i. a. g' m' s, quod eam manu teneat arator. **¶ 21. Εὐδ' αἰ.**] Hoc loco lignum est quod est proximū remoni. **¶ 27. Εὐδ'.**] quia scilicet omnia sepositoria & vasa repleta sint. **¶ 28. ἰρδ' αἰ**] cū inquisitione & delecta capientem. **¶ 31. Εἰ δ'.**] Improbatur hīc arationem dilatatam ad solstitium hybernū.
- ¶ 32. Ἑρδ' αἰ**] ob culmorum brevitatem scilicet & paucitatem. Singula verba significanter hīc ponuntur ad declarandum tristem euentum tarda arationis.
- ¶ 35. Αλ' αἰ.**] **Ἀρ' αἰ** m' g' a' s' m' i' g' a' s' i' o' p' r' a' c' e' p' t' i' d' e' t' a' r' o

da aratione, & cōpeſtares varie ſint pro volūtate Iouis
Pag. 29. ἥ 2. Ἡμερ.) Pulchra Veru deſcriptio eſt.

ἥ 9. Πάρ δ'.) Præteri interpretandum, non accede.
monet enim diligencem agricolam: ne vel tempus hyber-
num, more vulgi, ocioſis & inanibus conſabulationibus
tranſigat, ſed cum etiam rem familiarem promouere
ſtudeat. Per χαλὰς δ' ἀγορὰς intelligit officinas ſerra-
riæ, in quas antiquitus in Græcia pauperi res & ocio-
ſi ſolebant conuenire ad colloquutiones friuolas, ſicut a-
pud Romanos in conſtriv. Pro ἱπ' ἀγέῃ, ut conſtet
verſus quidam legunt ἱπ' ἀγέῃ, eueo genera in lo-
cis calidis, ab ἀγέῃ. Αἰγῶν quondam dicebantur cō-
uenticula Philoſophorum: ac inde quia inter ipſos ple-
runquade rebus leuiſſimis agi ſolebat, factum eſt ut
mendicorum conuentus etiam hoc nomine vocarentur:
atque inde etiam iſe nugæ ἀἰγῶν dicta ſunt.

ἥ 13. ἀντὶ δ'.) Ariſtot. 1. ſect. Probl. ſcribit fæme diu-
ina laborantibus pedes intumeſcere. Superiores autem
partes eadem ratione extenuantur & macreſcunt. Huc
alludit Poeta cum iubet cauere, ne pedem tumefactū
tenui manu demulcore oporteat. ἥ 14. Πολλὰ.) Ve-
riſſimum eſt Columella dictum, Homines nihil agē-
do, malè agere diſcunt. ἥ 1. Μῶνα.) Hyems tē-
pus, & meſem Boreali frigore grauiſſimam copia d'
& eleganter deſcribit. Αὐγῶν, meſis Ianuarius eſt.
Lenæa enim Bacchi feria & Pythia ſub id tempus age-
bantur, cum vini primitias libabant. Βοῦ δ' ἄγε. vo-
cat frigora, quæ adurunt & excoriant etiam ipſos bo-
ves. ἥ 23. Οὐ τῷ.) Naturam vini, effectus Borea pro-
lixè declarat. ἥ 34. Ὁ γὰρ δὲ.) inclinatum, contra-
ctum vel properat. m̄ in neſſu, quamlibet alioquin tar-
dum. ἥ 36. Ἡ τὸ δ' ἴδιον.) Curam virginum in hone-
ſtioribus familijs exponit, quæ domi aſſervabantur, nec
in publicum prodibant.

Pag. 31 ἥ 4. ὅτ' αἰόσεις.) Polypi hæc natura eſt, teſte
Plin. lib. 9. cap. 19. ut, ante laborans ſibi pedes arreat.

OPERA HES.

quo maxima hyemis seueritas notatur: & quia vehemē-
ter frigore laditur, atque plurimum in antro suo. Vocat
hanc Speciem Polyporum αἰόστρον, quod cartilaginem
pro spina habeat. § 7. Αλλ' ὅτι) Sol cum cum est
in Sagittario, diutius versatur apud Aethiops, qui
sunt meridionales, quam apud Græcos. § 13. γλαφύ.)
pro γλαφύον τεῖποδι βροτῶν, homini seni, xeris iam
pedi, n. mox bacillo, enutrient. Vide proverbia. Erotica
ænigmata. § 17. Χλαῖνας.) χλαῖν interior vestis
erat super quam utebatur pallio.

§ 18. κρόκε (pro κροκίδα. § 21. ἰσικταρῆσιον.) nūc
fuit difficile proferri: vel qui fuit robustus cum pro-
sterneretur. § 25. Τετῶ.) ad pluviam propulsandam,
ut αἰὲν sit ab αἰθέρι διαγ. Quare expungenda erit illa
interpretatio quæ habet αἰέτω, p. rem. § 29. Αὐρ
πυροφόρ) Vapor ex terrâ in nubibus repercussus & in
aquam resolutus, decidit humectat autem aër sacra &
arua.

Pag. 33 § 1. μάλιστα.) Repetit admonitionem de vitan-
do hoc mense Iovis ario: cuius difficultates hæcenus des-
cripsit. § 3. Τῦμος.) Bobus dimidiam partem pabuli
decrebendam, viro verò aliquid addendum: in noctem
scilicet. Nam Græci homines tantum cenabant, & lar-
gius quidem. § 4. Βυφῶν.) Sic vocant Poeta no-
ctem, πᾶσα τὸ δ' ὀρονεῖν ἡμέρας ἐν αὐτῇ: vel, διὰ τὸ
δ' ὀρεῖν τὸ σῶμα διὰ τῆς αἰαπαύσεως.

§ 10. Αρκτῦρος.) stella c. sub zona Bootæ: oriens vespere
initio veris. § 13. Πανδιονίς.) Hirundinem intelligit:
respicit aut ad fabulam de Progne & Philomela, Pan-
dionis filiabus. § 13. Ες φάος.) Poeta videtur in ea o-
pinione esse ut pueri hirudines hyeme latere quasi mor-
tuas in suis nidis. Alii putant eas auolare in regiones
tepidiores. § 15. Αλλ' ἔπος.) Mæsis tempus describit.
Per φησὶς αὖτε intelligit: ceterudinem, quod domum suā
circūferat. Alii aliud animalculum intelligunt, quod præ-
cipitando Solis astra solebat, a secedere plūcas & virgulas.

ANNOT. IN

¶ 12. Φάλη.) Prohibet tempore messis somnū ad mat-
tam lucem prorahere.

¶ 33. Βίβλινος.) Biblinum vinum dicitur à Biblia re-
gione Thracie, ubi nobilissima vina sunt.

¶ 36. ἀδονα.) Vinum rutilum pinguius est, & magis a-
lit, tenuiusque est, & facilius penetrat.

¶ Pag. 35. ¶ 4. Τὰς ὕδατες.) Græci nunquam merum
bibere solebant Athenæus hanc diluendi vini consuetu-
dinem fuisse dicit, ut ad duos vini cyathos, quinque a-
qua adderent: nonnunquam ad quatuor vini cyathos,
duos aqua. ¶ 6. Ὄτ' αἰ.) Id incidit in mensem Au-
gustum. ¶ 8. Μήτερον.) Monet mensurandas esse fru-
ges, ut fiat agricola quantum ex agro redeat.

¶ 12. ἀπὸ λαγύδων.) à sono factum videtur. Sunt a.
canes asperimus denticibus, & omnium firmissime tenet
semel in fauces recepta.

¶ 13. ἀμύγνοιτος.) furem intelligit. ¶ 14. οὐροτόν.)
Intelligit non tantum palea, sed & folia vitium, quer-
cum, cum verò herbas, aliæque id genus quæ pecori-
bus in hyeme possint esse non incommodum pabulum.

¶ 16. γουλάτω.] visitatum est Pœtis usurpare hoc vo-
cabulum pro potentia, viribus, & robore.

¶ 17. Ἐὐτ' αἰ.] Tempus vindemia describit.

¶ 20. Δεῖται.] Hoc intelligunt nonnulli quadam cerei
vini præparatione, in qua rationem faciendi vuas pas-
sas complexus sit. Alij generale præceptum esse putant
de modo vindemiandi pro temporibus & locis illis op-
timo. ¶ 26. εἰ δὲ σι.] De navigatione præcepta qua-
dam subicit. Fuit enim illis familiare, devehere fru-
ges & merces. v. 34. Χειμῶνας.] clauū significat quo
foramen in navis carina obstruitur, quo amore naues
in sicco tractæ aquam in sentina collectam emic-
tunt.

¶ Pag. 37. v. 5. Ὁ δὲ πατήρ.] Exemplum patris sui proponit,
quem dicit ex patria profugisse non propter inuidiam
ex opibus constatam, sed propter paupertatem.

- V. 11. Νέστωρ] Describit nunc patriam suam Poeta.
- V. 13. Μηδᾶ] Mediocritatem tuiorem esse dicit.
- V. 21. Οὐτίκ] Remouet à se reprehensionem ob imperitiam. Hic videmus σοφίαν primò usurpatum fuisse cum laude, pro docere, & tradere aliquid eruditius præ alijs. V. 25. Ἀμφιδάμας] Amphidamas rex Eubœæ in bello aduersus Ἰφιδάα occisus fuit: in cuius obitum filij eius certamina edixerunt. Apparet jand Hesi- dum Homero posteriorem fere centum annis fuisse: proinde cum eo in hoc certamine non certauit.
- V. 35. Ημεῖς] Tempus navigationis commodissimum tradit, asti- num scilicet.
- Pag. 39. v. 5. Ἐν τοῖς.] Proverbialis est hic versiculus & valde pius, quo admonemur, quidquid nobis aduersum acciderit, Deo ascribendum esse.
- V. 6. Ἀχιλλεύς & ἄλλοι vocat faciles & leues flatus, ut sunt cresii & similes placidi. V. 14. Ἄλλος] Vernam navigationem describit, quam ipse quidem non probat, de periculosam, sed que tamen est usitata hominibus ob cupiditatem pecunie. V. 30. Μήτηρ] Epiphonemate generali concludit modum esse seruandum.
- V. 31. Ὀπῆος.) Tradit tempus cōiugio matrum in mare & famella. V. 34. τέτορ.) Pollux quatuordecim exponit, Plato & Arist. constituunt puella decimum octauum annum nubendi.
- Pag. 41. v. 4. ἀεττολόχης.) qua comestationibus clam indulget, & qua passim adu conuiuia.
- V. 5. ἄτις δαλός.) sine face, id est, clam, etiam si foris nihil appareat. Et cradam senectutem, tempestiuam & matram vocat.
- V. 6. Εὐδῶ.) De religione precipit. ὅπτις in Deo significat inspectionem & gubernacionem rerum, iustamque indignationem contra impios. In homine autem respectum ad Dei meritum & reuerentiam.
- V. 7. Μυδῶ.) Præceptum plenum humanitaris, nullam amicitiam præponendam esse sanguinis coniunctioni.

¶ 11. Δὲ τόσα.) Iuber offensorem amici duplici vindi-
cta pensare, idque eo ut agnoscat delictum: & tū si in
gratiam redire velit, benigne recipientium docet. Alij
sic intelligunt, ac si in genere diceret nullum peccatum
impunitum relinqui. ¶ 14. οὐ δέ.) Tu vites omnia
quæ in amico improbantur, nec prodas animum tuum
minus quam conveniat integrum. Vel, unde ne vultus
tuus pra se ferat simulatam, sed ex animo ejicias om-
nem pristinarum iniuriarum memoriam.

¶ 15. Μὴ δὲ πολυξ.) Vtraque eximia liberalitatis fu-
gienda monet. Est autem hic intelligenda prisca illa ho-
spitalitas, quæ erat sacrosancta.

¶ 22. Οὐκ ἐμπεδος.) morosus, id est, non sis difficilis ac-
cessionis & collationis. ¶ 27. Μὴ δ' αὖτ.) Non esse
metendum contra solem. Vel allegorice, contra magnos &
hon. Etos viros nihil procerus & irreverenter agen-
dum. ¶ 3. Ἐξ ὁδοῦ.) Turcis etiamnum hodie reli-
giosum est ut sedentes mingant, & ingens flagitium
designari credunt si quis in publico cæcari aut minge-
ret. ¶ 33. Μὴ ἀδία.) A congressu uxoris ne sa-
cra accedas.

¶ 35. Μὴ δ' αὖτ.) Ab hilariori convivio, non à tristior-
bus sacris accedendum ad uxorem docet.

¶ Pag. 43. ¶ 6. Μὴ δ' αὖτ' ἄπο πύργου.) Vignes non esse presi-
dendos in convivio, præsertim solenni. πύργου vocat
manum, quod quinque digitis tanquam ramis constet.

¶ 8. Μὴ δ' ἄπο οἴνοχ.) Duplex potest esse sensus. Vel, ut
prohibeat parvum poculum supra craterem magnum
collocari, ut ita potantibus inde haurire liceat quod
velint: vel ut ne velis parvum poculum pro cratere ap-
ponere, atque ita prohibeat parsimoniam in conviviatio-
nibus. Locus est satis obscurus.

¶ 10. Μὴ δὲ δόμ.) Sp. iam quam natus es orna. In
quocunque genere versari, in illud insumbe, & in eo
persevera. ¶ 11. κακοῖν.) Fama sinistra & maligna
potest intelligi. κακοῖν ἔσθ' ὁ καλὸς ἀνὴρ.

- ¶ 12. Μυστ' ἀπὸ) Πῦρ πρᾶγμα. Es illu nondum sacrificantis, & iubaris non capiendum esset. Quidam per χρυσόδακτυλόντες intelligunt ollas supra focum stantes, ex quibus cib. nondum rite patinis infusus, mensi impositi, atque consecrati sunt.
- ¶ 14. Μυστ' ἐπ' ἀκτ') Prohibet liberorum collocationē super sepulchra & morticina, (qua vocat ἀκτὴς, quod non moveantur, vel non sint movenda,) quod p̄s̄cis in faustum videbatur. Vel allegorice prohibet ingenuitatem, otium & delicias in prole duodecim annorū.
- ¶ 21. Μυστ' ποτ') Hi recte infantes imminere dicuntur qui sacram doctrinam commaculant.
- ¶ 24. Δειλὸν) Boni nominis praeprimam curam habendam esse vult, quia (versu 25.) nulla fama prorsus evanescat tanquam inanis, & non omnino de nihilo sit quod vulgò fertur, fama enim vim quandam divinā etiam inesse. Ex hoc loco desumpsit Virgilius descriptionem fama, 4. Aeneid. Fama malum, &c.

*Annotations in Diēs habes in calce huius
voluminis post Theogoniam.*

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσιόδου ποτὶ βίβλιν ἐμοῖς ὑπὸ χειρὶν ἐλατὴν
Πυρρίων ἐξ ἀπὸν ἐδόντ' ἐπὶ χρυσόδακτυλῳ.
Βίβλον ἡμεῖς ἐπὶ γὰρ χεῖρ' ἔχοντες ἔδοντες,
ἔργα π' μοι παρὲς οὐ γέροντες Ἡσιόδοι;

Pag. 69. ¶ Ἡσιόδοι.) Lege ἡμῶν ὑπὸ ἡμεῶν, ut vulgo eduntur.

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

*V S Æ ex Pieria carminibus ce-
lebrantes,
Agite, laudem diuite vestrum patrē
laudantes,
Per quem mortales homines sunt
pariter obscurique, clarique,
Nobiles, ignobilesque, Iouis magni
voluntate:*

*Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimi:
Facile praeclarum manu, & obscurum adauget,
Facileque corrigit incursum, & superbum desiccet
Iupiter altitonans, qui supremas domos incolit. (iudicia
Audi intuenti & auscultans, & pro iustitia tua dirige
Tu, Ego vero Persæ fratrem vera monebo.*

*Non sanè unum est contentionū genus, sed super terrā
Sunt duo. alteram quidem probauerit qui nouerit:
Altera est vituperabilis: in diuersa a. a. imum distrahū.
Nam hac contentio bellū exitiosum, & discordiā auget,
Noxia: nullus hanc amat mortali, sed necessariō
Immortalium consilijs litam colunt molestam.
Altera verò priorem. i. prius genuit nox obscura
Posuit. v. ipsam Saturnus altitugus, in aethere habitans,
Terra in radicibus. i. & quidem hominibus lōge meliorē.
Hæc & quantumvis inerrem, tamen ad opus excitat.
In alterum. n. quispiam intuenti ociosus
Diutem, qui festinat arare, acque plantare.
Domū mouere recte gubernare, amulat vicinū vicinū,
Ad diuitias. i. finantem, bona. v. hac contentio homi-
nibus. ||*

ΗΣΙΘΑΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ἔργα καὶ ἡμίρῳ.

ΟΥ Σ ΑΙ Πιερίῳδιν αἰοιδῆσι
κλείουσαι.
Δῶτε δ' ἐνίστατο σφίτερον πατέρ
ὕμνῳσαι.
Οὔτε διὰ βροτῶν αἶδρες ὁμοῦς ἄ-
φατοί τε φατοί τε.
Ρητοί τ' ἀρήνται τε, διὸς μεγάλοις
ἔκαστε.

Γεῖα μὲν γὰρ βρεῖται· γῆα δὲ βροχόντα χαλέπει.
Ρεῖα δ' ἀπὸ κλονος μανύει, καὶ ἀδελφὸν ἀεῖει.
Ρεῖα τ' ἰδυῖται σκολιὸν καὶ ἀγνώστου κέρους
Ζῶς ὑψιβρεμέτης, ὅς ἐδρῆται δώματα νείει.
Κλύει ἰδὼν αἶψαν τὴν δίκην δ' ἴδουσι δέμιστας
Ταῦν· ἐγὼ δέ κα Πέρξῃ ἐπὶ τούτῳ μινδοσάμηνω.

Οὐκ ἄρα μουῶν ἔκω ἐρεῖδων γένος εἶδη δὴ γαῖαν
Εἰσι δ' ὅω· τίω αὖθις καὶ ἰπαστάσῃς τοῦσας,
Ἡ δ' ὅπῃ μωμυτὴ· διὰ δ' αἰδῆχα θυμὸν ἔχεισιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῦρει ὀφείλει,
Σχετλὴν· ὅπως τίωγα φιλῆι βροτῶν εἶδη ὑπὸν αἰάχης
Αἰσπνάπων βυλῆσιν ἔρει πρῶσι βαρεῖαν.
Τίω δ' ἐπὶ γῆν, πορτίρην μὲν ἰγείνατο γυῖξ ἱριβεινῆς
Θῆκε δέ μοι ἱερνίδης ὑψιζυγὸς αἰδῆρε νείων
Γαῖας τ' ἐν ῥίχῃσι καὶ αἰδῶσι πολλὸν ἀμείνων·
Ἦτε καὶ ἀπὸ λαμρόντων ὅμως ὅπῃ ἔργον ἔχειται.
Εἰς ἵππερ' ὅς τις τε ἰδὼν ἔργον χαπίζωι
Πλευσίαν· ὅς ποδῶν δὲ μὲν ἀρόμηναι ἠδὲ οὐτῶσιν,
Οἴκον τ' αἶψ' εἰδέτω· ζῆλοϊ δέ τι γαίτο· καὶ γαίτωι
Εἰς ἀφρονὸν ποδῶν δὲ αἶμα δὴ δ' ἔχει ἠδὲ βροτοῖσι.

Et signus figulo succenset, & fabro faber,
Et mendicus mendico invidet, canorūque cantori.

Perfatu verò hæc tuo reponere in animo, (daces,
Ne jure mali gaudēs cōteris animum tuum ab opere ab-
Lites scētāntem, forique auscultatorem existentem.
Cura namque parua est esse debet litiūque forique,
Cui non sic v. l. domi in annum repositus,

Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo sacra tui i. et ac rixam moueat

De facultatibus alienis. Tibi verò non amplius eris iterū

Sic faciendum. Sed rursus discere namus licem

Relictis iudiciis, quæ ex lone sunt optima.

Nam nuper quidem patrimonium diuisimus: aliaque

Rapiens ferebas, v. l. de demulcens reges (mulia

Domus os, qui hanc item volens indicasse.

Stulti: neque sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

Neque quam magnum in malis & a sphodro bonum.

Oculorum enim habent du. v. l. hominibus:

Facile enim ali oqui vel uno die tantum operari esset,

Vt unum quoque satis haberet, ociosa etiam:

Statimque remonem quidem super fenum poneret,

Opera verò bonum cessarent, malorumque laboriosorum.

Sed lupiner abscondit, i. aris mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quo: circa hominibus paravit tristia mala.

Abscondit verò ignem, quem rursus quidem bonus lapens (puer

Surripuit a hominum usum, lone a consulo,

In caua fenula, fallens lonem fulminibus gauderem.

Huncque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:

Iapetionide, omnium maximè versute,

Gaudens ignē furatus quodq. animū meum deceperis.

Idcircoque ipse magnum crī malum, & posterum.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se bidebunt nino, suum malum amplectentes.

Sic ait, risique pater hominūque deūque.

Vulcanum verò insignem iussit, quam celerrimè

Terram aqua miscere, hominibusque imponere Vocem,
 Et robur immortalibus vero deabus facie assimilare
 Virginum pulchram formam peramabilem. at Minerva
 Opera docere, ingeniosam telam texere,
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere vero cantumque mentem, & furaces mores
 Mercurium iussit, nuntium Argicidam
 Sic ait. illi autem obtemperare Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra sinxit inclitum virumque claudus
 Virgini verecunda similem, Ioui consilij.
 Cinxit vero, & ornavit dea glaucocula Minerva.
 Circum vero Charitesque dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam però
 Hora pulchricoma coronarunt floribus vernis.
 Omnem vero illius corpori ornatum adaperuit Pallas
 At in pectore sanè nuncius Argicida, (Minerva
 Mendacia, blandosque sermones, & doloſos mores
 Collocavit Ioui consilij, graviſtropi. sed vocem utique
 Imposuit deorum praeſco. appellavit autem mulierem hæc
 Pandoram: quia omnes caelestium demorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam dolum perniciosum & inevitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclitum Argicidam Merc.
 Munus ferentem deorum celerem nunciū. neq. Epimethem
 Cogitavit ut illi praecepiſſet Prometheus, ne quādo munus,
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Rex, necubi mali quippiam mortalibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Sine & absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consueſcunt.
 Sed mulier manibus vasis magnum operculum demones,
 Dispersit, hominibus autem machinata est curas graves.
 Sola vero illis Spes in infracta domo dolio,

Γάλα ὕδρι φέρειν· οὐδ' αἰδρωπὸν θέρμεν αὐδῶν
 Καὶ δένος· ἀθανάτης δ' ὁδὸς εἰς ὅπα εἴσκειν
 Παρθενικῆς καλὸν εἶδος ἐπήρατον αὐτὴν Ἀθλίω,
 Ἔργα διδοσκῆσαι, πυλὺ δαΐδαλον ἱστὸν ὑφάγειν.
 Καὶ χεῖρ' ἀμφιχρεῖ κεφαλῇ χευστῶ Ἀφροδίτῳ,
 Καὶ ποδοὶ ἀργαλέον, καὶ γυμναστὸν μελεδῶνας.
 Ἐν δ' ὁδῷ κινεῖν τε νέον καὶ ὀπίκλοντο ἦδος
 Ἐρωίῳ ἑὸν γὰρ διάκτορον ἀρχαῖον τῶν
 Ὡς ἴφατ'· εἰ δ' ὀπίκλοντο δι' ἑκρήνῃσι αἶακτι.
 Αὐτὸς δ' ἐν γαίῃσι πλάσσει κλυτὸς ἀμφιγυῖαις
 Παρθένῳ ἀφροδίτῃ ἱκῆον, Κρητίδῃσι δὲ βουλας
 Ζῶσι δ' καὶ κόσμοι διαγλαυκῆσι Ἀθλίῳ.
 Ἀμφὶ δ' οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πεισὶς
 Ὀρμους χευστίαις ἴδουσιν, καὶ αἶμα δ' ἑλπίδι
 Ὡς καὶ καλλίκομοι γέροντες αἰδῶσι εἰαρινῶσι.
 Πάντα δ' εἰ χεῖρ' ἀσπίδι ἐφάρμασσι Πόδας Ἀθλίῳ.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ σπῆλαισι διάκτορος ἀρχαῖον τῶν
 Ψαλῆα δ' ἀμυλῆς τε λόγους καὶ ὀπίκλοντο ἦδος
 Τῶν δ' ὁδὸς βελήσι βαρυκτύπου ὡς δ' ἄρα φανῶν
 Ὡς καὶ θεῶν κρυφῆ, ὀνόματι δ' ἑλπίδι γυναικῇ
 Πάρι δ' ὀρίων, ἑπὶ πάντες ἐλπίδι δ' ἑλπίδι
 Ἀφροδίτῃ ἱκῆον, πῆμα αἰδῶσι αἰδῶσι ἑλπίδι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλοι αἰπὴν ἀμύχανον ἑλπίδι ἑλπίδι
 Εἰς ἀπυμῆτα πέμπει πατὴρ κλυτὸν ἀρχαῖον τῶν
 Δῶρι ἀφροδίτῃ, δινὴν ταχὺ ἀφροδίτῃ· ἑλπίδι δ' ἑλπίδι
 Ἐφροδίτῃ δ' ὡς οἱ εἴπει· ἑλπίδι δ' ἑλπίδι μέποτο δῶρι
 Διὸς καὶ παρ' ἑλπίδι δ' ἑλπίδι, δινὴν δ' ἑλπίδι
 Ἐφροδίτῃ, μέποτο τὴν καλὴν δινὴν τῇ γυναικί.
 Αὐτὰρ ὁ δ' ἑλπίδι δ' ἑλπίδι, δινὴν δ' ἑλπίδι ἑλπίδι.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶσι καὶ ὀπίκλοντο ἑλπίδι αἰδῶσι
 Νόστον ἀφροδίτῃ καλῶν, καὶ ἀφροδίτῃ καλῶν
 Νόστον τ' ἀφροδίτῃ, αἶψα αἰδῶσι γυναικῇ ὀπίκλοντο.
 Αἶψα γὰρ ὡς καλῶν τῇ βροτῶν κατὰ γυναικῇ.
 Αἶψα γυνὴ χεῖρ' ἀφροδίτῃ μέγα πῶμα ἀφροδίτῃ
 Ὡς καὶ δ' αἰδῶσι αἰδῶσι δ' ἑλπίδι καλῶν.
 Μοῦνη δ' αὐτόδε ἑλπίδι εἰ ἀφροδίτῃ δῶρι

Intus mansit, dolū sub latru, neque foras
Euolabit. praus enim iniecit operculum dolū.

Ægiocli consilio Iouis nunc ga.

Alia verò innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plerūque mæzæ:

Morbi autem hominibus tam interdiu quàm noctu

Vltro oberrant, mala morialibus ferentes

Tacite: nam vocem exemit consuleor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem curare.

Cæcū si voles alium tibi sermonem paucis absolam:

Bellē ac scienter: tu vero prae cordibus imposito tuis,

Ut simul nati sunt dii, mortaliæque homines.

Aur eū quidē primū genus diversiloquentium in hominum

Dij fecerunt, cælestium domorum incolæ.

Is quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret.

Sed ut dii vivebant, sicuto animo pradi,

Plenè abique laboribus & arumna: neque molesta.

Sructa aderat: semper vero pedibus ac manibus similes

Delibabantur in conviviis, extra mala omnia.

Moriebantur autem cœu somno dormi: bona vero omnia

Illis erant, fructum autem ferbat fertile aruum

Sponse sua, meliusque & copiosum, ipsique vltro

Quies paria fruebantur, omni boni multis.

Verū postquam hoc genuo terra abscondit,

Is quidem deus facti sunt, Iouis magni consilio,

Boni, in terris versa re, custodes moraliū hominum:

Qui quidem observant & iusta & prava opera,

Aerem induit, pssim euntes per terram,

Opum dædore: ut ne hoc munus regale consecuti sint.

Secundum inde genus, multo deterius postea

Argentum fecerunt celestium domorum incolæ:

Aur o neque natura simile, neque intellectu.

Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam

Nurietur crescens, valde rudis, domus sua.

Cum vero adoleuisset, & pueritæ terminum attingisset,

Pauxillum vivebat, ad impudēdores habundans.

ἴδον ἄριστον, πῶς οὐ χεῖροσιν, ἔδ' οὐδ' οὐρα
 ζέπειν πορόμεν γὰρ ἐπὶ μέλει πῶμα παδοίῃ,
 ἰγέχου δὲ καὶ ἡσι Διὸς ἐφ' ἡγεμονίῃ
 καὶ ὅ μιν ἔτι λυγρὰ κατ' αἰθέρα πους ἀνέστη.
 Ἰλίου μὲν γὰρ γαῖα κακῶν πλείν, ὃ δ' ὄγασσε.
 Δούσοι δ' αἰθρῶπισιν ἐφ' ἡμέρῃ ἡδ' ὅππ' οὐκ ἐπὶ
 εὐφροσύνῃσι φρεσὶ κακῇ, θύγατρίσι εἰρευσσά
 ἐπ' ἡμῖν, ἐπὶ φωνῇ ἔξεί, στομπρίῃσι Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι πού τις Διὸς νόον ἐξ ὄψεσσι.
 Εἰ δ' ἴδῃς ἑπὶ τὸν τοῖον ἰγὼ λείπον ἐκκαρυεῶσσι
 ἔτι καὶ ὅστις ἀμύμονος σὺ δ' ἐνὶ οἰσὶ βόθρῳ ἔστιν.

Πρὸς δὲ μὲν γὰρ ἄσπετος Διὸς θύγατρίσι
 Χέουσι μὲν σφραγίσαντες ἡμῶν μέγαν αἰθρῶπιον
 Ἀδανῶπι ποδῶσιν ἐν ὑμῶν δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν δ' ἐπὶ Κρόνου ἡγεμονίῃ ἐν ὑμῶν ἰμβασίῃσιν.
 Πρὸς Διὸς δ' ἔξωσι, ἀκύνετα θυμὸν ἔχοντες.
 Νέσφει ἄτερ τι πόντος καὶ οἰζύρε, οὐδέ τι θείον
 ἔστιν ἐφ' ἡμῶν, ἐπὶ πόδας καὶ χεῖρας ἡμῶν
 Τέρεται ἐν δαλίῃσι κακῶν ἐκπεδὼν ἀπαύτων.
 Θνητὸν δ' αἰς ὑπὲρ διδμῶν ἐπὶ λαὸν καὶ παῖτα
 Τόσσιν ἔτι καὶ ἡμῶν δ' ἐπὶ ζέφυρος ἄνεμα
 Ἀντιμῶν πολλοὶ τε καὶ ἔφθονον, οἱ δ' ἴδῃσιν
 Νουχοῖ ἔργα ἡμῶν πρὸς ἐπὶ οἷσιν πολιέσσιν.
 Ἀφ' οὗ ἐπὶ καὶ πῶς ἡμῶν καὶ γαῖα καὶ οὐρανός
 Τόσσιν δ' αἰμῶνι ἐπὶ Διὸς μεγάλης δὴα βλάσιν
 Βλάσιν, ἐπὶ χεῖρας, ἐπὶ χεῖρας θύγατρίσι αἰθρῶπιον
 Οἱ γὰρ φολέσσιν ἐπὶ Διὸς καὶ χεῖρας ἔργα.
 Εἰς ἐπὶ χεῖρας, πρὸς τὴν αἰθρῶν ἐπὶ χεῖρας,
 Πρὸς τὴν καὶ πῶς γὰρ βασιλεῖον ἔχον.

Δύπερ αὖτε ἡμῶν πρὸς ἐπὶ χεῖρας πρὸς μετὰ πρὸς
 Ἀργύρῳ ποίησιν ἐπὶ χεῖρας δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσῷ ἔτι οὐρανὸν ἐπὶ χεῖρας καὶ ἐπὶ χεῖρας
 Ἀλλ' ἐπὶ χεῖρας πρὸς ἐπὶ χεῖρας μετὰ χεῖρας
 Βρῆσιν ἐπὶ χεῖρας, μέγα ἐπὶ χεῖρας ἐπὶ χεῖρας
 Ἀλλ' ἐπὶ χεῖρας καὶ ἐπὶ χεῖρας μετὰ χεῖρας
 Πρὸς τὴν καὶ πῶς γὰρ βασιλεῖον ἔχον.

Ob stultitias : Inixiam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Valebant, neque sacrificare beatorum sacra in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus : quia honores
 Non dabant beatis dys qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur.
 Secundi: sed tamen honor etiam hos sequitur.
 Iupiter verò pater iterum aliud genus hominum
 Aeneam fecit, omnino argenteo simile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Maris
 Opera cura erāt luctuosa, ac iniuria : neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantis habebant durum animum,
 Feroces : magna verò vis & manus inuicta
 Ex humeris prouenerant super validis membris.
 Hi erant antea quidem arimæ, anteaque domus.
 Aere verò operabatur, nigrum autem nodum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tamen si stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operavit,
 Rursum etiam aliud quartum super terram multorum a-
 Iupiter Saturnius fecit, iustus & melius, (luminam
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semidei, prior generationi, per insulam terram.
 Hoc quoque bellumque malum & pugna graui,
 Alios quidem ad septiporras Thebas, Cadmean terram
 Perdidit pugnantes propter onus opes Oedipi:
 Alios verò & in navibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gracia patrichrome,
 Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adebruit.
 Is autē seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terra fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Λογέειν. ὕβρει γὰρ ἀτάκταλον ἐκ ἰδωδύτου
 Αλλήλων ἀπὶ χειρὸς δ' ἀδυσάτους διεκπαύουσιν
 Ἡδὴν, ὅδ' ἔρδιν μακάρων ἱερῆς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡ δῖμιν αἰδρώποισι κατ' ἦδιν. τοὺς μὲν ἔπειτα
 Ζῶς Κρονίδης ἐκρύψε χαλκῶδες οὐαῖνε πηγεῖ
 Οὐκ ἰδιδύω μακάρων δούεσι εἰ ὄλυμπον ἔχουσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος ἔτι γαῖα κρύαυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μακάρων θυγατρὶ καλόντων
 Δάπτει, δὴ ἔμπης πρὶν καὶ πείσιν ὀπιθεῖ.
 Ζῶς δ' ἐπειτὰ πρῶτον ὄμω γένος μέγαν ἀνδράπων
 Χόηκεον πόλιν· ἐκ αἰγυρῶ ἔδδεν ἱμοῖον,
 Ἐκ μέλαινα δινὸν τε καὶ ὀμβρεμονοῖσι Ληώς
 Ἐργ' ὀμῆσι σπένοντα καὶ ὕβριος· ὅδ' ἐπὶ σῆπν
 Ἡδον, δὴ ἀδύματος ἔχον κρατερὸφροντα θυμὸν,
 Απλάσει· μεγάλα δ' βίη καὶ χεῖρες ἀππῶσι
 Ἐξ ὤμων ἐπέρουκον ἐπὶ σιβαρῆς μελίσσων.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τέλχεα, χαλκοὶ δ' ἐπὶ οἴκῳ,
 Χόηκ' δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἐκ ἰσπε σὶ δῖος.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ὑπὸ σφαιτέρῃσι δαμνύτις
 Βῆσαν ἐς δρυόντα δόμον κρυερῶ ἀΐδαο·
 Νόον μοι δαδάτος δ' καὶ ἐκπαύλους ἀφ' ἰόντας
 Ἐἶλα μέλας, λαμπερὸν δ' ἦϊπον φάος ἡελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γένος ἔτι γαῖα κρύαυψε,
 Αὐδὴς ἐν' ὄμω τίπτερον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Ζῶς Κρονίδης πόλιν διχμοτιρον καὶ ἀρειον,
 Αἰδρῶν ἡρώων δέιοι γένος, οἱ καλόντων
 Ἡμίθεοι, σφαιτέρῃ γένῃ, κατ' ἀπείροντα γαῖαν,
 Καὶ τοὶ μὲν πόλεμος τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῇ,
 Τοὺς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύρῳ Θήβῃ καδ' μῆτι δὴ γαῖῃ
 Ωλίστη μαρναμένους μῆτιν ἔνικ' Οἰδιπόδαο·
 Τοὺς δ' καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὸ μύγα λαῶντα δαδάσσης
 Ἐς ἑλλῶ ἀγαγὼν Ἑλένης ἔνικ' ἠὲ κάμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοι τοὶ μὲν δαδάτε τέχνησι ἀμφοτέρωθεν·
 Τοῖς δ' εἰς ἀνδράπων βίοτον καὶ ἦδ' ὀπείστας
 Ζῶς Κρονίδης κατένευσεν πατὴρ ἐς πείρατα γαῖας·
 Καὶ τοὶ μὲν γαίῃσισι ἀλλοδία θυμὸν ἔχοντες

In beatorum insulis, intra Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quocumque florentem profert fecunda cellas.

O si neque iam quiro ego interesset (natus.)
 Hominum generi: sed aut mortuus essem princeps, aut pastor
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent à labore & miseria, neque nocte
 Corruptis graues vero di dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona mala.
 Iupiter autem verdet utramque hoc genus variè loquē in hominē,
 Postquam facti circa tempora cani fuerint.
 Neque pater liberis similis: neque liberi,
 Neque hospes hospiti, neque amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Sicutim vero senescentes dehorrabunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquens verbis
 Impi, neque deorum oculum veriti, neque hi s. nō
 Se ipsis parentibus educationis premia reddent:
 Violenti, aliter vero aliter civitatem diripiet,
 Neque vlla pū gratia erit, neque iusti,
 Neque boni, magis vero maleficum & mirum
 Virum colent. Iustitia vero in manibus & pudor
 Non erit. Ledit autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, per iurium vero iurabit.
 Litor autem homines miseros omnes.
 Rancens, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumque datum ad caelum à terra saevosa,
 Candidis vestibus lecta corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis, relinquentes autem dolores graues
 Mortalibus hominibus mali vero non erit remedium,
 Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est Lufceniam canoram.
 Alce in nubibus seipsum, ungibus ceptam:
 Illa vero misere curvis confixa ungibus,
 Lugobari enim alicuius imperioso ille sermone alioque uno est

Ἰν μακρότην ἡσίοισι, παρ' Ὀκεανὸν βαθυδίπλω.

Ἰλβίσι ἥρωσι τοῖσιν μνησθῆναι καρπῶν

Γεῖσι τὴν ἐπὶ τοὺς θαλάσσας εἶρεσι ζώοντες αὐτοῖς.

Μυκῆτ' ἱππὶτ' ὄφειλον ὅτ' αὖ πάλιν ἔσσι μετ' ἄλλων
ἰνδρῶσιν, ἀλλ' ἢ ποσὶ δὴν θαλάσσῃ, ἢ ἐπὶ τῇ γῆνι ἀνδρῶν.

Ἰσὺ γὰρ δὴ γῆρας ὅτε ζῆδ' ἔσται οὐδ' ἔστιν ἡμῶν

ἰαύσονται καμῶντος καὶ οἷζός, κὶ δὲ πύκτωρ

ἰσθμῶντος χαλεπαὶ ὅτε δὴ δώποισι μερίμνας.

Ἰλλ' ἱμῶν καὶ τοῖσι ὡμιξοταῖς ἐσθ' αὖ κακοῖσιν

ἰὺς δὲ ὅτε ἐσθ' καὶ τὸ γῆρας μερόπων ἀνδρῶντος

ἰὺτ' αὖ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ πατρὶς πατρὶας ὁμοῖος, οὐδὲ π' πατρὶας

ἰὺ δὲ ξείνος ξείνοσδε καὶ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν

ἰὺ δὲ καὶ ἰσθμῶντος φίλος ἴσθμῶντος, ὅς τε πατρὶας

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

ἰὺ δὲ καὶ γῆνι ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος ἀνδρῶντος

Infelix, quid strepius habet cerie te multo fortior,
 Hâc vadis, quâ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Cœnam verò si quidem libet faciam, vel dimittam:
 Imprudens verò, quicūq. velit cum potentiorib. contendere
 Victoriâque priuatur, & præter conuicia dolores patitur.

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita aëne.
 O Persa, tu vero audi iustitiam, neque iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est nîsæro homini, neque bonus
 Facile ferre potest, grauarique ab ipsa, (quidem
 Illapsus damnum. Via verò altera perueniendi
 Melior ad iusta, iustitia autem super iniuriam valet,
 Ad finem progressa: passus verò stultus sapiat.
 Cito enim abiit iniurandi una cum prauis iudicijs.
 Iustitia verò imperat, statuta quocunque homines duxerint
 Donuerit, prauis autem iudicijs iudicantur leges
 Hac verò sequitur fletus, urbemque & mores populorum,
 Aerem induta malum hominibus adferens
 Quique ipsam expellunt neque rectam distribuunt.
 At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:
 Ibi viget urbs, populi que florent in ipsa:
 Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis
 Molestum bellum destinat lare cernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames versatur,
 Neque noxa. in conuiuijs verò parui opibus fruuntur.
 Hic fere quidem terra malum victum, in montibus verò quer-
 Summa quidem fert glandes, media verò apes, (eos
 Lanigera autem oues vellcribus onusta sunt.
 Pariunt vero mulieres foetiles parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuo, neque nauibus
 Nauigant: fructum vero profere facundus ager.
 Sed quibus iniuriaque mala cura est, pronaque opera
 Iis pœnam Saturnius destinat lare cernens Iupiter:
 Sapèque vniuersa ciuitas malum ob vitium puniatur,
 Que peccat, & iniqua machinatur.
 Illis autem cœcis magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem

Famem simul & pestem: intercunt verò pabulū,
 Neque mulieres pariant, decresciūque familia,
 Iouis Olympij consiliū interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ē gentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturneus punit ipsorum.

O rege: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè etiam inter homines versantes
 Dū vident, quorquor pravis iudicij
 Se mutuo atterunt, deorum animadversionem non curātes,
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Dū Iouis, custodes mortalium hominum:
 Quis sane & iudicia observant, & prava opera,
 Aerem induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est iustitia, Ioue prognata,
 Claraque & veneranda dys qui cælum habitant.
 Et certe cum quis ipsam laeserit, oblique iniurians,
 Statim at Iouem patrem confidens: aspernū,
 Conqueritur hominum iniquam mentem, & ut Iuas
 Populu peccata regum, quæ prava cogitantes
 Alio deflectunt iudicia oblique pronunciantes.
 Hac observante: o egres corrige sententiam, (mini.
 Corrupti: obliquum verò iudiciorum pro-fus obliuiscen-
 Sibi ipsi mala fabricatur res, alij mala fabricans.
 Malum vero consilium consulenti pestum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniaque intelligens,
 Et hac certè (si quidem vult inspicere: nequè ipsum latet.
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas inuis exerceat.
 Ego poro nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius: quando malum est iustum
 Esse: si quidem plus iuris iniustus habet. (gaudentem
 Sed his nodum finē arbitror impositurum Iouem fuit. ino.
 O Persa, ceterum tu hac animo tuo repones, (pro-fus.
 Et iustitia quidē animum adijce, violentia vero o. Iou. secre.
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnus.
 Piscibus quidem & feris & aui-bus volucris,
 Se mutuo ut deuorant, quandoquidem inflata carent:

Λιμὸν ὁμῶς καὶ οἰμὸν ὑποφθινύδοις ἔλαοι.
 Οἱ δὲ γυναικὲς τίκτουσι μιν ὕδοις ἔοικοι,
 Ζῶντες οὐδ' ὀλοῦνται οὐδέ ποτε ἀλλοτρεῖ·
 Ἡ γὰρ σπέρματι δὲ ὡς ἀπὸ λίσσης, ἢ ὅγε τέτθρες,
 Ἡ γὰρ ἐν τοῖσι καὶ νιδὸς ὑποπνύτο αὐτῶν.
 Ὡς βασιλεὺς οὐδὲς ἔχεται φροῦζεσθαι καὶ αὐτὸν
 Τίμωσι δίκῃ, ἵνα γὰρ ὅς ἐστιν αἰδρώποισι ἴοντες
 Ἀδελφοὶ ἐν ὧσιν οὐκ ἐστὶν οὐδὲ δίκης
 Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπὶ ἐκείνοις
 Τρεῖς γὰρ μὲν ἐστὶν ὅτι χροὶς ποῦν βοτρίην
 Ἀδελφὸν Ζῶντος φούρας διὰ τὴν αἰδρώπων·
 Οἱ γὰρ οὐκ ἀπολοῦνται δίκης καὶ χέθλι· ἔργον
 Μίσηται δ' αὖτε πᾶσι τοῖς θεοῖς καὶ ἀνθρώποις.
 Ἡ δὲ τοῦ πατρὸς ὅτι δίκη Διὸς ἐκγεγεῖα,
 Κυδῶν τ' ἀδελφὸν θεῶν οἱ οὐκ ἔχουσιν.
 Καὶ ὅτε αὖτε μὲν βράπην σκολιῶς ἐνοτάζων,
 Αὐτὸς παρ' αὐτῶν καὶ κατὰ ζουφὴν Κερνίαν
 Τυρόντι αἰδρώπων ἔδικοι· οὐδ' ὅφρ' ὑποπνύ
 Δῆμος ἀπεδράσας βλάσφημι, καὶ οὐ γὰρ νεώτερος
 Ἀλλὰ παρκλίνουσι δίκης, σκολιῶς ἐνέπειρος
 Ταῦτα φύλας ἀνθρώπων βλάσφημις ἰδύμεν μύθους,
 Δωρεφάροι σκολιῶν ἔδικων ὅτι παρὰ λαθεῖν,
 Οἱ αὐτὴν καὶ πύχαιον ἀνὴρ ἄλλος κακὰ τύχων.
 Ἡ δὲ κακὰ βλάσφημις ἐκείνων τὴν κακίαν.
 Πᾶσι ταῖς ἰδέσθαι Διὸς ὄφθαλμοι· ἔπειτα νεώτερος
 Καὶ ἐν ταῖς αἰδέσθαι· ὅτι δὲ καὶ ταῖς ἰδέσθαι
 Οἴλω δὲ καὶ τίμωσι δίκῃ πᾶσι ἐν τοῖς ἔργοις
 Νῦν δὲ γὰρ μὴ αὐτοὶ ἐκ αἰδρώποισι δίκης
 Εἴλω, καὶ τ' αὐτοὶ ὅς ἐστιν κακὸν αἰδρώπων δίκης
 Εἰμὲν καὶ ἐμμελὲς γὰρ δίκῃ ἀδικώτερος ἔχει
 Ἀλλὰ πᾶσι ἔπειτα εὐλαπὴ τῇσιν Δία τυρπαίρων.
 Ὡς Νέστορ, οὐδὲ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλει Ζῶντος
 Καὶ ἐν δίκῃ ἐπακουε, βίης δ' ὅτι καὶ θεοὶ πᾶσι παρ.
 Τόνδε γὰρ αἰδρώποισι νόμον διέταξε Κερνίαν.
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρίοις καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Ἐξέσθαι ἀλλήλους, ἐπὶ δὲ δίκη δὲν ἐπ' αὐτοῖς.

Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima
 Est. Si quis enim velut iusta in publico dicere,
 Cognoscens, ei quidem opes largitur laetè videns inspirar.
 Qui verò testimoniis volens perjurium iurando
 Menietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est.
 Eius verò obscurior posteritas postea relicta est:
 Viri autem iusti generatio posteris prestantior.
 Ceterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa,
 Malitiam quidem cumulatam etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem verò sudorem dii posuerunt
 Importales: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primùm: quæ aspera. ubi verò ad summum vērū fueris,
 Facilis deinceps est, quantumvis difficilis fueris.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo suis meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene momenti paraverit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum adici, rursus hic inutilis vir est,
 Verū tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchre coronata Ceres
 Veneranda, victioque cum impleas horreum
 Fames namque perpetuo ignavo comes est viro.
 Atque eundem & dii oderunt, & homines, quicūq. ociosus
 Vinat: fucus aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem atsumunt ociosi,
 Vorantes, tibi verò opera mediocra obire gratum esto,
 Ut tibi tempestino victu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri enadunt pecorosi & opulenti.
 Es laborans multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quàm hominibus. Valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus sed ignavia dedecus est,
 Quod si laboraveris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescetem: diuitias verò, & virtus & gloria comitatur.
 Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,

Αἰδράσῃσι δ' ἰδὼκα δίκην, ἢ πολλὰν ἀρίστη
 Γίνεταί· οἱ δ' ἄρ' τις κ' ἐδάη τὰ δίκην ἀγρόδιον·
 Γενέσθαι, τὰ μὲν τ' ὄλβον διδοῖ ἀγρόπαι· ἔλβε·
 Οἱ δ' ἐκ μαρτυρίῃσιν ἐκὼν ὀπίσκειν ὁμῶσται
 Ψεύδεται, οὐ γὰρ δίκην βλάψας ἰκέσθαι αἰάδῃ,
 Τί δ' ἴτ' ἀμαυροτέρῃ γῆνι μετόπισθε· ἔλειπται.
 Ἀνδρὸς δ' ἀνδρὶ γῆνι μετόπισθε ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἰγὼ ἰδὼκα νοῖον ἰγὼ μίγα νήπιε Πέρση.
 Τί μὲν τις κακότητι καὶ ἰλασθὲν ὄρν' ἐλέειται
 Ρηϊδίως· ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μέλα δ' ἐγὺ διναίεαι·
 Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδὼκα θεοὶ πορρ' ἐρεῖδεν ἱδμενον
 Ἀθάσστοι, κακὸς γὰρ ὁρδὶς οἶμος ἐπ' αὐτῷ,
 Καὶ τρηχὺς τὸ πορρ' ἰόν· ἰσχυρὸν δ' εἰς ὄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δ' ἔπειτα πελαί, χαλεπὴ ἀφ' ἑῶσα.
 Οἷτος μὲν πανάρετος ὅς αὐτῇ παύται νοήσῃ,
 ὅτε ἀπὲρ ὄρν' ἐπὶ καὶ ἐς τέλος ἔσιν ἀμείνων.
 Ἐδάς δ' αὖ καὶ αἶνος ὅς αὖ εἰπὺντι πύθεται·
 Οἱ δ' ἐκ μὲν αὐτῇ νοήσῃ, μὲν τ' ὄρν' ἀκούων
 Ἐν θυμῷ βέλλεται ὅδ' αὖτ' ἀχρεῖς αἰὲρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἱμετέρῃς μαρτυρίῃς ἀνὲν ἐφείμῃς
 Ἐργάζῃ Πέρση δ' ὅν γῆρας, ὅρα σὺ λειμὸς
 Ἐχθρῇ, φιλῇ γ' εὐσέφανος Δημήτηρ
 Αἰδῶν βίοντι γ' ὅλβον πρὸς πλησὶ καὶ ἰσχύ.
 Αἰμὸς δ' ἄρ' τοι πάμπαν ἀργαὶ σύμφερος αἰδρεῖ.
 Τὸ γ' ὅδε· ἰνομασῶσι καὶ αἰὲρ ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζοὴ κηφύνας καδούργει, ἱπλὸς ὁρμῶν
 Οἱ τε μοῖαι αἰὲν ἔχουσιν τρέχουσιν ἀεργῶν
 Ἐδοῦντες· πῶ δ' ἔργα εἰλ' ἔστω μίτρεα κοσμήνῃ,
 Ὡς καὶ τοι αἰὲν ἐόντι πλῆθυσιν καλεῖται.
 Ἐξ ἔργων δ' αἰδρεῖς πολύμυλοι τ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἔργα ζόμβρος, πάλυ φίλτορες ἀθανάτοισιν
 Ἐσσεαὶ ἠδὲ βροτοῖς μέλα γ' ὅσιν ἔσονται ἀεργούς.
 Ἐργον δ' ἢ δὲν ὄνειδος· ἀεργὴ δ' ἢ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δ' ἐκὼν ἐργάζῃ, πᾶσα σὺ ζήλωσθ' ἀεργὸς
 Πλοτύνεται πλέτω δ' ἀρετῇ καὶ κῶδ' ὅππῃ δ' ἔλβῃ,
 Αἰγῶν δ' οἷος ἰσάσθαι τὸ ἔργα ζῶντι ἀμείνων,

Si quidem ab aliis facultatibus solidum animum
 Ad opus conuertens, vitas curam habeas, ut te iubeo,
 Pudor autem non bonis indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & laedit & iunat.
 Pudor quidem ad paupertatem, non alicui verò ad diuitias.
 Opes utro non rapta, diuinitus datae, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliari (qualia multa
 Fiunt, quamprimum locus amor mentem deoeperit
 Hominum: pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum abstrahit dū, mirum, car vero familia
 Vro illi & exiguum verò ad repus diuina adsunt. (ciat)
 Par est delictū, si quis & supplicem & hospitem malo affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Decretis causa lecti uxoris scelerosae parans:
 Quisq. mala cuiuspiam fraude, deceptis orphanos liberos,
 Quisque parentem senem miserum senectute lumine
 Probrum affecerit, grauius incessens verbis:
 Huic certe Iupiter irascitur ad extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet rationem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum.
 Pro vi illi autem sacra facito immortalibus dīs
 Castè & pure, splendidiæque crura aduerso.
 Interdum certe libamonibus atque hostijs placas,
 Et quando cubitu teris, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum erga te cor atque animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alium.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum vero finito.
 Si enim tibi & negotium aiquod domesticum accidat,
 Ut ini discitis accurrere: cigeat autem cognari. (dus)
 Noxa tam magna est malis vicinis, quā non bonis cōmo-
 Sornus premium, quicunque sortitus est vicinum bonū.
 Neque sane boni interiecit, nisi vicinus malus sit. (reddo)
 Recta quidem mensura a vicino mutuum accipe, restaque
 Eadem mensura, & amp'ius si quidem possis.

Εἶκον ἀπ' ὁμοτείων κτεαίων ἀισίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον πείσας· μετὰς βίη δ' ἐστὶ καλὴ.
 Αἰδώς δ' ἔτι ἀγαθὴ καχρησθείη ἀνδρα κομίζει,
 Αἰδώς ἥτ' ἀνδρας μίγα σίνεται, ἢ δ' ὀνίνησι.
 Αἰδώς τοι πορὶς αἰολβίη· δαίρσεις ὃ πρὸς ὄλβω.
 Χρήματα δ' ἔχ' ἀρπάζετα, θεὸς δότα, πολλὸν ἀμύνω.
 Εἰ δὲ τις καὶ χερσὶ βίη μίγαν ὄλβω ἐλπεται,
 Ἡ γ' ὀπὸ γλαύσσης λήισσεται (οἷα τε πολλὰ
 Γίνεταί, δ' τ' αἰδὴ κέρδος τόσον ἐξαπατήσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδὴ δ' ἐτ' αἰαδύην κατοπαΐζη.)
 Ρεῖα τίμην μαυροῦσι θεοὶ μινύθουσι ὃ οἶκος
 ἀνέρι τῷ παῦρον δὲ τ' ὅτι χεῖροι ὄλβος ὀπιθεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς τ' ἐκίπῃ ὅς τε ξείνοί κακὸν ἔρξαι·
 Ὅς τε κασιγνήτοις ἐοῦσιν ἀνὰ δέμια βάνει,
 Κρυπταδὴς θυῆς ὁμόχε, παρακώρια ρίζων·
 Ὅς τί του ἀφραδίης ἐμπετραίνεται ὀφθαλμοὶ τέκνα·
 Ὅς τε γονὴα γέροντα κακῶ ὅτι γέροντες ὕδ' ὦ
 Νεικεῖρ, χαλεποῖσι καὶ δαπνόμοις ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἡ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται· ἐς ὃ τοι δ' ἔτι
 Ἐργασίῃ ἀδίκων χαλεπὴ ἐπὶ θυῇ ἀμοιβή·
 Ἡ καὶ σὺ τῷ μὲν νόμῳ παῖρ γ' αἰσιφρονα θυμὸν,
 Καὶ δ' αὖ μοι δ' ἐσθλὴν ἱερὰ ἀδονάτιστα δαίσειν
 Ἀγνὸς καὶ καδαρῶς, ὅτι δ' ἀγὰ ἀμείβεται·
 Ἀλλοτε δ' ἂν σπινθήσι θυμῷ τί ἢ ἐσκεδάται,
 Ἡ μὲν ὅτ' ἀνάζη, καὶ ὅταν φέος ἱερὸν ἐλθῇ·
 Ως καὶ τοι ἱλάσαι κραδίῳ καὶ θυμῷ ἔχωσι.
 Οὐρ' ὅμοι ὦν κλέρεν, μὲν τὸ πρὸν ὄμοι.
 Τὸι φιλέειτ' ὅτι δαίτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχέον ἰσούρ·
 Τὸν ὃ μέλιστα καλεῖν ὅς τις σίθῃ ἐχέουσι καίσι.
 Εἰ δὲ τις καὶ χερσὶ ἐχάεροι ὄμοι γένετα,
 Γέροντες ἀζάσοι ἐκίεν, ζάσαντο ὃ πηοί.
 Πῆμα κακὸς γένων ὅσον ἢ ἀγαθὸς μὲν ὄνειαρ·
 Ἰμμερὶ τοι πῆμας οἷτ' ἱμμοῖς γένονος ἰσθλῶ.
 Οὐδ' αἰ βούς δόποιοιτ' αἰ μὲν χεῖρων κακὸς εἶν.
 Ἐδ' μὲν ματρὶ δαίτα παρὰ γέροντες δ' ὅτ' ὀπὸ δέονται,
 Αὐτὰρ τὰ μέτρα, καὶ ταῖς ἀγὰ δύνανται

Ut indigens, & in posteram promptum inuenias.
 Ne mala lucra captes, mala lucra equalia in damnis.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuua.
 Et da ei qui dederit, neque da qui non dederit.
 Datori namque est qui dat, non danti verò nemo dat.
 Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
 Quisquis etenim vir sponte sua dederit ex se multum de-
 Gaudet donando, & delectatur suo animo. (deris,
 Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamuis id sit exiguum, tamen vexat charum animum.
 Si quidem enim & paruum paruo addideris, (euaferit.
 Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hoc
 Qui verò partis adiciat, vitabit aram famem.
 Neque verò quod domi repositum est, virum ledit.
 Domi me ius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere: noxa verò animi
 Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente verò dolia, & desinente saturare te,
 Medio parce: mola enim in fundo parsimonia.
 Merces autem viro amico constituta sufficiens esto.
 Eriam cum fratre ludens, restem adhibeto:
 Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
 Bla. de garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namque mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
 Vicius verò filius seruatur paternam domum
 Pascendo: ita enim opulencia crescit in adibus.
 Senex autem moriatis, alium filium relinquens.
 Facile verò & pluribus prabuerit Iupiter ingentes opes.
 Maior autem plurium cura, maior quoque accessio.
 Tibi verò si opes animus appetit iura sese,
 Sic facito operamque opora subinde addito.

Πες αἰ χροῖζαν, καὶ ἐς ὕπερον ἄρκιον ἄρης.
 Μὴ κακὰ καρδύων· κακὰ κάρδια ἴσ' αἴτρουσι.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ φροσίνῳ φροσῖναι.
 Καὶ δόδω ὅς κεν δῶ, καὶ μὴ δόδω ὅς κεν μὴ δῶ.
 Αὐτὴ μὲν τις εἶδεν, αὐτὴ δ' ἕτις εἶδεν.
 Δαῖς ἀγέδῃ, ἀρπάζῃ κακῇ, θανάτοιο δότιον.
 Ος μὲν ἰδὲ κεν αὐτὸν εἰδέων, ὄγῳ καὶ μέγα δῶν,
 Χαίρει τῷ δῶν καὶ τέρπεται ὅν χ' ἔδυμόν.
 Ος δ' ἴ κεν αὐτὸς ἦνται ἀναμείβεσθαι παθήσας,
 Καὶ το σμικρὸν ἰόν, τοτ' ἐπαύχουσι φίλοι κῆρ.
 Εἰ ἰδὲ κεν καὶ σμικρὸν ὅπῃ σμικρὸν κατεδαῖο.
 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδεις, τάχα κεν μέγα καὶ τὸ γήρυται.
 Ος δ' ἴσ' ἔστι φέρει, ὅδ' ἀγύξεται αἰδοπα λιμόν.
 Οὐδ' ἄν γ' εἰς οἶκον κατεκείμενον αἶετα κήδει.
 Οἶκος βίλπερον ἔῃ· ἐπὶ βλαβερόν τὸ δύρηφι.
 Εὐλόον μὲν παρίοντος ἔλκεθ', πῆμα δ' ἔδυμόν
 Χροῖζεν ἀπίετος. ἄσπερ φέρει δαίμων αἶμα.
 Ἀρχομένη δ' ἐπὶ τοῦ καὶ λήγοντος κορίσκειται,
 Μεσότης φειδεῖται. δεινὴ δ' οὐ πυθμένη φειδύ.
 Μιδῶς δ' αὐτὸν φίλῳ εἰρημόν ἄρκιος ἔστω
 Καὶ το κασσιγῆτα γαλάσας ὅπῃ μαρτυρεῖ. δῖος.
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστίας ὅλκων ἀδρας,
 Μιδῶς γὰρ σὺν ἰόν πυρσὺλος ἔλαπατάτω,
 Αἰμύλα καὶ ἄλλοι, τέλει διφάσας καλλιῶ.
 Ος δ' ἰμωμένη πεποιθεῖ, πέποιθ' ὄγῳ φειδύσει.
 Μοινογῆτος δ' παῖς σῶζοι πατρῷον οἶκον
 Φερβιάδῳ. ὅς γ' ὅ πλεῖτος ἀγύξεται ἐμμεγέροισι.
 Ἰσχυρὸς δ' αὐτὸς ἔπερσι παῖδ' ἐγκαταλείπων.
 Ρῆα δ' ἴ κεν πλείονας πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλκον.
 Πλείων μὲν πλείων μετέποιμίζων δ' ὅπῃ δῖος.
 Σοὶ δ' ὅς πλεῖτον θυμὸς ἐγείλται ἐν φρεσὶν ὅσι,
 ὅδ' ἔρδεις ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

HE S I O D I
L I B E R I I.

Leiadibus Atlante natis exorientibus,

Incipe messem, arationem verò occidantibus.

Ha quidem noctesque & dies quadraginta

Latent.. rursus verò circumvol-

nente se anno

Apparent primùm ut acuitur ferrum.

Hac utique aruorum est regula: quique mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Nudus serico, nudusque arato,

Nudus quoque metiro: si quidem tempestiva omnia voles

Opera ferro Cereru, ut tibi singula

Tempestiva crescane, ne quando interim egens

Mendites & alienas domos, nihilque efficias [dabo,

Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius

Necque amplius mutuò tradam. Labora stolidæ Persæ,

Opera quæ hominibus dî destinarunt.

Ne quando cum liberu uxoreque animo dolens

Queras victum per vicinos, hi verò negligent. (lestes,

Eis enim & ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-

Rum quidem non facies, tu verò inania multa dices.

Inuicili autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debiti que solutionem famis que evitacionem.

Domum quidè primùm, uxoremque, bouemque aratorè,

Famulam non nuptam, qua & bonæ sequatur;

Vt censilia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidè petas ab alio, illèque recuset, tu verò careas,

Tempus autem prætereat, minuaturque tibi opus,

Ne verò differas inque crassinum, inque perentinum,

Non enim laboru fugiatis vir implet horreum,

Neque procrastinatur. Cura verò tibi opus auge.

Sem-

Απὸ δὲ τῶν Ἀττικῶν ὅτι τελευτήσαν

Ἀρχὴ δ' ἀμνηστὸν, ἀπό τῆς ἡμετέρας

Ἀλλ' οὐ τοὶ ἰσχυροὶ τὴν ἡμετέραν πο-

σεισάμενοι

Κελεύεται, ἀλλ' οὐδ' ἡμετέρας

Θάσσονται τε περὶ ταῖς χαρὰς αὐτῶν, οὐδ' ἔτι

Οὐδέ τοι περὶ ταῖς πένεσι νόμος, εἴτε θαλάσσης

Εὐρύθι καὶ πάλαι, οἷτ' ἔγχεα βροσθήεντα

Πόντε καὶ ὑπὸ πόντι πόντα χῶρον

Ναῖεν, γυμνὴν ἀπείρην, γυμνὴν ἢ βωπιῖν,

Γυμνὴν δ' ἀρᾷδαι, εἴ χ' ἔρεα πάτ' ἰδέλῃδαι

Γρὰ κομίζεσθαι ἀρμήτερος ὥς τοι ἔχεται

Ὡς ἀέξεται, καὶ πῶς τὰ μεταξὺ χαρίζον

Πτώσῃς θυγατέρας οἴκῃς, καὶ μηδὲν αἰύσῃς.

Ὡς καὶ οὐκ ἐπ' ἐμὴν ἡλθεσ, ἐγὼ δὲ πειρὰν ὀπίσσω,

Οὐδ' ὅτι μετ' ἐμὴν ἐργάζεσθαι νήπιε Πέρσῃ

Γρὰ ταῖς αἰδοῦσιν δαίμονας δαίμονας κεκαίμεναι

Μή ποτε σὺν παῖδες γυμνὰ καὶ τὴν θυμὸν ἀχέων,

Ζηλοῦν βίον καὶ γένεσθαι οἷ δ' ἀμνηστὸν

Δις καὶ γὰρ καὶ τὴν πάλαι τὴν δόξαν καὶ δ' ἐπὶ λυγρῇ,

Χρήματα καὶ ἐπὶ τῇ σὺ δ' ἐπὶ τῇ πόλιν ἀγροῦσθαι

Ἀχέος δ' ἐπὶ τῇ πόντι νόμος, θυγατέρας αἰύσῃς

Θάσσεται χεῖρ' ἐπὶ τῇ λυγρῇ καὶ τῇ θυγατέρι.

Οἶκον καὶ σφοδρῶς γαμῶν καὶ τῇ βίῃ τῇ ἀποτῇ

Κατὰ τὴν, ὅ γαμῶν, ὅ γαμῶν καὶ τῇ ἐπὶ τῇ

Χρήματα δ' ἐπὶ τῇ πόλιν καὶ τῇ ἀγροῦσθαι

Μὴ σὺ καὶ τῇ ἀγροῦσθαι, οἷ δ' ἀμνηστὸν, σὺ δ' ἐπὶ τῇ

Ἡ δ' ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, μινύθῃ δὲ τοι ἔργον.

Μηδ' ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, ἐπὶ τῇ

Οὐ γὰρ ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, ἐπὶ τῇ

Οὐδ' ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, ἐπὶ τῇ ἀγροῦσθαι, ἐπὶ τῇ

Semper autem dilator operum vir cum damnis luctat.
 Quum itaque iam defuit robur acui solis
 A calore humido, per autumnum plente
 Ioue prapocente, mutatur humanum corpus
 Multo lenius. (nam tunc Solis stella
 Paulisper supra caput facie obnoxiorum hominum
 Venit interdum, magis autem nocte fruitur,)
 Quando incorrupta est casa ferro
 Sylva: folia autem humi fundat, ab ramisque cessat
 Tunc sane ligna secato, memor tempestiva operis. (tale,
 Moriarium quidem tripedale feca, pistillum verò vicinbi-
 Ax emque septempedalem, valde enim cerie conveniēs spe.
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris,
 Trium palmorum curvaturā secato decē palmarū currui.
 Multa prater ea curva ligna, ferro aut dentale cum inne-
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (neris,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni insignis,
 Claus adiunctum siua adopraueris.
 Bina verò disposito aq atra laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo opertum sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus iniicias.
 E lauro autem, vel ulmo firmissima siua sunt. (uennes
 E quercu temonem, ex ilice dentale, bones verò duos no-
 Masculos cōparato (horū enim robur nō imbe illū est.)
 Adhuc sentia mēsuram habētes. hi ad laborandum optimi.
 Non utique hi conuendentes in sulco laborando aratrum
 Fregerint, opus verò imperf. Etum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cenatus quadri ficum octo mer suum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos: sed in opere
 Animam habens hoc verò neque iunior alius melior
 Ad spargendum semina, & iteratam sationem curādum.
 Iunior enim vir ad coetaneos euolat animo.
 Considera verò, cum vocem grūm audieris

Αἰεὶ δ' ἀμειλιχρὸς αἶψα ἄτασσι παλάσι.
 Ἡμεῖς δὲ ἄνθρωποι ὄξυς ἐν τοῖσι
 Καὶ ματὸς ἰθαλίμου μετ' ἑλκυστὸν ὀμίζοντες
 Ζῶντες ἰριδιόεις, μὲν δὲ τρέπεται βροτῶν χεῖρ
 Πολλὸν ἢ φέρτερος· (οὐ γὰρ τοῖσι σίεαι ἀστὴρ
 Βαῖον ὑπὸ κορυφῆς κρηττοῖσι ἀνδρῶπων
 Ἐρχεται ὁμῶς, πλεῖον δὲ τι τυκτὸς ἐκρυβή.)
 Ἡμεῖς ἰδὲ καὶ τὰ περὶ πύλας τρυφῶμεν σιδήρεα
 Τληφύλα δ' ἔραζε χεῖρ, πτόρδοιό τε λήγῃ·
 Τῶμος ἄρ' ὑλοτομῇν μαιμηδύς ἐριον ἔργον.
 Οἱ μὲν γὰρ περὶ πόλιν τάμνειν ὑφρονεῖ τρέπηνχων,
 Ἀξύνει δ' ἰθαπόδω, μάλα δὲ οὗτοι ἀνδρῶν ἔττω.
 Εἰ δὲ καὶ οὐκ ἀπόδωκεν ἡ σφύρα καὶ ταμνοιο,
 Τελαπιδάμον δ' ἄψιν τάμνειν διακιδέον ἀμείζων
 Πόλλ' ὅπως χαμπύλα χαλαῖα, ἰφίρειν δὲ γάλα, οὐδ' αἰδῶν,
 Εἰς οἴκον κατ' ὄρεος διζήμενος ἢ καὶ ἄρουραν,
 Πρίνινος ὅς γ' ὀβυσιὸν ἀρούριον ὀχρεῖται τὸς ὄριν,
 Εὐτ' αἰὲν Ἀδριατικῆς ὁμῶς ἐν ἡύμασι πηξας
 Γόμφουσι παλάσας περὶ σφίριτιν ἰσοβόη.
 Δοῖα δὲ θάλασσαν ἀσπασσάμενος καὶ οἶκον,
 Λύτρυον καὶ πηκτόν, ἐπὶ πολὺ λατρεῖ ἔττω.
 Εἰ χ' ἔπειτα γ' ἀξαρὶ ἔπειτα γ' ἐπὶ βοῦσι βάλοιτο.
 Δάφνης δ' ἢ πτόλιν ἀκμώτατος ἰσοβόης.
 Δρυὸς ἔλαμα, ἄρ' ἔτι γάλα βοῦς ἐναιετῆρος
 Ἀρσιν καὶ πύδα· ἥ γ' ὁ δῖος ἐκ δ' ἀπαδῶν
 Ἡδὲ μὲν ἔτι ἔχοντες τὴν ἐργάζεσθαι ἀφ' ἴσω.
 Οὐκ αἰὲν γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καί μιν ἀφ' ὅθον
 Ἀξίαι, τοῖς δὲ ἔργον ἐπίστον αὐτὶ λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμφοτεροῖσι καὶ τῆς αἰζῆος ἔποιτο,
 Ἀρτοὶ δὲ πύδας τε τρεῖς τρυφον, ὁκταβόλων.
 Οὐκ ἔργον μελετῇ ἰθὺς αὐλακὶ ἡ αὐτοῖς,
 Μυκίη παπλάων μὲν ὁμοῖα καὶ δὴ ἐπὶ ἔργον
 Θυμὸν ἔχον τῶνδ' ἔπ' ἰσότητος ὄντος ἀμείνων
 Σαφύματα δὲ αὐτῶν, καὶ ὅπως οὐρίω δῖα δαῖτα.
 Κυρτέρους γὰρ αἶψα μὲν ὁμοῖα καὶ ἐπὶ τοῖσι.
 Φράζεσθαι δ' αὖτ' αἰὲν φανὼν γέροντα, ἰπποκόνους

Alce ex nubibus quorannu elangens,
 Quæ & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluvia: cor autem rodit viri bobus carencia.
 Tunc sanè pascere curuos boves, domi decinens.
 Facile enim distu est, par boum da & plaustum:
 Facite autem recusare, instare verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plastrum.
 Scilicet, etiam hoc nesci, centum esse ligna plausti.
 Horum ante curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & se uis & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festinans, ut tibi se impleant aua.
 Vere verito, aestate verò iterum non te fallat.
 Noualim verò seruo adhuc leuem terram.
 Noua imprecationum expultrix, liberorum placatrix
 Supplica vero Ioui terrestri, Cerevique castæ, (est.
 Procerum ut impleant, Cerevū sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stuas
 Manu capiens, stimulo boum terga attingeris
 Quercum temonem trahentium loro, iuueni autem pone
 Seruū, ligonem tenens, negotium tui facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignavia verò pessima.
 Si quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum præbuerit,
 Et vasis autem cyles arenas. & te spero
 Gausurum, victum potum domi existente.
 Latus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedenis metes, paucillum manu comprehendens,
 Obuersim manuans puluerulemus nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Aliàs verò alia Iouis mens: Egiochi:
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.

Τ' ἔφ' ὅθεν ἐκ νεφέων ἐλαύσι κακλήμινες·
 Ἡ τ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖματος ὄρλω
 Δεικνύει μεβρῶν· ἔρ' ὅδ' ἴδω δ' ἰδὼν· αἰδρὸς ἀξέπῃ.
 Δὴ τότε χορτάζουσιν ἱλίκας βίας ἐνδον ἰόντας·
 Ρηϊσίην γ' ἱπὸς εἰπεῖν, βόι δ' οὐ καὶ ἄμ' ἔσται·
 Ρηϊσίον δ' ἀπαίρησάσθαι, πάρος δ' ἔργα βέβαια·
 Φησὶ δ' αἰὲρ φρένας ἀφνειὸς πῆξασθαι ἄμ' ἔσται.
 Νήπιός, ὅδ' ὅτ' οἶδ' ἰκατὸν δὲ το δούραθ' ἀμ' ἔσται.
 Τ' ὅν ποσὶ μὲν ἐπὶ ἰχέμεν οἰκῆναι θέσται.
 Εὐτ' αἰὲρ πρὸς ἀροτοῖσι φασαίη,
 Δὴ τότε φορμυθῆναι ὁμῶς δὲ μῶς τε καὶ ἀκτῆς
 Ἀδλω καὶ διεπλῶν ἀρόων ἀροτοῖσι καὶ ὄρλω.
 Πρὸς μάλ' αὖ σπῆδων ἵνα τοὶ πλήθυσιν ἄμ' ἔσται.
 Εἴαρι πολλὴν δέσποιν' ἢ νεμερῆν οὐ σ' ἀπατησέ.
 Νειὸν ἢ σπειρεῖν ἱπὸν κοφίζεσθαι ἄμ' ἔσται.
 Νειὸς δ' ἔστιν ἀρ' ἡ παῖδων δυσκλήτερος.
 Εὐχέσθαι ἢ αἰὲρ φρένας ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἐκτελεῖα βεῖδ' ἡ ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἀρχέμενος παρ' ὅτ' ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Χεῖρ λαβὼν, ὅρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἐνδρὸν ἢ κόντων μεσάβ'· ὅτ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Δμῶς ἔχων μακίλ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Σπῆδ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Φησὶ τοῖς αἰδρῶσι, κακὸν δὲ μῶς ἢ κακίση.
 Ὄδ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὅπ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἐα δ' ἀχέων ἢ κακὸς ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Γηθήσθ'· βίό π' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Εὐεχέων δ' ἢ κακὸς ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Αὐχέσθαι· σὺ δ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Εἰ δ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἡμῶς ἀμύσθ'· ὅλ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἀντὶα δὲ μῶς ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Οἶσθ' δ' ὅτ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἀλλότ' δ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.
 Ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων ἀρ' ἡ παῖδων.

Sin autem serò araueris, hoc quidem tibi remediū fueris:
 Quando cuculus canis quercus in frondibus;
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tum Iupiter pluat iriduo, neque desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neque relinquens:
 Ita & serotina aratio tempestiua aequalis fuerit.
 Animo autem bene omnia recende, neque ta lateas
 Neque ver exorienacantum, neque tempestiua pluvia.
 Accede autem aneam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Derinet, tunc sane impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas
 Cum paupertas: macilenta vero crassū pedem manu pre-
 Multa verò ignarus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in taberna, cui victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, astate adhuc media existens:
 Ne semper aesta eris, facite nidos. (neq
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Nunc vitate: & glacies, quæ quidem super terram
 Flante borea molestæ existunt,
 Quæ per Thraciam equarum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit aueas terra & sylua:
 Multas verò quercus alricomas abietesque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multo pascenti
 Incumbens, & omnis rebeat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudâsque sub pudenda ponunt:
 Ea etiam quarum vellere cuius densa est, & quas
 Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
 Quin etiam per bouis pellē penetrat, neque ipsum cohibet,
 Etiamque per capram flat hirsuta: ouium autem greges non
 Eò quod a nris ipsarum villi sunt non perflat (item,
 Vis ventis boreæ: murum verò serent facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quæ adeo intra charam apud matrem manet,

Εἰ δὲ καὶ ὅψ' ἀόσῃς, τόδ' ἐκάν τοι φάρμακον εἶν.
 Ἡμεὶς κόπυξ κόπυξ' εἰ δρυὶς ἐν πεπύλοισι
 Τὸ πρῶτον τέρπει τι βροτῶν ἐπ' ἀπειρονα γαῖαν,
 Τῷ μιν Ζυὺς υἱοὶ περταύμεται, μῦθ' ὀλοήγῃ,
 Μήτ' ἄρ' ὑφ' ἑσέων βοὸς ὀπλήω, μήτ' ὀλοήσῃων
 Οὕτω κ' ὀφάργῳ περταύετ' ἰσοφάργῳ.
 Εὐθυμῶ δ' ὡππύτα θυ: ἀσπασμῶς σιλήθῃς
 Μήτ' ἴαρ γινόμενοι πολλοὶ μῦθ' ὄρεοι ὀμβροῖς.
 Παρ' δ' ἴδι χαλκεὺν δῶκεν κ' ἴω δ' ἴα λίσσῃ
 Ωρὴ χροῖν, ὅπῃ τε κρύος ἀνέρας ὄργῃ
 Ἰχάνει ἰνθα κ' ἀόκτος αἰὲρ μέγα οἶκον ὀρίσῃ.
 Μή σι χαλκὸν χροῖντος ἀμύχανιν λαταμαρψή
 Σὺν περὶ λατῇ ὅ πασχὺν πόδα χεῖρ' ὀπάζῃς.
 Πολλὰ δ' ἄργος αἰὲρ, κανέω ὅπῃ ἡπίδα μίμῃσι,
 Χρῆζαν βιοτοῖο, κακὰ περταύετ' ὀλοή.
 Ελπίς δ' ἴω ἀγαθὴ καχρημῶσι ἀόρα κομῶσι,
 Ἡλῶσι ἐν λίσσῃ τῇ μιν ὀίος ἀόκτος εἶν
 Δείκνυς ὅ δ' ὀπῶσι θυρεὺς ἴω μῶσι ὀόντος,
 Οὐκ ἄν' ὀντος ὀπῶσι, ποιεῖσι καλῶς.
 Μῦθα ὅ λίσσῃσι κακὰ ἡμῶσι, βεδοῖσι πάντας,
 Τῷ τῷ ὀλοήσῃ, κ' πηγάδας αἰτ' ὅπῃ γαῖαν
 Πηδῶσι τὸ βρέχο δ' ὀπῶσι τὸ ὀντος.
 Βετο δ' ὀπῶσι ὀπῶσι ὀπῶσι ὀπῶσι πηδῶ
 Εὐπῶσι τὸ ὀπῶσι μῶσι ὅ γαῖα κ' ὀπῶσι
 Πολλὰ ὅ δ' ὀπῶσι ὀπῶσι ὀπῶσι τὸ παχῶσι
 Οὐρὸς τὸ βροτῶν παλῶσι χροῖν πηδῶσι
 Εὐπῶσι τὸ παλῶσι βετο τὸ ὀπῶσι ὀπῶσι
 Θῶσι ὅ δ' ὀπῶσι ὀπῶσι δ' ὀπῶσι μῶσι ὀπῶσι
 Τῷ κ' ὀπῶσι δ' ὀπῶσι δ' ὀπῶσι τὸ ὀπῶσι
 Ψυχῶσι τὸ δ' ὀπῶσι δ' ὀπῶσι τὸ ὀπῶσι
 Καὶ τὸ δ' ὀπῶσι βροτῶν ὀπῶσι, καὶ μιν ὀπῶσι
 Καὶ τὸ δ' ὀπῶσι αἰὲρ τανύτῃσι, ποιεῖ δ' ὀπῶσι
 Οὐτὸκ ὀπῶσι τὸ πηδῶσι αἰτῶσι, καὶ δ' ὀπῶσι
 Ἰε αἰὲρ μιν βροτῶν. ὀπῶσι ὅ γαῖαν πηδῶσι.
 Καὶ δ' ὀπῶσι τανύτῃσι αἰτῶσι, καὶ δ' ὀπῶσι
 Ἡτὶ δ' ὀπῶσι ὀπῶσι ὀπῶσι πηδῶσι μῶσι,

Nondum opera sciens aurea Veneris.
 Benèque lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Vncta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossis polyphus suū pedē arcedit,
 Inque frigida domo, & in habitaculis trāstibus.
 Non enim illi sol ostendit palatium ut innēdat,
 Sed s. per nigrorum hominum populūque & urbem
 Vertitur, tardus autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sacre cornuta bestia & incornuta syluicuba
 Misere den. ibi stridentes per quercetum & aliosum
 Fugium, & passim omnibus id cura est:
 Quæ cæta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, sive vtrique tripod. homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput panimentū sp.
 Huic similes incedunt viciales murem albam. (Ecar:
 Et tunc induc munimentum corporis, ut te iubeo,
 Colanāque mollem, & talarum tunicam.
 Etamine vtro in paucis multam tramam iurex.
 Hanc circum indulto, ut nil o. pili non tremant,
 Neque erecti. horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bo. is. fortiter occisi
 Aptos ligare, pulis intus condensans.
 Primo genitorū verò hæderū, cum frigui rēpessio. venerit
 Pélles consuito neruo bovis, ut super humerum
 Pluvia arceat teporem, supra caput vtro
 Pileum habere elaboratum, ut aures ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cælo stellif. ro
 Aer frugifer exensus est beatorum super pera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus:
 Alitè supra terram leuatus ventis procella,
 Interdum quidē pluuiā ad vestem an. interdum flar,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc amoenens, opera perfectō domum redi.
 Ne quando te cælica. penebrosa nubes circumroget,
 Corpusque madidum faciat, vestesque huius.

Οὐπω ἔργ' εἰδὺς παλυχρύσου Λαφροδίτης
 Εὖτε λασπερὴν τέρην χεῖρα καὶ λίπ' ἤαφ
 Ιερσαλὺν ἰοχὴν καταλέξεται ἐνδοθεὶ οἴκου,
 Ημεπ χιμερία ὅτ' ἀνέστος οὐ πόδα τινέει,
 Εὐτ' ἀπὲρ οὐρανὸν ὅν ἤθεσ λαβὼν ἔοισιν.
 Οὐδ' οὐκ ἡλίου δίκην τομὸν ὀρμηθῆναι.
 Ἀλλ' ὅτι κινέων ἀνδρῶν δῆμον τε πόλιν τε
 Σπασθῆται βράδιον ὃ πανελιεύσει φεῖναι,
 Καὶ τότε ὃ κεραεὶ καὶ ἡχερεὶ ὑληκοῖται
 Λυγρὸν μυλιόωντος ἀνὰ δρόμα βλαστῆναι
 Φθιγούσι καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ τὸ το μῆμν' ἐν,
 Οἱ σέπτε μοῖραί τε πυκινούς καθυμνῶντες ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ περὶ τὸν τότε δὴ τρέποντι βροτῶ ἴουσι,
 Οὐδ' ὅτ' ἐπὶ τῶντα ἔατο κάρη δ' εἰς ὕδατος ὄρεται,
 Τῷ ἱκελὸς φοιτῶσιν, διδωμένοι νίφα λυκίῳ.
 Καὶ τότε ἔσπεδαί εἰς ῥυμα χεῖρος, ὥς σι κηλῶν,
 Κλαῖναι τε μεθ' αὐτῶν καὶ τερμνόντα χεῖρ' αὖ
 Στόμοι δ' ἐν παύρῳ πολλῶν κρήνη μαρτύσανται.
 Τὴν σφείαται δὴ, ἵνα τοὶ τείχεα ἀτρεμέασιν,
 Μὴδ' ὀρταφ' ὀρταφῶσιν ἀπὸ τῶν καὶ σῶμα.
 Λυγρὸν ὃ πᾶσι πένθλα βίος ἴου καταμύσει.
 Ἀρῶν δ' ὅσα δὴ, πῶς αὖτ' ἐνδοθεὶ πυκνῶσαι.
 Περὶ τοῦτον δ' ἐρεῖται ὅπ' οὐκ αὖτ' ὄρεται ἤδη,
 Δέρματα σφῆρα πῶς ἐνδοθεὶ βροτῶ, ὅτ' ὅπ' οὐκ αὖτ' ὄρεται
 Τὸν ἀμφιβάλλῃ δὴ ἡλῶ κεφαλῆς δὴ ὑπὸ δὴ
 Πῶς ἔχον ἀσκητὸν, ἵν' αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Ψοχρὴ δ' ὅτ' ἡλῶ πῶς αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Ηλῶ δ' ὅτ' ἡλῶ πῶς αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Ἀλλ' οὐκ αὖτ' οὐκ αὖτ' οὐκ αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Οἱ τε ἀρυστάμνοι ποταμῶν δὴ ἀνέκοντων,
 Τῶν δ' ὅτ' ἡλῶ πῶς αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Ἀλλοτε δ' ὅτ' ἡλῶ πῶς αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Πυκνὰ θρηνητικὰ βορέα τέφρα κλονέοντες.
 Τὸν φθιγούσι, ἔργα τε ἔσπεδαί εἰς κηλῶν,
 Μὴ πρὶς σ' ὅτ' ὄρεται πῶς αὖτ' οὐκ αὖτ' ὄρεται.
 Χεῖρ' αὖτε μεθ' αὐτῶν καὶ τερμνόντα χεῖρ' αὖ

Sed evitato. Mensis enim difficillimus hic
 Hybernus : difficilis omnibus difficilisque hominibus.
 Tunc medium habui, homini verò amplius adsit
 Alimonia : longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observari perfectum in annum
 Equato noctesque & dies, donec rursus
 Terra omnium mare fructum omnigenum proferat.
 Quam sexaginta post versiones solis
 Hybernas perfecere Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc manè lugens, Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, vere nuper capto.
 Hanc praevertens, vites incidito : sic enim melius.
 Ac cum domipora testudo à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcesque acuto, serenosque excitato.
 Fugio verò umbras tabernae, & ad aurore cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat.
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidam viam, promouetque laborem.
 Aurora qua apparens multis ingredi fecit viam
 Homines, pluribus verò iuga bobus imponit.
 Quum verò carduique floret, & canora cicada
 Arbori infidens stridulum effundit canticum
 Frequenter sub aliis, astatis laborioso tempore,
 Tunc pinguësque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat.
 Siccum verò corpus ab astre. Sed tunc iam
 Sic petrosaque umbra, & Byblinum vinum,
 Lybicumque lacteumque capream non amplius lacta.
 Et bonis arborum caro, nondum enixa, (cum
 Tegyriaque hasterum potare nigram bibis vinum.

Αλλ' ὑποδύαδ' αὖτε γὰρ χαλεπώτατος εἶναι
 Χοιμείριος, χαλεπὸς περὶ βῆτατος, χαλεπὸς δὲ αἰδρώποις
 Τῆμος δ' αὖτις βοοσὶν, ὅτι δὲ αἰεὶ τὸ πλεονεῖν.
 Αρμαλῖος μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόδοι ὀφρύνει εἰσὶ.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τιτυλισμένοι εἰς αἰαντὴν,
 Ἰουῶν γύναις τε καὶ ἡμέταις, οἷον αὖτε
 Γῆ παύται μήτηρ καρπὸν Σύμμικτον ἐσθίει.
 Εἴτ' αὖ δ' ἐξέκλινται μὲν ὅπως ἀγρίοιο
 Χοιμείρι' ἐκ τινέων Ζῶς ἡμετα, δὴ ῥα τὸτ' ὄσπρ
 Αρκατοῦρος, περὶ πύον ῥόν ῥόν Ωκεανοῖο,
 Περί τιν' ὑποφάνων, ὅτι τιλλεται ἀκρονίφατος.
 Τὸν δὲ μὲν ὀρδρεῖται ἰδρυμένους ὅρτο χηλιδόν
 Ες φάος αἰδρώποις, ἔκρως νείον ἰσχυρόιο.
 Τινὲς δ' αὖτε, οἷας ἀειταμένους, ὡς γὰρ ὄμεινον.
 Αλλ' ὅπου αὖ φέρειαις δότ' ἡρώτος αἰφύτ' βαίει
 Πλακίαν φάει, τὸ τε δὲ σκάφος ἐκείν' ἰνίον.
 Αλλ' ὅπου τε χαλασίδιαι καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φάει δὲ σκεῖνους δωκεύς καὶ ἐκ' ἡνέκων,
 ὅρτο ἐκ αἰαντὸς, ὅτε τ' ἀγρίος χροὶ κ' ἔφθ.
 Τεμοῦτος ἀντιδύει καὶ ἰλαδὲ καρπὸν ἀγίρειν,
 Ὀρδρεῖται αἰετῶρος, ἵνα περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Ὅς γὰρ τ' ἰργίον τρίτῳ δότ' ἡρώτος αἰφύτ' βαίει.
 Ὅς τοι περὶ οἷος αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Ὅς ἦτε φάειται ποιεῖται ἐπὶ ἡρώτος αἰφύτ' βαίει.
 Αἰδρώπους, πολλοὺς δ' ὅτι ζυγα βοοσὶ τίθεται.
 Ἡμὸς δὲ σκεῖνους τ' αἰετῶν καὶ ἡνέκων τ' ἐπὶ
 Δειδρεφίαν ὄρκοις ἀγίρειν, ὅτι τινὲς αἰφύτ' βαίει.
 Πυκνὰ γὰρ ὑποπύον, ὅτι τινὲς αἰφύτ' βαίει.
 Τῆμος περὶ τινὲς αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Μαχὸς περὶ τινὲς αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Εἰς τινὲς αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Αὖτε οἷος αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Εἰς τινὲς αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Μαχὸς τ' αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Καὶ βοοσὶν ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.
 Περί τινὲς αἰφύτ' ὄρτο, περὶ οἷος ὄρκοις εἴν.

In umbra sedens, animo saturatus cibus,
 Contra temperarum ventum obuerso vultu,
 Fonsque perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Terciam aqua partem infunde, quartam vero misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in urea
 Mensura verò diligenter recondito in vasis, sed postquam
 Omnem victum deposueris sufficiens intra domum,
 Seruum domo carentem cōducere, & sine liberis ancillam
 Inquirere iubeo: molesta est autem que liberos habet in-
 Et canem dētibus asperum nutritor: nec parcas cibo, cilla.
 Ne quando tibi interdum dormiēs fuit vir facultates au-
 Fœnum autem importato, & pascas, ut tibi sit (feras
 Bobus ac mulis annuum pabulum, sed postea
 Serui refocillent chara genna, & boues soluantur.

Quum verò Orion & Sirius in medium venerit
 Cælum, Arcturum autem inspexerit rosea digitis Aurora
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
 Exponito verò soli decem dies, totidemque noctes.
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitiae datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac Robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestina. annus vero per terram accommodus sit.
 Quod si te nauigationis periculose deiderim reperit,
 Quando utique Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro porro.
 Terram autem operari memor esto, ita ut te iubeo.
 Nauem verò in continentem trophæo, muricisque lapidibus
 Undiquaque, ut arceant veteroris robur bumide flammæ,
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat lous imber.
 Instrumenta verò congrua omnia domi tue repone,
 Rectè contrahens navis alas pontigrada.

Εἰς αὐτὸν ἰζόμενον, κακορραδίον ἦτορ ἰδοῦναι·
 Ἀντίον ἀνδραίεσσι αἵματι τρέψαντα φέρουσιν,
 Κρίνας τ' αἰνὰ καὶ δούρητόν τε ἦτ' αἰδύλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος φέρχεν, τὸ δ' ἐπὶ τέρματι Πάριον εἶναι.
 Ἀμωσὶ δ' ἐποτρύνειν δημήτιος ἱερὸν ἀκτῖνα
 Διόνειον, δὲ τ' αὖτε φέρτα φανήσθαι Νείωνος,
 Κέρως δ' ὅπως καὶ δούρητόν τε ἦτ' αἰδύλωτος
 Νείωνος δ' ἀκαμίστα δὲ εἰς ἄλυσιν αὐτὰρ ἐπὶ πῶς δὲ
 Πάριον εἶναι πατρίδα καὶ ἱπάρμοιοι δὲ δῖον εἶναι,
 Θῆτα δὲ κοῖται ποιεῖται, καὶ ἔτεκον ἱερὸν
 Διόνειον καὶ οὐρανὸν καὶ πῶς δὲ ἔτεκον ἱερὸν.
 Καὶ κύνες καὶ γαῖα δὲ δῖον κομῶν, καὶ εἰδὼς εἶπεν·
 Μὴ ποτὶς ἢ ἡμῶν κοῖτος αἶψα δότ' ἀνέμω δ' ἦτορ
 Χέρτων δ' ἐσκομίσται, καὶ σαρκετόν τε φέρτα ποιεῖται
 Βορσὶ καὶ ἡμῶν κοῖται, ἐπὶ πῶς δὲ αὐτὰρ ἐπὶ πῶς
 Ἀμωσὶ καὶ ἀνέμω δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ βίη δὲ πῶς
 Εὐτ' αὖτ' ἰβρίων καὶ Σείριος εἰς μέτον ἦτορ
 Οὐρανόν, ἡρκαυόν δ' ἐσίδειν ἡρκαυόν τε καὶ ἡμῶν
 Ὡς Πέρση τὸ τε πάρος τε δότ' ἀνέμω δὲ φέρτα ποιεῖται
 Διόνειον δὲ ἡμῶν δὲ καὶ ἡμῶν καὶ δότ' ἀνέμω δὲ φέρτα ποιεῖται
 Πέντε δὲ συσκεῖται, ἐκ τῶν δ' εἰς ἀνέμω δὲ φέρτα ποιεῖται
 Διόνειον δὲ καὶ πῶς δὲ φέρτα ποιεῖται, αὐτὰρ ἐπὶ πῶς δὲ
 Πάριον δὲ δὲ τὰς τε, τὸ τε δὲ Νείωνος
 Διόνειον, τὸ δὲ ἐπὶ πῶς δὲ φέρτα ποιεῖται
 Νείωνος πῶς δὲ καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Εἰ δὲ σαρκετόν τε φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Εὐτ' αὖτ' ἰβρίων δὲ φέρτα ποιεῖται, Νείωνος
 Φιόχου δὲ πῶς δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Διόνειον δὲ πῶς δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Καὶ τί τε μάλιστα ἦτορ δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Γίω δὲ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Νῆα δὲ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Πάριον δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Χείμαρρον δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Οὐρανὸν δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται
 Εὐκλείης δὲ φέρτα ποιεῖται, καὶ ἡμῶν δὲ φέρτα ποιεῖται

Clauum verò fabrefactum super funum suspendito.
 Ipse autem tempestiuam expectato navigatione dū veniat.
 Tūcque nauem celerem ad mare trahito, inuere onus
 Aprum imposito, domum: ut lucrum reportes:
 Quemadmodum mensque parer, & tuus, stultissimi Per-
 Navigabat nauibus, victus indigus boni. (sa.
 Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
 Cum a Eolida relicta, in navi nigra:
 Non rediit fugiens, neque opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam lupiter hominibus dat.
 Habuit autem prope Heliconem misero in vico
 Afer: hyeme malo, aestate autem molesto, nunquam bono.
 Tu verò o Persa operum, memor esto
 Tempestiuorum omniū: de navigatione verò maxime.
 Nauem parua laudato, magna verò onera imposito,
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erat, si quidem venti malos abstineant flatu,
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo,
 Volueris & debita effugere, & famem inamantem:
 Ostendam autem tibi modos multisque mari:
 Nisi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam navi profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Euboeam ex Eulide ubi quondam Craci
 Expectata tempestate, magnum callegerunt exercitum,
 Graia ē sacra ad Troiam pulchra ceminis pradam.
 Illuc ego ad certamina strenuus Amphidomantis,
 Chalcidemque traieci, praeliberata verò multa
 Certamina institueris iuuenes n. agnamis, ubi me dico
 Certamine victorem tulisse tripodem atriū.
 Quem ego quidem musis Heliconiadsibus dicam,
 Vbi me primum sotorum aggredi fecerunt antum.
 Tantum nauium experitus sum, multos clauos habentium.
 Sed iam enī dicam tuis consilium Egioclis.
 Musa enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versione solus,
 Ad finem progressa astate laboriosa temperis,

Tempe-

Παράσσοντο δ' ἄρ' ἄγε νῆσσι κρηπιδὸς κρημνίσσασθαι·
 Αὐτοὶ δ' ὄρεσιν μέμνηται πλοῖον, εἰ σὺ καὶ ἤθ' ηἴ.
 Καὶ τό τε γὰρ βούλω' ὅγ' αὖ δ' ἤνελ' ἐν δὲ το φέρων
 Ἀρμόδιον ἐν τῷ κρημνίσθαι· οἷον δὲ κρημνίσθαι ἀρμόδιον.
 Ὡς τὸν ἄνθρωπον τοῦ πλοῦτος καὶ τὸν πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν
 Πλατίζεσθαι πλοῖον βίαι καὶ κρημνίσθαι ἐν δὲ το
 Οὐ ποτε καὶ τῷ δ' ἢ εἰ πλοῖον δὲ καὶ πλοῖον αὐτοῦ
 Κόμην ἀπολίσθαι πλοῖον· ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν.
 Οὐκ ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Ἀλλὰ κρημνίσθαι πλοῖον πλοῖον· ὡς τὸν πτωχόν.
 Νάσσει δ' ἄγε· ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν.
 Ἀποκρί· ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Τῷ δ' ἄγε· ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Νῆ δ' ὅ· ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Μείζων δὲ πλοῖον καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Βασίλει· ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Εὐτ' ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Βού· καὶ ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Αἰετὸς δὲ τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Οὐτ' ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Οὐ γὰρ πλοῖον καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Εἰ μὴ ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Μείζων δὲ πλοῖον καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Ελλὰ δὲ ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Ενδὲ δ' ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Χόρ' ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Αἰετὸς δὲ τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Τῷ δ' ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Τὸν δὲ πλοῖον καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Ενδὲ δὲ τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Τῷ δὲ τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Αλλὰ καὶ ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Μοῦσαι δὲ μ' ὡς τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Ἡμεῖς δὲ τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.
 Τῷ δὲ τὸν πτωχόν καὶ πτωχόν· ὡς τὸν πτωχόν.

Tempestiva est mortalibus navigatio, nec certò nascenti
 Fregeris, neque homines perdidit mare,
 Nisi sciens Neptunia terra qua sator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque malorumque.
 Tunc vero facilis que aura, & mare innocuum,
 Tranquillum: tunc naue[m] celerem, ventis fractus,
 Trahit in pontum. onus vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celeritè istorum domum redire.
 Neque utro expellat ovinum quoniam, & autumnales imbrēs,
 Et hyemem accedentem, Neque molesto flatu,
 Qui concitat mare, securus: neque in breui
 Milium, autumnalem: difficilem vero pontum facit.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, rariùm folia homini appareant
 Summa in fœu, tum sane imperium est mare.
 Verna autem hæc est navigatio, non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim mee animo grata est,
 Quia rapax: agere quidem effugeris malum, sed tamen ex
 Homines faciunt stulticia mentis. (hæc
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hæc omnia in animo quacunque tibi consulo.
 Ne vero intra naues omnem substantiam cauas pone:
 Sed plura relinquo: pauciora vero imponito,
 Miserum enim poni in fluctibus in malum incidere:
 Miserum etiam, si quidem in curru per grande onus hinc
 Axem frageris, onera vero intereant, (ponens)
 Mediocritatem observa: occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque virgine annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum nuptia vero tibi tempestiva hæc
 Mulier autem quatuor annos pubescat, quinto nubat
 Virginem vero ducto, ut mores castos doceas.
 Ram vero potissimum duxo que te prope habitare:

Πρωτὸς πέλεται θυτοῖς πλὺς ἔτι καὶ ἵα
 Καὶ ἄλλαι, ὅτ' αἶθρας ὀπορδίσσῃ δαίλασσε.
 Εἰ μὴ θηροφρονὶ γὰρ Ποσειδάων ἐροσίχθον
 Ἡ Ζῷς αἰθανάτων βασιλῆς ἐδ' ἤκοντι ὀλίγαι.
 Εν τοῖς γὰρ τέλῃς ὅσιν ὁμῶς ἀγαθὸν τε καὶ κῶν τε.
 Τῆμος δ' ἄκρινός τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπ' ἡμῶν,
 Εὐκλεος τό τε ἵα δολῶ ἀνέμοισι πιθήσας
 Εὐκλέης πόντον, φέρων δ' ὅτ' πάντα τιθεῖται.
 Σπυῖθι δ' ἀπ' ἰσχυρὰ πάλιν οἶκόν τε ἵσταται.
 Μὴδ' ἄλλ' οἶνον τε νέον καὶ ἱππεὺς ὁμῶς,
 Καὶ χιμῶν ὀπὸν τε, νότον τε δεινὰς αἴτας,
 Ος τ' ἄρ' ἐστι δαίλασσαν ὁμαρτίσας Διὸς ὁμῶς
 Πολλὰ, ὅπῃ γὰρ χαλεπὸν δέ τε πόντον ἵσταται.
 Ἄλλος δ' εἰσινὸς πέλεται πλὺς ἀνδράποισιν
 Ἡμος δὲ τοσούτον ὅσον τ' ὀπὸν τε καὶ κῶν
 Ἰχθὺς ἱππῶν, τῶν τε πάλιν αἰσὶν ὀπὸν
 Εν κραδίῃ ἀκροτάτῃ, πότα δ' ἄμβροτος δὲ δαίλασσε.
 Εἰσινὸς δ' ὅτ' ἐστὶν πέλεται πλὺς ἔμιν ἱσταται
 Αἶμα δ' ἐστὶν ὀπὸν τε καὶ κῶν, ὅτ' ἐστὶν
 Ἀρτακτὸς χαλεπὸς καὶ φύγῃς κακόν, δὴν ἔν τε καὶ
 Ἀνδρῶν τοῖς ῥίξοισιν αἰσὶν ὀπὸν τε καὶ κῶν
 Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται διλοῖται βροτῶν.
 Δεινὸν δ' ὅτ' ἐστὶν δαίλασσαν καὶ κῶν, ὅτ' ἐστὶν
 Φράζοντες τὰ δὲ πάντα μὴ ὀπὸν τε καὶ κῶν
 Μὴδ' εἰσινὸς ἀπαντα βίον καὶ ἱσταται πᾶσι.
 Ἀλλὰ πλὺς λείπειν, καὶ ὅτ' ἐστὶν φορτίζοντες.
 Δεινὸν γὰρ πόντος μὴ κῶν, πᾶσι καὶ κῶν
 Δεινὸν δ' ἐστὶν καὶ ἐπ' αἶμα δὲ ἱσταται ἀχθος αἶθρας, **ΕΑ**
 Ἀξονα καὶ ἄλλαι, τὰ ὅτ' ἐστὶν ἀμῶν τε καὶ κῶν
 Μίτρα φυλάσσοντες, καὶ ὅτ' ἐστὶν πᾶσι ἀχθος.
 Πρωτὸς ὅτ' ἐστὶν πόντος καὶ κῶν οἶκον ἀχθος,
 Μίτρα τοσούτων ἐστὶν μάλιστα πᾶσι ἀχθος,
 Νότ' ὅτ' ἐστὶν μάλιστα πᾶσι ἀχθος, καὶ κῶν
 Ἡ ὅτ' ἐστὶν πόντος καὶ κῶν, πᾶσι καὶ κῶν
 Παρθενίῃ καὶ γαμῶν, καὶ κῶν ἱσταται διδοῦντες.
 Τὸν ὅτ' ἐστὶν γαμῶν ἡπὶ σίθινον ὅτ' ἐστὶν καὶ κῶν

Omnia diligenter circum consēplare, ne vicini ludibris
Neque enim muliere quicquā vir sortitur melius (ducas.
Bona: rursus verò mala non durius aliud,
Comessatrice, qua virum tamesi fortem
Torret sine face, & cruda senectū tradit.
Bene verò animadversionē immortalium deorū observare.
Neque fratri aequalem facito amicum.
Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
Ne verò mentiaris lingua gratiam. Sin autem capris,
Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
Es tantum paniri memineris. Sin verò rursus
Redeat ad anicitiam, penam autem velit prestare,
Suscipe. miser namque tū amicum aliās alium
Facit: verò ne quid animo coarguat vulnus.
Ne vero multorum hospes, néne nullius hospes dicaris.
Néne malorum socius, neque bonorum convivia asēs,
Neque unquā miserā pauperiē animi cōsumptricē hominū
Sustineas exprobrare, disorum munus immortalium.
Lingua cerē thesaurus inter homines optimus
Parca, plurima vero gratia ad mensuram suncis.
Quod si malum dixeris, forsā & ipse maius audies.
Neque publici conviviū gravis accessor esto,
Ex publico, plurima autem gratia, sumptūsque minimus.
Neque unquam de manē Iovis libato nigrum vinum
Manibus illoris, neque alijs immor:alibus.
Neque enim illi exaudiant. respuunt vero etiam preces,
Neque contra solem versus erectus meūro.
Sed postquam occiderit, memor vsque ad orientem,
Neque in via, neque extra viam progrediendo medas,
Neque denudatus: deorum quippe noctes sunt,
Sedens vero diuinus vir, & prudens,
Aut idem ad parietem accedens bene sepi arvi.
Neque pudenda semine pollucus intra domum
Poem iuxta reuelato, sed caneto.
Neque ab ominoso sepulchro reuersus
Seminato progeniem, sed deorum à conuivia.

[illegible]

Nec unquam perenniū fluviorū limpidā aquam
 Pedibus transito, priusquam oraueris aspiciens pulchrā.
 Manus lotus amena aqua limpida. (fluena)
 Quis fluvium transierit, malicia verò manu illotus,
 Et succensent dī, et damna dant in posterum.
 Ne vero à manu deorum in celebri convivio
 Siccum à viridi refeca nigro ferro.
 Neque unquam pasinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso factum est siccum.
 Neque domum faciens impersecetam relinquis,
 Ne forte infidens coritici stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lauato: quia et hisce nova inest.
 Neque super immobilibus locato [non enim bonum est]
 Puerum duodennem: quia virum inortem facit.
 Neque duodecim mensium aequale et hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus alutū
 Viri grauius erim ad tempus est et in hoc
 Pena neque in sacrificia accensa inidens,
 Reprehendē arcana. Deus quippe et has indigne fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes meo: quin valde evitato.
 Neque incacato. id enim nihilo est melius.
 Sic facito. grauem verò mortalium evitato famam.
 Fama enim mala est, levis quidem lenas
 Facillime, molesta verò portat, difficilissime depositu.
 Fama verò nulla prorsus peri, quam quidem multi
 Populi divulgant: quippe dea quadam est et ipsa.

H E S I O D I A E G R A E I D I E S.

DIES verò ex Ione observans, bene secundum
 deorum
 Principis sermīs, tricesimam mensis opti-
 mam

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Μηδὲ ποτ' αἰνᾶσον ποταμὸν καλλιρροόν ὕδωρ
 Πρὸς τὸν ποταμὸν γ' ὄξυϊδὸν ἐς καλὰ ρέεδρα,
 Κεῖρας ἰσχυρότερος πολυκράτει ὕδατι λυκῷ
 Ος ποταμὸν διαβῆ, κακότητι δ' ἡγεῖται αἰετῆσι,
 Τόδ' εἰ θεοὶ νηυσὶ σέσωκ' ἀνθρώπων ἐπίστω.
 Μήδ' ὅτε περ τιζέωσι θεοὶ ἐπὶ δαίτη δαλῶν
 Αὐτοὶ δὲ πλεονέχουσιν αἰετῶν σιδήρεων.
 Μηδὲ ποτ' εἴνεχόν γε πρὸς ἀνθρώπων κρητῆρος ὕψους
 Πρὸς τὸν ποταμὸν ἔλθον γὰρ ἐπ' ἀσπί' ἡμῶν τετυκται.
 Μηδὲ δόμοι ποταμῶν, αἰετῶν γε καὶ πελιδνῶν,
 Μάτοι ἐοικὼς οὐδὲν κρητῆρος λακέρυζα κορώνη.
 Μηδὲ δὲ ποτ' ἔσθ' ὅτε ποταμῶν, αἰετῶν γε καὶ πελιδνῶν
 Εὐθεὶν. μηδὲ λείαν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἐν ποταμῶν.
 Μηδὲ ὅτε ἀνθρώπων καὶ θεῶν (ὅ γ' αἰετῶν)
 Πᾶσι δὲ θεοῖς καὶ ἀνθρώποις, ὅτ' αἰετῶν αἰετῶν ποιεῖ.
 Μηδὲ δὲ ποταμῶν. ἴσους δὲ τὸ τετυκται.
 Μηδὲ γυναικῶν λατρεῖς καὶ παῖδες οὐδὲν.
 Ἀνθρώπων δὲ καὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων ἐπ' ὅτι καὶ τῶν
 Ποιητῶν. μηδὲ ἰσχυρῶν ἐπ' αἰετῶν οὐδὲν κυρῶσαι,
 Μομφύειν αἰετῶν. θεοὶ δὲ καὶ τὰ νηυσὶν.
 Μηδὲ ποτ' ἐν ποταμῶν ποταμῶν ὅτ' αἰετῶν ποιεῖ.
 Μηδὲ ὅτε κρητῆρος ὕψους, μάλα δὲ ἰσχυρῶν.
 Μηδὲ ὅτε ἀνθρώπων τὸ γὰρ ὅτ' αἰετῶν λατρεῖς ὅτ' αἰετῶν
 Ποιητῶν. μηδὲ ὅτ' αἰετῶν καὶ ἀνθρώπων οὐδὲν ποιεῖ.
 Φήμι δὲ καὶ τὸ κακὸν ποταμῶν, καὶ οὐδὲν αἰετῶν
 Ποιητῶν. καὶ οὐδὲν ποταμῶν, καὶ οὐδὲν ποταμῶν.
 Φήμι δὲ ὅτ' αἰετῶν καὶ ἀνθρώπων οὐδὲν ποιεῖ.
 Αἰετῶν καὶ ἀνθρώπων. θεοὶ δὲ καὶ τὰ νηυσὶν.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ ΗΜΕΡΑΙ.

ΗΜΕΡΑΙ δ' ἐκ δίδου πρυτανείας δ' ἔχουσιν
 ΗΜΕΡΑΙ δ' ἐκ δίδου πρυτανείας δ' ἔχουσιν
 ΗΜΕΡΑΙ δ' ἐκ δίδου πρυτανείας δ' ἔχουσιν

Ad opera inspiciendum, mensis quoque diligendum,
 Nempe cum veritatem populi indicantes agunt.
 Haec enim dies sunt loue à prudente:
 Primum nouilunium, quatuor & septima sacra dies.
 Haec enim Apollinem aurientem genuit Laonia,
 Octauaque & nona amba dies mensis
 Egregie crescenti, ad curandum opera mortalium.
 Undecima verò duodecimaque amba quidem bonae:
 Haec quidem tōdendis ouibus, illa lati segoribus mercedis.
 Duodecima tamen undecima multò melior.
 Haec enim nec filia in aere suspensus araneus,
 Nec explera quum & prudens formica aeruum colligit.
 Haec etiam ordiatur mulier proponatque opus.
 Mensis autem inchoari decemacerta caueo
 Sementem incipere: plantis verò inferendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum nec nuptiis tradenda.
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptae est, sed hardis castrandis, & gregibus ouium,
 Stabulorumque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona virò viripara amatque conuicia loqui,
 Mendaciaque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octaua caprum, & bonam valde magientem
 Occidit: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicesima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta.
 Media haec verò & oner, & curru pedes reor, & omnibus
 Et canem asperis dentibus, malosque laboriosos (bonos,
 Cicurato manum imponentis, canis verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoari mensis,
 Doloribus cōficiendi animo valde haec accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducit,
 Obseruatis autibus quae ad hanc rem sunt optima.
 Quintas verò evitare: quia difficiles sunt & graues.

100

[illegible]

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periorum vindicantes, quod malum Cōtentio genuit per-
 Media verò f prima, Cereris sacrum munus (iuris.
 Diligenter inspicies bene equata in area
 Ventilato : roborumque sector incidito cubilaria signa,
 Naualiaque ligna multa, & que nauibus congrua sunt.
 Quarta verò incipito naues compingere hiantes.
 Prima verò noua prorsus innoxia hominibus.
 Nona autem med' a pomeridiana melior dies.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum.
 Tam viro quàm muliori: nec unquam prorsus malo dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium norum mensis optimam
 Implendu doliis, & sub iugum ponendo collo
 Bobus & mulu & equi celeribus.
 Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito. Sed pauci vera intelligunt.
 Quarta vero aperit dolum pra omnibus sacra, dies est
 Media: pauci verò rursus post vicesimam mēsis optimam
 Aurora vigente : pomeridiana verò est deterior:
 Et ha quidem dies sunt hominibus magno commode.
 Caetera autem incerta si se forte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci verò norunt.
 Interdum nouerca est dies, interdum mater.
 Harum beatissque & felix, qui hac omnia
 Sciens operatus fuerit, & reusculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta evitant.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Εἰ πέμπῃ ἡρ' φασιν Ἐρινύας ἔμφρον' ἄνθρωπον
 Ὀρκον πινυμένας τ' ἔχεις τε καὶ πῆμ' ὅτι ρυαί.
 Μίσση δ' ἰβόδμ' ἐν δ' ἡμῶν τρεῖς ἡμέραι ἀκτιῶ
 Εὐμελ' ὑπὸ πῖδοντα δὲ θύχ' αὖ ἐν δ' ἡμέρῃ
 Βόησεν ὑλοτόμοι τε αἰμὴν θαλαμῶνα δούρου.
 Νῆα τε ξύλα πολλὰ τε τ' ἀρμυρῶνισι τέλειται
 Τετραδὶ δ' ἀρχαῶν νῆας πηγυρῶν ἔχουσιν.
 Βίνας δ' ἡμέσῃ ὅππῃ δ' ἡλίου ἡμέρ.
 Πρωτὴν δ' εἰσας παρὰ πημάτων ἀνθρώποισιν.
 Εὐδ' ἡμέρῃ δ' ἡρ' τ' ἡδ' ἐν τούτῳ ἡσυχία
 Λιγὴ τ' ἡδ' ἡμέρῃ καὶ ἡσυχία πᾶσι ἡμέρ.
 Πρωτὴν δ' αὖτ' ἰσχυροὶ τετραδὶ ἀδ' ἡμέρῃ
 Ἀρχαῶν τε πῖδον καὶ ὅτι ξύρου ἀνθρώπων
 Βίνας καὶ ἡμέρῃ καὶ ἡσυχία ἐν τούτῳ
 Νῆα πολυκλήσια δ' αὖτ' ἐν τούτῳ
 Εἰς ἡμέρῃ παύροι δ' ἡσυχία καὶ ἡμέρῃ
 Τετραδὶ δ' ὅτι ἡσυχία ἀνθρώπων ἡμέρ
 Μίσση παύροι δ' αὖτ' ἐν τούτῳ ἡμέρ
 Ἡδ' ἡμέρῃ ὅτι ἡσυχία δ' ὅτι ἡμέρ
 Ἀνθρώπων ἡμέρῃ εἰσι ὅτι ἡμέρ
 Αἱ δ' ὅτι ἡμέρῃ καὶ ἡσυχία ἀνθρώπων
 Ἀλλος δ' ὅτι ἡμέρῃ αἱ δ' ἡμέρ
 Ἀλλος δ' ἡμέρῃ καὶ ἡμέρ
 Τάσιν δ' ἡμέρῃ καὶ ἡμέρ
 Εἰδὼς ἡμέρῃ καὶ ἡμέρ
 Οὐκ ἔστιν ἡμέρῃ καὶ ἡμέρ

ΗΣΙΟΔΟΥ

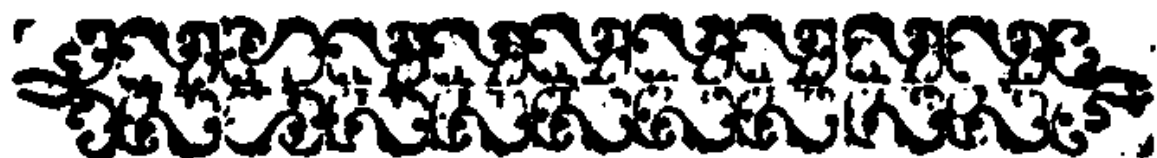
HESIODI ASCRAI SCVTVM HERCVLIS.

VT qualis relicta domo ac patri
tellure,
Veni Thebas secuta maritum **A**l-
phatryonem,
Alcmena, filia **A**phidariis populo-
rum Electryon.
Qua mulierum genus superabas
feminearum,

Forma q. & proceritate, mentis utiq. nulla cū ea certabas
 Illarum quas mortales mortalibus paterere concubentes.
 Cuius & à vertice, & à palpebris nigricantibus
 Tale quiddam spirabas, quale & ab aurea Venere.
 Atque haec talis existēs, ita animo suum colebat coniugem,
 Perinde ut nulla unquam coluit mulierum feminearum,
 Quanquam ipsi patrem praestantē occidisset, ut domitum,
 Ira commotus propter boues. relicta aut ille patria tellure
 Thebas venit, supplican: senatus admaus,
 Vbi idem habitant cum veneranda coniuge,
 Scorsim abique concubitu desacerabili, non enim licobas

ipsi
 Ante lectum conscendere formosa Electryonidis,
 Quam eadem vltius esset fratrum magnanimum
 Sua coniugis, flagrantique combustisset igne viscos
 Virorum heroum Taphiarum atque Teleboarum.
 Ita enim constitutum ipsi erat, idque testes facti fuerant.
 Quorum ille verebatur irā, festinabasq. quam celerrimē
 Exequi magnum opus, quod ipsi à Jone concessum erat.
 Hunc autem unā cupidi bellique praelique,
 Strocij acres equos sub clypeis anhelantes,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΙ'Η σφραγισσά δόμους κ
πατείδα γῆαν
Ἡλυθεν ἐς Θέβας μιλ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιτρώνα,
Ἀλκμήων, θυγάτηρ Λαοκτοῦς Ἡλε-
κτρώουτος,
Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκάρυτε θα-
λυτράων

Εἴ τί τι μολύβη πόντον γὰρ μὲν ἔπει' ἱερῇ
Τάων αἶθ' ὀνηταῖ' ὀνητοῖς τανόν ὀνηθείσῃ.
Τῆς κ' ἀπὸ κρήδων βλεφάρων τ' ἀπὸ κυανέων
Τοῖον αἶψ' οἶόν τε πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ δ' κ' αἶψ' ἔτι θυμὸν ἐόν τίσκει ἀκοίτιν,
Ὡς ἔπω τίς ἔπαι γυναικῶν θαλυτράων.
Ἡ μὲν οἱ πατὴρ ἰδὼν ἀπέκτανεν ἱερὴ δαμόσσα,
Χαστάδουκ' αἶψ' βεπύλιπὸν δὲ ὄγρ' πατείδα γῆαν
Ἐς Θέβας ἰκίτῃσι φερειάκας Καδμείας,
Εἰδ' ὄγρ' οἶμα' ἔναισι σὺν αἰδοῖν περὶ καί τε,
Νόσφιν ἄτερ φιλότητος ἐοιμέρου· ἔδρ' οἶον
Πρὶν λείων ὀπιβῶναι εὐσφύρου Ἡλεκτρώουτος,
Μεῖν γὰρ ὄνον τίσῃ τε χασσινήτων μαχαθύμων
Ἡς ὄγρ' χουμαλερὰ δὲ καταφλέξει πυρὶ κόμης]
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίων ἰδὲ Τηλεβοάν.
Ὡς δρ' οἱ δῖος τοιοῖ δὲ ὀπιμάρτυροι ἔσαν,
Τῶν ὄγρ' ἐπίζετε μιλῶν· ἐπείγετο δὲ ὅπῃ τάχιστα
Ἐκταλέσῃ μάχα, ἔργον ὃ οἱ δῖοθεν θέμις ἦεν.
Τῷ δὲ ἄμα, ἰόμοις πολέμοιό τε φιλόπιδός τε,
Βοιωτὴ πλάξιππος, ὡς δὲ σφίγαν πτερόντας,

Locique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alceus
 Gaudens eos populis. At pater hominumque deorumque
 Aliud consilium regebat inusta mentes, ut dii pariter. (et.
 Et hominibus rerum indagatoribus Martus depulsorē plāta-
 Profectus aut ab Olympo est dolū mentibus altis meditans,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris.
 Per noctē, celeriterque venit in Typhaonium, unde rursus
 Ad Phiciū summum accessit consiliarius Iupiter.
 Vbi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum proceri Electryonide
 In lecto concubitus mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorum defensor, splendida luss
 Perfecit magno opere, rediit domum suam. (heros
 Neque ille ad famulos & pastores agrestes
 Capere ire antea, quam sua coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidē corde desiderium ceperat pastore populorum.
 Ut autē quando quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanslato,
 Magnūque affectu, lubēque animo domum suam reuersus
 Totaque nocte concubuit cum veneranda uxore, est
 Oblectando se muneribus aurea Veneris.
 Illa autē a desparuit domita, & ab homine longē optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros, &
 Handquaquam eadē sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterum siquidē inferiorem, alterū autē lōge praestantiorē
 Summum ac validum, vim Herculanam: (virum,
 Hunc quidē subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphicium autē, hastarum cōcussori Amphitryoni cōcūber:
 Diuersa generatione. alterum quidem, cum viro mortali
 Alterum autē, cum Saturnio deorum imperatore coniū,
 Qui & Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim induto longe iaculantis Apollinis
 Ipsum, & patrem ipsius Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardenti.

Λόκοι δ' αἰχμέμαχοι καὶ Φωκῆες μεγάθυμοι
 Ἰασπιδ' ἤρχετο τοῖσιν εὖς πέϊς Ἀγκάϊοι,
 Κυδίεων λαοῖσι. πατὴρ δ' αἰδρόν τε θεὸν τε
 Ἀλλω μῆτιν ὕφανε μὲν εἰσὶν, ὅφρα θεῖστον
 Ἀνδράσι δ' ἀφροσύνην αἴης δὲ κτῆρα φυλάσσει.
 Ὄρτο δ' ἀπ' ἑλκμποιο δέκον φρεσὶ βυσσοδομοῦσιν,
 Ἰμείρον φιλότητος εὐζώνοις γυναικῶς.
 Εὐνύχιος τὰ γὰρ ἔξοι Γυθαῖον, πῶθεν αὖτις
 Φίλοισι ἀπὸ τῶν πορσελῆσαι το μῆτις Ζεὺς.
 Εἰδα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆτις το θεῖον ἔργα.
 Αὐτὸν μὲν γὰρ νικτὶ τανυσφύρου Ηλεκτρυνώης
 Εὐνὴ καὶ φιλήτητι μίμητις δ' ἀρετῆς.
 Αὐτὴ δ' Ἀμφιτρυῶν λαοσπόος ἀγλαὸς ἦτορ
 Ἐκτελείσας μέγα ἔργον, εἰσέκετο οἶον δόμονδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅππῃ δ' ἔμωσας καὶ πειρώσας ἀγροῦσας
 Πρὶν ἵνα φρεσὶν γ' ἡς δ' ἔμωσας δ' ἡδὲ μὲν βυθῶς.
 Τοῖος γὰρ κραδίω πόδες αἴνυτε ποικίλα λαοῖ.
 Ως δ' ὅτ' αἴηρ ἀσπασὸν ἔπειτα φύγη κακότητος
 Νέπυν ὑπὸ ἀγλαῖης, ἡ καὶ κρατερὸν ὑπὸ δέσμῳ.
 Ως ῥα τὸτ' Ἀμφιτρυῶν, χαλεπὸν πόνον ἐπτολμύσας,
 Ἀσπασίως τε φέρας τε εἰς δόμον εἰσέφικαν.
 Πανύχιος δ' ἀρετῆς σὺν αἰδῶνι παρὰ πόρῃ,
 Τρπομέδμος δ' ὄρεσι πολυχρύστου Ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ, διαδ' ἔμωσας καὶ αἴετα πολλοὶ ἀεὶ εἶπε,
 Θήκη ἐν ἑπταπύκῃ διδυμῶνι γένετο πᾶσι,
 Οὐκ ἔστιν ὅμα φρεσὶν τε καὶ γένετα γὰρ μὲν ἡσίων
 Τὸν μὲν χερσὶν τε, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνοια φέτα
 Διόν τε κρατερὸν τε, βίβω Ηρακλῆϊ.
 Τὸν μὲν ὑποδ' ἔμωσας καλαινφί Κερνίονι,
 Αὐτὰρ Ἰφικλῆα γὰρ δρυσοῦσας Ἀμφιτρυῶνι,
 Κερνίονι γὰρ μὲν βερπῶσιν μὲν μίσηται,
 Τὸν δ' αὖ Κερνίονι θεῶν σκελῆτορα πᾶσι.
 Ος καὶ Κύκλῳ ἐπὶ φρεσὶν Ἀρχιπύδῳ μεγάθυμοι
 Εὐρὸς γὰρ ἐπὶ φρεσὶν ἑλκμποῖσιν Ἀπολλωνί.
 Αὐτὸν καὶ πατὴρ δ' ἄρ' ἔμωσας ἀπὸ πᾶσι,
 Τὸν γὰρ λαμπροῦσας ὄφας αἰετῶν αἰδῶσιν

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulvisque circa ipsos dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & speditibus equorum.
 Currus autem fabrefacti & rotarum ambitus circum resonabant,
 Equis festinantibus, gaudebat autem Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium, Maucortium se aurigam quo
 Ferro interempturum esse, & inclysa arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.
 Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus vero lucus & ara Apollinis Pagasæ
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidam ignis ex oculis efflu'gebat. Quis autem illi
 Sustinisset, mortalis existens, obviam sub conspectu prodire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolæum?
 Illorum enim & vis magna & manus inuisita
 Ex humeris prognata erant, unâ cum robustis membris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolæum:
 O heres Iolæ mortaliū longè charissime omnium,
 Nempe verè immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccavi Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abiit, relicta Tiryntho, urbe bene fundata. (bètos frôres.
 Postquâ occiderat Electryonem, propter boves latas ha-
 Venitque ad Creonem: & Heniochê lögis ornata vestibusque
 Qui ipsum ultro receperunt, & necessaria omnia præbuerunt.
 Quatenus ius est supplicibus, colueruntque ex animo magis.
 Vnebat autem exultabundus cum formosa Electryonide,
 Coniugo sua: moxque nos revolutis anno
 Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mētes sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abiit veneratus sceleraum Eurysthenem: (præteritorum
 Infelix, certè multum ingemiscibat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hac irrevocabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores:
 O amice sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum: alipedum, magnamque mētibus fiduciā accumulans,

Ἐκκέτ' ὦν δῖος φ. χθονὶ δ' ἔκτυπον ὠκίε ἵπποι,
 Λύσοντες χιλήσι κόπτε ἢ σφ' ἀμοιβιδήδ.
 Κεπταμένη πλεπταῖσι ὑφ' αἵμασι καὶ ποσὶν ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὑπολιντα καὶ αἵτε γὰρ ἀμφαράειζον
 ἵππων ἰσχυρῶν κατάρητο ἢ Κόκκος ἀμύμων,
 Ἐλπομένης Διὸς ἵον ἀρῆιον ἠνίοχον τε
 Χάμα δ' ἀνίστην καὶ ὑπὸ κλυτὰ τεύχεα δύσιν.
 Ἀλλὰ εἰδὺχον ἐν ἱεῖς ἱκλυοφούκος Ἀπώλων.
 Αὐτὸς δ' αἰετῶν βίβω Ἡρακλείω.
 Πῶς δ' ἄγος καὶ βωμὸς Ἀπώλωνος Παγασαίης
 Ἀάμπι ὑπὸ δεινῆς θανάτου χέον τε, καὶ αὐτὴ
 Πῦρ δ' αἶε ὁφθαλμῶν ἀπυλάμπτο. τίς καὶ ἐκείτω
 Ἐπὶ θανάτος ἵον κατπατρίον ὁρμηθῆναι,
 Πλὴν Ἡρακλῆος καὶ κυδαλίμου Ἰολαίης;
 Καίτοι γὰρ μεγάλα τε βίη καὶ χεῖρες ἀάπτης
 Ἐξ αἵμων ἐπέφυκον ἐπὶ σκλαροῖσι μέλειον.
 Οὐρα τὸτ' ἠνίοχον ἀροσίφην κρατερὴν Ἰόλαιον,
 Ἡρος δ' Ἰόλαε, βροτῆρ' πάλυ φίλτατε πάντων,
 Ἡ τι μὴ ἀδαιέτους μύθεας, τοὺς ὀλυμπον ὄχλους,
 Ἡ λιν Ἀμφιτρώων, ὅτ' εὐσεφαιον ποτὶ Θούλῳ
 Ἡ δὲ λαπὼν Τίρυνθον εὐαπάρων πολίεθρον,
 Κτείνας ἱλακτρώων, βοῶν ἔντα ὕρυμοτυπων
 Ἰκετο δ' εἰς Κρήντα καὶ Ἡιόχῳ τεύχεα πηλει,
 Οἱ δ' ἄρ' ἐμὴν ἱσχυρὴν καὶ ἀρῆον πάντα παρῆχον,
 Ἡ δὲ καὶ ἰδὴ ἱκλῆτος πῖον δ' ἄρα καὶ εἰς μέλλον.
 Ζεὺς δ' ἀγαλλόμενος σκῶν εὐσφύρα ἱλακτρώων
 Ἡ δ' ὄχον. τίχα δ' αἵμασι δὴ πλεονέχων ἐμεινῆρ
 Τειρόμεν ἐπὶ θυλῶ ἐδύγαντες ἔτε νέμεα.
 Σὺς τε παῖς καὶ ἰγὴ τῷ μὲν φρίτας ὄξυλοιο Ζεὺς.
 Οὐ φροσινὸν σφάτερον τε δόμον σφατέρους τε πελῆας,
 Ωχετο πρὸς αὐτὸν ἀνιτάρων ἐύρυαδῆα.
 Ἐχέτατος ἵππο πολλὰ μετρετα χέζειτ' ὀπίσσω
 Ἡν ἄρ' αὖ αἵμασι δ' ἔπ' αὖ πηληνέχους ὄξυ.
 Αὐτὰρ ἱμοὶ δῆμον χαλεπὸς ὀπίσσω αἰετῶν
 Ω φίλος, δῆμα σὺ δῶσον ὄχ' ἠὲ φροσινὸν
 ἵππων ὠκίε δῆμα δ' ὄξυ δῶσον αἰετῶν,

Recta dirige celerem currum, & alipedum robur equorum.
Nihil veritus strepitum Martis hominum occisoris
Qui nunc cum clangore circumquaque furit per sacrum
Phœbi Apollinis longè iaculantis regis. (nemo

Enimvero etiā validus licet existat, tamen exaturabitur.

Hunc contra allocutus est inculpatus Iolæus, (bello.
O patre, quā multū verò pater hominum atque deorum
Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Qui Thebarum moenia tenet, & tuetur civitatem:

Quæa imodum & hæc mortalē, validūque magnūque
Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.

Sed age, induere arma Maortia, ut quā celerimō

Currus inter se committentes Maris & nostrum,

Decertemus. Quoniam neque intrepidum Iovis filium,

Neque Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto

Mox fugurum duos pueros inculpæ Alcides,

Qui sibi propè eunt, cupientes bello.

Certamen instituire: quæ res ipsis multo gratior quā cæ-

Sic ait arrisit autem fortis Hercules, (na.

Animo oblectatus, admodum enim sibi cōmoda dixerat.

Atque ipsum, respondens, verbis volueribus allocutus est:

O heros Iolæ, Iovis alūne, non procul etiam hinc (cosus,

Pugna aspera. Tu verò quāadmodum antea fuisti belli-

Ita & nūc magnum equū Ariens nigricantib. serū obsecū

Quoquo versum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, ocreas & orichalco Splendidas.

Vulcani inclita dona, tibi induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat.

Pallas Minerva filia Iovis, tunc cum cæperat

Primum luctuosa aggredī certamina.

Posuit autem circa humeros nocumētī depulsoriū ferrū,

Sauus vir, canans autem circa pectora pharetram.

Reiecitque in tergum. in hac multa erant sagitta.

Horrida, mortes vecē reprimētis datrices. (lachrymarū:

Hæc capite quidē mortē habebat prefixā, & unguentum

ΛΥΠΙΣ ΗΡΑΚΛ.

Τῶς ἔχον θοὸν ἄμα καὶ αἰ κοπύδω δίνος ἵππων
Μηδὲν ὑποδίδισται κτύπον ἄριστος ἀνδρῶν οἰοῖται.
Οὐδὲν κακὸν ἔχει καὶ ἵππων ἵππων ἄριστος
Φοῖβε Α' πόλλωνος ἱερὰ τῆς ἀέτης ἀέτης.
Ἡ μὲν καὶ κρατερὸς πρὸς αὐτὸν ἄστα πολέμοιο.

Τὸ δ' αὖτε προσέειπεν ἱερόμυτος Ὀδυσσεύς.
Ἡ δὲ ἦ μέλα δὴ πᾶσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Τιμᾶσιν κεφαλῇ καὶ ταύρος· νιοσιγῆτος,
Οὐδὲν κρήδεμνον ἔχει ἰόντα πρὸς κα.
Οἶον δὲ καὶ τοῖς βροτοῖς κρατερὸν τε καὶ αἰσῶν τε.
Σας ἱερεῖας ἄγρυσιν ἵνα κλέος ἔσθλόν ἔρῃ.
Ἀλλὰ γὰρ δύσαστο τῷ χεῖρ ἀνδρῶν, ὅσους τῶ χεῖρ
Δίονος ἐμπέλασαν τοῖς ἀνδρῶν· ἡμέτερόν τε.
Μαρτυροῦμαι ἵππων ἄστα πρὸς αὐτὸν δίνος ἵππων
Οὐδὲν ὀικλείδην δίδισται. ἡμέτερον οἶα
Φαῖδων δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Οὐδὲν ὀικλείδην δίδισται. ἡμέτερον οἶα
Φαῖδων δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα

Ὡς φάτο· μέδοντι δ' ἔτιν· ἔρα κληῖν.
Θυμὸν γηθήσας· μέλα δὴ πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Καὶ μιν ἀμειβόμενος ἵππων πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
ἵππων ὡς Ὀδυσσεύς· ἡμέτερον οἶα
Τοῖς ἵππων τῶ χεῖρ· οὐδὲν ὀικλείδην δίδισται.
Ὡς καὶ τοῖς μέγα ἵππων Ἀρείονα κυανόχαιτον
Παῖον ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Ὡς εἰπὼν, κληῖν δὲ ὀικλείδην δίδισται.
Ἡφαιστὸν κλυτὰ δίδισται, ὡς καὶ κληῖν δίδισται.
Διὸς τῶ χεῖρ· ὡς καὶ κληῖν δίδισται.
Κληῖν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Παῖον ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Τοῖς ἵππων τῶ χεῖρ· ὡς καὶ κληῖν δίδισται.
Θάλασσαν δ' ἀμείβοντι ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Διὸς τῶ χεῖρ· ὡς καὶ κληῖν δίδισται.
Κληῖν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Παῖον ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα
Τοῖς ἵππων τῶ χεῖρ· ὡς καὶ κληῖν δίδισται.
Πρὸς αὐτὸν ἀνδρῶν· ἡμέτερον οἶα

Media autem polita erant, longa: sed à tergo
 Nigra aquila conrecta alu
 Et. ni. illè autem validam hastã præfixam ære corripuit.
 Capiti verò ingenti galeam fabref. Etam imposuit,
 Variogatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Qua intum reddebat caput Herculu divini. (quam
 As manib. elypeu accepit, variu totum, què nemo qui f-
 Neque perrupit iaciendo, neque comminuit, mirum visu.
 Nam totus quidè circumquaque gypso, candidoque ebre,
 Et electro lucidus erat, auròque fulgido
 Splendens, carulex plicu fulgorem intersecantibus.
 In medio autè draconis erat terror, haud quaquã effabilis,
 Rerò oculis igne lucentibus tuens.
 Cuius & dentibus quidè repletum erat os candidantibus.
 Saxis, inaccessis, super terribilem autem frons
 Sana Contemio devolutabat, accendens pugnas hominũ,
 Terra, qua & mentem eximebat, & præcordia viri
 Quicunque bellum adversus Iouis filium moverent.
 Quorum & anima quidè sub terrã eunt ad Orcũ intro
 Ipsorum: ossa autem ipsũ, pelle circum putrefacta,
 Sivo sub terido in nigra putrescent terra. (Ea erant.
 In eo autem & propersecutio, & universa persecutio sa-
 In eo tuncq. cadesq. & homicidiũ huc illuc ferebantur.
 In eo Eris quoq. & morus furebat in eo perniciofa Parca,
 Vincũ aliũ tenens recēs vulneratum, aliũ aut illasum,
 Alium mortuum per pugna traheret pedibus. (rorum,
 Veste autè habebat circũ humeros cruentam sanguine vi-
 Sautum videns, clamoribusque ingranscens. (effabilium
 In eo aut & serpentum capite sauro erãt haud quaquã
 Duodecim, qua portorrefaciebant super terram genera ho-
 Quicunque bellum cõtra Iouis filium moverent. (unum
 Quorũ & dõinũ quidè crepitus edebatur quociens pugnabat
 Amphirryoniades. Hac aut distincte erant miranda opera.
 Porro veluti pũcta quidã apparebãt videnda sauis draco-
 Carulea per terga, demigratq. erant illis maxilla. (nib.
 In eo autẽ suum greges agre, dum erant, apne leonum,
 M m m

Μένοντες ἔξοδ' ἀεικέλεις αὐτὰρ ὅππῃ
 Μορφοῖο φ' ἐγὺ το κελυπτόμενοι π' ἐρόχαστο
 Ησπυ. ὃ δ' ὅς εἰμι μοι ἔγχεσ' ἀκχεύειν εἴλετο χαλκῷ·
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰσθμῷ κνέειν ὄντατον ἔδναε,
 Δαυδαί' ἔλιν. ὃ δ' αἰμαίντο, ὅππ' ἀποτάφους ἀνὰ ἔσχατον,
 Βετ' εἴρυτο κέρη κ' ἐρακλῆς Δαίσιον.

Χ. Ρ. Ξ. Ι. γὰρ σῆμασ' ἔλαπυνάλοιν· ὃ δ' ἄτος αὐτῷ
 Οφ' ἔρρεβ' ἐβόων ἔτ' ἔδλασεν, δαῖμα ἰδύδην.
 Παῖ ἄρ' ὃ κνέειν πτωχὸν λαβὼν, τ' ἐλέφαντα,
 Ηκ' ἔτρεθ' ὑπολαμπὴς ἔλιν, χρυσὸν τε φανερῶς
 Λαμπρόμεν κνέειν ὃ δ' ἔτ' πτόχευ ἡ ἀλάστο.
 Εὐ μέστω ὃ δ' αἰκνέοντο ἔλιν φόβος ἔπ' ἐπ' αἰσίοις,
 Εμπάλιν ὅσσοις, ὃ δ' ἐλαμπρόμενοις ἀδύρκοις
 Τοῦ δ' ὃ δ' ἔτρεθ' ἄρ' πλῆτο σῆμα λαβὼν Δαίσιον
 Δαυδαί', ἀπλάτνει. ὅππ' ὃ βλοσυροῖο μεταπύου
 Δαυδαί' ἔλιν πτωχὸν, κνέειν πτωχὸν αἰσίοις,
 Σχέλιον, ὃ δ' ἔτρεθ' ἔλιν ἐπ' αἰσίοις ὅσσοις
 Οἶπτε αἰσίοις πλῆτο Δαίσιον ὃ δ' αἰσίοις.
 Τοῦ δ' ὃ δ' ἔτρεθ' ἄρ' χεῖρα δαῖμα ὃ δ' αἰσίοις
 Αὐτῷ, ὃ δ' ἔτρεθ' ἔλιν ἔπ' αἰσίοις σπείσας,
 Σχέλιον ὃ δ' αἰσίοις κνέειν πτωχὸν αἰσίοις.
 Εὐ ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν,
 Εὐ δ' ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Εὐ δ' ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Αἰσίοις ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Εἴμα δ' ὃ δ' αἰσίοις, ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Δαυδαί' ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Εὐ δ' ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Δαυδαί' πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Οἶπτε αἰσίοις πτωχὸν Δαίσιον ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Τοῦ δ' ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Σπείσας δ' ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Κνέειν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν
 Εὐ ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν ὃ δ' αἰσίοις πτωχὸν

Mutuo sese aspicientium, trascētiūque, & festinātiū,
 Quorū etiam intermā ordinē incedebāt. neque verō hi,
 Neque illi alteros timebāt, horrebāt autē colla an. b. r. u.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliata animas, deorsū, que ipsis niger
 Cruor distillabat in terram, ipsi autē coruicibus deictis
 Iacebant, mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam exhorrebāt, incensī ad pugnandum,
 Virique agrestēsque sues, cruceque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Canem circa regem, Dryanūque, Pirithoumque
 Hopleūque, Exadiūque, Phalerūque, Iralocūque,
 Mopsūque Ampycidem, Titaresiū, notū Martis,
 Thesaurūque Ageidem similem immortalibus:

Argentei, aureas circum corpus arma habentes.
 Centauri autem ex altera parte cōtra hos cōgregabantur,
 Circa magnum Peirāum atque Asbolū augurē,
 Arctūque Hurīūque, nigrūque pilis Mimantē.

Et duos Peucidas, Permodem, Driatūque,
 Argentei, aureas abiecer in manibus habentes.

Atque impetu pariter facto, perinde ac si vivi essent
 Lanciis atque abietibus cominus certabant.

Inter has autem Martis terribilis alipede stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuos spolians,
 Currus insidens, iuxta autem Panōrque Metusque
 Stabant gestientes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iouis filia pradarix Tritogenia,
 Ei similis, quasi qua pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam, cum:
 Agidēque circū humeros: gradiēbatur autē in praliū sa-
 At erat in eo clypeo & immortalū chorus, in cuius medio,
 Desiderabile quiddam personabat Iouis & Latonæ filius
 Aurea cirbata, deū aut sedes, pur⁹ Olympus. (rat posita
 Ibi forē, circum autē opulentiā in summa quasi in corona e-
 Immorta-

Ες σπείας δὲ κελύβων, κοττόντων τ' ἰερῶν τε
 Τῶν κ' ὁμιληδὸν εἶχες ἦισιν ἔδειν- τώ γε
 Οὐδέ περ τοῖσι πρὸς πῦρ, φείσονται μὲν αὐχίτας ἄμφω.
 Ἦδη δ' ὅσφι κ' ἔκειτο μάχης λῆς, ἀμφὶ δ' ἔκαστος
 Δοιοὶ δ' οὐρα μὲν ψυχὰς κτ' ἴσφι καὶ ἀφ' ὧν
 Αἶμα, ἀπελείβει ἔραζ' οἷδ', αὐχίτας ἔξισπύοντες.
 Κεῖα τοῖσι πρὸς πῦρ βλοσυροὶσι λείπον
 Τοὶ δ' ἐπὶ κῆλον ἐχρῶντο, κοττόντες μάχης δ' ἄμφω
 Ἀμφότεροι χροὺ καὶ τὸ σῶς, χαρπυεῖν τ' ἰόντες.
 Εὐδ' αὖ ὕμνην Ἀσπιδίαν αἰχμητῶν.
 Κανέα τ' ἔμφι ἔακτα, ἀρύαντα τε Πειριδῶν τε,
 Οπλῆα τ', ἑτάδιόν τε, Φάκρον τε, Περλοχέν τε
 Μόψον τ' Ἀμπυκίδην, ἱερῆστον, ὅζον Ἀρης,
 Θησῆα τ' Ἀγρίδην, ὅππῃ καλὸν ἄθανάτοισιν.
 Ἀργύρεαι, χρυσῆα δ' ἔχει χροὶ τεύχε' ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἠγάρδοσαν.
 Ἀμφὶ μάχην Πιτταῖον, ἴδ' Ἀσβελον οἰωνιστήν.
 Ἀρπυῖν δ' Οὐριόν τε, μαλαγχαίτην τε Μάμαντον
 Καὶ δύο Πάκιδας, Περικλῆδα τε, Δρύδην τε.
 Ἀργύρεαι, χρυσῆα δ' ἔχει χροὶ τεύχε' ἔχοντες.
 Καὶ τε σιωπῇ κτλ. ὡς ζῶσι πρὸς ἰόντες.
 Ἐχέοντο δ' ἡρώτης αὐτοχρῆδ' ὡς ἐγνώοντο.
 Ἦν δ' Ἀρης βλοσυροῖο πόδεσσι εἵσταντο ἵππους
 Χρυσῆα, ἐν ᾗ κ' αὐτὸς ἐπαφύρετο ἄλλος Ἀρης
 Αἰχμητῶν χροὶ καὶ ἔχον, φυλάττει καλῶς,
 Αἶμα πρὸς ἰόντες, ὡς ζῶσι ἐπὶ ἔχοντες.
 Δίφρα ἡμιβελῆος, παρὰ δ' Ἀσπιδίαν τε Φόβος τε
 Ἐστειν, ἰερῶν πόλεμον κρατύνοντα ἀνδρῶν.
 Ἦν δ' Ἀρης, θυγάτηρ Ἀγλαΐη Τελυχυσία,
 Τῇ κίλην αἰσὶν τε μάχῃ ἰδὲ πρὸς κοττόντες,
 Ἐλχρος ἔχει, ἐν χροὶ χρυσῆα τε τεύχε' ἔχοντα,
 Αἰχμητῶν ἡμιβελῆος, ἐπὶ δ' ἔχει φύλοπιν αἰνῶν.
 Ἦν δ' ἡμιβελῆος ἡρώτης χροὶ καὶ ἔχοντες
 Ἰμμερῶν καὶ Διόφρονος Ἀπιδίαν καὶ Διὸς ἡρώτης
 Χρυσῆα φόρμυγι. Ἦν δ' ἔχει ἀγνὸς Ὀλύμπιος.
 Ἦν δ' Ἀρης, ἐπὶ δ' ἔχει ἀγνὸς Ὀλύμπιος.

Immortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantum
 Musa Pieride, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis immensi maris,
 Rotundus satius oras liquefacto è stanno,
 Inundanti similis: malis verò per medium ipsius
 Delphines hât atque illâc ferebantur piscibus inhiantes,
 Nasaribus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei dolphins, depascebant muros pisces.
 Sub his orei trepidabant pisces, sed in ripis
 Sedebat vir piscator observans: habebat autem manibus,
 Piscium rete, prociuro similis. (Perseus,

In ea autem erant & pulchricoma Danaes filius eques
 Neq. quidcōtingens clypeū, neq. longè se paratus ab illo
 Miraculum magnū dicitur: quoniam nusquā insisteret illi.
 Ita enim ipsum maribus fecerat inclitus Vulcanus,
 Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
 Ex humeris autē circa eū vagina inclusus nigra ensis pen-
 etrus, de Iero: ipse autē voluit cogitatio volabat. (debat,
 Totum autem tergum eius tenebat caput sani monstri
 Gorgonis. circum ipsum autē pera ferebatur, mirū visus,
 Argentea, simbriaque dependebant lucida,
 Aurea. saeva autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea noctis caliginem gratiam habens,
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
 Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu
 Acutum & cinnulum quippiam. in Leonis autē dracones
 Quo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambabant autem illi, irâque infrendebant dentes,
 Crudele tuentes. supra saeva autem capita
 Gorgonum agnabatur magnus terror ac supra ipsas
 Vires pugnant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua civitate, suisque parentibus,
 Pestem depellant, illi autem depopulari studentes.

Λ Σ Π Ι Σ Ι Ρ Α Κ Α.

Α΄ δουλεύειν ἐν ἀγῶνι. διὰ δὲ ὁξύνειν αἰσιν
 Μῆσσι Περσίδες, λεγὺν μάλποδράας εἰκῆαι.
 Ἐν ᾧ λιμνῷ ἄορμος αἰσμημακίτιο δαλαίοντι
 Κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο παρὶφθου κραπτιέριον,
 Καυζοεφύον ἱκαλος. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμείβουσιν αὐτῷ
 Δαΐφῖτες τῇ καὶ τῇ ἰδύνειον ἰχθυάαντες,
 Μηχερμύοις ἱκαλοῖ. δοιοὶ δὲ αἰσφυσιόωντες
 Αργύροισι διαφῖτες ἰδύνειον ἱκαλοπας ἰχθύς,
 Τῶν ὑπο χαλκείαι τρεῖς ἰχθύες. αὐτὰρ ἰσὶ αἰσφῆς
 Ἦστο αἰὲρ ὁμιεὺς διδοκμηδύς, εἶχε δὲ χρυσὸν
 Ἰχθύσιν ἀμοιβῶντο, δότηρ ἰφῆντι ἰοικαίς.

Ἐν δὲ λιμνῷ καίμου δαλαίοντι τῆς ἰσφῆς Περσίδες
 Οὐτ' ἀρ' ὅππῃ καὶ σάκας ποτὶν, ὅθ' ἰσφῆς αἰσφῆς.
 Θαῦμα μέγα φερέσσι δὲ ἰσφῆς αἰσφῆς ἰσφῆς.
 Τῶς ἀρ' μιν παλάμῃς τυῖξε κλυτὸς ἀμοιβῶντες
 Χρύστον, ἀμφὶ δὲ ποτὶν ἰσφῆς πῆλιντα πῆλιντα.
 Ὀμοιοῖσι δὲ μιν ἀμφὶ μάλπιδες ἀορῆς ποτὶν,
 Χαλκῶν ἐν τελαμῶντος. ὅθ' ὅσπερ νόμι' ἰσφῆς ποτὶν.
 Παῖ δὲ μετὰ ποτὶν εἶχε καί μιν δαλαίοντι παλάμῃς,
 Γοργῶν. ἀμφὶ δὲ μιν κίβυσσι δαί, θαῦμα ἰσφῆς.
 Ἀργυρῶν δύνειον δὲ κραπτιέριον φαίνει
 Χρύστοι. δαί δὲ ἀρ' κραπτιέριον αἰσφῆς
 Καὶτ' Ἀἰσφῆς κινεῖ, τυκτὸς ζόρον αἰὲν ἰσφῆς.
 Αὐτὸς δὲ αἰσφῆς καὶ ἰσφῆς ἰοικαίς
 Περσίδες δαλαίοντι ἰσφῆς ποτὶν. τῇ δὲ μιν αἰσφῆς
 Γοργῶν ἀπλῆντα καὶ ἰσφῆς ἰσφῆς ποτὶν,
 Ἰσφῆς μακίτιο. ὅθ' ἰσφῆς χλωρὸν αἰσφῆς ποτὶν
 Βαγνῶν ἰσφῆς σάκας μάλπιδες ὀρυμῶντος
 Ὀξία καὶ λεγῶν ὅθ' ἰσφῆς ζόρον ἀρ' ποτὶν
 Δοιοὶ ἀπλῆντα, ὅθ' ἰσφῆς ποτὶν καί μιν.
 Αἰσφῆς δὲ ἀρ' τῇ μιν μιν δὲ ἰσφῆς ποτὶν ἰσφῆς
 Ἀρ' ἰσφῆς δαλαίοντι ὅθ' ἰσφῆς ποτὶν καί μιν
 Γοργῶν ἰσφῆς μιν δαί ποτὶν, οἱ δὲ ἰσφῆς αἰσφῆς
 Ἀνδρῶν ἰσφῆς αἰσφῆς, πολυμῶντα πῆλιντα ἰσφῆς.
 Τῶν μιν, ὑπο σφῆς ποτὶν σφῆς ποτὶν το καί μιν
 Φοιγῶν ἀρ' ποτὶν τῇ δὲ ποτὶν μιν ποτὶν.

Ac multū quidē iacebāt, plures autē etiā pugnā tenentes,
 Dimicabant: mulieres autem à benè constructis turribus
 Arcum acutum clamabant lacerabanturque genas,
 Viuis similes, opera inelyci Vulcani. (derant,
 Viri autē qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conferri extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatis pro suis liberis (autem
 Metuentes: illi autem corā pugnam cōferebant, post ipsos
 Pars nigrae candidis crepantes dentibus,
 Torua terribilesque, cruentaque, inaccessaque (bane
 Certamen habebant de iis qui cadebāt: omnes enim cupit-
 Craorem nigram bibere. Et quem primū sorte ceperant,
 Iacentem vel cadentem recen: saucium, ei quidem
 Inijciebant ungues magnos, ansmāque ad Ereum abibūt.
 Tartarū in frigidū: illa autē precordia postquā exsacraisset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinebant iterum ire,
 Clotho & Lachesis ipsae astabant, atque paulò minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Alij: quidem praestantior erat, & auge grandissima.
 Omnes autē circa unū virū pugnam acerbā instituerant.
 Senēq. modo seipsas mueno aspiciiebāt, oculis succēsēt,
 Inter se autem ungues manū, quae audaces exaequabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crasipes: longique ungues à manibus prominebant,
 Huius quidem ex naribus mueno manabat, ex genis autē
 Cruor distillabat in terrā: ipsa autē terribiliter deie: stritū
 Stabat, multūque pulvis constraxerat ei humeros (gens
 Lachrymis humida, iuxta autē turrita cinis hominum.
 Aurea autem ipsam tenebant superliminaribus adpiata
 Septem porta, hominesque in voluptatibus & chorem
 Oblectationem capiebāt. Alij: siquidē sibi refecto in curras
 Ducebant viro uxorē, multūque hymeneus excitabatur.
 Et praetul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manibus famulorū. Mulieres enim venustate florēte

Πόλλοι μὲν κέκτο, πλείους δ' ἔτι δύνει ἔχοντες,
Μ' ἀριανθ'· αἳ δ' ἔγωγε καὶ εὐδ' μύτων ἔπι πύργων
Χθελιοι ὄξυ βάων, καὶ δ' ἰδρύπιοιτο παρειάς,
Ζωήσιν ἱκελαί, ἔργα κλυτὰ Ἡφύστοιο.

Αἰδρός δ' οἱ προσβῆτες ἔσαν, γὰρ εἰς τε μέμαρποι,
Αἰδρὸν ἐκδοῶν πυλῶν ἔσαν· αἳ δ' ἀνδρῶν
Χείρας ἔχον μακάριασι, πρὶ σφριτέρωσι τέκασσι
Δειδύότες τοὶ δ' αὖτε μάλ' ἔχον, αἳ μάλ' αὐτοὺς
Κῆρες κυκίεσσιν, ἀδελφεὺς ἀνδράσι οὐδ' ὄντας,
Δεινὰ ποὶ βλοσυροὶ τε, δεφροῖν τε, ἀπλητεῖ τε,
Δῆλον ἔχον πρὶ πτόντων· πᾶσιν δ' ἄρ' ἔειπε
Αἶμα μάλα πίειν· ὅν δ' ἔπειτα μύμαρποι
Κεῖμενοι, καὶ πίπτοντα τέκτονι, ἀμφὶ μὲν αὐτῇ
Βάλλ' ὄνυχας μακάρια· φυγὴ δ' αἰεὶ δὲ κατέειπε
Τ' ἀρταροῖν ἐκρυδένθ'· αἳ δ' ὄφρα δ' ἄρ' ἀρόσαντο
Πῆματος αἰδρομένους, τὸν μὲν ῥίπτασκεν ὀπίσσω,
Αἳ δ' ὄφρα δὲ καὶ μῶλον ἰδύνον αὐτὸς ἰύσασιν,
Κλαῶν καὶ ἀάχεσις σφιν ἐφίστασαν· ἡ μὲν ὑφ' ἡσυχίᾳ
Λέσπος, ἔπειτα πύλον μακάρια δέκας, ἀλλὰ καὶ ἱμῆς
Ταῖς γὰρ μὲν ἀνδράσι προσφίης τ' ἰὼν προσβυτάτην τε,
Πᾶσιν δ' ἀμφ' ἐν φωνῇ μάλ' ἔχον· ὀφρὶ μὲν ἰδύνον.
Δεσπὰ δ' ἐς ἀνδράσι δράκοι ὄφρα δὲ θυμὸν ἔσταντο
Εἰ δ' ὄνυχας χεῖρας· τε δραστήας ἰσώσαντο.
Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰσηκεῖ ὅππῃ μὲν γρήτε καὶ αἰνῶν,
Κλαῶν ἀσπελὲν λιμὸν κατὰ πεπληνῆα,
Εὐνοπαχίς· μακρὸν δ' ὄνυχας χεῖρας ἰσώσαντο.
Τῷ δ' ἐν μὲν ῥίπτα μύμαρποι, ὅν δ' ἔπειτα
Αἶμα ἀπλητεῖς ἔσταντο· ἀπλητεῖς σισυρῶν
Εἰσηκεῖ πολλὴ δ' ὅντας κατὰ τῶν ὄντων
Δειδύοι μὲν δὲ πρὶ δ' ὄνυχας πύλιν αἰδρῶν.
Χρυσῶν δ' ἐμὲν ἔχον ὑφ' ἡσυχίᾳ ἀσπελὲν
Εἰπὼν πύλιν τοὶ δ' ἀνδρῶν ἐν ἀγλαίᾳ τε χερσὶν τε
Τῷ δ' ἐν ἔχον· πύλιν δ' ὄντως ἔσταντο ἀπλητεῖς
Ἡζον δ' αἰδρὸν μὲν ἀνδράσι, πολὺς δ' ὄντως αἰδρῶν
Τῷ δ' ἀπ' αἰδρῶν δὲ πύλιν δὲ πύλιν αἰδρῶν
Χρυσῶν δ' ἐμὲν ἔχον· πύλιν δ' ὄντως ἔσταντο ἀπλητεῖς

Praebant quae chori ludentes sequebantur.
 Atque hi quidem canoris tibys emittebant cantum,
 Et tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.
 Illa autem ad modulationem ducebant chorum amabilem.
 Inde rursus ex alia parte iuvenes comessabantur ad fistu-
 Alij quidem contra ludentes saltatione & cantu, (lū,
 Alij autem contra videntes, ante tibicinem aurem singulis
 Præcedebant, totamque civitatem læticia, choraque
 Voluptatesq; tenebant. Alij aut rursus extra civitatem
 Tergu equorum conscensis currebant. aratores autem
 Proscindebant terram bonam, ornatasque tunicas
 Succinctas habebant: sed erat profunda seges, ubi alij qui-
 Mucronibus acutis rostrata folia, (dem mercebant
 Gravidis spicis, veluti Cereris cibum.
 Alij autē in manipulos ligabant & implebant aream:
 Rursus alij vindemiabant vineas, falces in manibus habentes.
 Alij aut in calathis ferebant à vindemiatoribus acceptas
 Albos & nigros racemos, magnis ex viribus,
 Gravidis folijs, & argenteis capreolis
 Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitas
 Argentea erat inclita opera prudentis Vulcani,
 Agitata folijs, & argenteis perticis.
 Inde quidem igitur induunt ad tibicinem unusquisque,
 Oneratus unius, qua ipsa nigra erant. [cabant
 Alij quidē calcabant in lacu, alij hauriebant, alij aut dimis-
 Pugnam & luctando, alij verò alij pedes lepores venabantur,
 Viri venatores, & ferratis densibus canes duo ante ipsos
 Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos autē & equites habebant laborē, proq. præmij
 Certamen habebant & pugnam bene iunctis aut in carribus
 Auriga stantes, immutabant veloces equos,
 Habenas laxantes. illi aut subsultantes volabant, [bant
 Currus ferruminari, rotarumq; medioli, valde ex eo resona-
 Illi quidē igitur perpetuum habebant laborē, neq. n. dū ipsis
 Victoria cōpleta erat, sed indefinitum habebant certamen,
 Ipsis autē etiā propositum erat magnus tripus intra agones,

Πρὸς δ' ἴκον, πῖσιν ὃ χροὶ παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλγυροῦν συρίζον ἰσταν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σωματῶν, αἳ δὲ σφίσι ἐγγυτε ἔχουσιν·
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίζον ἀκροὶ χροὶν ἡμερόντων
 Ἐνδον δ' αὐτ' ἐτίεον δὲ νῆοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ;
 Τοὶ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηδμοῦ καὶ αἰοῖδ' ἦ,
 Τοὶ γὰρ μὲν αὖ γήσαντες ὑπ' αὐλητῆρι δ' ἔκαστος
 Πρὸς δ' ἴκον παῖσαν ὃ πόλον θαλάσῃ τε χοροῖτε
 Ἀγλαῖαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περπατοῖδε πύλους
 Νῶδ' ἰππων ὀκθαίτες ἐδυώοντο. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡρεῖνοι χθόνα δ' αὖ ὀπισθολάβῃ καὶ χεῖρας
 Ἐστάλατ' αὐτὰρ ἰλῶ βαδὺ λήϊον οἶγα μὲν ἥμων
 Αἰχμῆς ὀξείῃσι κερατιόσσι πεπῆλα,
 Βελδομόρος σταχύνει, ὡσὶ δὴ κνήτερος ἀκτῆν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἰλλίσταντο δέον, καὶ ἐπιπλεονόμοιοι.
 Οἱ δ' ἰπρὺζον οἴνας, δρεπκίας ἐν χροῖν ἔχοντες·
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς θαλάρους ἰφόμευ ὑπὸ τρυγητῆρον
 Ἀδικοῦς καὶ μεθυσας βότρυνας, μεγάλαν δόστον ὄρχων,
 Βελδομόρον φύλλοισιν καὶ ἀργυρίῃσι ἤϊκασιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς θαλάρους ἰφόμευ. παρὰ δὲ σφίσι ἔρχετο
 Χρύσιος ἰλῶ, (καυτὰ ἔργα αἰείθερος Ἡφαίστου)
 Σοῖάμορος φύλλοισιν καὶ ἀργυρίοισιν ἡμίμαξι.
 Τὰ γὰρ μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' αὐλητῆρι ἔκαστος
 Βελδομόρος σταχυλῆσι μελαίθνοσιν γὰρ μὲν αἴδε.
 Οἶγα μὲν ἰπρὰ πόντον, τοὶ δ' ἥρυν οἱ δ' ἰμάχοι τε
 Πύξ τε καὶ ἡκιδά. τοὶ δ' αὖ κίπιδες λαγὺς θέρων
 Ἀνδρῆς θηρῶν τε καὶ καρχαρόδοντες κυνὲς ποῖοι,
 Ἰόμορος μαπτεῖν, οἱ δ' ἰόμορος ὑπὸ δρυῶν.
 Παρὰ δ' αὐτοῖς ἰπώης ἔχον πόντοι, ἀμφὶ δ' αἰείθερος
 Αἴρεν ἔχον καὶ μόχθον. δὴ πλεκίων δ' ὅππ' εἴφρον
 Ἡνίοχοι βιβάζοντες ἴφισσαν ἀκείας πῶους,
 Εὐτο χαλαίνοντες τοὶ δ' ὀπισθοκένοντες πῖσιν τε
 Ἀμφοτέρω καλῶν τε ὅππ' ὃ πλημὴν μὴ γ' αὐτίκω.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰείθον εἶχον πόον καὶ ἰπὸς πετιοῖν
 Νίκην ἰπὸν ὑδρὸν δὴ ἀκρίαν εἶχον ὑπὸ δρυῶν.
 Τῶσι δ' καὶ περὶ κείτω μεγας πεπῆς ἐν πῶσι ἀχάτος,

Arcus, inclita opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā aut orā manabat Oceanus, incedari similis
 Torā aut continebat clypeum variegatum, per ipsum quē
 Cygni alii volantes magnum clangebant, qui illi multū
 Natabant in summa aqua, iuxta autē pisces movebātur,
 Mirum visu, etiam Ioui graui tonanti, cuius consilij
 Vulcanus fecit clypeum magnūque validūque,
 Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
 Lactabat, facile, equestrē autem a silij in currum
 Similis fulguri patris Ioui, agida tenentis,
 Leuiter ingreditur, huius autem auriga fortis Iolans,
 Bigis insistens regebat curruum curruum.
 Propē autem ipsis, aduenit dea castis oculis Minerva,
 Atque ipsos confirmans verbis volueribus alloquebatur:
 Saluete Lyncei progenes longē inclyti,
 Nunc itaq. Iupiter robur vobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnūque interficere, & inclita arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicā, multo praeclarissimē populoꝝ
 Postquam igitur Cygnū dulci auro spoliaueris,
 Illum quidem tu eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse autē hominum pestē Martem accedentem observans,
 Vbi nudum clypeo variegato,
 Oculis videris, ibi vulnera acuto, ferro,
 Retroque te recipo, quoniam tibi fas non est
 Neque equos capere, neque inclita arma illius
 Sic locuta, in curruum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus hominibus & gloriā conant
 Certatim. Tunc igitur Ioue notus Iolans
 Horrendum equas increpuit, illi autem a comminatione
 Leuiter ferebāt celerē curruum, puluerem cietes per caput
 Nam ipsis animum addiderat dea castis oculis Minerva,
 Egido concussa: ingemiscēbat autem circumquaq. tellus.
 Illi autem patitē procedebant, similes ignis procellae,
 Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis clamore,
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti.
 Aonium hinniēte, circaque ipsos reuerberabatur sonitus.

Χρόστος, κλυτὰ ἔργα πείθεσσις Ηφαίστιο,
 Αμφὶ δ' ἵπῳ ῥίαν Οκαφίς πλάθει πλοικῶς·
 Πᾶν ὃ σιωεῖχε Ζάκτος πολυδαίδαλον, οἱ ὃ κρετ' αὐτὸν
 Κύκλιος ἄρσενος παρὰ γὰρ ἤπνεν· οἱ γὰρ ποταοὶ
 Νῆχον ἰσ' ἀπρονύμφησιν παρ' οἱ ἰχθυὶς ἐυλοπόντα,
 Θαῦμα ἰδεῖν κ' ἰλὺν βαρυκτόπα, ἣ δὲ βελας
 Ηφαίστος ποῖον Ζάκτος μῆγα τε σιβαρὶν τε,
 Ἀρζαμῖρος παρ' ἀμρσι, τὸ μὲν Διὸς ὀγκισμός ἦεν·
 Πόλιν ὅπκρατίας μὲν οἱ ἵπῳ εἰς δόρι δ' ἴφρην,
 Εἰκῆος ἀστρεπῆ παρ' οἱ Διὸς ἀγνώχιο,
 Κοῦφα βεβας τὰ δ' ἰλὺν κροκωτὸς Ζάκτος
 Αἰφύδ' ἐν βεβας ἰδύοντο χαμπύλον ἔργον·
 Αἰχμῶν δ' ἴσθ' ἡ δὲ Διὸς γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφίτας θύρῳ κ' ἴσθ' ἡ δὲ πῖρην τε σφραγίστα,
 Καί τιν' αὐτὸν γλῶσσαν πᾶσι λείπειτο.

Νῆα δ' ἡ Ζεὺς κρατος ὄμμα δ' ὀδοῖ μακρῶσιν ἀνέσονται
 Κῆλιν τ' ἐξενάρην κ' δότο κλυτὰ τεύχεα δ' ὕστα·
 Αλλο δ' ἔσσι τὶ ἵπῳ ἱρῶν μῆγα φέρτατε λαῶν.
 Εἴ τ' αὖ δ' ἡ Κόκκω γλῶσσαν ἀνέσονται ἀμείρεται
 Τὸν μὲν ἵπῳ ἀνέσονται ἀνέσονται κ' τεύχεα τῶν,
 Αὐτὸς δ' ὅ βροτοὶ γόν' ἄρῳ ὅπῳ τα δ' ἀνέσονται
 Μῆγα κ' ἰσθ' ἡ δὲ Ζάκτος ὑπὸ δ' ὀδοῖ εἰς
 Ὀδ' ἀνέσονται ἰδύοντο ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Αἰφύδ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Ὀδ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Ὀδ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις

Ὡς εἰποῦς ἔς δ' ἴφρην ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Νίκῳ ἀδανείτης χροῖν κ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Βασυλῶν πετὰ δ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Σμῆδα ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Ρίμο ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Εὐ δ' ὀδοῖ μῆγα ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Αἰφύδ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Τὸ δ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Κύκλιος δ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Τὸ δ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις
 Ὀδ' ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις ἡ δὲ γλαυκῶπις

Atque hunc prior alloquebatur vi Hercules:

Cygnus igneus, cur contra nos tenetis veloces equos?
Viros quibus laboris & arumnae experti sumus?
At diuersum tene curram bene posuimus, atque à via
Cede pratergrediendo. Trachinem enim tendo
Ad Ceyxem regem. nā ille potestate pariter & maiestate
Trachini anistat. Tu ve! ò satis admodum sciri à ipso:
Eius enim connubio tenes filiam Themistonoem nigroculā.
O igneus, non enim tibi neque dā ars mortis exitum
• Prohibueris, si nos inter nos congregiamur bellando:
Iam ipsum quidem aio ante quoque aliquoties periculum
Hasta nostra, quando pro Pylo aereoso (fecisse
Ad resursum mihi, pugnam inlacrimabiliter optans.
Ter siquidem mea hasta percussus fustit, uir se terra,
Vulneribus clypeo: quare ò autem transgredi fenum eius,
Toris animus festinans, magnūq; illius clypeum perforauit.
Propter a in puluerib. humi prostratus cecidit hasta impetio,
Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit;
Manibus sub nostris relictis sp. ign. cruenis.

Sic dixit. ac Cygnus bellicosus baud quaquā curabatur
Huic obtemperans, retinere trahentes curram equos,
Ac rursus à bene cōpactis bigis desilierunt celeriter in terrāq;
Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.
Auriga autem propius egerunt pulchricomos equos.
Illis autem irruentibus senitu pedū cōcitata est lassa terra:
Vt autem ab alto vertice montis magni
Rupes desiliunt, alia super alias cadentes.
Multaque quercus: nulla nem picea,
Alnūque toris radicibus refringuntur ab ipsis
Celeriter delatentibus, donec in campum perueniant
Ita & illi in se mutuo ruebant cum magno clangore:
Tota autem Myrmedonum ciuitas celebrisq; laotum,
Arnoque, & Helice, & Anthea herbosa,
Prae voce vniu'sa valde resonabant. Illi aut cum clamore
Mirando cōgressi sunt. magnūq; aut intenuit cōsiliarius Iu-
Et à caelo guttas demisit sanguinolentas, (piters

Signum id ponens belli, suo mulierum confidit omni filio:
 Qualis autem in Vallibus montis acerbus aspectus
 Asper, dentes habens exertos, feritur impetu ad inpuignandum
 Cum viru venatoribus, acutisque candidum dencem
 Per obliquum actus, spuma autem circa os mandente
 Destillat: oculique ipsi igni splendenci similes sunt,
 Rectis autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Talis similis Iouis filius ab equestri defiliat curru.
 Quando autem viridi nigricans alba sonoris cecidit
 Ramo insidens, a stare hominibus canere
 Incipit, cuius & potus & cibis famineus vor est,
 Atque per totum diem, & mane sub aurora fundit vocem
 Aestu in grauissimo, quando corpus Sirius exiccat,
 Quando item & milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate seminare, cum una acerba colorem mittat;
 Qualia Bacchus dedit hominibus in lertiam & laborem:
 Eo tempore pugnabant, multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerva
 Sibi muruò irati, in seipso imperum faciunt,
 Sauisque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur amarus:
 Atque ut vultures incurru vnguibus repandi rostri
 Rupte in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montiu aqua gratia, aut fera cerva
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta e neruo emissae, ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animaduertit ictus:
 Cerratique pro ea pugnam aerbam instituerunt
 Sic & hi duo cum clamore contra se muruò irruerunt
 Ibi sane Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere medians, clypeo arcum hastam adlegit,
 Neque tamen perripit as. defendebant enim dona Deorum.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Heroum
 Inter galeam & clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter infra mentum
 Percussit valde, ambosque deonclis tendones
 Homicida laqueis, magnum enigmatur incisera viri.

Σῆμα ποταμὸν πολέμοιοι φ' ἡμιχθαιροῖσι παρῆ.
 Οἷος δ' ἐν βήσας ἔρεις χαλεπὸς περὶ δ' ἴδω.
 Κάπρος χαυλὸς δ' ὄν φρονίει θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θυρωσῆς, θήκη δὲ τοῖς θύκιν ὀδύνητα
 Δαχμωθεῖς, ὅθρ' ὅς περὶ σῶμα μαστιχέοντι
 Λειβέτω, ὅσ' οἱ περὶ λαμπυρόωντι ἱκτῶν,
 Ορδαῖ δ' ἐν λοφῇ φείσεται πείχας ἀμφὶ τοῖς διελύ.
 Τῷ ἱκαλὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱππεῖα θυρὸς δ' ἴσθρον.
 Ἡμος ὅς χαλεπὸν κυδνὸν πύργος ἔχεται τί πῃς
 Θέσφι φέζ' ὁρῶντες θύγος ἀνδρῶν ποισιν αἰεῖσθιν
 Ἀργαταί φ' ἐπὶ πόλιν καὶ βράσεις θύλιν ἐίρση.
 Καὶ τε πανημέλειός τε καὶ ὅθ' ὅς χέει ἀνδρῶν
 Ἰσθί ἐν αἰτοπατάρ, ὅπ' ἐτι χροῖα θείριος ἄζει.
 Τῆμος δὲ κίχθροισι φεγγαλῶδες τιλίδωσι
 Τέες τε θύρ' ἀπείρουν, ὅτ' ὁμφακας ἀνὸ λουτῶν
 Οἷα ὁδόνυτος δ' ὡκ' ἀνδράσι χέει καὶ ἄχθος.
 Τῶν ὅθ' ὡκ' ἀνδρῶν, ποῖ ὅς ὅθ' ὁρῶντες ὁρῶντες
 Ως ὅς λείοντες δ' ὡκ' ἀμφὶ κταμένοισι ἡσίοιο
 Ἀλλήλοισι κατέοντες, ὅτ' σφῆας ὁρῶντες,
 Δεινὸν δ' ἐπὶ ἰαχὴν ἀνδρῶν δ' ἀμα γίνετ' ὁδόνυτος.
 Οἱ δ' ὡκ' ἀνδρῶν γαμψόνυχες ἀγκυλοχίλαι,
 Πέτρ' ὅθ' ὡκ' ἡμιχθαιρὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Αἰγὸς ὁρῶντες ὁρῶντες ἡ ἀνδρῶν ἡσίοιο
 Πίοντες, ὡκ' ὡκ' ἀνδρῶν βαλὼν αἰζήτιος ἀνδρῶν
 Ἰσθί ἀνδρῶν ἀνδρῶν, αὐτὸς δ' ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Χάρη ἀνδρῶν ὡκ' ὡκ' ὡκ' ἀνδρῶν ἀνδρῶν,
 Εὐσυνδρῶν δ' οἱ ἀμφὶ μάχην ὁρῶντες ὁρῶντες.
 Ως οἱ κεληγόντες ὡκ' ἀνδρῶν ἀνδρῶν ὁρῶντες.
 Ενθ' ἡνι Κύπρος ἀνδρῶν ἀνδρῶν Διὸς υἱὸν
 Κτενέριον μεμαῶς ὡκ' ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Οὐδ' ἡνιχθαιρὸς ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν.
 Ἀμφιπυρῶν ἀνδρῶν ὡκ' ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Μεσσηνίος ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Ἡλᾶς ὡκ' ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν
 Ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνδρῶν

Cecidit autem veluti cum queream aliqua, aut domum ruptam
Excelsa iuxta Iovis fumanti fulmine:

Sic cecidit circum ipsum aut resonabat arma variegata ars.
Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis arumnosus filius.
Ipse autem occisorem hominum Martem accedentem observans,
Sanum videns oculis, ut leo corpus forte natum,
Quique admodum accuratè pelle validis unguibus
Dissecta, quam celerrimè dulcem animum abstulit
Macriter autem rigorem expletur cor.

Ac cassis intuens oculis sanū quiddā, costāsque, et humeros
Cauda flagellans, pedibus fedit, neque quisquam ipsum
Destinct ex aduerso aspiciens propè ire, neque pugnare.
Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore
Contra Martem stetit, in praecordiis audaciam angens
Cerasim. Ille autem propè venit afflicto corde.

Virique autem cum clamore alter alterum inuasit.
Ut autem quando à magno rupes cacumine precipitans,
Et in longum delata saltu voluitur, fragorque
Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius sit.

Atque, ad quem cursu deferretur, ubi ipsam retineret
Tanto ille fremitu, currum granator, perniciosus Mars
Vociferans irruit. ille autem promptè venientem excepit.

Porrò Minerva filia Iovis agida senex
Obuiam venit Marti, tenebrosam habens agilem.
Sana autem torue inuens, verbis volucris allocuta est,

Mars, inhebe animos ingentes, & manu innitās,
Neque enim tibi fas est inclita arma auferre,
Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna, neque aduersus steteris mihi.

Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimitas animo.
Sed magno fremitu, flamma similia arma vibrans,
Celeriter inuasit vim Herculeam.

Occidere festinans, & coniecit aracam hastam

Acriter, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. Ac procul cassis Minerva,

Hasta impetum avertit, manu deflexit à curru,

Ηρως δ' ἔειπεν τις δρῦς ἦρπεν, ἢ ὅτι πύρην
 Ηλίκαςτε πληγίστα Διὸς ψάλλοντι κεραιαῖς.
 Ως ἔειπ'· ἀμρὶ δὲ οἱ βράχε πύχνα ποικίλα χαλαρῶ.
 Τὸν μὲν ἔπειτ' εἶπεν Διὸς παλακάρδιος υἱός.
 Αὐτὸς ἢ βροτολογίῃν Ἀρίω θηέοντα δεικνύσας,
 Διόντ' ἐρῶν ὁσποισι, λίσσῃ ὡς σῶμα π κέρσαι,
 Ος περ μὲν ἐδυνάμει ρινὸν κρατερῶς ἐνύχασε
 Σχίστας ὅππ'ι τάχιστα μελίσθονα θυμὸν ἀπύρην.
 Εὐμρόφιός δ' ἄρα τῷ κελαιτὸν πίμπλαται ἦτορ.
 Ἰκαυνκίῳ δ' ὁσποισι δ' ἔν, πλάθεις τε καὶ ὅμους
 Οὐρῇ μαστὶόν, ποσσὶ γλάφει ὑδ' ἴπ' αὐτὸν
 Ἡτληίς αὐταῖς ἰδὼν χερσὶν ἢ διτῇ, ὑδ' ἰμάχεσσιν.
 Τόιος ἄρ' Ἀμφιτρυωνίαδης ἀκόρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσθ' Ἀρνος, ἐπὶ φρεσὶ θάρσος ἄεξων,
 Εσπυρόμενος ὁ δ' οἱ χερσὶν ἤλυθεν ἀχρόμενος κῆρ.
 Ἀμφοτέρω δ' ἰάχοντες ἰσ' ὀμύλαιοισιν ὄρυσαν.
 Ως δ' ἔτ' ἀπὸ μεγάλας πύρην ἀρηῶντος ὀρῦσας
 Μακρῶ δ' ὅππ' ἐρῶσκευσα κω. ἰνδεται, ἢ δὲ τι ἦχ' ἦ
 Ἐρχέται ἱμμημαῖα, πάρος δ' οἱ αἰτεβόλῃσιν
 Τῷ μὲν τῷ δὲ σπινθίλειται, ἰνδαί μιν ἴσθ'·
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βρασιμόρος ἔλαιοι ἄρ' ἔσθ'
 Κακλήγας ἰπύρευσεν, ὁ δ' ἱμμηματίως ὑπὲρ ἰκτο
 Αὐτὰρ Ἀδριακὴν κούρη Διὸς ἀγέοχοιο
 Ἀντή ἤλθεν Ἀρνος, ἐρεμνίῃ αἰγίδ' ἔχουσα.
 Δεινὰ δ' ὑπὲρ εἰδὼς ἰδῶς ἔπειτα πύρην αὐτῶν
 Ἀρὸς ὅππ' ἰαχῇ κρατερῶν καὶ χερσὶν ἀάπτουσι
 Οὐδ' ἄρ' οἱ θῆμις ὄν' ὁπὶ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ηρακλῆα κτείναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μηδ' αἰτίος ἔσθ' ἱμεῖο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ἂν πῶς Ἀρῖος μεγαλήτορα θυμῷ.
 Ἀλλὰ μὲν ἰάχων, φλογὶ οἴκαλα πύχνα πάλῃσιν
 Καρπαλίμως ἰπύρευσεν βίη Ηρακλεΐη,
 Κακτομήμων μεμνῶς, καὶ ἱμμηματὶ χαλκῶν ἰτχῶν
 Σπέρχον, ἐπὶ παλῶς κατόν, αἰετὶ τεθνηῶτες,
 Εὐσάκῃ μογὰς ὁπὶ ἢ γ' αὐτῶν αἰθρῶν.
 Ὄρεος ὀρμῇ ἰτράπ', ὀρεζαμένη δὲν δίερε

Acerb. autem dolor Mariæ cepit, extraxitque gladio acuto
 Irruit contra Herculem magnanimum. at illum accedente
 Amphitryoniades, sano insatiabilis clamore,
 Femore clypeos sub variegato.
 Vulneravit validè, magnūque traxit clypeum
 Hasta vibrans. in terra aut prostratus media Martem.
 At illi Pavor & Mitis agilem currum, & equos
 Adegerunt celeriter propius, & à terra habete latas vias
 In currum posuerunt variegatum, atque inde celeriter.
 Equos flagellis impulerunt. veneruntque in alcam Olympū.
 Filius autem Alcmena & gloriosus Iolaus,
 Cygno despoliaco, armis ab humeris pulchris detractis,
 Revertebatur. indeque exinde ad civitatē Thracniā veno-
 Equis velocibus. Ascaesus oculis Minerva (runt,
 Peruenit in Olympum magnū, & domus patris,
 Cygnū autē contra Ceyx sepelivit, & populus infinis,
 Qui prope civitatem habitant incliti regis,
 Anien, Myrmidonūque civitatem, celebrūque Ioleū,
 Arniēque & Helicē. multus autē congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatū dys. (Anaxas,
 Sed illius sepulchrū & monumentum obscurum reddidit
 Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo
 Latona filius iussit, propterea quod inclitas hecatombas
 Quicūque portaret Delphos, cum vi spoliabat insidiatus,

HESIODI

Δρυμὶ δὲ φελοκῆρος εἶσαν ἀντιπρόδρομοι, οἳ φέρουσι
 Εσόντες Ἡρακλῆα κατὰ πύργον. τὸν δὲ ἔπειτα
 Ἀμοιτρυαντιάδης Διὸς ἀπείρωτος αὐτοῦ.
 Μυρὸν γυμναζέμεναι σῆκευς ὑπὸ δαίδαλῶσι,
 Οὕτως ἔπικρατίως διὰ τὸ μέγα σῆκος ἀνέχεσθαι
 Δοδρατινομίαις, ὅπῃ δὲ χροὶ καί βροχὴ μίση.
 Τοῦ δὲ φόβος καὶ δαίμονες δὲ ἔχον ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἥλασσαν αἰψὲς ἔχουσιν, καὶ δὸς χροὶς θυροφύλακας
 Ες δὲ ἴδοντο θυγατρὶ πολυδαίδαλον, αἵψα δὲ ἔπειτα
 ἔπειτα μεστέτιναι, ἵκοντο δὲ μεκρὸν Ὀλυμπον.
 Τίος δὲ Ἀλκμήωνος καὶ κυδάλιμος Ἰόλαος
 Κέκοντο σκυλαδίσταντες αἰψὲς ὁμῶν τεύχεα καλὰ
 Νείωνται· αἵψα δὲ ἔπειτα πόλιν Τρηχέην ἵκοντο.
 Ἰσχυροὶ ἀντιπρόδρομοι· αἰψὲς γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Εξέλατ' ἔλκετον τε μέγα καὶ δώματα παῖδες.
 Κόκοντο δὲ αὖ Κήρυξ θεῶν καὶ λαὸς ἀπείρωτος
 Οἳ δὲ ἔχουσιν αἰψὲς πόλιν κλειτὴν βασιλῆος,
 Ἀντίω, Μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰκαλλῶν
 Ἀρτίων τ' αἰδ' Ἀλκίωνα πολλὰς δὲ ὑγίαινα λαός.
 Τελύχους Κήρυκα φίλοι μακρότατοι θεοὶ
 Τοῦ δὲ πατρὸς καὶ αἵμα' αἰδὲς ποίουν Ἀνακτορας,
 Οὐβροὶ χιμῆρας πλάθουσι. τὸς δὲ μιν Ἀπόλλων
 Ἀποδείκνυσι, ὅπῃ αἰψὲς κλειτὰς ἑκατόμβας
 Ος τις αἶψα Πυρροῖσι, βίη σῶλασθε δακτύλων.

ΗΣΙΟΔΟΥ

HESIODI ASCRAEI DEORVM
GENERATIO.

*Vsa Heliconiades incipiamus ca-
nere.*

*Qua Heliconis habitant montem
magnumque diuinumque:
Et circa fontem nigrum pedibus ce-
neris*

*Saltant, aramque propereitis Sa-
turnū,*

*Atque abluta tenero corpore in Permisso,
Aut in Hippocrene, aut in Olmiso sacro,
Summo in Helicone choreas duxerunt,
Pulchras, amabiles, fortiterque tropudiarum pedibus.
Inde concitata, velata aere mulo
Nocturne incedebant, perpulchram uocantemurces.
Celebrantes Iouemque egida tenentem, & venerandam Iu-
Arguam, aureis calceamentis incedentem: (nonem,
Filiamque Aegiochi Iouis, caruleos oculos habentem Miner-
Auguramque Apollinem & Dianam sagittis gauderem, (uā:
Atque Neptunum terram continentem, terra morerem:
Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem:
Hebenque aurea corona decora: formosamque Dionem,
Auroramque, Solemque magnū, splendidamque Lunam,
Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,
Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram.
Aliorumque immortalium sacri genus semper existemus:
Qua enim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
Agnes pascentem Helicone sub diuano.
Hoc autem me primum deo sermone compellarunt,
Musa Olympiades filia Iouis Aegiochi*

ΗΨΙΟΔΟΤ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

ΟΤΣΑΩΝ ΕΛΑΝΤΙΜΟΝ ΑΓ-
 ΓΩΜΕΝ ΑΙΔΙΤΗ,
 ΑΙΩ ΕΛΑΝΤΙΝΕ ΙΧΕΙΟΝ ΘΕΥ ΜΕΓΑ-
 ΤΕ ΖΑΤΩΝ ΤΕ
 ΚΑΙ ΤΕ ΑΓΓΙ ΚΗΜΩ ΙΟΙΔΙΑ ΠΑΝ
 ΑΠΠΛΟΙΩΤΗ
 ΟΡΧΕΥΩΤΗ, ΚΥ ΔΩ ΜΕΝ ΙΘΥΔΙΟΤΕ
 ΚΕΡΝΙΩΤΕ.

[illegible]

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, Veneres
 Scimus mendacia multa dicere, veris similia: (solum,
 Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.

Sic dixerunt filii Iovis magni veridica,
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri perulifidis ramum,
 Decepere mirandum. inspirarunt autem mihi vocem
 Ditunam, ita ut audirem cetera futura quam praeeritae.
 Et me subebant celebrare beatorum genus sempiternorum,
 Se vero primò & postremò semper decantare.

Sed quò mihi hac circa quercum, aut circa pecram?

O ru, à Musis ordiamur, quæ Iovis patri
 Canendo oblectant magnam animam in Olympo,
 Memorantes & praesentia, & futura, & praeerita.
 Voce concordantes, illarum vero inde sessa fuit vox
 Ab ore suavis: illarum autem domus patris
 Iovis valde conantis, dearum voce à suavis
 Dispersa: resonat verò vertex nivosi Olympi,
 Domus immortalium. haec verò immortalē vocē emittentes,
 Deorum genus venerandum in primis celebrant canentes.
 Ab exordio, quos Tellus & Caelum tarum genuerunt,
 Quique ex his pregnati sunt dii, lapides bonorum,
 Secundo rursus & quæ, deorū parva, quæque aut vitiorum,
 Incipientesque canentes deorū finitum carmen,
 Quamvis praestantissimas deorum, & inopem inanimatam
 Porro & hominum genus, fortissimoque gigantes
 Celebrantes, oblectant Iovis memorem in Olympo,
 Musa Olympiades filia Iovis, agida habentis:
 Quas in Pieria Saturnus peperit patri mixta
 Mnemosyno fertilicæ Etenobere imperantem
 Oblivionēque malorum, & solatium curarum.
 Novem enim et noctes mixtus est, prudens impitery
 Scorsim ab immortalibus sacrum lesunt considerant:
 Sed cum iā annus exactus, circumvoluta v. essent tempora
 Mensium decrescensium, diēsque multitransuētis essent,
 Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
 Cetera est, in pictoribus seruum animam habentibus,

Ποικίλους οὐραυλοῖς κέκ' ἐλίσχαι, κασίγεις δὲ
 Ἰδμεν ἥ βόδια πολλὰ λίγην ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Ἰδμεν δ' αὖτ' ἐθ' ἡμεῖς ἀνθρώπων μυθήσασθαι.

Ὡς ἴφ' ἔσαν κοῦραι μεγάλα Διὸς ἀπὲ πύλαι·
 καὶ μοι σκῆπτρον ἔδωκε, δαφνὴς ἐρεθνήεις ὄζον·
 ἀνέβη δὲ θυγὸν ἐνὶ πνέουσιν δέ μοι αὐδῶ·
 Θεῶν αἵ τε κλύομεν τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἰόντων·
 καὶ με κέλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἶν' ἰόντων·
 Σφας δὲ αὐτὰς πρὸ τὸν τε καὶ ὕστερον αἶν' ἀείδειν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα, πῶς δρῶν ἢ πῶς πέτρω;

Τῶν Μελαιῶν ἀρχαῖ μύθεα, ταῖσι πατεὶ
 Τρωῖσιν, τέρποισι μέγαν νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Βίρωσιν τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἰόντων·
 Φωνὴ ἰμνέουσα, ἥ δ' ἀνέματος ῥέει αὐδῇ
 Ἐκ στομάτων ἡμῶν, γὰρ δὲ τε δώματα πατρὸς
 Σκῆπτρον ἐρεχθούποιο, θεῶν ὅππ' ἐχειρίσῃ
 Σκιδναμένη ἢ ἤχει ὅ κ' ἡνιόχοντος Ολύμπου.
 Δώματα ἀθανάτων, καὶ δὲ ἀμείβετον ὅσων ἰεῖσται,
 Θεῶν γένος αἵ δ' αἶν' πρὸ τὸν κλειοῖσιν ἀοιδῇ,
 Ἐξ ἀρχῆς αὖτε Γαῖα καὶ οὐρανοῦ θυρῶν ἔκκταν·
 Οἳ τ' ἐκ τῆς ἐχέοντο θεῶν, δωτῆρες ἱάνων.
 Δότιερ' αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατέρ' ἢ ὅ καὶ ἀνδράων,
 Ἀρχαῖ μύθε' ὑμνεῖσιν θεῶν, λήγουσι τ' ἀοιδῆς,
 Ὅσων φέρτερός ἐσσι θεῶν, κατὰ τὴν μέγιστος
 Λύθεις δὲ αἰδρώπων τε γένος κακτερόν τε γηαίων·
 Τρωῖσιν, τέρποισι Διὸς νόον ἐντὸς Ολύμπου,
 Μοῦσιν Ολυμπιάδης, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς αὖ Περὶ Κρονίδῃ τέκε πατεὶ μεγίστη
 Μνημοσύνη, γυναικὶς ἑλδ' ὅσους μεδέεσσι,
 Λησμοσύνη, τε κακῶν, ἀμπαυμένη μαρμαρέων·
 Ἐνθάδ' οἳ οἱ νύκτας ἐμίσχοντο μνηστῆρες Ζεῦς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων πρὸν λείχεο εἰσυναβαίνων·
 Ἀλλ' ὅτε δὴρ' αἰεαυτὸς ἔλιν, πῶς δὲ ἔτραπον ὄρεα
 Μῆλ' ἐν φθιόντων, πῶς δὲ ἡμεῖς πάλ' ἐτυλίβη,
 Μοῖ' ἔτεκεν ἑνία κοῦρας ὁμοφρονάς, ἥσιν ἀοιδῇ
 Μίμβλεται, ὅς τ' ἔστιν ἀκρόασι θυμὸν ἐχούσας,

Paululum à summo vertice niuosi cæli:
 Vbi ipsis splendidique chori, & ades pulchra.
 Iuxta verò eas Gracia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem autem per hos vocem emittentes
 Canunt, omniumque leges, & mores venerandos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem enitentes.
 Ista tum ibant ad Olympum exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. undique v. resonabat terra atra
 Canentib. hymnos: iuchidus v. à pedib. strepitum excitaba-
 runt: ad patrem suum, ille autem in cælo regnat. (cum
 Ipse habens tonitru: atque ardens fulmen.
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & induxit honores:
 Hæc sane Musa canebant, cælestes domos tenentes:
 Nouem filia magno è Ioue progenera:
 Cliòque, Euterpèque, Thaliaque, Melpomenèque,
 Torpsiborèque, Eratóque, Polymniague, Vraniaque,
 Calliopèque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcunque honoratura sunt Iouis filia. magni,
 In lucem edictumque aspexerint à Ioue nutritorum regū:
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenā,
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs: hic autem tunc cæcèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scire diremit.
 Propterea enim reges prudentes, quòd populus
 Damno affectus in foro, res iterum integras restituunt
 Facile, mollibus alloquentes verba.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet v. inter ipsos congregatos.
 Tale ad usum ingens munus hominibus.
 Amus etenim, & emittit feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram & citharædi:
 Ex Ioue v. reges. ille verò beatus, quicunque Musæ
 Avant, suavis ei ab ore fuit vox.

Τούτῳ δ' ἀπ' ἀρετῆς καὶ κορυφῆς νεοῖντος Ολύμπου,
 Βιδέει σφιν· ἀπαρτίτε· χορὸν δὲ δῶματα καλὰ,
 Πῶ δ' αὖτις ἀρετῆς καὶ ἰμερος οἰκί' ἔχουσιν
 Ἐνθα· ἰν' ἔργῳ πλὴν ὅτι δ' αὖτ' ἔσμεν ἔσμεν ἰσότης,
 Μίληπονται πάντων το νόμους καὶ ἡδὴ καὶ πᾶσι
 Ἀδαν· ἰπὼν καὶ εἰκτιν ἡπύρα τοι ἔσμεν ἰσότης.
 Αἰτὸ τ' ἴσταν ποδὸς () υρῶν· ἡγαλόμενοι ἐπὶ καλῶ
 ἀμύροισι καλῶ· πᾶσι δ' ἰαχε γὰρ αὖτ' ἰσότης
 Τριβύσαι· ἔρχομαι ὅτι πᾶσι ἐπὶ δῶματα ἔσμεν
 Νεισσομένην πατὴρ εἰς ἡν. ὅτι ἔρχομαι ἀμύροισι
 Αἰτὸς ἔχων βροχίῳ ἡδὴ αἰδανόεντα καρυῶν.
 Ἐφ' αὖτ' ἰσότης πατὴρ καὶ ἔσμεν. αὖτ' ἰσότης
 Ἀδαν τοις δῶματι ἡμῶς, καὶ ἡπύρα τοι πᾶσι.
 Ταῦτ' ἔργῳ μούσῃ ἀείδου, ὅτι ἡμῶς ἔχουσιν,
 Ἐνθα· θυγατέρες μεγάλες αἰδανόεντα καρυῶν,
 Κλειό τ', Εὐτέρπη τε, Θάλεια τε, Μῆτις καὶ Ἄρτε.
 Τερψιχόρη τε, Εὐραπίη τε, Πολύμνια τ', Οὐρανία τε,
 Κάλυππη δ'· ἡ δ' ὅτι πᾶσι καὶ ἡμῶς ἔσμεν.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύειν αὖτ' ἀείδουσιν ἡμῶς.
 Οἱ πᾶσι πᾶσι αἰδανόεντα καρυῶν μεγάλοι,
 Γενόμενοι τ' ἰσότης δῶματι βασιλεύουσιν,
 Ταῦτ' ἔργῳ γλαῖος καὶ γλυκερίῳ χρίσιν αἰσθάνου.
 Τοῦ δ' ἰσότης ἐπὶ δῶματι καὶ ἡμῶς ἔσμεν ἡμῶς
 Πᾶσι εἰς αὐτοὺς ἔρχομαι δῶματι καρυῶν
 Ἰδούσιν δῶματι· ὅτι ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν.
 Αἰτὸς τε καὶ μέγα νείκεος ἔσμεν αἰδανόεντα καρυῶν
 Τοῦτ' ἔργῳ γλαῖος καὶ γλυκερίῳ χρίσιν αἰσθάνου.
 Βλαπτομένης αἰδανόεντα καρυῶν μετὰ ἡμῶς καρυῶν
 Εὐδίδου, καλῶν καὶ παραφάσματι ἰσότης.
 Εὐχόμενοι δ' αἰδανόεντα καρυῶν ἡμῶς ἡμῶς
 Αἰδανόεντα καρυῶν καὶ ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν
 Οἶα τοι Μουσῶν ἡμῶς δῶματι αἰδανόεντα καρυῶν.
 Εὐχόμενοι καὶ ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν
 Αἰδανόεντα καρυῶν ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν.
 Εὐχόμενοι καὶ ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν
 Αἰδανόεντα καρυῶν ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν.
 Εὐχόμενοι καὶ ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν
 Αἰδανόεντα καρυῶν ἡμῶς αἰδανόεντα καρυῶν.

Quod sitenim quis luctum habens recenti dolore sanum a-
 Tristetur, animo dolens, ceterum Poeta (nimis
 Musarum famulum res claras priscorum hominum
 Laudibus celebravit, beatosq. deos qui Olympū incolunt.
 Statim his sollicitudinem obliuiscitur, nec quicquam
 Meminit: cui o. n. deflexerūt. eū alio dona dcorū. (dolorū
 Saluete uate Ioni, date uero amabilem cartilenam
 Celebrate quoque immortalū diuinum genus, semper exi-
 Qui Tellure procreati sunt, & Celo stellato. (stentur,
 Noctēque caliginosa, quosque falsū nuxiuit Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dū & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus astu furans
 Astraque fulgentia & cælum latum supernū:
 Ex quo ex bi nati sunt dū, datores bonorum.
 Et que opes diuiserint & quō honores distinxerint (hūm-
 Aq. quō primum multis implicuit phari tenuerint ca-
 Hec antea dicite Musa, cohistes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quānam primum fuerit illorum.
 Primò omnium quidam Chaos fuit, ac deinde
 Tellus luto pectore praedita, omniū sedes iuxta semper
 Immortalium, qui tenent iuga nivosi Olympi,
 Tartaraque enebrica sa in recessu terra spaciōsa:
 Atque Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumque hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens co. silium,
 Ex Chaos uero, Erebusque, nigraque Nox editi sunt.
 Ex Noctē porro Etherque & Dies procreati sunt
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus uero primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegat,
 Utque esset beatis dñs sedes iuxta semper:
 Genuit praeterea montes alcos, deorum graui speliūcas
 Nympharum, quae habitant per montes saluosos.
 Atque etiam in frugiferum pelagus peperit astu furans,
 Pontum absque amore suauis, ceterum deinde (haberent
 Celo concubitus, peperit Oceanum profundoq. uerrices.

Εἰδὸς περὶ καὶ πένθος ἔχοντα κενόειδον μεῖν,
 Ἀζηταὶ κραδύλων ἀχαρὲς ἄλγος, αὐτὰρ μέλει δὲ
 Μυσοῖσι θεράπων κλέα φρονέοντι κ' ἀδρόπῳ
 Ἀμύση, μέγας δὲ τὸ θεοῦ εἰς ὅσον ἔχουσιν,
 Αἰὲ' ὅγε δυσφρονέων ὀπιλήδεται, καὶ πικρὸν
 Μείμνεται παχέος ὃ παρ' ἑταίρεσσιν ὄρεα θέων.
 Χαίρει τέκεα φίλος, δότε δ' ἱμερῶσιν ἀνδρῶν.
 Κλέα δ' ἀδυνατῶν ἱδὼν γῆρας αἰὲν ἔδοντων.
 Οἱ γὰρ ὕψι γένοντο καὶ οὐρανοῦ ἀστέρωντες,
 Νυκτὸς δ' ἀνδροῆς οὐδ' ἀμύθητος ἔτρεφε Πόντος,
 Εἰπαίε δ' αἰεταὶ φέροντα θεοὶ ἐν γαίῃ γένοντο.
 Καὶ ποταμοὶ καὶ πάντες ἀπείρετος εἰς μακρὰ δύναν,
 Ἀστάρτε λαμπρῶν τε καὶ ὕδατος ὄρεα ὑφ' ἑσθιν,
 Οἳ τ' ἐκ γῆς ὀρέοντο θεοὶ, δαίτῃρας ἔειπεν.
 Ως τ' ἀφ' ἑσθιν ἀνέκοντο, καὶ ὡς πικρὰ δὴκοντο,
 Ἡ δ' αἰεταὶ φέροντα πάλυπτον ἔσχατον ὀλυμπον.
 Τάμινά μοι ἔειπεν Μῆσαι ἀνέμῳ ἀνέμῳ ἔχουσιν.
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε φέροντο γῆνι αὐτῇ.
 Ἡτοὶ γὰρ φέροντα χεῖρας γῆνι αὐτῇ ἔπειτα
 Ἰσμενὸς ἄρτος, πῦρ τε καὶ ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ
 Ἀθανάτων καὶ ἔχουσιν χάριν νεοφύτων Ἰσμενῶν.
 Τάρταρος δ' ὑφ' ἑσθιν ἔχουσιν χροὸς ὀρυγδίνης.
 Ἡ δ' Ἡρὰ δὲ καλλὰς τε σὺν ἀδελφῶν ἀνέστησαν,
 Λυσίμαχος, πῦρ τε καὶ ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ
 Δάμναται ἐν γῆνι αἰεὶ καὶ ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τε μέλαινα τε Νύξ ἔχουσιν,
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Ἀΐδης τε καὶ Ἡμέρη ἀνέστησαν,
 Οὐς τέκε κλυταίρην, Ἐρεβὸς καὶ χροὸς ἀνέστησαν,
 Γαίῃ δ' αὖτ' ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ καὶ ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ
 Οὐρανὸν ἀστερόεντα καὶ μιν ἀνέστησαν καὶ ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ
 Ὄφρ' αἰετὰ μακάρεσσιν ἀνέστησαν ἀσφράγις αἰεὶ
 Γαίῃ τε δ' ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ καὶ ὕδατος ἀσφράγις αἰεὶ
 Νυμφαί, αἰετὰ μακάρεσσιν ἀνέστησαν ἀσφράγις αἰεὶ
 Ἡ δ' καὶ ἀνέστησαν Πέλαγος τέκεν εἰς μακρὰ δύναν,
 Πόντον, ἄπρ' ὀλότητος ὀρυγδίνης αὐτῇ ἔπειτα
 Ὄφρ' αἰετὰ μακάρεσσιν ἀνέστησαν ἀσφράγις αἰεὶ

Caenique, Creunike, Hyerionemque, Popetumque,
Itheamque, Rheamque, Theminke, Mnemofynemque,
Phalioenque aurea corona insignem, Tethynque amabilem.
Hos verò post natum minimus natus est acumen vafit,
Acerrimus inter liberos: floridum a. odio prosequeretur
Porro genitrix & Cyclops: superbum cor haberes, (parentem,
Broncemque, Scropeumque & Argem forti animo pradium:
Qui Ioni & conitru dederunt, & fabri. acumen fulmen.
Qui sanè per alia dijs fimiles erant,
Vnus verò oculus media positus erat fronte.
Cyclopes verò cognomento erant, eò quòd: pferum
Circularis oculus Vnicus intrat frontis.
Roburque, & vires, & molimina erant in peribust
Alij deinde à Talore & Culo procreati sunt
Tres filij magni, & prauulidi, non nominandi,
Cortusque, Briareusque, Gygisque. superba proles.
Quorum concum quidam manus ab humeris manabant,
Inaccesse: capita verò unicuique quinquaginta,
Ex humeris procreata erant, super co: ucto: arius.
Robur autem immensum, validum, ingenti in statura.
Quorquor enim Tellure & Culo procreati sunt,
Potentissimi filiorum, suo v. infensi erant parenti
Ab initio. & horum quidè ut quisq primum nascebatur
Omnes occultabat & in lucem non emictebat,
Terra in latibris: male autem ob: ostabat: opere
Calum: ipsa verò, intus ingemiscebat Terra uasta,
Arctata, dolosum verò malamque excogitauit artem.
Statim verò cum procreasset genus cani ferri,
Fabricauit magnam falcem: eduxit verò charis liberis.
Dixit autem animum addens, charo narrans corde:

Filij mei & patris nefarij, si volueritis
Parere, patris malam vlt. uicemur conuulsi am
Vestri prior enim san a machinatus est opera. (illorum
Sic dixit, allos verò omnes inuasit metus, neq. qui spian
Locutus est confirmato animo tandem magnus Saturnus
B' conuulsi uerbis compellauit matrem castam, (versumque

[illegible]

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum: prius enim saeva meditatus est opera.

Sic dicit, gaudia est autem valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsam celans in insidijs. insidit v. manus
 Falcem asperis dente: ibus: dolo autem instruxit omni.
 Venit autē Noctē adducens magnum Caelū, vidique verō
 Cupieus amorem imminēbat, & sanē exēctum est (Tellus
 Passim: ex insidijs autem filius perijt manu
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (v. in
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitativa pa-
 Festinanter demessit, rursūque abiecit ut ferrentur
 Pone. il' a quidem non incassum clapsa sunt manus;
 Quorquā enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumvoluit utem annu,
 Produxit Erinnyesque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant super immensam ter-
 Testiculisque ut prius rescōti ferro, (rām
 Proiecit circa Epirum undis agitarum in pontum, (alba
 Si feretantur per pelagus longo tempore, circumcirca v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur in ea puella
 Innutrita est primū v. ad Cytheras diuinas
 Vehēbatur, inde cum circumstam peruenit ad Cyprum.
 Prodit verō veneranda formosa dea: circum v. herba.
 Pedibus sub mollib. crescebat. Aphroditem autem ipsam
 Spuma progenerā deā & decorā pulchris feris Cytheream
 Nominant tandē quam homines: eo quod ut spuma
 Nutrita fuit: sed Cytheras quid appulit Cytheris.
 Cyprigenam v. quod nata sit undosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalibus emer sit.
 Hanc v. Amor comitatus est, & Cupido sequebatur
 Natā primū, & decorū ad calū euntē. (pulchram,
 Hanc v. ab initio honorem habet, atque sortita est
 Sortem inter homines & immortales deos,
 Virginē consabulationes, & risu, & deceptioes,

Μῆτερ ἐγὼ κεν τὴν γ' ὑποχρῆστος τοῖσιν
 ἔργον ἐπεὶ παῖς γὰρ δουλονύμου ἐκ δ' ἐγείζω.
 Ἡμετέρου. πρῶτερος γὰρ αἰκία μίσσητο ἔργα.
 Ὡς φάτο· γήθησιν ὃ μῖζα φρεσὶ Γαῖα πελώρη
 εἶπε δ' ἔμιν κρύψασα λόχῳ, εἰδῆκε δ' ἤρει
 Ἀρπύυα καρπὸν δόντα δόλον· ἢ ὑπεδῆκατο πάντα,
 Ἡλθε δ' Νύκτ' ἐπ' αἶανι μῶας Οὐρανὸς ἀμφὶ δ' Ἰάη
 Ἰμείρον φιλότητες ἐπὶ χεῖρας, καὶ ῥ' ἱτανύθη
 Παῖτα δ' ἢ ἐκλοχέειο παῖς ἀρίστα το χεῖ
 Σκαῖν, διξίτορ δ' ὃ πελώρεν ἔλλαβεν ἀρπύυα,
 Μακρὴν, καρπὸν δόντα, φίλου δ' ὄπι μάδρα παῖς
 Εὐρυμῆρας ἡμῖν, πάλιν δ' ἔρριψε φέροντα
 Εξοπίσω τὰ μὲν ὅτι ἐπὶ σὶα ἐκφυγε χεῖρας·
 Οὐαὶ γὰρ ῥα δαίμανες ἀπέστυθεν αἵματόισα
 Πᾶσας διξέτη ἰαῖα, φρεσὶ πλοῦτον δ' ἐταυτῆ.
 Γαῖα δ' ἔρριψε τε κρατερὰς, μεγάλας τε Γῆρας, τας,
 Τόχ' ἡσι λαμπομένους, δόλιχ' ἐγχεα, χερσὶν ἔχοντα,
 Νύμφας δ' αὖτ' ἡγίας καλῆς, ἵα δ' ἀπείροντα γῆρας.
 Μῆδ' αὖθ' ὡς το σφῶτον ὑπολιμήξας ἀδαμαντίν
 Κάσσε' ἢ ἐπ' ἀπείρον πολυκλῦσιν ἐνὶ πόντῳ.
 Ὡς φέρετ' ἀμπελαγος πωλεῖν χεῖρον, ἀμφὶ δ' ἰθὺς
 Αἰετὸς ἀπ' ἀθανάτου χροὸς ἄριστα τὰ δ' ἐνὶ κούρῃ
 Ἐδρεφθῆ· σφῶτον δ' Κυθήρῃσι ζαθέουσιν
 Ἐπλοῖα ἔνθεν ἱεῖδα φερέμετον ἱεῖτε Κύαρον.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοῖν καλὴ θεός, ἀμφὶ δ' ἦπτε
 Πόσιν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν αἰέξτε τῶν δ' Ἀφροδίτῃ
 Ἀφροδίτῃ τε δεῦν καὶ ὑψέθανον Κυθήρῃσι
 Κικλήσκας, θεοὶ τε καὶ αἰετὸς, εἴη δ' ἐν ἀφροδίτῃ
 Θρίφθῃ ἀπὸ Κυθήρῃσι, ὅτι προσκυρσο Κυθήρῃσι
 Κυθήρῃσι δ' ὅτι γῆμοιτο πολυκλῦσιν ἐνὶ Κούρῃ
 Ἡ δ' οἰλομυθεῖα, ὅτι μνηστὴν ἔξεφαιδῃ.
 Τῇ δ' ἔρριψε ἀμάρτησιν, καὶ μέρους ἴσασιν καλῶς
 Γετομένη τα σφῶτα, δεῦν τ' ἐς οὐλὸν ἰάση.
 Ταύτῃ δ' ὅτ' ἀρχὴς τιμῶν ἔχῃ, ἡ δ' ἄλλοις
 Μοῖραι δ' ἀνδράποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθένους τ' ἔχουσιν, μετὰ τ' ὅτ' ἀπάτας τῇ

Oblationemque suauē & amicitiam, blandināque.

Illos verò pater Titanas cognomento vocabas,
 Filios oburgans, manu Calum, quos genuit ipse. (se
 Distulabas porro, exiēdentes ex proterua magnū paruas-
 factum, cuius dei, cepit ultio in postea futura sit.

Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parcam aram,
 Et mortē: peperit etiā Sōnum, peperit verò agmen ōnio-
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. (rum:
 Rursum postea Mœnam & Arumnā dolore plenā,
 Hesperidēque, quibus mala ultra inclitum Oceanum &
 Aurea pulchra cura sunt, ferentēque arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,

Clorūque, Lachēsque & Atropō: quæ mortalibus
 Mascenibus dant habendum bonūque malūque,
 Quaque hominumque deorumque delicta persequentes,
 Nunquam desinunt dea à vobententi ira,

Priusquā illi repēderint malā vitionē quisquis peccerit.
 Peperit præterea & Nemesis, cladē mortalib. hominibus
 Nox perniciofa: post hæc. Fraudē enixa est, & Amicitia
 Seriumque noxium, & Cōtentionem peperit pertinacem.
 Ceterū Cōtentio odiosa peperit quidē Labō ē molestū,
 Oblivionemque, Pestēmque, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnāsque, Cadēsque, Præliaque, Stragēsque virorum,
 Iurgiaque, mendacēsque sermones. Disceptionēsque,
 Legum contemptum Noxamque, famelicos inter sese:
 Iuramentumque quod plurimum terrestres homines
 Radit, quando quis spem volens peccauerit.

Necūque alienum à mādacio, & veracē genuit Pontus
 Maximum natū filiorum, sed vocant senem,

Et quod verus atque placidus, nec iūx & aequi
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.

Deinde rursum Thamanem magnum & forcē Phorcyn,
 Terra commistus, & Cero pulchris genis prædācam:

Eurybiāque, adamantis in prætor animū habentem,
 Et Nereo perro progeneri sunt perquā amabiles soboles de-
 Ponte in infrastinoso ex Doridē pulchricoma, (arum

Felix Oceani perfecti flumini,
 Protogene, Eucraeque, Sabque, Amphirriteque,
 Eudoraque Therisque, Galerique, Glauceque,
 Cymothoe, pioque velox, Thalirque incunda.
 Et Melia gratiofa & Eulimene, & Agave,
 Pasitheaque, Eratoque, & Emenice roseis lacertis pradita,
 Doroque, Protoque, Phersaque, Dynameneque,
 Nesaque, & Altea, & Procomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatea,
 Hippothoeque lepid., & Hippone roseis lacertis pradita,
 Cymodoceque, qua stetit in obscuro panto,
 Et flatus diuinorum ventorum, una cum Cymotolege
 Facile mitigat, & cum pulchros calos habente Amphi-
 Cymoque, Eimeque, Melchreque coronata Halimede, (rite.
 Glaucomeque hydaris, & Pontoporia,
 Liagoreque, & Euagore, & Laomedea,
 Polynodieque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarneque tam indolis grata, quam inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaque Menippe.
 Nesoque, Eupompeque, Themistoque, Pronoeque:
 Nemertesque, qua parit habet animum immortalis.
 Haec quidem ex Nereo inculpato procreata sunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumastus Oceani profundis flui filiam
 Duxit Eetram, haec autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomasque Harpyias, Aelloque, Scyroeque,
 Quas ventorum flamina, & aedes assequuntur
 Pernicibus alijs, in caelo enim de regentes volitant.
 Phorco post haec Ceto Graas peperit pulchris genis pradi-
 A parco canas, quas ob id Graas vocant. (cas.
 Immortalesque dijs, humique incedentes homines.
 Pephredoque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonesque, quae habitant celeberrimum Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutae,
 Schenoque, Euryaleque, Medusaque, grauiam perpeffa (noxia
 Ipsa erat mortalis, est alijque immortales, & sensu non ob-

Κύρης Ωκεανοῖο τὸν ἴκντο ποταμοῖο,
 Περσὼ τ', Εὐκράτηϊ, Σαοὶ τ' Ἀμοιτείτηϊ,
 Εὐδῶρηϊ, Θέπιδι, Γαλιάνῃ, Γλαυκῇ,
 Κυμοδόῃ, Σπιδῷ τε Διῇ. Θόλῃ τ' ἑρέεσσιν.
 Καὶ Λιβύῃ χειράσιν, καὶ ἑλκιδῇ, καὶ ἠγαυῇ,
 Πασιδῇ, Ἐρατώτῃ, καὶ Εὐτείκῃ ῥοδόπηχυν,
 Δωτώτῃ, Περσὼτῃ, Φέρουσιν τε, αὐχέδῃ τε,
 Νησσῇ τε, καὶ Ἀκτοῇ, καὶ Περσὼ μείδῃ,
 Δωρεῖ, καὶ Πασόπῃ καὶ Ὀυειδῇ Γαλιταῖα.
 Ἰπποδῇ τ' ἑρέεσσιν καὶ Ἰπποπόῃ ῥοδόπηχυν,
 Κυμοδόκῃ δ', ἢ κύμαϊ' ἐν ἠδρεῖδι πόντου.
 Πισιδῇ τε Ζαθέων ἀνέμων, οὐκ Κυματολήγῃ,
 Ρῆα φρονέει, καὶ Ὀυσφύρῃ ἠμφιτείτῃ.
 Κυμῶ τ', ἢ ἰὸν τ' εὐστράτος δ' Ἀλεμνῇ.
 Γλαυκονόμῃ τε φειομμεῖδῃ, καὶ Ποντοπόρῃα.
 Αἰαγῶρηϊ καὶ Εὐαγῶρη καὶ Λαομίδῃα.
 Πελικονόμῃ τε, καὶ Ἄντορῃ, καὶ Λυσταΐασσιν,
 Εὐαρήνῃ τε φυλῷ τ' ἑρατῇ καὶ εἶδος ἄμωμος.
 Καὶ Ψαμνῇ χειράσιν ἑμασι δὴν τε Μινίπῃα.
 Νητῶ τ', Εὐπόμπῃ τε. Θμιστῷ τε, Περσῶν τε.
 Νημερτῇ δ', ἢ παρθῇ, ἔχον ἄθανάτοισιν,
 Αὐταῖ, αὐτῇ Νηρῆος ἄμωμος ἐξελχύντο
 Κύβει πεντήκοντα ἄμωμονα ἔργ' εἰδῆαι.
 Θάωμιν δ' Ωκεανοῖο βραδυρρεΐταιο δύζατρε,
 Ηγῆσθ' Ἠλέκτρω, ἢ δ' ἀκταῖα τέκν' ἱερῶν,
 Εὐκόμους δ' ἄρπυιαι, Ἀλλὰ τ' Ωκυπέτῃα τε.
 Αἱ δ' αἰέτωσαν πτεῖπαι καὶ αἰαντοῖς ἀμ' ἑπονται,
 Ωκυπὲς πρῶτασι μεταχρόνῃσι γὰρ ἰδμεν.
 Φόρκῃ δ' αὖ Κητώδρεας τέκε καλλιπαρήυες,
 Εκ γλυτῆς πολιᾶς, τὰς δὲ Γραίᾶς καλέουσιν.
 Ἀδωῖα τοῖ τε Διοῖ, χαμῶ ἱρχοῖσθαι τ' αἰδύοπασι.
 Περσῶ δ' εὐπεπλῶν, Εὐκῶ τε κροκόπεπλον,
 Γοργόυς δ' ἀγλαῖαι πέρην πλυτῇ Ωκεανοῖο,
 Ἐχάτῃ φρεσὶν ἐκτόσιν· Ἐσπερίδης λιγύφωνος.
 Σάφῃ δ', Βύρυδῃ τε, Μείδουσά τε, λυγρὰ παρθοῖσιν.
 Ἠλῶν ἑλκιδῇ αἰδῇ αἰδύοπασι καὶ ἀγέροισιν.

Dux cum una concubuit carulea caesarie Neptunus
 In molli prato & floribus vernis.
 Eius autem Perseus caput cum amputasset,
 Exiit Chrysaor magnus & Pegasus equus.
 Haec quidem cognomeniū erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensē aure tenebat manib. cha-
 Er ille quidē cū auolasset, relicta terra matre pecorū (ris:
 Per: ens ad immortales. Iouis verō in donab. habitas,
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor poro genuit trecentem Geryonem,
 Mixtum Callioe filia nobilis i. ceam.
 Illum quidem armis exiit vis Herculeana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boves ego: latae fronte: habentes
 Tergum in scram, emensus iter Oceani,
 Orbēque interfecto, & bubulco Euryone,
 Stabulo in obscuro, vltra iulium Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil similito
 Mortalibus hominibus neque immortalibus diis,
 Specus in concavo, deuinam animo in fracto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigri oculus, pulchro genis,
 Dimidio rē d' gētem serpētem horredumque, magnūque,
 Variam, cruduorum, diuina sub caue: nu terra.
 Illic v. ei specus est in in o, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq. diis mortalibusque hominibus,
 Ibi saepe ei destinantur dii inclitas domos incolere.
 Atque coerebatur in Arimī sub terra terra Echidna,
 Immortalis nimpha, & se. q. exp. r. diebus omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt: in xum esse amore, (puella.
 V. dementem & violentum ventum nigro oculo decora
 Vlla v. grāvida facta, p. perit fortis si tota.
 Orthum quidem primo: n. u. peperit Geryon.
 Iceris: secus dō enidit parus immensum, menin d' effabi:
 Cerberū cruduorum, Plutonis canem atea voce, (lem,
 Quinquaginta capitum, in-pudensūque, fortēque:
 Terribis, Hydram gennit ediosa edollam,

Αἰ δ' ὅς· τῇ δ' μὴ παρήϊξαιτο Κουροχόρτῃ,
 Ἐν μαλακῇ λαμῶνι, καὶ αἰδοῖται ἐκέραιον.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Περσίδος καθύμνω ἀπολιγνυτόμῳσι,
 Ἐξιδυρε ἄρυσσιν το μῆλας, καὶ ἄγασσιν ἰπῶκε.
 Τῷ μὲν ἰπῶ· υἱὸν ἰὼν, ὅτ' ἄρ' ἔλκεσσι σφαιρὶ πύλας
 Γαῖνιθ' ὅδ' ἄρ' χρύσειον ἔχεν μὲν χερσὶ φέρει.
 Χ' ὡς ἰπὸν δόποτ' αἰώρος, πρὸς ἰπὸν χόρια μάλιστα μάλιστα
 Ἰκλῖν ἐς αἰδοῦσάτους Ζήνωνος δ' ἐν δαίμονι νείσει,
 Βρογνύει τι στεροπὴν το εἰσόντι Διὶ μακρόν τε.
 Χρυσάων δ' ὅτεκε πεικρότερον Γερουσίαν,
 Μισχθεὶς καλλιερῆ κοῦρη καὶ τῷ Πικρανοῖο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἔξεν αἰετὶς θίβη Ηρακλῆϊ.
 Βυσὶ παρ' αἰετὶ πόλιν, φειρόμενος ἐν Ερυθείῃ.
 Ἡμεῖς τῷ ὅτε σφ' β' ὡς ἔσταιν ἄρυσσιν πύλας
 Τίρυνθ' εἰς ἰδύμεν, δι' ἑσας πύργον Πικρανοῖο.
 Ορδοῖ· ἐκλίνας, καὶ βυκάλον ἐν ὑπὸ πύλας
 Στεθμῶν ἐν ἰσχύοντι πύλῳ καὶ ὑπὸ Πικρανοῖο,
 Ἡ δ' ἔτεκε ἄλλο ποτ' ὅρῳ, ἄμ' ἄρ' ἔχοντι δὲ ἰσχυρῶς
 Θινυτοῖς αἰδοῦσάτους, ὅδ' ἔδωκε πύργον Διοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γὰρ ἑσθρῶ, δαίμων καὶ ἰσχυρῶς ἔχοντι
 Ἡμεῖς μὲν ὑμῶν ἵκεται πύλας, καλλιερῆσι
 Ἡμεῖς δ' αὖτε πύλας ὅρῳ, δαίμονι το μάλιστα,
 Ποικίλον, ὡμῶς, ζατὸς ὑπὸ πύλας γαίης.
 Ἐνθα δ' αἰετὶς ὅς· χόρια, καὶ ἄρ' ὑπὸ πύλας,
 Τηλοῦ αἰὲν ἔδωκε αὐτῶν το δαίμονι Διοῖσι τ' αἰδοῦσάτους
 Ἐνθ' ἔχοντι αἰετὶς πύλας καὶ ὑπὸ πύλας
 Ἡ δ' ἔρῳ· ἐν ἰσχυρῶς ὑπὸ χόρια λυγρὰ ἔχοντι
 Ἀδωνάτος λυμῶν, καὶ ἰσχυρῶς ἡμεῖς πύλας.
 Τῷ δ' ἰσχυρῶς φέρει μάλιστα ἐν φιλότητι,
 Δαίμονι δ' ὑπὸ πύλας αἰετὶς ἵκεται πύλας
 Ἡ δ' ὑπὸ πύλας αἰετὶς, τὰς το καλλιερῆσι γαίης.
 Ορδοῖ μὲν πύλας πύλας γαίης το Γερουσίαν
 Ἀδωνάτος αἰετὶς ἵκεται ἡμεῖς καὶ ὑπὸ πύλας,
 Κέρκερον, ὡμῶς, αἰετὶς καὶ ὑπὸ πύλας χαλκίον φέρει,
 Περσίδος καὶ ἰσχυρῶς, αἰετὶς καὶ ὑπὸ πύλας
 Τὸ γαίης, τῷ αἰετὶς ἵκεται, καὶ ὑπὸ πύλας

Lernaam quam exstitit dea albis vultus Iuno;
Insatiabiliter indignans virtuti Herculeana.

Ac illam quidem Iouis filius occidit sano ferro.

Amphitryoniades, cum bellicoso Iolao,

Hercules ex consilijs Mene uo pradarieui.

Tum ipsa Chimæra peperit, spirantem terribilem ignem,

Teutemque, magnamque, pernitemque validamque,

Illius erant tria capita: unguem quidem terribilem leoni,

Alterum capella, tertium de serpente robusti draconis:

A fronte leo, penè de draco, media v. capra;

Horrendè efflans ignis robur ardentis.

Hanc quidem Pegasus cepit, et strenuus Bellaropisones.

Illa sanè Sphingen exitialem peperit, Cadmeis perniciem

Ab Orcho subacta: Nemeumque leonem,

Quem Iuno cum enurrisset, Iouis veneranda, uxor,

In locis fertilibus collocavit Nemea, cladem hominibus.

Ibi sanè hic, commemoranda decipiebat tribus hominum,

Imperatæ casternose Nemea, acque Apesanti.

Sed ipsum robur domuit virtuti Herculeana.

Ceto v. minimum natum, cum Phæro amore mixta,

Peperit grauem serpentem, qui obscuræ in latebris, et cæcis

Finibus in amplis prorsus aurea mala uoluit.

Hoc quidem ex Ceto et Phæro genus est.

Te ibiys aut Oceanus flumina peperit uorticosa, (habentem

Nilumque, Alphenque, et Eridanum profundos uorticæ

Strymonem, Meandrumque, et Istrum pulcherrimum,

Phæsinque, Rhesumque, Acheloum argenti uorticem,

Nessumque, Rhodumque, Haliacmenemque, Herpæumque,

Granicumque, et Asapum, diuinamque Simoentem,

Peneumque, et Heronem, amaneque fluentem Caicum,

Sangariumque magnum, Ladonemque, Partheniumque,

Euenumque, et Ardesum diuinumque Scamandrum.

Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram

Viros à teneris educant, unà cum Apolline rege,

Et fluminibus hanc, verè à Ioue sortem habent,

Phæroque, Admeremque, Lambeque, Elætræque.

Αἰγυπῶν, ὡς δὲ ψεῦδος ἀδελφώλενος Ἡρῶ
 Ἀπλητόν κατέκτα βίη· Ἡρακλεΐη.
 Καὶ τὴν μὲν Διὸς υἱὸς ἐνέχετο νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρυονιάδης, σιωπῶν ἀρηϊφίλως Ἰολάω,
 Ἡρακλῆς, βελήσων Ἀθλῶναιος ἀγλαΐης.
 Ἡ δὲ Χίμαιραι ἔπαιτε, πνέουσιν ἀμυμνάεσσιν πῦρ
 Δαινῶν τε μεγάλα τε, ποδῶν καὶ τε κρατερῶν τε.
 Τῆς δὲ ὡς τρεῖς κεφαλῆς μῖα μὲν, χαρτοῖο λείοντες.
 Ἡ δὲ, χερσὶν ἢ δὲ, ὅσοις κρατεροῖο δράκοντος.
 Πρὸς δὲ λείων, ὅππῃ δὲ δράκων, μέσθῃ δὲ χίμαιραν
 Δαιμόνιοι πομπήεσσα πυρὸς μέρους ἀνδρομέοιο.
 Τὴν μὲν Πήγασος εἴλε κὺ ἐδλὸς Βιλλεργρόντης.
 Ἡ δὲ πρὸς Σφίγγ' ὁλοῦ τέκε, Καδμείοισιν ὁλοῦτος.
 Οὐδ' ἔπειτα μνηστῆρας Νημειῶντι λείοντα,
 Τὸν δ' Ἡρῶ δρέψασα Διὸς κούρην παρέκοιτο,
 Γυνοῖσιν κερταχάσσε Νημείης, πῶμ' αἰδρώπορος.
 Ενδ' αὖ ὅτ' αἰκείων, ἤγε φέρτο φῦλ' αἰδρώπων.
 Καί τ' ἐκ τῆς Νημείης ἢ δὲ Ἀπύσσαντος.
 Ἀλλὰ ἔτις ἰδὲ μάστα βίης Ἡρακλεΐης.
 Κατὰ δὲ, ὁ πλότῃ των, Φόρκυι φιλότῃ μεγάλα,
 Γοῖκα τε, δεινὸν ὄφιν, ὅς ἐρεμνῆς κείδισσι γαίης,
 Πείρεσσιν ἐν μεγάλοις πατρύσια μῦλα φυλάσσας.
 Τῷ το μὲν ἐκ Κυντῶς κὺ Φόρκυος γένος ὄβρι.
 Τηδὺς δὲ Ὀκίαν ὁ ποταμὸς τέκε δινάεντας,
 Νέστον τ' Ἀλφειὸν τε, κὺ Μελαινὸν βεδυδίνην,
 Στυμῶνα, Μαίανδρόν τε, κὺ Ἰστρον χαλκὸν ἰδρύει,
 Φάσματι, ἔχον τ', Ἀχλαΐην ἀργυροδίνην.
 Νέστον τε, Ρόδον δ', Ἀλφειὸν καὶ θ', Ἐπὶ ἀπορρύντας.
 Γρύνικόν τε, καὶ Αἰσὸν ποταμὸν, δινῶν τε Σιμουῶντα,
 Πάριον τε, κὺ Ἑρμῶν, εὐρρεΐνῃ τε Καῖλον,
 Σαχάρειόν τε μέγα, Αἰδωνίαν τε, Παρθένοιόν τε,
 Εὐλαϊὸν τε, καὶ Ἀρδῆον, δινῶν τε Σκαμάνδρον.
 Τίς δὲ δυνάτῃσαν ἰσχυρὸν γένος, ὅτ' ἔχῃ γαίαν
 Ἀνδρῶν κουεῖς, Ἀπὸ λαοῖς ζῶν ἀνέκτα,
 Καὶ παρρησίᾳ. τούτῃ δὲ Διὸς πύρε μοῖραν ἔχουσιν.
 Ἐν δὲ τ' Ἀδμήτῃ τε, Λαοῦ τε, Ἡμῶν τε, Ἰστροῦ τε.

Doris que, Prymné que, & Vrani: forma deam referens,
 Hippo que, Clymené que, Rho:ia que, Calir: é que,
 Zenoxo que, Cyné que, Idyia: ne, Pasithaé que,
 Plexauré que & Galaxaure, amab: is: & D: mo,
 Melobor: s: que, Thoé que, & venusta Potyd: a,
 Cercis: que indole amabili, Placoe que bonis oculis,
 Persis: que, Iani: á que, & sté que Xanti: é que,
 Petrea que lepida, Menestho que, Europa que,
 Me: is: que, & Erymané que, T: est: que croceo p: pte.
 Cris: é que, Asia que & amab: is: Calypso.
 Eudoré que, Cyché que, & Amphiro, Ocyroé que,
 Et Stryx, qua ipsarum excellentissima est omnium
 Atque ha: ceant & Tethyde pragnare sunt,
 Grandiores natu filiae multa quidem sunt & aliae
 Ter mille enim sunt celeres filiae Oceani,
 Quae sanè dispersa terram & profunditates lacuum,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij flum: cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos p: peris veneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnib: mortalib: viris proloqui
 Sed singulacim noverunt quicumque circumhabitant.
 Thia praeterea Solé que magnum, lucensé que Lunam,
 Auroramque qua omnib: terrestribus lumen praebeat.
 Immortalibusque d:is qui caelum lacum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crio autem Euribia peperit per amorem mixta,
 Astraeumque magnum, Pallanté que. praeantissima dea:
 Perseusque, qui etiam omnes praecellat peritia. fructus,
 Astra v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argestem, Zephyrum, Boreamque rapidum,
 Et Notum. in amore cum deo dea congressa.
 Post hos v. Aurora stell: genuit Luciferum mund: genitorem
 Astraque fulgentia quib: caelum cinctum est.
 Stryx v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zoum & Nicen pulchros calos habentem, in aditu
 Et Rho:ia que V: in praeterea genuit filias.

Δοξίς τε Πρυμνῶ τε, καὶ Οὐρανίῳ Διοκιδῆς,
 Ἰππῶ τε, Κλυμῶντι, Ροδίᾳ τε, Κόμῳ τε,
 Σαζῶ τε, Κλυτῇ τε, Ἰδύᾳ τε, Παιδίῳ τε,
 Πληξάμῳ τε, Γαλαξάμῳ τε, ἔρατῷ τε Διδῶνι,
 Μολοβίσις τε, Θῶν τε, καὶ Ἀλκιδῆς Πολυδῶρη.
 Ἐφραίμ τε φυλῷ ἔρατῳ, Ἰλατῶ τε βοῶπις,
 Ἠβροῖς τε, τῶν ἑρᾶ τ', Ἀκαΐῃ τε, Ξανθῇ τε,
 Πιπταῖν τε, ἔρῳ τε, Ἀμαρῶν τε Εὐρώπῃ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυνόμῳ τε, Τηγεῖν τε Κροκοπέπλῳ.
 Ἐρεσίῃ τ' Ἀζίῳ τε, καὶ ἑμῶν τε Κάλυψι.
 Εὐδῶρ τε, Τύχῃ τε, καὶ Ἀμφιερῷ, Ωκυρῇ τε
 καὶ Στύξ, ἥ δὲ σφίσι περφορίζεται, ὅς τε ἀποσίου.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκιδῶν καὶ Τηθύος ἐξερχόμενοι
 Πριοβύταται, κοῦραι πόλιν αἰεὶ μενέειν καὶ δῆσαι.
 Τρεῖς γὰρ χεῖλαι εἰσὶ πάντοτε θυγατρὶ Ὀκιδῶνι,
 Ἀῖρα πολυαῖτρες γαῖαν καὶ βίονδε λήμναι
 Παῖτα ὁμῶς ἐφίποισι, δέδωκεν ἄγλαα τέκνα.
 Τόσσον δ' αὖθ' ἔπρεπε ποταμοὶ Καναχιδῶν ῥιόντες,
 Τρεῖς Ὀκιδῶν, τοὺς γένετο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ἑνὸς ἀρχαῖον πάντων βροτῶν αἶδρα εἰσάπειν,
 Οἱ δ' ἑκάστη ἴσασιν οἱ αἶσθε ἀειπαῖσι.
 Θεία δ' Ἠΐον τε μέγα, λαμπερῇ τε Σηλυῖν,
 Ἡ δ' ἡ πάτισσιν ὀπλοθονίῃσι φαίνεται,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖς τοῦ ἔρατος ἄρῳ ἔχουσι,
 Τείναθ', ὡς Ἀθηναίῃς ὁ φειδῶντος ἐν φιλότῃ.
 Εὐρυβίη τέκεν φιλότῃ μεγίστη,
 Ἀσπασίῃ τε μέγα, Πόθυατά τε, ὅσα θεῶν.
 Πύρρῳ δ' ὅς καὶ πᾶσι μετῴρεπεν ἰδμευαῖον.
 Ἀσπύῃ δ' ὡς αἵματος τέκε Κερκιδῶντος,
 Ἀργείῳ Ζεύουσι, Βορέῳ τ' αἰψορῶν Ἡδύδονι,
 καὶ Νέπτεϊον φιλότῃ θεῶν διὰ Διὶ δειδῶτα.
 Τῶν δ' ἑμὶ τ' ἀστέρα τέκεν Ἐμπεδῶν Ἡελυῖον,
 Ἀσρα σὺ λαμπρόνδε, πατ' οὐρανὸς ἐσεφάσεται.
 Στύξ δ' ἡ πᾶς Ὀκιδῶν θυγατρὶς, ἰδμευαῖον μεγίστη,
 Ζήλει καὶ Νειλῳ καὶ Ἀσπυρῶν ἐν μεγάροισι.
 καὶ Κερκίδος, ἡ δὲ Βίλῳ, ἀφιδίκατα γένετο τέκνα.

Quibus non est forsim à Ioue domus nec ulla sedes,
 Neque via qua non illa deus praestit:
 Sed semper apud Iouem grauius tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator.
 Immortales vocauit deos ad altum caelum. (pugnare,
 Dixit aut, quod quisquis una secum deorum contra Titanes
 Nalli se adempturum praemia, sed honorem quemquo
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illuc etiam dixit qui honorem expers fuerit sub Saturno atque:
 Ad honorem ac praemia prouecturum, ut fas est. (immunis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filijs chari per consilia patris.
 Ipsam u. Iupiter honorauit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnum ut si iuramentum,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sunt.
 Similiter etiam omnibus prorsus sic ut pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem praepotens est, atque regem agit.
 Phœbe porro Caeli peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida uero facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitens hominibus atque immortalibus dijs,
 Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum,
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Persees:
 Duxit in amplam domum, chara ut vocatur uxor.
 Illa autem gravidata Hecatem peperit, quam super omnes:
 Iupiter Saturnius honorauit, dedit u. ei splendida dona,
 Partem ut habeat terraeque et infrugiferi maris.
 Imò etiam Stelligero à caelo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestrium hominum,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Inuocat Hecatem: ingens uero eum sequitur honor.
 Facillimè cuius beneuola dea succipit preces:
 Et illi diuitias largitur, nam facultas ipsi adest,
 Quotquot enim Terra Caëloque procreant sunt,

Τῶν γὰρ ἐς ἀπὸλυθε Διὸς δόμος, εἰ δὲ τις ἔδωκε
 Οὐδ' ἐδῶκε, ἔπειτα μὴ κείνοισι θεοὺς ἡγεμονεύουσιν
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλίου βαρυνέμεν τύχῃ ἐδριόσμεν.
 Πρὸς γὰρ ἐβούλευσε Στύξ ἀφ' ἑταίροις Ωκυμένην.
 Ἡμεῖς τῷ ὅτι πάντας Ολύμπου ἀστεριόπαιδες
 Ἀδυνάτους ἐκδέχασθε θεοὺς ἐς μακρὸν Ὀλύμπου.
 Εἴπε δ' ὅς μ' αὖ καὶ οἷος θεῶν Τιστῶσι μάχεται
 Μήτηρ ὑποβλάσσει γαστέρι, πρὶν δ' ἔκαστον
 Εξέμεν ὡς τυπαρὸς γαμῶν ἀδυνατοῖσι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἔφαθ' ὅς περ ἄπμος ὑπὸ Κρονέϊ ἠδ' ἀγέραςτο
 Τιμῆς καὶ γαστέρι ὅππῃ βλάσσει ἢ θύμῃ βλάσσει.
 ἦλθε δ' ἄρα παρὶν Στύξ ἀφ' ἑταίροις Ὀλυμπόνει
 Σιωπῇσι παίδεσσιν φίλῃ διαμήδεια παῖδες.
 Τίω δ' Ἰλίου πύμοισι φείσεται ἢ δῶρα ἰδοῦσιν.
 Αὐτίκ' ἠδ' ἔδωκε θεῶν μίχην ἑμμεναι ὅρκους
 Παῖδες δ' ἡμεῖς πάντα τοὺς μεταμέτας ἔειπεν.
 Ως δ' αὖτως πάντες διημοφρὲς, ὡς αὖ ὑπὸ ἔσση.
 Εἰσετάσσ' αὐτὸς ἢ μέγα κρατῆρ' ἢ ἀνέσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κρόνῳ πολυέροτον ἦλθεν ἐς δουλίῳ.
 Κυανέῃ δ' ἠπειρε θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Ἀντὶ κυανόπινλον ἐγείνατο μάλιστον αἴετα
 Ἡπὸν αἰδρωπόουσι καὶ ἀδυνατοῖσι θεοῖσι,
 Μοῖριχον ἔξ ἀρχῆς ἀγαυότατον ἐν τοῖς Ὀλύμπῳ.
 Γείνατο δ' Ἀσπερίῳ δουρὶ σφιν, ὡς ποτὶ Πέρσης
 Ἠγάγ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῳ πεκλῆθ' ἔκειτο.
 Ἡ δ' ὑποκυανέῃ ἢ ἑκάτιον τέκε, τίω περὶ πάντων
 Ζῶς Κρονίδης τίμησε, πορὶν δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα
 Μοῖραν ἔχον γαίης τε καὶ ἀπρυγέτοιο δουλειᾶς.
 Ἡ δ' καὶ ἀστερόεντος ὑπ' ἔρμου ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε ποῦ τις ὅππῃ χθονίαν αἰδρωπόου
 Ερδῶν ἰσθὲ κελεύει καὶ νόμον ἰλάσκειται,
 Κικλήσκει ἑκάτιον πολλὰ τί οἱ ἔσσειτο τιμή.
 Ρεῖα μάλ' αὖ παρ' ἑταίροις θεῶν ὑποδίζεσθαι δὲ χαλκῶ
 Καὶ αἰὲλ' ὅππῃ οἱ παῖδες ἐπὶ δωῶσιν γὰρ παρέσσι.
 Οὐδ' ἔτι γαίης καὶ οὐρανοῦ ἐξέτληοντο,

Et honorem sorte acceperunt, istorū habet sortem omnem.
 Neq. quicquā ipsi Saturnius per vī ademā, neq. priuatis
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deos:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et premium tam in terra ac caelo, quā in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam,
 Cui verò vult magnificè præstō est, atque iuuat.
 Inq. concione inter homines cuncta, quorū scilicet voluit
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (rē.
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriam promptē ut praebeat, & laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea & illis præstō est, atque iuuat.
 Qui verò viceris virtute & robore, pulchrum praeuiam
 Facile fert, lacusque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus qua adest quibus voluerit.
 Et hū glaucum mare tempestuosum secans,
 Vixque faciant Hecera, & valde sonans Neptuno,
 Facile etiam pradam in clypea dea dedit capiosam.
 Facile verò abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praeerea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta quoque boum, gregesque lacos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium animo saltem volens.
 Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit.
 Adeo sanē licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit autē ipsam Saturnius aliā inueni, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa conuensis Aurora.
 Sic ab initio nutrens filias: atque hi sunt honores.
 Facile porò domica à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestā, Cererē, & Iunonem aureis calceamentis gaudens,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, & valde sonancem Neptunum,
 Et quēque consiliarium, decum patrem atque hominum.

Καὶ πρὶν ἢ ἄρτι, πύτων ἔχε σῖτος ἀπύκναι.
 Οὐδ' ἔπειτα μὲν Κρονίδης ἐβίβαστο καὶ δὲ τ' ἀπύκναι
 Οὐδ' ἔπειτα Τετυσι μὲν φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι,
 Ἀλλ' ἔχε σῖτος πύτων ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ τοῦ Διὸς
 Οὐδ' ἔπειτα μὲν φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Καὶ γὰρ ἐπὶ γῆν τι καὶ ἐρευνῶ, ἡ δὲ θαλάσῃ
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πύτων μὲν φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ω δὲ ἐπὶ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ἡ δὲ ἐπὶ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ἀνίρ, εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Νίκην φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Μνήστει ἢ βίη καὶ κέρτις καλὸν αἶθρον,
 Ρῶα φέρει, χαίρειν τε τοκαῦσι καὶ δὲ ἐπὶ φρεσὶ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Καὶ τοῖς οἱ γλαυκῶν δισσέμεφρον ἰργάζονται
 Εὐχονται δ' ἐκείτῃ καὶ ἐρευνῶν ἐνὶ φρεσὶ
 Ρεῖδ' ὡς δ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ρεῖδ' ὡς δ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Βυκαλίας τ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Πείρας τ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Εἰς τ' ἀρχῆς φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Οὕτω τοι καὶ μου φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Πᾶσι μὲν τ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Οἷον δὲ μὲν Κρονίδης καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Οφθαλμοῖς μὲν φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Οὕτως ἔχ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ρεῖδ' ὡς δ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ἰσίδω, δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ἰφιδωμὸν τ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Νηλεὺς ἡ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ
 Ζεὺς τ' ἀρχῆς καὶ δὲ φρεσὶ φρεσὶ Διοῖσι, ἡ δὲ ἐνὶ θυμῷ

Cuius & à tonitru concussus iacet terra.
 Atque istos quidē deglutiēbat Saturnus magnus quicunque
 Ex matro sacro matris ad gēna venerat:
 Hæc animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter immortales haberet regium decus..
 Audierat enim ex Terra & Cælo scēlis mi oantes,
 Quod sibi fatale esset proprio filio domari,
 Quātūvis rebus istō existēti, Iouis magni per cōsilia. (strizē
 Ideoque hie non eacā speculationem habuit, sal infidias
 Filios suos deorabat. Rēcam a. tenebat iustus grauis.
 Sed quādo iam Ionem: rat deorum patrē atque virorū
 Paritura, iam cum charis supplicabat parentibus
 Suū, Terraque, & Cæleste lato,
 Cōsiliū ut suggerent, quo pacto lateret pariens,
 Filium cit arum, possētque vic. si furias patris sui
 Contra filios quos deorabat ingens Saturnus versutus:
 Illi verō filia dīlecta auscultarunt & morē gesserunt,
 Et ei commemorarūt quæcūque salis cōsiliū esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt autē in Lycūm Crētē ad pinguem populū.
 Cū minimum natis filiorum esset paritura,
 Iouem magnum: hunc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Crēta lata, ad educādum & enutriendū ab infātia.
 Tum quidē peruenit ferens celerem per noctem nigrā,
 Prīmū ad ipsam Lycūm, abscondit a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, diuina sub latebris terre, (hensum
 Argēo in monte denso syluoso. (dedis
 Huic a. fascijs inuolutum magnū lapidē in manu.
 Cælit filio, pro potenti deorum priori regi.
 Quem cum arreptum manibus, suū condidit in aluū.
 Miser: nec cogitauit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum max esset vi & manibus domitū.
 Ex honore expulsiurus, ipseq. immortalibus imperator.
 Celeriter autem deinde robur & fort. a membra
 Crescebant illius regis, nequico aem anno

Τὸ δ' ἔτι ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται ὀρεῖα χθονί.
 Ἡ δ' αὖ μὲν κατίπινε Κρόνος μέγας, ὅς τις ἔκαστος
 Νηδύος ἐξ ἡρῆς μῦθος πορρὸς γούναθ' ἵκοιτο.
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ἑρατιῶντων
 Ἄλλος ἐν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλεύειν πρῶτον.
 Πῶθ' οὖτο γὰρ Γαῖης τε καὶ Ἑρατοῦ ἀστερόεντος,
 Οὐδ' ἔτι οἱ πέποροτο ἑὸν ὑπὸ παιδὶ δαμνῶναι,
 Καὶ κρατερῶς πορρὸντα, οἷος μεγάλα διὰ βυλάς.
 Τὸ δ' οὐκ ἐν δῖα σκοπιῶν ἔχεν, ὅμῃ δ' οὐραίων
 Παῖδας εὖς κατίπινε. Ρέω δ' ἔχε πίνδος ὕδατον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ αἰ' ἤμελλε θάψιν πατέρ' ἠδὲ καὶ αἰδρωτὶ
 Τέξιαθ', τότε ἔπειτα φίλους λιπαύει τοκῆας.
 Τὰς αὐτῆς, Γαῖαί τε Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῦτι συμφορέσσιν ὅπως ἰχθυόειντο περὶ οὐρα
 Παῖδα φίλον, τίσιν τὸ δ' ἑρμῆος παῖδες τοῖο,
 Παῖδων ἔς κατίπινε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ὅτ' οὐρα γαίῃ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Καὶ οἱ περὶ δέ τινα ὅσα πορρὸς πέποροτο γούναθ'
 Ἀμφὶ Κρόνον βασιλῆϊ καὶ ἤϊε κρατερὸν θυμῷ.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πύονα δῆμον
 Ὅπως τ' ἄρ' ὀπλότατον παῖδων ἤμελλε τέλειθ'
 Ζῶντα μέγας τ' μὲν οἱ ἐδίδξατο Γαῖα πᾶσιν
 Κούτῃ ἐν ὀρεῖν τραφέμεν ἀπταλόμεναι τε.
 Εὐδα μὲν ἔντο φέρουσαι δακνὸν διὰ νύκτα μῆχαναι,
 Πρὸς τῶν ἐς Λύκτον κρύψαν δ' ἐν χερσὶ λαβέουσιν
 Αἰτρῶ ἐν ἡλιβάτῃ, ζαθέης ὑποκλῖθ' οἱ γαῖης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρει πεπυπελαμένον ὑλάνειν,
 Τὸ δ' ὅτ' οὐρα γαίῃ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Οὐρα γαίῃ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Τὸν τ' οὖν ἔχον χεῖρας ἐν ἡλῆσιν θάψιντο νηδύν,
 Σχέτλιος ἔδ' ἐνέσθ' ὅτ' οὐρα γαίῃ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Αἰτὶ λίδου ἔδ' ἐνέσθ' ὅτ' οὐρα γαίῃ φίλῃ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπίθοντο.
 Λείπει, ὅμῃ τὰχ' ἤμελλε βίῃ χερσὶ δαμάσσειν,
 Τιμῆς ἐξελθάν, ἔδ' ἐν ἀθανάτοισιν αἰσάζειν.
 Καὶ παλῖνος δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν οὐ καὶ φαίδιμος γῆρας
 Ἡδ' οὖτο τοῖς ἀθανάτοισιν ὀπίθοντο.

Terra consilia astuto circumuentus,
 Suam sobolem iterum emisit magnus Saturnus versutus,
 Visus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò enomus lapidem lapido deuoratum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram (paciōsam
 Pirho in diuina, iugis sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mortalibus homi-
 Soluit verò patruos noxijs à vinculis (nibus.
 Cæligenas: quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi reculerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitru, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus confusus, mortalibus atq. immortalibus imperas.
 Filiam porro Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipso verò ei Atlantem magnanimum peperit filium
 Perexit præterea gloria presignē Menœum, atq. Prometheū
 Varium, versipellem: stultumque Epimetheum,
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus, re-
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem, (runt
 Virginem, iniurium v. Menœum latè videns Iupiter
 In Erechum deiecit, feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fornicundinem insolentem.
 Atlas verò cælum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, & regione Hesperidum argutarum
 Stans, capiteque & indefessus manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudens Iupiter.
 Ligauit v. inuitabilibus cōpedibus Promethea versutus
 Vinculu duru mediā per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis ceterū hic epas
 Comedebat æternū, quā ipsam crescebat par ubique
 Noctū, quā tota die edisset excreta alas habēs auis.
 Hunc quidē Alcmena pulchros tales habentis fortis filius
 Hercules occidit, malum merò morbum profligauit
 At Iapetionida, & liberauit ab agritudine:
 Non inuito Ioue Olympia in alto imperante.

Γαίης ἐπιείκοι πολυφραδείας δολωθεῖς,
 Οὐ γόνον ἀΨ αἶηκε μίγας Ἡρώτος ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τίχησι βιηοὶ το παθὸς ἑοῖο.
 Πρῶτον δ' ἔξήμισι λίδον, πύματον κραταίῃσιν·
 Τὸν μὲν Ζεὺς εὐρείξει καὶ χροῖος Ὀρυοδείης
 Πυθίῃ ἐν ἡγάθεη, γυδίοις ὑπὸ Παριαντοῖο,
 Σῆμ' ἱερὸν ἐξοπίσω, θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Αὔσι δ' παρθρασι γνάτους ἐλοσὶν δὸτὸ δισμῶν
 Οὐρανίδας, εἰς δὲ πατέρ' αἰετοφροσυνῶσιν.
 Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χερσὶν ἄρσασιν,
 Δάκρυ δ' βρογντῶν, ἠδ' αἰδαλόνεπα κεραυνότο
 Καὶ στεροπυῶτοσιν δ' πολὺν Γαῖα κικεύθει,
 Τοῖς πίσυνος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσσει.
 Κούρω δ' Ἰαπετὸς χαλκίσφυρον Ωκεανίω
 Ἠγάγετο Κλυμάρω, καὶ ὁμὸν λίχος εἰσανίβαιεν.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλαῖα κρατερὸφρονα γίνατο παῖδα·
 Τίκτε δ' ὑδρεύδωντα Μεινοίπειν, ἠδ' Ἡερμαθία
 Ποικίλον, ἀνολόμην· ἀμαρτίνοόντ' Ἐπιμηθία,
 Ος κακὸν ἐξ' ἀρχῆς γένετ' αἰδράσει δῖον ἑῷσι·
 Πρῶτος δ' ὄρεα Διὸς πλασθὴν ὑπὸ δέκτο γυνυῖα
 Παρθένον ὕβρισι καὶ Μεινοίπειν Ἀρβόρα Ζεὺς
 Εἰς ἱεβος κατέπεμψε, βόλαν φολόνετι κεκαυθεῖα
 Βῆκε ἀπὸ θαλάσσης τε καὶ ὑπὸ ῥέος ὑδρόπλη
 Ἀτλας δ' ἔρεον Ὀρῶν ἔχε κρατερῆς ὑπ' αἰάσσεια
 Πείραξιν ἐν γαίης περὶ παρ' Ἐσπερίδων λιγυφώων
 Ἐσπεῖς, κεφαλῇ τε καὶ ἀγκυμάτοισι χέρσιν.
 Ταύτῃ δ' οἱ μοῖραν ἐδίασατο μητίετα Ζεὺς.
 Δῖος δ' ἄμυκτο πῖδ' ἤξει Περμαθία ποικιλόβουλον
 Δοσμοῖς ἀργαλέοις μέσον διὰ κίον ἡμάσσεια
 Καὶ οἱ ἱερὸν αἶμα τὸν ἄρσιν τανύπτερον· αὐτὰρ ὅγ' ἤπειρ
 Ἠδην ἀδαίετο, τὸ δ' αἰεῖτο ἴσον ἀπᾶντι
 Νυκτὸς, ἴσον φῶς παρ' ἡμᾶρ ἴδι τανυσίπτερος ὄρεας.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκυονίς χαλκίσφυρον ὄμιμας ὑπὸ
 Ἠρακλῆος ἔκτεινε κακὰ δ' ὀπὸ τοῦτον αἰάλασεν
 Ἰαπετιονίδ' ἔρεα καὶ ἡύστατο δυσφροσυνῶσιν·
 Οὐδ' αἶμα π Ζεὺς ἐλαμπεῖς ὑψιμέδοντες

Quo Hercules Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea super terram multos pascentē.
 Ob id itaque veneratus honorabat praclarum filium.
 Quannīs succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Et quod contendisset consilio cum praepotenti Ioue.
 Etenim quādo disceptabāt inter se dī mortalesq. hominēs,
 Meconā, ibi iam magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposui: Iouis mentem fallens.
 Nam hac quidē parte carnēsq. & intestina pingui adipē
 In pelle deposuit, tegens ventre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte,
 Ritē disponens recondidit tegens candida aruina.
 Iamq. cū ipsum allocutus est pater hominūmq. deorūq.
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O ignaue quā iniquē partitus es portiones?
 Sic dixit latenter carpēs Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitē arridens (dolosa autem non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utrā tibi in veltorib. animas suadet. (sciēs,
 Dixi sanē dolosa cogitans: Iupiter autē aeterna cōsilia
 Cognouit certē ne cignorauit doli, mala autē prouidebat
 Mortalibus hominibus quae & perficiēda erāt. (animō
 Manibus verō hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur autem mētem. Verō eius occupabat animū
 Ut vidit ossa alba bouis dolosa arte,
 Ex illo tempore dī super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hūc autē valdē cōtristatus allocutus est nubecogus Iupiter
 Iapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignaue nondum sanē dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter aeterna consilia sciēs.
 Ex illo tempore deinceps doli memōr semper,
 Non dabit miseris ignis robur indefecti
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decipit bonus filius Iupitē.

Οφρ' Ηρακλῆος Θαβαγυῖος κλῆος ὦν
 Πλείον ἔτ' ἢ το παρόειδεν ὅπῃ χθονα πολυβότρυτον.
 Ταυτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀρεδίκατον υἱόν.
 Καί φρ' χωόμενος, παύδῃ χόλῳδ' ὅπῃν ἔχασκεν,
 Οὐκ ἐπὶ βουλῇ ἐπὶ ἀρεδίῃ Κρονίῳ.
 Καθ' ὅτ' ἐκρίνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκόνῃ, τότ' ἐπειτα μέγας βοῶν κρέφονε θυμῷ
 Δαατάμενος κροῦθῃκε, διὸς νόον ἔξαπαφίσκατο.
 Τῷ μὲν σάρκα τε καὶ ἔσθλα πίονε θυμῷ
 Εὐρίνο' κατέθηκε, καλὴν γαστρί βοεῖν.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς ἐα λυγρὰ βοὸς δολίῃ ὅπῃ τήχῃ.
 Εὐθετόσας κατέθηκε, καλὴν γαστρί θυμῷ.
 Ἀὐτὸς μιν κροσείει πατέρ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων ἀρεδίκατ' ἀέκτων,
 Ω πέποιθε, ὡς ἐπερζήλας διδάστας μοίρας.
 Ως φάτο καρτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μύθῃα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε κροσείειτε Περγαμνίδης ἀγκυλομήτης,
 Ηὖτε κροσείειτε, (δολίῃ δ' ἔλθετο τήχῃ)
 Ζεὺς κροσείει μέγας θεῶν ἀνιχνυμένων,
 Τῷ δ' ἔδωκεν ὅπῃ τέρῳ σε εἰς φρεσὶ θυμῷ.
 Φῆρ' αὖ δολοφρονίων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μύθῃα εἰδώς.
 Γνωρ' ἔδ' ἡγνείσας δόλον, κακὰ δ' ὄσσε θυμῷ.
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὸ καὶ τελέεω' ἔμελλον.
 Χρῆσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιν αἰεῖτο λυγρὸν ἄλκιμον,
 Κόσαστο ὅφρ' ἔσας, ἀμφοὶ χόλες δ' ἔμιν ἔκατο θυμῷ.
 Ως ἰδὲν ὅς ἐα λυγρὰ βοὸς δολίῃ ὅπῃ τήχῃ.
 Εἰς τῷ δ' ἀδαιάπυσιν ὅπῃ χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων
 Καί κ' ὅς ἐα λυγρὰ θυμῷ τῶν ὅπῃ βρωμῇ.
 Τὸν ὃ μὲν ὀχρύσας κροσείει νεοκλήριον Ζεὺς,
 Ἰαπετιονίδῃ, πάντων πέρι μύθῃα εἰδώς.
 Ω πέποιθε, ὡς ἐπὶ δολίῃ ὅπῃ λήθεις τήχῃ.
 Ως φάτο χωόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μύθῃα εἰδώς.
 Εἰς τούτῃ δ' ἡπειτα, δόλον μεμνημένος αἰεῖ,
 Οὐκ ἐδίδου μέγιστον πρὸς μὲν ἀνθρώπων
 Θνητοῖς ἀνθρώποις οὐδ' ὅπῃ χθονὶ καὶ ταῖοισιν.
 Ἀλλὰ μὲν ἔξαπατήσας οὐκ ἐπὶ Ἰαπετιῷ,

Furatus indomitū ignis eminus apparentem splendorē
 In concava ferula. memordit verò ima animo
 Iouē in alco tonātē, ad irāq, ipsum cōmouit chara corde,
 Ut vidit inter homines ignis longē apparentem splendorē.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 Et terra enim conformatur per quam celebris Vulcanus
 Virgini pudice simile, Saturnū confisio.
 Cinxit verò & adornauit dā casū oculis Minervā,
 Candida veste, à capite verò calyptram
 Ingeniosè factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum vorò ei seria recēns florentis ē florib, herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūmq, ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa calata erant, mira visū
 Animantia quacunq, cōtinens multa alit, atque mare,
 Ex illis hic multa indidit. gratia v. resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
 Ceterū postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dī atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladiū forti patre prognata:
 Admiratio autē cepit immortalēsq, deos mortalēsq, hoīes
 Vbi viderunt dolum arduū, inexplicabilem hominibus,
 Ex illa enim genuit mulierum fœminearum.
 Illius enim perniciosū est genus, & sexus mulierum,
 Nocumētum ingens mortales inter viros habitans,
 Perniciosa paupertati non comites sed luxus.
 Ac velut cū in aluearijs tactu apes
 Fucos pascunt malorum participes operum.
 Illa quidem per totum diem ad solum occidentem
 Diurna festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi inuis permanentes cooperti in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventrem mercent:
 Similiter virū rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter alitonas dedit, participes operum

Κλέψας ἀνδράποισι πυρὸς τολήσας τε καὶ γὰρ
 Ἐν κοίλῳ ἔχιδνα δάκνου δ' ὡς τοῖσι θυμὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτιω, ἰχθύος δ' ἴμν φείλον ἦτορ.
 Ως ἴδον ἀνδράποισι πυρὸς τολήσας τε καὶ γὰρ.
 Αὐτίκα δ' αὖτις πυρὸς τολήσας τε καὶ γὰρ
 Γαίης γδ σύμπλασσε σφαιλυτὸς Ἀμφιγυῖαις
 Παρθεῖναι ἀνδράποισι, Κροτίδῃ δ' ἀβυλῇ.
 Ζεὺς δ' αὖ κέσμενος διὰ γλαυκῶπις Ἀθήνῃ
 Ἀργυροῖι ἰδὼν τε καὶ ἀνδρῶν δ' ἰδὼν
 Δαυδαλίῳ χείρῃσι χερσὶν ἔχιδνα, δάκνου ἰδὼν
 Ἀμφὶ δ' οἱ σφαίρῃσι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ἰμερπὸς παρὶ θυῖα καὶ ἰδὼν Παλλὰς Ἀθήνῃ
 Ἀμφὶ δ' οἱ σφαίρῃσι χερσὶν ἔχιδνα, δάκνου ἰδὼν
 Τὼ αὖτε τοῖσι τοῖσι σφαιλυτὸς Ἀμφιγυῖαις
 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χερσὶν ἔχιδνα, δάκνου ἰδὼν
 Τῇ δ' αὖτε διδύμαλα ποταμὸν χερσὶν ἔχιδνα, δάκνου ἰδὼν
 Κροτίδῃ δ' οἱ σφαίρῃσι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Τὼ δ' οἱ σφαίρῃσι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Θάουμα δ' ἴχ' ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ως ἴδον δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ἐκ τ' ἴδον δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Τῇ γδ ἔχιδνα δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Πᾶσι μὲν ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Οὐλομένης πενίης ὁ σύμφορος ἀλλὰ κόρη.
 Ως δ' ἴδον δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Κροτίδῃ δ' οἱ σφαίρῃσι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Αἰ μὲν τε ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ἡ μὲν τε ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Οἱ δ' ἴδον δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ως δ' ἴδον δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτιω δάκνου ἀνδράποισι τοδύλῃσι ἀνδράποισι

*Melestorum aliud verò præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, gravem v. accigeris sexectam,
 In penuria eius qui senem foueat, hic non victus indigu
 Vinit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remori cognati. Cui verò nuptiarum condicio contrigeris,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornata præcordijs,
 Huius ab euo malum bono ad æquat
 Esse, qui verò adeptus fuerit nocentis nativitatæ feminam
 Vivit in pectoribus habens indolentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iovis fallere mentem neque præterire.
 Neque enim Lapætonides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem evitavit gravem iram: sed necessariò
 Quannus multis scæâ existentem, magnum vinculû coercet.
 Briareo verò ubi primû pater iratus est animo,
 Corioque acque Gyge, ligavit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiam formâ,
 Et magnitudinem, collocavit autem sub terram latam,
 Vbi illi doloris habentes sub terra agentes,
 Sedi in extremitate: magna in sinibus terra,
 Vsq; valde morientes: corde magnum luctum habentes,
 Sed ipsos Saturnius acque immortales dij alijs,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriamque & splendidâ gloriam accepturas:
 Diu enim pugnarunt, laborè animâ cruciantem habentes,
 Titanesque dij, & quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuò per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dij datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanè cum inter se pugnâ animû excruciantè habentes,
 Continuo pugnabant, decem plus annis,
 Neque ulla erat contentioni gravis composita neque finis*

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Αρκαλίων ἔτιρον ὃ πῆρεν κακὸν αἰτ' ἀγαθὸν·
 Ος κε γάμον φθύνει καὶ μέρμερα ἱρὰ γυναικῶν,
 Μὴ γῆμεν ἐθέλητο λούειν δὲ ἐπὶ γῆρας ἱκνέται,
 Χάτω φρεσὶ κόμοιο, ὅδ' οὐ βίη τοῦ ἐπιδουῆς
 Ζῶει, δὸς ποφθιμὸν καὶ ὃ διὰ κτῆσιν διατίονται
 Χηρὸς γὰρ αὐτῷ αὐτὸ γάμου μὲ μοῖρα γῆνται,
 Κτείνω δ' ἔχει ἀκοίτη, φάρμακον ἀσπασίως,
 Τῷ δ' ἀπ' αἵματος κακὸν ἐσθλὸν εἰσφρίξει
 Βρῦμα γὰρ ὅς δ' ἐκ τῆς τμήσιν ἀταρτηροῖο γῆνται,
 Ζῶει οἱ σπῆσται ἔχων ὀφθαλμοὺς αἰεῶν
 Θυμῷ καὶ κραδίῳ, καὶ αἰήκετον κακὸν ὄζει.
 Ως καὶ ἐστὶ Διὸς κλειψαί τοι ὅδε παρ' ἡδύν.
 Οὐ δὲ γὰρ λαοποιονίδης ἀγκυκτὰ πρὸς μὲν δ' αἰ
 Τοῖο γὰρ ἐπὶ δὲ ἡλύξε βαρὺν χεῖλον, ὅς γ' ἐπὶ αἰάτης
 Καὶ πομπῶν ἐόντα μέγας καὶ δέσμιος ἔρκει.
 Βελέει δ' αἰσὶν ἀσπασίως πατὴρ ὀδύσσει το θυμῷ,
 Κοτῆρ τ' ἢ ὃ Γυγὴ, δῆσε κρατερῷ ἐν δέσμῳ,
 Ἡγορίῳ ἐπὶ σπῆλον ἀγῶνιστος, ἡδὲ καὶ εἶδος,
 Καὶ μέγας κατὰ σπῆλον δ' ἐπὶ χθονος ἀρυοδείης,
 Ἐνθ' οἱ γὰρ ὄγρ' ἔχοντες ἐπὶ χθονὶ ἵστασθαιοντες,
 Εἴτε ἐπὶ ἔχοντες ἐπὶ χθονὶ ἵστασθαιοντες,
 Διδοὺ μὲν ἀχρὺ μοῖρα, κραδίῳ μὲν πένθος ἔχοντες,
 Ἀλλὰ σφίγας πρὸς νίδης τε καὶ ἀδύατοι θεοὶ ὄγρ' αἰ
 Οὐς τίλει ἡ ἑκομὸς Ρεῖη ὄγρ' αἰ φιλότητι,
 Γαίης φρεσὶ μισσησθῶσι ἀπὸ γὰρ ἐς φάος αὐτῆς,
 Αὐτὴ δ' ὄγρ' σφῆν ἀπὸ πάντα διωκτικῶς κατὰ δέξιν,
 Σιωπῆσι τίκτω τε καὶ ἀγλαὸν ὄγρ' ἀπὸ δέξιν.
 Ἀρεὶ γὰρ μαρτυροῦντο, ποιοῦν θυμῶν ἔχοντες,
 Τὸ τίμωσι τὸ θεοὶ καὶ οὐκ ἐκρῶν ἐξελθόντες,
 Αἰτίον δ' ὄγρ' αἰσὶν δὲ κρατερῶς ὄγρ' αἰσὶν
 Οἱ μὲν ἀπ' οὐφῆλης ὄγρ' αἰσὶν Γεμῶν ἀγλαὸν
 Οἱ δ' ἀπ' ἀπὸ ἐλύμποιο θεοὶ δ' ὄγρ' αἰσὶν
 Οὐς τίλει ἡ ἑκομὸς Ρεῖη Κρόνῳ ὄγρ' αἰσὶν
 Οἱ γὰρ τὸτ' Ἀλλήλοισι μάχην θυμῶν ἔχοντες,
 Σιωπῆσι τίκτω τε καὶ ἀγλαὸν ὄγρ' ἀπὸ δέξιν.
 Οὐδὲ τίλει ἡ ἑκομὸς Ρεῖη Κρόνῳ ὄγρ' αἰσὶν

Nectus: equaliter autem finis extremus erat belli.
 Sed quando iam illu apposuit congruentia omnia,
 Nectarque ambrosiamque, quibus dū ipsi vescantur,
 Omnium in pectoribus agebatur animus superbus.
 Vbi v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tū ipsis interlocutus est pater hominumq. deorumq.

Audite me Terraque & Caeli incliti liberi
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus itubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Pro Victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dū, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnamque vim & manu iniustas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna gravi,
 Memores amicitia placida, quibus perpessi
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illu v. rursus excepit Corvus irreprehensibilis,
 Venerande, nō ignora loqueris: sed & nos (intellectus,
 Scimus quod excellūt quidē tibi praeordia, excellēs v. est &
 Depulsor immortalibus damna fuisti horrendi:
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradè iterum acerbū à vinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc in teneo animo, & prudenti consilio,
 Vindicabimus vestrum impetum in gravi conflictu,
 Pugnantes cum Titanibus per acris praelia.

Sic dixit. collaudarent verò dū datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea: pugna verò ardua excitavit
 Omnes, feminaque & mare ille illo,
 Titanesque dū, & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique, vires immensas habentes.
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris nata erant in rebusque arantibus

Οὐδέ τι γινώσκουσιν ὅτι τὸν πόλεμόν τε.

Ἀλλ' ὅτε δὴ κείναισι παρίστανται ἄρματα πάντα
 Νίκηται τ' ἰμβροσίῳ τε, τῶν δὲ αὐτῶν ἰδούσας,
 Παίτνυεν ἐν στήθεσιν ἐξέτε θυμὸς ἀγλαῖος
 Ως νίκηται δ' ἰππῶσαν τοὺς ἀμβροσίῳ ἰσχυρινύων
 Δὲ τὸν τοῖς ματίεσσιν πατέρων ἀνδρῶν τοῦ θεοῦ τοῦ.

Κέκλυτέ μιν Γῆρας τε καὶ Οὐρανὸς ἐγλαῖα τέκετο
 Οφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μέγα δαδὸν ἀναιτίοι δαυήλοισι
 Νίκης καὶ κρατὸς πίειραν ἀνδρῶν ἡμῶν παύσασθαι
 Τετιμῶνς τοῦ θεοῦ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχέοντο.
 Τμῶνς ὅμως μέγα λυγρὸν βίβω καὶ χεῖρας ἀετῶν
 Φαίνετο Τετιμῶνται ἐν ὧν τῶν ἐν δὴ ἡ λυγρῶν.
 Μνησάμενοι φερόμενοι ἐν ὧν τῶν δαυήλοισι
 Ες φάος ἀφ' ἐφ' ἑκάστῳ δαυήλοισι ἀπὸ δαυήλοισι
 Ἠμετέρους διὰ βυλάς, δαυήλοισι ἰσχυρῶν.

Ὡς φάτο, πρὶν δ' ἔξαιπες ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Δαυήλοισι ἰσχυρῶν παρ' ἑκάστῳ δαυήλοισι καὶ αὐτοῖς
 Ἰδούσας ὅτε παρ' ἑκάστῳ δαυήλοισι ἀπὸ δαυήλοισι
 Ἀλλὰ τὸν δ' ἰσχυρῶν ἀναιτίοι δαυήλοισι ἀπὸ δαυήλοισι
 Σὺν δ' ἰσχυρῶν ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Ἀφ' ἑκάστῳ δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Ἠλύθε δαυήλοισι Κρόνος καὶ ἀπὸ δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Τὸν καὶ νῦν ἀναιτίοι δαυήλοισι ἀπὸ δαυήλοισι
 Εὐσεβέμεθα κρατὸς ὑμῶν ἐν δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Μαρτάμενοι Γῆρας τε καὶ Οὐρανὸς ἐγλαῖα τέκετο

Ὡς φάτο, ἰσχυρῶν ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Μῦθοι ἀκούσαντες πόλεμον δ' ἡμετέρους θυμὸς
 Μάλλον ἔτ' ἢ το παρ' ἑκάστῳ δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Παίτνυεν ἐν στήθεσιν ἐξέτε θυμὸς ἀγλαῖος
 Τετιμῶνς τοῦ θεοῦ καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐκχέοντο.
 Οὐς τοῦ Ζεὺς ἰσχυρῶν ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Δαυήλοισι Κρόνος καὶ ἀπὸ δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Τὸν καὶ νῦν ἀναιτίοι δαυήλοισι ἀπὸ δαυήλοισι
 Πᾶσι δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα
 Εἰς ὧν τῶν ἐν δαυήλοισι ἀμείβετο Κρόνος ἀμύμονα

Qui cum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosas
 Saxa praecepta validis in manibus gestantes.
 Titiæque ab altera parte confirmabant phalanges,
 Alacriter, manūque virūque simul opus ostēbant
 Virique horrendū v. insonus pontus immensus.
 Terra v. valde stridēte ingemiscēbat v. lacum calum.
 Quēffatum, e fundo v. concurrebant amplius Olympi
 Impetu à decorum concussio v. venit gravis
 Ad Tartarum tenebrosū, & pedum alius fragor,
 Immodici iumulus, iētūque fortium.
 Ita sanē in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.
 Vox autem utrorumque pervenit ad cælum stellatum
 Adhortantiū. at illi congrēdiebantur magno cū clamore.
 Neq. sanē amplius lupus cohibebat suū robur, sed ipsius
 Scatim robore implebantur animi, & omnem
 Exeruit vim simul atq. à cælo atque ab Olympo.
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autem
 Celerrimē unā cum conitru & fulgure volabant
 Manu à robusta sacra flammam circumvoluentia
 Crebra circum v. scia alma reboabat.
 Ardens crepitabat v. undique igne valde magna sylva.
 Feruebat v. terra tota, & Oceani fluxenta,
 Pontūque immensū. circumdedit autem calidus vapor
 Titiæ terrestres, flamma v. ad aërem diuinum pernebat.
 Magna oculos v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisq. fulgurisq.
 Incendium autē in mensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspiciere, ac auribus uacem audire, (aut coram
 Ipsum ut cū olim & terra & cælum latente superne
 Appropinquebat: talis enim maximus strepitus excitaba-
 Hac quidem diruta, illa aut ex alto diruente. (citabāt
 Tantū fragor erat diis pugnae confligentibus.
 Simul quæque uēti motūq. puluerēq. cū strepitu ex-
 Tonitruq. fulgurq. & ardens fulmen, (citabāt
 Tela laevis magni, ferebant autē fremitum, clamorēque
 In medium utrorumque strepitus autē ingens excitabatur.

Οἱ ποτε Τιτῶναι κατισταδὲν ἐν δαΐλυγῳ
 Πίπρας ἡλιβάται σιδάρης ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῶναι δ' ἰδέσθαι ἐπαρτύναι το φάλαγγας
 Πεσορῆας, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργοι ἔφαιεν
 Ἀμφοτέρω. δεινὸν ὃ φείαχε πόντος ἀπείρεον.
 Τῇ δ' μὲν ἰσμάρε' ἔμοιγε ἰπέστενε δ' ἕρανός ὄρυς
 Σινομόρος, πεδὲ δει δ' ἐπινάσσετε μακρὸς ὄδυμπος
 Ριπὴ ἴσ' ἀδυσάτων, ἐνέσις δ' ἱκανὴ βαρῆα
 Τάρταρον ἠερέντα ποδῶν ἀπεία τ' ἰαή
 Λαπίτε ἰσχυμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ως ἂρ' ἐπ' ἀμφοτέρω ἰσχυμὸν ἔχοντα σοιοῖται.
 Φωτὴ δ' ἀμφοτέρω ἰκίτ' ἕρανὸν ἀστερέντα,
 Κεκχομῶν. εἰ δ' ἔξωισαν μεγάλα δὴ δητῶ.
 Οὐδ' ἂρ' ἐπ' ἑὺς ἔχεν ἐὼν μῦθος δὴ αὖτε τῷ γα
 Βῆθαρ μὲν μῦθος πλῆντε φρένις, ἐκ δέ τε πάσαν
 Φαῖνε βίλιν. ἀμυδὺς δ' ἂρ' ἀπ' ἕρανὸς ἢ δ' ἀπ' ὄδυμπος
 Ἀφράπιν ἐστειχε σμυσαχάδον. εἰ δ' κεραυνὸς
 Ἰκταρ ἅμα βροτῇ τε καὶ ἀστερπῇ ποτίοντο
 Χερσὶς δὲ σιδάρης, ἰτρίω φάλα θ' εἰλυφάαντες
 Ταρφίης. ἀμφὶ δ' γαῖα φερίσβιος ἰσμάρε' ἔχεν
 Κεκχομῶν λακκοῦ ἀμυδὺς μὲν ἀσπίτος ὄλιν.
 Ἔξω δ' ἔχον πάσαν καὶ ὀκτανῶν ῥέειδρα,
 Ἰόντος δ' ἀπύργου τῶς δ' ἀμοιπε θῦμὸς αὐτῆς.
 Τιτῶναι χδοίικς φάλα δ' ἡέρα δ' ἰαὶ ἱκανῶν
 Λέσπας, ἔσσε δ' ὅμοις καὶ ἰφθίμων πορῶντων
 Λύγῃ μαρμαίρουσα κεραυνὸς τε σπέρτης τε.
 Καῦμα δ' διαπίσιον κατῆχεν γαῖος ἔσσετο δ' αἶτα
 Οφθαλμοῖσιν ἰδὲν, ἢ δ' ἔσσε ὄσσε ἀμυδρῶν.
 Αὐτὸς ὡς ὅτε γαῖα καὶ ἕρα ὅς ὄρυς ὕψος
 Πίλνατο. τοῖος δὲ καὶ μίγες δὴ ὕψος ὄρεσσι
 Τῆς μὲν ἰρεπομῆς, τῷ δ' ὕψος δει ἔξω πόντος.
 Τόσσε δὴ ὕψος ἔχοντα δεινὸν ἔριδι ξυλοῖτων.
 Σὺ δ' αἰετοῖς ἐνσίντε κόνιν τ' ἐσφαράγγον,
 Βροτῶν τε σπέρτων τε καὶ ἀδυσάτων κεραυνῶν.
 Κῆλα δὲς μεγαλοφρέων. δ' ἰαχὼν τ' ἐνσπῆντε
 Βῆθαρ ἀμφοτέρω, ὅτ' ἔσσε δ' ἀπλῆτος ὄρεσσι

Stupenda pugna, robur autem exerebatur operum.
 Indolita v. est pugna, prius v. sibi mutuo imminentes,
 Forti et pugnabant in forti prelio,
 Illi v. inter p. imos pugnam acrem excitavunt,
 Cottisque, Briareusque, Gygesque infatigabili belli.
 Hi sane trecentas petras robustas à manibus
 Mitterant frequentes, obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram, quantum caelum distat à terra.
 Par enim spatium à terra in Tartarum calignosum.
 Novem enim noctes ac dies ferrea incus
 Caelum delapsa, decimo die ad terram perveniret:
 Novem rursus noctes & dies ferrea incus
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum perveniret,
 Quò circa ferreum septem ductum est circum v. ipsum non
 Triplex orbi fusa est circa collum, sed superne
 Terrae radices creverunt, & infructuosi mari.
 Illic dñj Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, cor silij Iovis nubicogi:
 Loco in squalido, vasta ultima terra.
 Hic non exitus patet: parcas v. imposuit Neptunus
 Ferreas muros etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottisque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custode fidei Iovis egida habentis:
 Ibidem terrae tenebrosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi, & caligine stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & sine sunt.
 Molesti squalidi, quos oderunt etiam ipsi dñj:
 Hiatus ingens nec v. toto integro anno
 Solum attingeret, ubi primam portas intra venerat:
 Sed sanè huc & illuc ferret impetiosa procella
 Molesta: horrendumque etiam immortalibus dñjs
 Hoc monstrum: & noctis obscura domus horrenda,
 Stans, nigris oblecta nigris,

Ἐμμελίους ἱερὰς κάρτας δὲ ἀνιχνύμετο ἔργων.
 Ἐκλίνθη ὅμως πρὶν δὲ δαίμονες ἐπὶ χροῖας
 Ἐμμελίους ἑμὸν χροὶ διὰ κρατερὰς ὑπέρτας.
 Οἱ δὲ αἶψά μιν πρὸ τοῖσι μάχῃ δριμύτιν ἔχρησαν.
 Κοῖτο γὰρ Βερέριος τε, Γύνης τ' αἶψας πολέμοιο.
 Οἷον περικλοῖας πέτρας σιβεῖον ἀπὸ χροῖας
 Πέμπει ἐπικραυτῖρας μὲν δὲ ἐκείνων βελέεσσιν
 Τετλίωας καὶ τοῦ μὲν ὑπὸ χροῖας θυροκόπος
 Πέμπει καὶ δεσμῶσι, ἐν ἀγλαῖαισιν ἰδύουσι,
 Νικησύναι χροῖν ὑπερδύμους ἀφείδοντας.
 Τόσσον ἔνερθ' ὑπὸ γῆς ὅσον ἔρριος ἐς ἀπὸ γαίης.
 Ἰσὺν δ' ἄρ' τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠερένται
 Ἐνεία γὰρ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χαλκὸς ἀκμῶν
 Οὐρανὸν καὶ πῦρ δεικνύει ἐς γαίαν ἵκοιτο.
 Ἐνεία δὲ αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέρας χαλκὸς ἀκμῶν
 Ἐκ γαίης καὶ πῦρ δεικνύει ἐς τάρταρον ἵκοι.
 Τοῖσι παρὰ χαλκὸν ἔρριος ἡγάται, ἀμφοὶ δέ μιν νύξ
 Τρεῖσι καὶ καχυται ἀπὸ δειρῶν, αὐτὰρ ὑπερδύει
 Ἰὺς ῥίζα πρὸς αἶαντα καὶ ἀτρυγέτιοι θαλάσσης.
 Ἐνθα δὲ οἱ ἰετῶν ὑπὸ ζῶνι ἠερένται
 Κεκύδαται βυλῆσι Διὸς νεφέλη γρίπας.
 Χάρις ἐν ἑρμῶντι πελῶνι ἔχεται γαίης.
 Τοῖς καὶ ἑξέτις βίη, πύλας δὲ ἐπὶ θῆκε Περσέδω
 Χόρκαϊας τείχεσσι φέρειται δ' ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐνθα Γύνης, Κόπρος τε καὶ ὁ Βερέριος μεγάθυμος
 Νείκεν, φύλακας παρὸς Διὶς ἀγρόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς ἀναρῶν, μὲν τάρταρον ἠερένται
 Πόντος τ' ἀτρυγέτιο, καὶ ἔρριος ἀστρόντας
 Βερέριος πάντων πηγάς καὶ πύλας ἔκαστον.
 Ἀργαλὸν, ἀναρῶν, πᾶσι συγίαισι τοῖσι φέρει.
 Κάσπεα μὲν καὶ δὲ πᾶσι πελοπόρον εἰς ἐκκλινῶν
 Οὐδὲν ἵκοιτο, εἰ ἀπὸ ταῦτα πύλας ἐντοδὲ γήνοιτο.
 Ἀλλὰ κεν εἴδοι καὶ εἴδοι φέρει περδύλῃα θυέλη
 Ἀργαλὴν δεινὴν τε καὶ ἀδύνατον τε τοῖσι
 Τοῦτο τέρας καὶ τυκτὸς ἱερῶν ἀνίκητος δεινός
 Ἐστῆκεν, πηγάς περδύλῃα καὶ ἀνίκητος.

Has iuxta Iapeti filius sustinebat cælum latum,
 trans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuò cōpellabant, alternis subeuntes magnū limē,
 Ferreum. hac quidem iurat, illa v. forās
 Egreditur, neque unquam utraq; domus intus cōhibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat eiusdem hōrā mixtū, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa v. Sōmnū in manibus fratrem Mortū,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Illi autem Noctis obscura filij domus habent,
 Somnus & Mors, graues dī: neque unquam eos
 Sol lucidus intuetur radys,
 Cælum scandens, nec cælis descendens.
 Horum alter quidem terrāque & lata dorsa maris
 Quicquid percurrit & placidus hominibus.
 Alterius v. ferreum quidem cor, creum v. ei pectus
 Crudele in pectoribus. habet aut̃ quem primū arripuerit
 Hominum: hostis v. etiam immortalibus dīs:
 Illic dei inferi in interiori parte ades resonantes,
 Forisq; Plutoni, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus autem canis pro foribus custodit,
 Senus: artem autem malam habet, introeuntes quidem
 Adulari pariter caudāque & auribus ambabus:
 Exire v. non iterum permittit denuò, sed obsecrans
 Deorat, quemcunque prenderit portas extra euntes
 Forisq; Plutonis & grauis Proserpina
 Ibidem habitant abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx filia reciprocantis Oceanī.
 Maxima namq; seorsim v. à dīs inclitas ades incolit
 Ingenibus saxiis supernè tectas, circum v. quæque
 Columnis argenteis ad cælum firmare sunt.
 Rarò v. Thaumantis filia pedibus velox Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.

Τῶν περ' αὖ Ἰαπετῶς παῖς ἔχει ἕρπεν ὄφρα
 ἔσθαι κροῖσθ' ἱεὺς ἀκαρπύτης χάριτι
 Ἀστεφίως, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφοῖς ἔσται.
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενοι μίγαν ἔδον,
 Χόηκειον, ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ ὃ δύραζεν
 ἔρχεται. ἡ δὲ πόλ' ἀμφοτέρων δόμος ἐντὸς ἔειργε.
 Ἀλλ' αἶε' ἑτέρη γὰρ δόμων ἐκ τοῦτο ἔσται.
 Γαῖαν ὅππῃ σπρίθειται ἢ ὃ αὖ δόμου ἐντὸς ἔσται.
 Μίμνει τὴν αὐτὴν ὥρην ὁδοῦ ἔς' αὖ ἔκρηται.
 Ἡ μὲν, ὅππῃ χθονίος φάος πολὺ δάριος ἔχουσα.
 Ἡ δὲ Τπρον μὲν χροσὶ, κασίγνηται Θαιάτοιο.
 Νύξ ὁλοή, τοφίη κεκαλυμμένη ἡπτοειδὴν.
 Ἐνθα ὃ Νυκτὸς παῖδες ἱριμῆς οἰκί' ἔχουσιν.
 Τπρος καὶ Θαιάτος δεινοὶ θεοὶ αὖδ' ἐπὶ αὐτοὺς
 Ἥλιος φάει δὴ ὅππῃ δέρεται ἀκτίνεσσιν.
 Οὐρανὸν εἰπαιωνίῃ δὴ ἔρανόθεν καταβάντα.
 Τῶν ἑτέρων μὲν γὰρ τὴν θύρην ἰώτα θαλάσσης
 Μουσῶν αἰσπρίεται καὶ μίλιχος αἰδρώτεσσιν.
 Τοῦ δὲ σιδήρεν μὲν κραδίη, χεῖλεσσιν δὲ οἰήτερ.
 Νηλεὺς ὅν στήθεσσιν, ἔχ' δὲ ὄν περὶ τὰ λάβησιν.
 Ἀνδράπων ἰχθύος ὃ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεὸς χθονίος πορόθεν δέμοι ἠχάντες.
 Ἰφθίμου τ' Αἰθῶν καὶ ἑπαμῆς Περσέφονειν
 ἔστασιν. δεινὸς ὃ κίον περὶ πᾶσι θεοφάσκει,
 Νηλεὺς, τέχνην ὃ κακὴν ἔχ' ἐς μὲν ἰόντας.
 Σάφει ὁμῶς ἔρη τε καὶ ἔσιν ἀμφοτέρωσιν,
 Ἐξήθειν δὲ ἱεὺς αὐτὸς ἑὴ πάλιν ὄμνη δακρύων,
 Εὐδοίῃ ὅν καὶ λάβησι πυλῖαν ἔς το δὴν ἰόντα.
 Ἰφθίμου τ' Αἰθῶν καὶ ἑπαμῆς Περσέφονειν.
 Ἐνθα δὲ ναυσταίει συγὰρ θεὸς ἀθανάτοισιν,
 Δεινὸν Στύξ, θυγάτηρ ἀφ' ὧν ὅκ' Ωκεανοῖο
 Πρὶοβυτάτη νόσφιν ὃ θεὸν κλυτὰ δώματα ναῖει.
 Μακρῆσι πέτρῃσι κατ' ἡριφί' ἀμφὶ ὃ πάτη
 Κίον ἀργυρέοισι περὶ ἕρπεν ἱεὺς ἔκρηται.
 Παῦρα ὃ Θάύμαντος θυγάτηρ πόδας ὀκία ἔχει,
 Ἀχιλῆα πάλιν τὰ ἑὴ θύρην ἰώτα θαλάσσης.

Quando lit & contentio inter deos exortafuerit:
 Et sa: è quisquis mentiatuſ caeſtes domos tenentium;
 Iupiter p̄. Iuſm mittit, decurū magnū inſurādū viſeris
 E longinquo in aureo guttu: nix celeſt errantem aquam,
 Frigidam qua: e: petra deſtillat atra,
 Excilſa, mukian v. ſubtus terram ſpacioſam
 In ſacro ſtumine fluſit per noctem nigram,
 Oceani equum, decima v. pars attributa eſt.
 Nouem quidem circa terramque, & lata dorſa maris
 Vorticibus argenteis in toruſ in mare cadit,
 Vna v. ex petra profluſit, magnam damnum dñs.
 Quiſquis per iuriam libens iurauerit
 Immortalium, qui tenent verticem niuoſi Olympi:
 Iacet ſpiritu expers integrum per annum.
 Neque ambroſia & neſtariſ aſcedis propius
 Cibum: ſed laeſa non reſpirans, & motus,
 Straxit in lectis, malus autem deſertus obregit.
 Sed poſtquam morbo deſunctus eſt magnam per annum,
 Alia ex alia excipit moleſtiſſima erumna.
 Nouennio autem à dñs relegatur ſempiternus, (pulas
 Neque vnaquā ad cōſiliū inuicem cōmiſcet, neq. ad e-
 Nouem totis annis, decimo tandem commiſcet ſiſterum
 Caribus immortalū, qui caeſtes domos incolunt. (aquano
 Tale itaque iuramentū conſtituerunt dñ, Scygiſ perennem
 Antiquam iſſam, qua: tranat aridum locum.
 Vi autem terra caliginofa & Tartari obſcuri,
 Pontique infructuoſi & caeli ſtellati
 Ex ordine omnium fontes & fines ſunt,
 Moleſti, ſqualidi, quos oderunt etiam dñ ipſi.
 Illic ſplendidaque pora, & arcem limen
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua ſponte natum, ante illud v. extra omnes deos
 Titaneſ habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Caeterū valde conantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani funāamentis.
 Ceterū aique Lygei, Briareum quiſq. bonū exiſtant em:

Ὁπότε τ' ἴδῃς ἐν ῥήκεσσι καὶ ἐν ἀνὰ τοιαύτῃ δυνάμει.
 Καὶ ὅς τις ψεύδεται ἢ ὑμῖν δυνάμει ἐχόντων,
 Ζεὺς δὲ τοῦ ἐν ἱπποφάδῃ μῆλα ὄρνει ἐν οἴκῳ
 Τηλόθεν ἐν χερσὶν ὡς ἄρα ποταμὸν ὕδατος
 Φυλῆν, ὅτ' ἐκ πίττης περταίεισται ἢ ἰσάποισι
 Τψαῖς, πολλὸν δ' ὑπὲρ χρόνον ἄρουρά τις
 Ἐξ ἰσχυρῶς ποταμοῖο ῥέει διὰ κύματα μέλαινα,
 Πλατύνει κίρκας, διχάζει δ' ὄπι μοῖρα διδύμας
 Ἐνθάδε καὶ σφίγῃ γλῶσσι καὶ ὀφθαλμοῖσι θεάσασθαι
 Βίβει ἀγρίους ἐν λεγάμενοις αἶλα πῆλιν.
 Ἡ δ' ἔμ' ἐκ πίττης περταίεισται μῆλα πῆμα δυνάμει.
 Οὐκ ἐν τῷ δὴ ὄρνει δυνάμει ἐν οἴκῳ
 Ἀδυνάτων ἐν ἔχουσιν κίρκας ὀφθαλμοῖσι.
 Καὶ τὰ γὰρ τῶν ποταμῶν ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ
 Οὐδὲ πῶς ἀμείβουσιν ἐν ῥήκεσσι ἐν ῥήκεσσι
 Βεβήκοι, ἀλλὰ τε καὶ ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ
 Στρωπύς ἐν λεγάμενοις καὶ ἐν οἴκῳ
 Αὐτὰρ ἴππῃ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἄλλοι δ' ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἐνθάδε δ' ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Οὐδὲ πῶς ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἐνθάδε καὶ ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Εἰς τὰς ἀδυνάτων ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ
 Τοῖον ἄρ' ὄρνει ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ
 Ὀφθαλμοῖσι, τὸ δ' ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ
 Ἐνθάδε δ' ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Πόντις τ' ἐν οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἐξ οἴκῳ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἀργαλεῖ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἐνθάδε καὶ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἀστυμεδὺς ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Αὐτοφύκας ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Τετλίως ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Αὐτὰρ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Αὐτὰρ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ
 Ἐνθάδε καὶ ἐν οἴκῳ καὶ ἐν οἴκῳ

Generum suum fecit grauius fremens Neptunus;
 Dedit autem Cymopoliā, ut ducat in uxore filiam suam:
 Ast ubi Titanes à cælo expulsi Iupiter,
 Minimum natus peperit filium Typhoeum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sicut ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei, ex humeris v. et
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis;
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis et
 Admirandis in capitibus sub superciliis ignis micabant
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoque in omnibus erant horrendi caputibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem interdum enim
 Sonabant, ut dijs intelligere liceret interdum rursus
 Tauri valde mugientis, robore insuperabile vocē, ferocis:
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis:
 Interdum rursus caculis similia, mira auditu:
 Interdum v. stridebat, resonabantque montes alti.
 Et sanè fuisset opus perplexum die illo,
 Atque ipse mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumque deorumque,
 Grauius autem intonuit, atque fortiter undique v. terra
 Horrente edidit fragorem, & cælum lacum superne,
 Pontusque & Oceani fluctus, & infima loca terra.
 Pedibus v. sub immortalibus magnus cōcremuit Olympus
 Insurgente rege, ingemiscebat autem tellus.
 Ardor autem ab utrisque occupabat nigrum pontum,
 Tonitruque, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumque & fulminis ardentis.
 Feruebat autē terra omnis & cælū, atque mare. (magni
 Estuabant etiā circū littora, circūquaq. & undiq. fluctus
 Impetu deorum, commotio v. difficilis sedari coarctabatur.
 Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq. sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existen-
 Ob inextinguibilem fremitum, & grauem consuetū. (res
 Iupiter v. postquā collegis suum robur, sumptisque armis

Ταμείον ἰὸν ποίησι βαρύκτυπος ἔννοσίγαιος
 Δῶκε δὲ Κυβροπόλειαι ὀπύειν, θυγατέρα ἑω
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτυῖας αἶψ' ἔρανε δ' ἔξελασσι Ζεὺς,
 Οπλότατον τέκε παῖδα Ἰουφώϊα Γαῖα πελώρη,
 Ταρταρου ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Οὐ χεῖρες μὲν ἴσπιν ἰσπ' ἰσχυρὸν ἔργμα' ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκρόμενοι κρατερῶν θεῶν, ἐν δέ οἱ ὦμων
 ἦν ἔκαστον κεφαλῇ ὄφιοι, δεινοῖο δράκοντες,
 Γλώσσησι δ' νοθερῇσι λεκειχμότις ἐκ δέ οἱ ὄσων
 Θισσασίη κεφαλῇσιν ἑσπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσε.
 Πασίαν δ' ἐκ κεφαλῶν πῦρ καίτε δερκομήμεναι
 Φωνῇ δ' ὅν πάσῃσιν ἴσαν Αἰνῆς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ἔπ' ἴεσαι, ἀδίσφατον, ἄμφοτε μὲν γὰρ
 Φοδέρῃ δ' αἶσσι θεοῖσι σωιέμεν, ὅμοιαι δ' αὖτε.
 Ταύρου ἱερὸν ἔχον μῦθος ἄχετον ὄσαν ἀγάρρου,
 Ἀλλοίαι δ' αὖτε λίσστος αἰαυδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Ἀλλοίαι δ' αὖ σκυλάκασιν ἰοικέται, δαίμασι δ' ἀκούσας,
 Ἀλλοίαι δ' αὖ ῥοίζασχ' ἑσπ' ἡχεὶ ἔρια μακρά.
 Καὶ νύκιν ἐπλετο ἔργον ἀμύχανον ἥματι κείνῳ,
 Κάκειν ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάξει,
 Εἰ μὴ β' ὅξ' ὀνόσει πατέρ' ἀνδρῶν ἱε θεῶν ἱε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντην καὶ ὄβριμον, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
 Σμυρδαίλειον κοινέουσιν, καὶ ἔρανός θ' ἄρ' ὑπὸ θεῷ,
 Πόντος τ' Ὀκεανὸς τε ῥοαὶ καὶ πέρτασθε γαῖης
 Πρὸς δ' ἑσπ' ἀθανάτοισι μέγας πελεμίζει ὄλυμπος,
 Ορνυμένοιο αἵματος ἐπεφρῖάχεζι δὲ γαῖα.
 Χαῦμα δ' ἑσπ' ἀμφοτέρων κατὰ χεῖρας ἰοειδέα πόντοι,
 Βροντῆς ἱε στεροπῆς ἱε πυρός δ' ὀπὸ πύοι πελώρου,
 Πρηνέων αἵματι τε κερκασὺν ἱε φλεγέδοντες,
 Ἐξοὶ δὲ χερσὶν παῖσιν, καὶ ἔρανός, καὶ δ' ἀλάσσει
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἀκτας, ὅτε τ' ἀμφὶ ἱε κύματα μακρὰ
 Ριπῇ ἑσπ' ἀθανάτων, ἔνοσις δ' ἀσβίςτος ὀφείρει.
 Τρίαν' αἰδέσθαι δ' ἐνέουσι κατὰ φεμύοισιν αἰάσσαντες
 Τιτυῖας δ' ὑπὸ πτερταίροι, Κρόνον ἀμφὶς ἰόντες,
 Ἀσβίςτου, πελάδιο καὶ ἀνῦς δ' ἰοστήτης.
 Ζεὺς δ' ἐπὶ οὐκ ἐκέρδυνται ἰὸν μῦθος, εἴητο δ' ἔπλεος

Tonitruque fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Ælyn posuiliens. cum v. omnia
 Combussit ingenia capira saui portenti.
 Ceterum ubi ipsum vicis ictibus percuriens,
 Cecidit mutilatus. & gemiscebatur autem terra vasta.
 Flamma autem fulmine ictu profusebat ab hoc rege,
 Monstrum in saltibus opacis asperis,
 Percusso. multa autem vasta ardebat terra,
 Ardore ingenti, & liquefcebatur stannum velut
 Ars ab iuuenum, & a fabrefacto catino furioso
 Calcfactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montes in sulcibus, victum ab igne combustivo,
 Liquefuit in terra diuina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquefiebatur terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mortuus, in Tartarum latum.
 Ex Typhoeo autem est ventorum vis humide stantium:
 Exeipit Noto, Boræaque, & Argeste Zephyro.
 Quis sanè ex dijs sunt naturæ: hominibus magna vili-
 Ast alij sine usu venti inspirant mare, (124)
 Qui vniue incidentes in obscurum pontum,
 Elade: magna hominibus, graui rapiunt turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissi, atque naue,
 Nautæque perdunt. mali autem non est terredium
 Viris qui illis occurrerint in ponto.
 Idem rursum per terram immensam floribus ornata
 Opera iucunda corrumpunt huius prog'atrum hominibus,
 Replentes puluerèque & molesto palearum strepitum.
 Sed postquam, sae laborum diu beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt vis:
 Iam cum iubebant regna, & atque imperare,
 Hæc terra consilio, Iy pium la è cernere: Iouem,
 Immortalibus Hic vincer uos. iuè i. tribuit munia.
 Iupiter autem deorum rex primæ æren. sua fuit Mæcine,
 Plurimum ex dijs doctus, & mortalibus hominibus,
 Sed cum iam esset deam castis oculis Minervam
 Peritura, cum deum deis animo decepto,

ΘΕΟΓΟΝΙΑ.

Βροντῶν τε σπυρίων τε καὶ ἀνδραλέοντα κερυνόν,
 Πλῆξεν αὖτ' ἐλ' ὑμνοῖο ἐπ' ἀλμύρος· ἔμφθ' ὃ σείσας
 ἔκρησι στασιπίας κροθιάς δεινέῳ πελαγῷ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαΐεσσ' πληγῶσιν ἰμέσας
 ἦεν περ γυῖθ' ἐν εὐχῇ ὃ γαῖα πελάγῳ.
 Φλόξ ὃ κερκυκιδέντος ἀπείσυντο τοῖο αἵματος,
 Οὐρίος δ' ἐβόωντο αἰδυνὸς παρ' ἀλμύρας
 Βλαχμύτος πολλὰ ὃ πελάγῳ κείετο γαῖα
 Αἴμην στασιπίας καὶ ἐπείετο κρατερὸς ὤς,
 Τέχνη δ' αἰζήν' ὑπὸ τ' ἄλγος χροῖος
 Θυφθεῖς, ἢ π' ὀδύς ὅσῳ κρ' ἰερότατος ὄν,
 Οὐρίοι ἐν βόωνσι δαμαζομόχοι περὶ κηλῶν
 Τήκεται ὅς ῥ' ἐδὶν ὕψ' Ἡφαιστου παλάμῃσιν·
 Ὡς ἀπ' αὐτῇ γαῖα σέλα πυρὸς κίετο ἄλμυρος.
 Φέψε δὲ μιν θυμὸς ἀκράχων ἐς τάρταρον ἄλμυρος.

Εκ δ' ὅτε φασὶν ἐς αἵματος ἄλμυρος ὕψος αἰνῶν,
 Νόσφι Νότω, Βορίῳ Τηκῇ ἀμείβω Ζεφύροιο.
 Οἳ γὰρ μὲν ἐκ θεόφει γλῶσσι, θεοτοῖς μὲν ὄντας,
 Αἱ δ' ὄντας μὲν αὖτ' αὖτ' ὅπως πειροῖσι δαλκασίας,
 Αἱ δ' ὅτε π' ἐπὶ πικρῇ ἐς ἡρώδεια πότῃ.
 Πῦμα μὲν ἀντοῖσι, κακῇ δὲ κεν αἰμῇ
 Αἰμῇ δ' ὄντας ἔστι διχασμὸς ἐπὶ τῇ πικρῇ.
 Νάυτας ἱεφθεῖρονσι κακοῦ δ' ἡ γένεται ὄντας
 Ἀνδράσιν οἳ κείνοισι σιωπῶσιν καὶ πότῃ.
 Αἱ δ' αὖτ' ἐπὶ γαῖα ἀπείρ' ἐν αἰδουμύρας
 Εργ' ἱεφθεῖρονσι γαμὰ γλῶσσι ἀνδράσιν,
 Πιμπλῶσιν κόνιος ἱεφθεῖρον καλοῦσιν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' αὖ πότῃ μακρὰς θεὸς ἔξιστο ὄντας
 Τετλίωσιν ὃ πικρῶν κεν αἰμῇ βίνοι,
 Δέ ῥ' αὖ τὸτ' ὄντας βεβαλμύρας ἢ δ' αἰδουμύρας
 Γῶν φ' ἀδ' ἀμύρας, ὅλμυρον δὲ ὄντας ζῶν·
 Ἀδουμύρας ὃ τῷσιν δ' ἀδ' ἀμύρας τῷσιν.
 Ζεὺς ὃ θεὸν βασιλεὺς ὄντας τῷσιν ἀδ' ἀμύρας
 Πλείεσσιν ἀδ' ἀμύρας ὃ τῷσιν ἀδ' ἀμύρας
 Ἀλλ' ὅτε δὲ ῥ' ἀμύρας θεὸς γλῶσσι ἀδ' ἀμύρας
 Ἐξίστο, τὸτ' ὄντας ἀδ' ἀμύρας ἔξιστο.

Blandis sermonibus, in suam condidit aluum,
 Tellurus consiliis, & Cæli stellati.
 Sic enim ei consulerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in facis erat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem castis oculis apud Tritonem
 Par habentem patri robur, & prudens consilium: (genitam,
 Cæterum deinde sane filium deorum regum & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sanè Iupiter ante in suum condidit uterum,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumque malumque.
 Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
 Eunomiæque, Dicenque, & Irenen florentem:
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcæque, quibus maximum honorem dedit prudens Iovis
 Clothæque, Lachæinque, & Atropon, quæ dant (piter)
 Mortalibus hominibus habere bonumque malumque.
 Tres v. et Eurynome Gratiæ peperit pulchras genas
 Oceani filia, peroptabilem formam habens, (habentes,
 Aglaïam & Euphrosynem, Thaliæque amabilem,
 Quarum & palpebris amor destillat conuentium
 Soluens membra, iucundum v. sub superciliis aspiciunt.
 Porro hæc Cereris multa nutriendis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris vultibus, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosyne enim v. deinceps amavit pulchricornam,
 Ex qua Musa aurea mirra reuincta nata fuit
 Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudentem,
 Desiderabilem prolem præ omnibus caliculis,
 Peperit sanè, Egiochi Iouis amoris mixta.
 Postremam v. luxonem floridam duxit uxorem.
 Hac autem Heben, Marcem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi, & hominum.
 Ipse v. ex capite, castis oculis prædicam Tritogeniam,
 Atræam, cumulum exortantem ducē exercitus, in hominibus

Ἀμυλίοισι λόγῳ γένει, ἐλὼ ἐσπείτ' ἐπὶ τοῖσι ποταμοῖσι,
 Γαίης θραδ' ὀμοσύνῃσι καὶ Οὐρανῷ ἀστερόεντι.
 Τὸς δ' ὁ οἰεσθ' ἑσπείτω, ἵνα μὴ βασιλεῖδα τιμῶν.
 Ἄλλος ἔχῃ, Διὸς αἰτὶ, δαῖτ' ἀνέχουσι ταῖαν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἴμαρτο σφείφονα τέκεα γυνεῖδαι.
 Πρὸς τὴν γὰρ κούρην γλαυκῶπιδα Τροτογύνειαν.
 Ἰσον ἔχουσιν πατρὶ ἀδελφὸς καὶ ὀπίφονα βελών.
 Αὐτὰρ ἱππὶ' ἄρα παῖδά δαῖτ' ἐκ βασιλῆα καὶ αἰδρωτῶν.
 Ἡμυλλαν τίξεται, ἐπὶ δ' ἔστιν ἥτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς παρὰ δαῖτ' ἐλὼ ἐσπείτ' ἐπὶ τοῖσι ποταμοῖσι.
 Ως δὲ οἱ θραδ' ἀσπασθὰ ἀγαθὸν τοῖς κακόν τοι.
 Δαίτ' ἔρε' ἡγάγτο λιπαρὴν Θέμιν, ἡ τέκεν Πραξ.
 Εὐνομίην τοι, Δίκαν τοι, καὶ Εἰρήνην δαδαιμένην.
 Αἷτ' ἔργ' ὠράσκει κατὰ δαῖτ' οἰσὶ βροτοῖσι.
 Μοῖρας δ' ἡ πλείστην τιμὴν πόρε μητίετα Ζεὺς.
 Κλωθὴν ἡ Λάχτιν τε καὶ Ἀΐον αἷτι διδοῦσι.
 Θνητοῖς αἰδρωτοῖσιν ἔχῃ ἀγαθὸν τοῖς κακόν τοι.
 Τρεῖς δὲ οἱ Εὐρυόμην Χάριτας τέκε καλλιπαρέας.
 Ωκεανὶ κούρην πολυφάρων ἐνδὲς ἔχουσαν.
 Ἀγλαίην καὶ Εὐφροσύνην, Θαλίην τ' ἐρασίην καὶ.
 Τῶν καὶ δαῖτ' ἐλεφάρον, ἔρε' εἰς τοὺς δερκομυρῶν.
 Λυσιμαχὴς καλὸν δὲ δ' ἔσθ' ἔφρυσσι δερμὶν ἀνέκται.
 Αὐτὰρ ὁ Δῆμος πολυφάρων ἐς λείχον ἦλθεν.
 Ἡ τέκε Περσεφόνην λαοκώλεον, ἡ δὲ δαῖτ' ἐλὼ.
 Ἡρπασεν ἡς παρὰ μητρὸς, ἔδωκε δ' ἡμπίετα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ἔσθ' ἔσθ' ἔρε' εἰς τοὺς δερκομυρῶν.
 Ἐξ ἧς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπκες ἔξεργάζοντο.
 Ἑνεία, τῇσιν ἄδον θαλίην καὶ τέρψιν αἰετῶν.
 Ἀητὴ δ' Ἀπόλλαια, καὶ Ἀρτεμὶν ἰοχέαιρα,
 Ἰμερὲντα δ' ὄνοι πύριπας τῶν ἑσπείων.
 Γένεατ' ἄρ' αἰγυρόχοιο Διὸς φιλότῃτι μνηστῆρα.
 Λοισοπατὴν δ' Ἡρὴν θαλαρῶν ποιήσασ' ἀνέκται.
 Ἡ δ' Ἡβὴν, καὶ Ἀρνα καὶ Ἐλπίδιον ἔπαιε.
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότῃτι δαῖτ' ἐσπείτ' ἐπὶ τοῖσι ποταμοῖσι.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδα Τροτογύνειαν.
 Δαίτ' ἔρε' ἡγάγτο λιπαρὴν Θέμιν, ἡ τέκεν Πραξ.

Venerandā cui clamorēsq. placuerunt bellāq. pugnaque.
 Iuno autem Vulcanum: clypeum, anori indulgens,
 Peperit (et tū es incensus, & contendit cum suo marito)
 Prae omnibus, artibus ornatum, caliculis
 Ex Amphicrite autem & granis crepo Neptuno,
 Triton lacus potens: acus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud marem ch. ram & patrem regem
 Incolit aureas ades magnus, deus, sed Marti
 Cl. peos dissecanti, Veniū, Timorem & Metum peperit,
 Graec, quique virorum densas curbens phalanges
 In bello horrido, una cum Murie urbes deuastante,
 Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore.
 Ioui v. Atlantidis filia Maia peperit gloriosum Mercuriū,
 Praeonem deorum, sacrum lectum consiendens.
 Cadmi filia v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortalem, nunc v. ambo dī sunt.
 Almena v. peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubivogi.
 Aglauriam v. Vulcanus perecebris, utroque pede claudicāe
 Minimam natam ē Gracij, florendam duxit uxorem:
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minos, in flore existentem fecit coniugem:
 Hanc v. ei immortalē expertemq. senij fecit Saturnius.
 Hebem autē Almena pulchros talos habens, fortis filium,
 Vis Herculi peractū luctuosos certaminibus,
 Filiā Iouis magni, & Iunonis aureū calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem in Olympo nixoso.
 Felix, qui magnofacitore inter deos conf. flo,
 Habitas illas, & expers seij omnibus diebus.
 Soli autem inditesso peperit inc. gra Oceanis
 Po. saū, Circēque & Aetern regem
 Aetes autem filius lucem hominibus clauis Solis,
 Filiam Oceanis perfecti fluxū.
 Duxit, deorum ex consilijs, Idyiam pulchris genis praeditā,
 Huc autē ei Medeam pulchros talos, existentem in amore

Πόντος ἢ κίχας τε αἶθρ', περ μοί τε, μάχα τε.
 Ἦρ δ' Ἠφαιστὸν κλυτὸν ἐφ' ἐλπίσιν ἡμίονοι
 Γόνατο, καὶ ζαφίροι, καὶ ἥρσιον ὦ παρκαίτη.
 Εὐπύκων τέχνησι κακαστόν ἐρευνώων.
 Εὐ δ' Ἀμφικτείρος καὶ ἐρικτύπου Εὐροπῆος.
 Τρίτων Ὀρυβίης χροῖτο μίχας, ὅς τε δαυάσους
 Πυθάρῳ ἔχον, παρὰ μοῖρ' φίλῃ καὶ πετρὶ αἶαντι.
 Ναιὶ χρύστα δῶ, δεινὸς Διὸς αὐτὲρ Ἀρηὶ
 Γαστήρ, Κυθήρῃα φόβοι καὶ Δείμοι ἵππετιν
 Δεινός, οἱ τ' ἀνδρῶν πυκνὰς κλοισίσι φάμαχας
 Εἰ πολέμῳ χρυδαίνοισιν Ἀρηὶ πτολιπόρῳ.
 Ἀρκαδίῳ δ' ὦ καὶ μάς ὑπ' ὄνυμοι δ' ἴτ' ἄκασιν,
 Ζεὺς δ' ἄρ' Ἀθλαστὴς Μάη τέκε κύδιμοι Εὐρώῃ
 Κέρκυ' ἀδανάτων, ἱερὴν λίχος εἰσὶν ἀβῶσα.
 Καὶ μάλιν δ' ἄρα εἰ Σιμέλῃ τέκε φαίδιμον υἱόν.
 Μεχθεῖν ἐφ' ἐλπίσιν, Διόνυσον πλυγυδίαν,
 Ἀδανάτων δ' ἐν τῷ δ' ἄμφότεροι Διὶ εἰσίν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἵππετι βίλῃ Ἡρακλειῇ,
 Μεχθεῖν ἐφ' ἐλπίσιν Διὸς ἐφ' ἡγήρεταις,
 Ἀλκμήνῃ δ' Ἠφαιστὸς ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖης.
 Οὐλοτάτῃ καρίῳ, θαλερῷ ποιήσας ἄκασιν,
 Χρυσόκμοις δ' Διόνυσος ξαίειν Ἀριάδνῃ,
 Καὶ βίλῃ μίσητος, θαλερῷ ποιήσας ἄκασιν.
 Τὴν δ' οἱ ἀδανάτων καὶ ἀγέρον δῖος Κρονίων,
 Ἠβλῃ δ' Ἀλκμήνῃ καλλιπύρρα δ' ἡμιόμοι υἱόε
 Ἰὼς Ἡρακλῆος, πλοῖσας εὐοίτας, εἰδὼς,
 Πάρος Διὸς μεγάλῃσι καὶ Ἡρῆς χρυσόπαιδα,
 Οὐβίος, οἱ μίχα ἔργον ἐφ' ἀδανάτοισιν αἰύσας.
 Ναιὶ ἀπὸ μῆτος, καὶ ἀγέρον ἡμῶν πάντες.
 Ἠβλῇ δ' ἀπὸ μῆτος τέκε κλυτὴ Πηνελόπη.
 Πρῶτος, Κίρκῃ τε, καὶ Λιπύῃ βασίλει.
 Διὸς δ' υἱὸς φαισθίμῳ τε Ἠβλῇ,
 Κούρῃα Λαοκρόνῳ τῇνεντος ποτε μῶιο
 Ἰῶν, δεινὸν βελήσ, εἰδὼς καλλιπάρῃον.
 Ἰπτοὶ μάλιστα ἀστυερὸς ἐφ' ἐλπίσιν,

Peperit, subacta per auream Venerem.
 Vos quidem nunc valete caelestes domos tenentes,
 Insulaeque & continentes terra, & salsum iunx Pontus,
 Nunc autem dearum cœlum canere blandiloqua
 Muse Olympiades, filia Iouis Ægiochi,
 Quacunque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt diu simulam prolem.
 Ceres quidem Plutū genuit, præstantissima dearum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouas inter proficisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vauit super terram, & lata dorsa maris,
 Omnem: qui v. obuiam fuerit, & cuius ad manū venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei præbuit felicitatē.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino & Semolem, & Aganem pulchras genas habentem,
 Autonoeque, quā duxit Aristæus de saeclis prædiorum,
 Peperit, & Polydorum, mœnium pulchrè cinctis in Thebis.
 Filia verò Oceani Chrysaori, magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit plū mortalium præstantissimū omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,
 Bores propter flexipedes circumstua in Brythea,
 Typhono verò Aurora peperit Memnonā areæ galea mæ-
 Actiopum regem: & Emathionem regem. (necnon,
 Verum Cephalo peperit inelycum filium,
 Torsem Phaethontem, diis similem virum, (ceteris,
 Quē sane iuuenē tenerum florem habentē gloriosa puber-
 Puerum iuuenilia sapientem, amans risus Venus,
 Inc rauit, abripions, & ipsum in templis
 Edisum nocturnum fecit, demonem diuinum.
 Filiam verò Ætæa à Ioue nutriti regis
 Aesonides voluntate decorum sempiternorum
 Abduxit ab Ætæa, peractis sospiriosis certaminibus,
 Qua multa imperabat magnas rex superbus,
 Inturius Pelias, & impius, ortum facinorum patratori
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,

Γαῖα θ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χρυσίῳ Αφροδίτῃ.

Τμαῖς ὡς νυῖ χαίρειτ' ὀλβια δάματ' ἔχειται
Νῆπι τ' ἡπειροί τε, καὶ δῆμιον ἐνδοθι πόντος.

Ναῦ δ' ὁ δαῖων φύλας αἰεὶ σάτο ἡδύπαιδον

Μοδπα γλυμπάδας, καὶ σαρ Διὸς αἰγέχου

Οαγ δὲ θνητοῖσι παρ' αἶφρα πρὸς θνηθείσας

Ἄδασται, γαίαν τ' οἱ δῖα δαῖων,

Δημήτηρ ὡς Πλοδτον ἰγνίαν το δῖα δαῖων,

Ιασίω δ' οἱ μαγίσ' ἔχειτ' ἀφροδίτῃ,

Νεῖ δ' αἰ τρεπόμεν, κρήτης ἐν πόντι δῖα δαῖων,

Εὐδλόν δ' εἴτ' ἡ γλῶσσ' ὡς ὀρέα νῆα δαῖων,

Πᾶσαν τὰ δ' ὡς τυχόντες ὡς ὡς χαίρειτ' ἔκαστος

Τόνδ' ἀφροδίτῃ δαῖων, πολὺν τὸ οἱ ὡς παρ' ὀλβον.

Κάδμα δ' Ἀρμονίᾳ θυγατρὶ χρυσῆς Αφροδίτης

Ἰνὸς καὶ Σιμῆος καὶ Ἀγαμέμνονος βαδύχαιτης,

Ἀδωνίω δ' ὡς γὰρ Ἀφροδίτῃ βαδύχαιτης,

Τεῖα τε, καὶ Πολύδωρον ὡς σφίγαν ἐν δαῖων.

Κούρην δ' ὡς Ἀφροδίτῃ χρυσῆς καρδίας θυμῷ.

Μετὰ δ' ὡς ἀφροδίτῃ πολυχρόνι Αφροδίτῃ,

Κάδμα δ' ὡς τὴν παρ' ὡς βαδύχαιτης ἀπαύτων,

Γυρυσίαν δ' ὡς κτεῖνι βίᾳ Ἡρακλῆϊ,

Βοῶν δ' ὡς εἰς τὸν ἀμείνων ἐν ἑρμῇ.

Τεῖα δ' ὡς ὡς τὴν Ἀφροδίτῃ χαλκοκορυσίῳ,

Αἰδότην βασιλῆα καὶ Ἡρακλῆα ἀφροδίτῃ.

Αὐτὰς τοὺς Κιρῆας οὐκ ἔστιν ὡς ἀφροδίτῃ,

Ἰφιδίαν δ' ὡς ἀφροδίτῃ θεοῖς ὡς ἀφροδίτῃ,

Τόνδ' ὡς τὴν παρ' ὡς ἀφροδίτῃ ὡς ἀφροδίτῃ,

Παρ' ὡς ἀφροδίτῃ ὡς ἀφροδίτῃ ὡς ἀφροδίτῃ,

Ὄφτ' ὡς ἀφροδίτῃ ὡς ἀφροδίτῃ ὡς ἀφροδίτῃ,

Νεπτόλεμον δ' ὡς ποιεῖται, δαῖων δ' ὡς ἀφροδίτῃ,

Κούρην δ' ὡς Αἰθήρ δ' ὡς βασιλῆος,

Αἰσινίδης βασιλῆος δ' ὡς ἀφροδίτῃ,

Ἡ γὰρ ὡς Αἰθήρ δ' ὡς ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ,

Τὸς πολλὰς ὡς ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ,

Ἰσοκλῆος ὡς ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ,

Τὰς τῆς ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ ἀφροδίτῃ.

Veloci in natæ vobens nigri-oculu-praditam puellam,
 Æsonides, & ipsam florida m fecit uxorem.
 Et sanè hec demita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, quem in montibus educabat Cdirem
 Philtyrides magni verò Ioni volumas perficiebatur.
 Caserum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, prestantissima deorum
 Eaci in amore per auream Venerem.
 Apoleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes habens,
 Peperit Achille proru patre per viros, leonis animo pradis hæc
 Eneam porro peperit pulchrè coronata Cythera,
 Anchi se heroi mixta iucundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, sylvestra.
 Cyrce verò, Solu filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyssis arumnosi in amore,
 Agrium, atque Latinum inculparumque, fortemque,
 Qui sanè valde precul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis valde incluzas imperabant.
 Naufibonum verò Vlyssi Calypso excellentissima deorum
 Peperit, Naufinoúmque, mixta grato amore.
 Ha quidem mortales apud viros cubantes
 Immortales pepererunt djs pares filios.
 Nunc verò faminarum agmen canate iuani loquas:
 Musa Olympiades filia Iouis Ægiocbi.

FINIS THEOGONIE
 HESIODI.

Ωκαίνης ὅττι τοὺς ἄρσιν ἤϊκώπιδε κοφίλω,
 Πισυρίδης καὶ μιν θαλερὴν παλάσσειτ' ἄκακτον.
 Καί ῥ' ὅγε δ' ἔμμεναισ' ἔσσι' ἰόντι τοιμὸν ἰακῶν,
 Μάστιον τίλα πῆδε, τ' ἔρπον ἱππεὶ Χείρην
 Φιλυρίδης. μεγάλη δ' αἰὲς νόος ἔξεσθ' ἔπειτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κοῦραι δ' ἴσοιο γέροντες,
 Ἡτοιμὸν Φόβοι ψαμάδην τίλα δ' ἴα θεάων,
 Λίακῃ ἐν φιλόπῃ, διὰ χυζέω Ἀφροδίτῃ.
 Πηλοὶ δ' ἔμμεναισιν διὰ Θέπης ἀργυρὸν πέζα,
 Γόνειτ' Ἀχελῷα ρηξέωσθα. θυμολέοντες.
 Αἰνεῖαν δ' ἄρ' ἔκπικτον ὤστ' ὁφθαλμοὺς Κυδάρεια,
 Αἰχέλῃ ἔρπον μεγάισ' ἔσσι' ἐν φιλόπῃ.
 Ἰδὺς αὖ κορυφῇσι πολὺ πύχου, ὑλαῖσσι.
 Κίρην δ' Ἡρῆα θυγάτηρ Τηλεονίδης,
 Γόνειτ' Ὀδυσῆος πηλασίφρονος ἐν φιλόπῃ.
 Ἀχέων, ἡ δ' Ἀσπίον ἀμύμονά τε, περτορῇ τε,
 Οἱ δ' ἡ τοῖς μέλαι τῶλε μυχαῖν ἱππῶν ἱερῶν.
 Πᾶσιν Τυρμένεσσιν ἀγαλλυτοῖσιν αἶσαν.
 Ναυσίδου δ' Ὀδυσῆϊ καλυψά δ' ἴα θεάων
 Γόνειτο, Ναυσίτοον τε μεγάισ' ἔσσι' ἐν φιλόπῃ.
 Αὐτὰρ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀδράσιν ὀνηθεῖσαι,
 Ἀδύατῃ γένοντο θεοῖς ὀπείκαλα τέκνα.
 Νῦν δ' ἡ γυναικῶν φύλοι ἀείσαστε, ἡδύπτεσσι
 Μῦσιν Ὀλυμπιάδης, κοῦραι αἰὲς ἀγχιόχοιο.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ

Ἡσιόδου Θεογονίας.

ALIA EX ALIIS QUIBVS-
dam Hesiodi operibus.
carmina

EX EOEIS.

Qualia Baccus dedit hominibus in gaudium & odium,
Quicumque largiter bibit, vinum illi est stolidum.
Simul verò pedes manúsque ligat, linguamque, mentemque.
Vinculis, improvisis; amasque ipsum molis somnus.

EX MELAMPODIA.

Lucendum enim est in convivio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postquã dapib. saturati fuerint.

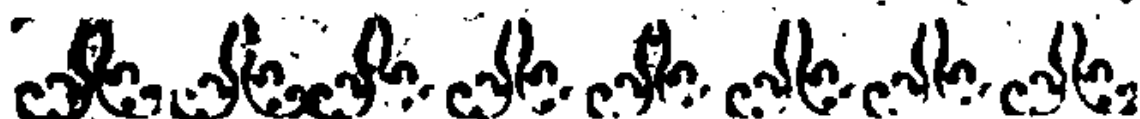
Ex Eadem.

--- Huic a. Mares celer nuntius venit per domum,
Impletumque argentum scyphum attulit, & dedit regi.

Et rursus.

Et tunc vates quidam lorum arcus abstulit manibus.
Iphiclus autem in terra urgebat. illi verò ponè,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum sublevaris,
Instabat Phylacus, & sermo, alloquutus est.

FINIS OPERVM
Hesiodi.

ΑΛΛΑ ΕΞ ΑΛΛΩΝ ΤΙΜΩΝ

Ἡσίοδον ποιημάτων

ἴπη,

ΕΚ ΤΩΝ ΗΟΙΩΝ. α

Οἶα Διόνυσος δῶκε' εἰδράσι χάμα καὶ ἔχθος.
 Οσπερ ἄδλω πίνει, οἷος ὃ οἱ ἔπλετο μέγας,
 Συὸν ἥ περ δαε χεῖρας τε δέει γλῶσσαι τι νόον τε,
 Διμοῖς ἀγνάστισι. φηεὶ δὲ ἰμελθακὸς ὕπνος.

ΕΚ ΤΗΣ ΜΕΛΑΜΠΟΔΙΑΣ.

Ἡδὺ γδ' ἴς' ἐν δαυτὶ καὶ εἰς ἀπὴν τι θαλὴν
 Τέρπειδ' ἀμύθεισιν, ἰπλὺ δαυτὸς κορίσων περ.

Εκ τ' αὐτῆς.

---- καὶ ὃ Μῆνης θεὸς ἀγέλης ἦλθε δι' οἴκῃ. ὦ
 Πλήσας δ' ἀγύρεον σκύωφον φέρι δῶκε δ' αἶαντι,

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάντις ἀδ' ἀισμὸν βίη' αἴνυτο χερσίν·
 Ἰφικλος δ' ἐντ' ἱπιμαίετο. καὶ δ' ἰπὸ πείδι,
 Σκύωφον ἔχων ἐτέρη ὃ σκῆπτρον αἰείρει,
 Ἐξέλει Φύλακας, καὶ εἰς δμῶεσσι νειπν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ

Ἡσίοδου σωζομένων.

T A B V L A G E N E A -
 LOGIÆ DEORVM,
 vt ab Hesiodo in
 Theogonia re-
 censetur.

ΗΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΠΡΙΜΥΜ ΟΥΙ-
 ἡρώτε χάος, ἔπειτα ὃ
 ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος, καὶ
 Ἐρως.

*dem fuit Chaos: Deinde
 Terra, & Infernus, &
 Amor.*

ΕΚ ΚΑΟΥΣ.

ΕΧ CHAO.

1 Ερεβος.

Erebus, 83, 26

2 Νύξ,

Nex, 83, 26

ΕΒΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΕΡΕΒΟ ΕΤ
 Νυκτός.

Noctē.

1 Αἴθερ,

Aether, 83, 27

2 Ημέρα,

Dies, 86, 27

ΕΚ ΝΥΚΤΟΣ ΕΧ ΝΟΚΤΕ
 μόινος.

folā.

1 Μοῖρα,

Fatum, 89, 6

2 Κῆρ,

Parca, 89, 6

3 Θάλαττα,

Mors, 89, 7

4 Τῆνος,

Somnus, 89, 7

5 Φύλον ἀνθρώπων,

Genus hominum, 87, 7

6 Μοῖρα,

Mors, 89, 9

7 Οἶκος.

Arumna, 89, 9

8 Εσπερίδες,

Hesperides, 89, 10

9 Κλαδί,

Cletho,

10 Μοῖρα, Ἀλγίστη.

Parca Lachesis, 89, 12

11 Αἴθερ.

Aetopos.

TABVL THEOG.

87

12 Νέμεσις,

Nemesis,

89,13

13 Απάτη,

Fraus,

89,19

14 Φιλότης,

Amicitia,

89,19

15 Γήρας,

Senectus,

89,20

16 Ερις,

Contentio,

89,20

ΕΞ ΕΡΙΑΩΝ.

EX CONTENTIONE.

1 Πόνος,

Labor,

89,21

2 Λήθη,

Oblivio,

89,22

3 Λοιμός,

Postus,

89,22

4 Αλγία,

Dolores,

89,22

5 Τρίβνη,

Pugna,

89,23

6 Φόβοι,

Timores,

89,23

7 Μάχη,

Praea,

89,23

8 Ανδροπαλία,

Strages,

89,23

9 Νειμία,

Iurgia,

89,24

10 Λόγος ψευδής,

Sermones mendaces,

24

11 Αμφιλογία,

Disceptationes,

89,24

12 Δυστομία,

Licentia,

89,25

13 Απώ,

Noxa,

89,39

14 Ορκος,

Iuramentum,

86,27

ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕΚ ΤΕΡΑ.

μόνης.

Solae

1 Οὐρανός,

Calam,

83,30

2 Όρη,

Montes,

83,33

3 Ποταμοί,

Pontus,

83,34

ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ Ε C A E L O E T

αυτῆς.

Terra.

1 Ωκεανός,

Oceanus,

83,36

2 Κόσμος,

Caem,

83,38

3 Κρήνη,

Crem,

85,1

4 Τριεία,

Hyperion.

85,1

5 Ιαπτός,

Iapam,

85,1

6 Θεία,

Thea,

85,2

7 Ρήα,

Rhea,

85,2

8 Θίω,

Thom,

85,2

9 Μνημοσύνη,	Mnemosyne,	85, 2
10 Φοίβη,	Phæbe.	85, 3
11 Τηθύς,	Terhys	85, 3
12 Κρόνος,	Saturnus,	85, 4
13 Βρόντη.	Fronte,	85, 5
14 Κύκλωπες, Στρόπη,	Cyclopæ, Sterope,	6, 9
15 Αρχή.	Argo. & 7	
16 Κόπρος,	Cotrus	85, 16
17 Βριάρεως,	Briareus,	85, 16
18 Τύχη.	Cyges,	85, 16
19 Ευρυπύς,	Eryunies,	87, 16
20 Γίγαντες.	Gigantes,	87, 16
21 Νύμφαι Μελίαι	Nympha, Melia,	87, 18
9 ΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ	EX SYMMA GE-	
τὰ ἀστέρα, Οὐρανὸν ἀστέρα.	nitalium Cæli.	

1 Αφροδίτη,	Venus,	87, 22
ΕΞ ΩΚΕΑΝΟΥ	EX OCEANO	
ἢ Τηθύος.	& Thetys.	
Ποταμοί,	Fluvij:	
1 Νεῖλος,	Nilus,	95, 25
2 Αλφειὸς,	Alpheus,	95, 25
3 Ἡερίδαρος.	Eridanus,	95, 25
4 Στρυμὼν,	Strymon,	95, 26
5 Μαίανδρος,	Maander,	95, 25
6 Ἰστρος,	Ister,	95, 26
7 Φάσις,	Phasis,	9, 27
8 Ρήσος.	Rhesus,	95, 27
9 Αχελῷος,	Achelous,	95, 27
10 Νείστος,	Nessus,	95, 28
11 Ρόδιος.	Rhœdus,	95, 28
12 Αλιάνκμων,	Aliacmon,	95, 28
13 Ἑπταπόρος,	Heptaporus,	95, 28
14 Τριώικος	Granicus,	95, 29
15 Αἰσητός,	Æsopus,	95, 29

16 Σιμωεύς,	Simois,	95,29
17 Πλωέτιος,	Penew,	95,30
18 Ερμείας,	Hermus,	95,30
19 Καΐκος,	Caicus,	95,30
20 Σαγγάριος,	Sangarius,	95,31
21 Λαδών,	Ladon,	95,31
22 Παρθένιος,	Partherius,	95,31
23 Εύρωος,	Euenus,	95,32
24 Αρδάνιος,	Ardeus,	95,32
25 Σκαμάνδριος,	Scamander,	95,33

Κ Ο Τ Ρ Α Ρ.

F I L I A.

1 Πείσω,	Pitho,	95,36
2 Αδμηνή,	Admeto,	95,36
3 Ιανθή,	Iantho,	95,36
4 Ηλείστρα,	Elestra,	95,36
5 Δωρίς,	Doris,	97,1
6 Πρυμνία,	Prymnia,	97,1
7 Ούρανία,	Urania,	97,1
8 Ισπώ,	Hippo,	97,2
9 Κλυμένη,	Clymene,	97,2
10 Ροδία,	Rhodia,	97,2
11 Καλλιρρόη,	Callirhoe,	97,2
12 Ζεύξω,	Zeuxo,	97,3
13 Κλετία,	Chytia,	97,3
14 Ιαία,	Iaia,	97,3
15 Πασίβοη,	Pasiboë,	97,3
16 Πλεξάυρη,	Plexaure,	97,4
17 Γαλαξάυρη,	Galaxaure,	97,4
18 Διώνη,	Dione,	97,4
19 Μελόβοσις,	Melobosis,	97,5
20 Θόη,	Thoe,	97,5
21 Πελυδοά,	Polydora,	97,5
22 Κερκίς,	Corceis,	97,6
23 Πύρρο,	Phyro,	97,6
24 Περσεΐς,	Perseis,	97,7
25 Ιανίρα,	Ianira,	97,7

26 Αἰθήρ.	Aeaea,	97,7
27 Χαίδη,	Chaeris,	97,7
28 Πετραία,	Petra,	97,8
29 Μενέδη,	Menestho,	97,8
30 Εὐρώπη,	Europa,	97,8
31 Μήτις,	Metis,	97,9
32 Εὐρυνόμα,	Eurynome,	97,9
33 Τηλεθύ,	Telestho,	97,9
34 Κρισία,	Crisia,	97,10
35 Ἀσία,	Asia,	97,10
36 Καλυσψο,	Calypso,	97,10
37 Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38 Τύχη,	Tyche,	97,11
39 Ἀμφιρό,	Amphiro,	97,11
40 Οὐργός,	Ourgos,	97,11
41 Κτύξ,	Styx.	97,12
ΦΒΚ ΠΟΙΟΤ. ΚΑΙ Φαίβη.	EX COEO ET Phaebus,	
1 Ἀστὴρ,	Latona,	99,21
2 Ἀστέρια,	Asteria,	99,24
ΦΒΚ ΚΡΕΙΟΤ ΚΑΙ Εὐρυβία.	EX CREO ET Eurybia,	
1 Ἀστράος,	Astraeus,	97,27
2 Πάλλας,	Pallas,	97,27
3 Πέρσης,	Persens,	97,29
ΦΒΞ ΑΣΤΡΑΙΟΤ ἐν ἡμῶν.	EX ASTRAE & Aurora,	
1 Ἀργέστη,	Argestes,	97,30
2 Ζέφυρος,	Zephyrus,	97,30
3 Βορέας,	Boreas,	97,30
4 Νότος,	Notus,	97,30
5 Εὐσφίρερ,	Lucifer,	97,32
6 Ἀστρά,	Astra,	96,35
ΦΒΚ ΠΑΛΑΑΝ- τος ἐν Στυγί.	EX PALLAAN- te, & Styge	
1 Ζήλος,	Zelus,	97,35

2. Νίκη,	Victoria,	99,34
3. Κεχρως	Robur,	97,36
4. Βία,	Vis,	97,36
ΦΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ	Asterias	

1. Εχρως,	Hecate,	99,26
ΦΕΧ ΤΗΡΙΟ ΕΧ ΗΥΕΡΙΟ	ne & Thea,	

1. Ηλίοσ	Sol,	97,22
2. Σελήνη,	Luna,	97,22
3. Ηώς,	Aurora,	97,22
ΦΕΧ ΗΛΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ	Pieridae.	

1. Κίρκη,	Circe,	129,32
2. Αϊήτης,	Aeetes,	129,12
ΦΕΧ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΕΤΟ ΕΤ	Idya.	

1. Μάδεια,	Medea,	125,36
ΦΕΧ ΙΑΠΕΤΟΥ	& Clymene,	

1. Ατλας,	Atlas,	105,16
2. Μενέτιος,	Menenius,	105,17
3. Πρωμαθής,	Prothemus,	105,17
4. Επρωμαθής,	Eprothemus,	105,18

ΦΕΧ ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΕΧ ΑΤΗΛΑΝΤΕ		
--------------------------	--	--

1. Μαία,	Maia.	129,15
ΦΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ,	& Rhea,	

1. Ισίη,	Vesta,	101,33
2. Δεμήτηρ,	Ceres,	101,33
3. Ηρα,	Juno,	110,33
4. Αθήνη,	Pallas,	101,34
5. Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
6. Ζεύς,	Jupiter,	101,36

ΦΕΚ ΠΟΣΗΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.		
1. Κορυβαία,	Corymbia,	123,22

ΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- τος καὶ Ἀμφιτέτης.	ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ Ἐ Ἀμφιτέτης,
1 Τρίτων,	Triton, 129,6
ΕΚ ΠΟΣΕΙΑΩ- της καὶ Μεδούσης.	ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ Ἐ Medusa,
1 Χρυσάωρ,	Chrysaor, 93,4
2 Πηγάτος ἵππος	Pegasus equus, 93,4
ΕΚ ΧΡΥΣΑΩ- ρος καὶ Καλλιόης.	ΕΧ ΣΗ ΧΡΥΣΑΩ- re Ἐ Callisto.
1 Γεργονίδης,	Geryonides, 93, 10 Ἐ 132,20
ΕΚ ΔΙΟΣ.	ΕΧ ΙΟΥΕ.
1 Παλλάς,	Minerva, 127,35
ΕΚ ΔΙΟΣ καὶ Θίμιδος.	ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΓ Themides.
1 Εὐνομία,	Eunomia,
2 Ωρα, Δίκη,	Hora, Dice, 127,13
3 Εὐφροσύνη,	Irene,
6 Μοῖρα γ',	Parca tres, 127,15
ΕΚ ΔΙΟΣ καὶ Εὐρυνομίας.	ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΓ Eurynome.
Ἀτλήνη,	Aglaia,
3 Χάριτες, Εὐφροσύνη,	Charites Euphrosyne, 127
Θύια,	Talia, 20
ΕΚ ΔΙΟΣ καὶ Δήμητρος.	ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΓ Ceres, 127
1 Περσεφόνη,	Persephina, 127,14
ΕΚ ΔΙΟΣ καὶ Μνημοσύνης.	ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΓ Mnemosyne,
9 Μούσα,	Musa, 127,27
ΕΚ ΔΙΟΣ καὶ Λατῆς.	ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΓ Latona.
1 Ἀπόλλων,	Apollo, 127,29
2 Ἀρτέμις,	Diana, 127,29

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΚ

Ηρας.

Iunone,

1 Ηβη,

Hebe,

127,33

2 Αρην,

Mars,

127,33.

3 Ειληθίαν,

Lucina,

127,33

4 Ηφαιστόν,

ii Vulcanus

129,2.

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Μαίας.

Maia.

1 Ερμῆς,

Mercurius,

129,13

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Σεμέλῃς.

Semele,

1 Διονύσου,

Bacchus,

129,16

ΓΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΥΕ ΕΤ

Αλκμήνης.

Alcmene.

1 Ηρακλῆς,

Hercules,

129,18

ΓΕΚ ΑΡΗΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Venere.

1 Φόβος,

Phobus,

129,9

2 Διμῆς,

Dimus,

129,9

3 Ἀρμονία,

Harmonia,

129,12

ΓΕΚ ΠΟΝΤΟΥ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

ἧ Γῆς.

Terra.

2 Νηρούς,

Nereus

89,28

2 Θαύματος,

Thaumas

89,32

3 Φόρυς,

Phorcys,

89,32

4 Κερό,

Cero

89,32

5 Εὐρυβίαν

Eurybia,

89,34

ΓΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΗΡΕΩ ΕΤ

Δωρίδος.

Doris.

1 Πρωτο,

Proto,

91,2

2 Εὐκράτης,

Eucrates,

91,2

3 Σαο,

Sao.

91,2

4 Ἀμφιτρίτης,

Amphitrite,

91,2

5 Εὐδώρη,

Eudora,

91,2

6 Θίτις,

Thetis,

91,33

7 Τόλωψ,	Galene,	91,3
8 Γλαύκην,	Glauce,	91,3
9 Κυμοδόκη,	Cymothoe,	91,4
10 Σπιο,	Spio,	91,4
11 Θάλια,	Thalia,	91,4
12 Μελίτα,	Melita,	91,5
13 Εὐλιμένη,	Eulimene,	91,5
14 Αγάνη,	Agane,	91,5
15 Πασίθεα,	Pasithea,	91,6
16 Ερατώ,	Erato,	91,6
17 Εὐνείκη,	Eunice,	91,6
18 Δωτώ,	Doce,	91,7
19 Πρωτώ,	Proto,	91,7
20 Φέρυσσα,	Phryssa,	91,7
21 Δυναμένη,	Dynamene,	91,7
22 Νέσση,	Nessa,	
23 Ακτινή,	Actia,	91,8
24 Πρωτομέδεια,	Protomedea,	91,8
25 Δωρίς,	Doris,	91
26 Πάνοπη,	Panope,	91,9
27 Γαλατία,	Calathia,	91,9
28 Ιπποχόη,	Hippochoe,	91,10
29 Πυρροή,	Hippocoe,	91,10
30 Κυμοδόκη,	Cymodoe,	91,11
31 Κυματολόγη,	Cymatoloe,	91,12
32 Κόμη,	Cymo,	91,14
33 Ηΐονη,	Eione,	91,14
34 Αλιμένη,	Halimede,	91,14
35 Γλαυκονόμη,	Glaucenome,	91,15
36 Ποινοπώρη,	Ponoporia,	91,15
37 Λιγόρα,	Liagora,	91,16
38 Εὐαγόρα,	Euagora,	91,16
39 Λαομέδεια,	Laomedea,	91,16
40 Πολυνόμη,	Polynome,	91,17
41 Αὐτόνη,	Autonoe,	91,17
42 Λισσαίνα,	Lysanassa,	91,17

43 Εὐμήνη,	Euadne,	91,13
44 Παμίδη,	Psamathe,	91,19
45 Μανίππη,	Manippe,	91,19
46 Νησὶ,	Neso,	91,20
47 Εὐπόμπη,	Eupompe,	91,20
48 Θειμιστώ,	Themisto,	91,20
49 Προνόη,	Pronoe,	91,20
50 Νημερτής,	Nemertes,	91,21
ΦΕΚ ΘΑΤΜΑΝ-	EX THAMMANTE	
τοὶ καὶ Ηλέκτρας.	& Elektra.	
1 Ιέραι,	Iris,	91,25
2 Αἰθέαι,	Aello,	91,26
Αρπυΐαι,	Harpyia,	
3 Ωκυπέτη,	Ocyrae.	91,26
ΦΕΚ ΦΟΡΚΤΟΣ	EX PHORCTO	
καὶ Κητούς.	Cero.	
1 Γραῖαι,	Grae,	91,29
2 Περφρεδά,	Pephreda,	91,31
3 Εὐνοῖ,	Euno.	91,32
4 Σθενώ,	Sthene,	
5 Γοργόνες, Εὐρυάλη,	Gorgones, Euryale,	91,35
6 Μίδουσα	Medusa	
7 Εχιδνα,	Echidna,	91,18
8 Δράκων, καὶ Ἰαπεργί-	Draco custos Hesperidum,	95,20
δαι,		
ΦΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΣ	EX TARTAROS	
καὶ Γῆς.	& Terra,	
1 Τυφλοῖς,	Typhoëus,	124,4
ΦΕΚ ΤΥΦΟΕΩΣ.	EX TYPHOEOS.	
Αἶρας,	Venti.	125,16
ΦΕΚ ΤΥΦΩΝΟΣ	EX TYPHONE	
καὶ Εχιδνῆς,	& Echidna.	
1 Οὐδός κύνων,	Orthus canis,	93,32
2 Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
3 Τόλη Λερναία,	Hydra Lernaæ,	93,39
4 Χίμαιρα,	Chimæra,	95,6

145. **ΦΕΞ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΘΟ ΕΧ**
Χειμήριος. Chimera.

1 Σφίγξ, *Sphinx,* 95,13
 2 Λέων Νεμάρτος. *Leo Nemaeus,* 95,14

ΦΕΞ ΙΑΣΙΟΥΤ, ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟ ΕΤ
Δήμητρος. Cere.

3 1 Πλάτων, *Platon,* 135,8
ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΥ *EX CADMO ET*
κ. Αρμονίας. Harmonia.

1 Ινώ, *Ino,* 131,15
 2 Σεμέλη, *Semele,* 131,15
 3 Άγκαι, *Agave,* 131,15
 4 Αὐτόνους, *Autonoe,* 131,16
 5 Πολύδωρος, *Polydorus,* 131,17

ΦΕΚ ΤΙΘΟΝΟΥ *EX TITHONO*
κ. Ηούς. & Aurora.

10 1 Μένων, *Menton,* 131,24
 2 Ημαθίων, *Emathion,* 131,24

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ *EX CEPHALO*
κ. Ηούς. & Aurora.

1 Φαίδων, *Phaethon,* 132,9
ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ *EX IASONE*
κ. Μελίης. & Medea,

1 Μελίης, *Medea,* 132,4
ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥ *EX AIAO ET*
κ. Ψαμμάτης. Psamathe.

1 Φαίρος, *Phocis,* 133,17
ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ *EX PELEO ET*
κ. Θέτιδος. Thetide.

1 Αχιλλεύς, *Achilles,* 133,10
ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥ *EX ANCHISE*
κ. Αφροδίτης. & Vener.

1 Αινείας, *Aeneas,* 133,11
ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ *EX ULYSSE*
κ. Κίρκης. & Circe,

1 Αργείος, *Argens,* 133,16

2 Λατῖνος.

Latinus,

133, 16

ΕΞ ΟΑΤΣΣΕΩΣ ΕΧΥΛΤΣΣΕ

καὶ Καλυψῶς.

& Calypso.

1 Ναυσίθοες.

Nausithoens,

133, 19

2 Ναυσίνοος.

Nausinon,

133, 20

ANNOTATIONES

IN DIES HESIODI.

ex D. Philipp. Melanchth.

& Ioanne Pfsio

Tigutino.

Annotationes in Opera eiusdem, habes in
initio huius libri.

TRADIT discrimina dierum, quæ facti v. linan-
spicati sunt, item alia alijs diebus licere. Quædam. v.
discrimina ad causas naturales referri possunt, quæ-
dam sunt ex superstitionibus. Sunt autem eætenus dis-
crimina servanda quatenus causa naturales cogunt.
Superstitio verò præter causas naturales est, & ex im-
pietate profecta. Esset verò i. sentia non habere naturæ
rationem, cum illa nobis usui sit, & nostra causa à Deo
condita. Itaque discrimina dierum nata sunt aliqua ex
parte, ex aspectibus quibus Luna intrinsecus Solem. Nam
quadrati aspectus cient pugnam naturæ cum verbo,
sed supersticiosa observatione aucta sunt. Nam inde
apparet non esse certam rationem discriminis dierum
apud Hesiodum, quod ait, alijs alio die probari.

Pag. 43. ἡ Περὶ ἐξέσης. ὅτι ἐν τῇ ἐξέσει πῶς ὁ ἄνθρωπος
ἀ τριεσμία μηνὸς διέ, quam dicit optimam esse

Et die exactiones debitorum & usurarium, ut patet ex Aristophane, similiter & forensia iudicia Athenis fieri solebant. Conveniebat enim populus in forum ut iudicaretur, doceretur de religione, & mores formarentur. Tum scenici ludi fiebant, qui vice concionum fuerant. Et hi ritus ad res poluticas, non phisicas, referendi sunt.

Pag. 45. ἢ Εὐτ' αἶ.) Quidam Scholiastes hunc versum aliter intelligit, & ita interpretatur: ὅταν μὲν ἀλθῇ τὰς κλίμας οἱ ἀνδρες τοὶ τὰς ἡμέρας ἢ π' ὅταν τὴν ἀλθῇ ὁ δῆμιος αὐτὸς οὐκ ὄν, καὶ μὴ ἀνδρῶν γενομένων.

ἢ Περὶ τοῦ μηνὸς) Athenienses mensem (qui apud eos est 30. tantum dierum) in tres decades dividunt, quarum primam nominant ἱσταμένην μὲν, secundam μεσομένην, tertiam φθινούσαν. Deinde prima decada diem primam τοῦ μὲν, secundam, δ' αὖτις ἱσταμένην, tertiam, τεῖ τὴν ἱσταμένην, & ita deinceps usque ad δ' αὖτις ἱσταμένην. Secunda decada diem primam, μεσομένην δ' αὖτις, secundam, μεσομένην δ' αὖτις, usque ad εἰς τὴν ἱσταμένην, i. xx. diem. Tertia primam, μεσομένην δ' αὖτις, vel Solonis inuenta, numeros dierum ad Luna decrementum minuendo, εἰς τὴν φθινούσαν, secundam, μεσομένην φθινούσαν, tertiam, εἰς τὴν φθινούσαν, usque ad τεῖ τὴν, i. 30. diem, quam etiam δόλιον καὶ ῥίον vocabant, id est, veterem & novam: quo nomine etiam instantis mensis prima dicebatur: utique prima dies Luna iam apparsit, & tertia à caeteris digressa. Lacerum Hesiodum hic, nec singularem omnes dies, aut ex ordine, nec usdem etiam appellationibus commemorat, sed repetit quosdam buxos cer, nonnullis interim velut μεσομένην καὶ ἀνδρῶν praetermissis: quod suo quoque loco notabimus. Est igitur primus dies est, pro μηνὸς ἡμέρας, nempe mensis causa. Hunc dicit esse sacrum: sunt enim omnia initia sacra, τεῖ τὴν pro τὴν τὴν, quar-

ius dies, qui itidem sacer est, quia eo die prodit à cornu Luna, primumque eum conspicitur.

Θ *Oydoám*) Præteritis, 2 & 3 nemque 5, & sexto diebus, ut medijs, venit ad octauum & nonum, quos recte utiles dicit crescentibus: nam humores alit crescentia Luna. **Δ** *Eydaκ*) Decimo præterito, undecimo & duodecimum variè laudat: quia Luna Solem trigono aspectu inuenitur, quem beneficium vocant. **Η** *αψ*) ὅτε per synaresin pro ὅτι est. **Τ** *Τῦ*) ἰ. ταύτη. ἀπὸ τοῦ τῶτος, pro ἀπὸ τοῦ τῶτος, in aëre pendens. **Η** *ματος*) Quidam legunt ἐμπλείου, unico vocabulo, & dicunt ita vocari xxij. diem, quasi cumulatam & adauktam.

✱ *Μελὼς. Αἰρ xviij. diem sationi obesse, nimirum propter immodicum humorem. vetant enim semenrem facere in solo humidiore iusto. Contra plantas serere precipiunt πλυνῆς etiam ten. pestatibz. Vocat autem hūc diem τετραγιδιχαίτω μελὼς ἰσχυροῦ, qui dicitur aliās, τετρηθὴ δ'να.*

¶ **Extus**) Præter vulgarem morem vocat 16. diem, in-
 tæw mæslaw, quum aliàs dicatur intus tæw d'ixa. Est
 autem hic dies, contrà quàm superior, incommoda plā-
 tis, decreſcente nimirum Luna, utilis verò maribus
 gignendis: nam ex humido ſemine ſamella, ex ſicciorẽ
 pulli naſcuntur Et decr. ſcente Luna ſemen minus hu-
 midum eſt quàm creſcente.

★ Οὐτε γὰρ.) οὐτ' ἀπ' αἵμ. αἰνέ. id est, non est utile
puellis ut cum contrahant nuptias, quia à plenilunio
cœpit iam humor deficere. Addit deinde quadam pa-
ratoria officia, quæ omnia ad quadratum aspectum
pertinere videntur.

* Εἰκοσι.) Sic vocat vigesimum diem, quod summa
dies sit plurimè occurrēs, diebus tñ quālibet con-
tinuò insequentibus. * Γενεα.) t. i. c. π. π. π. α.
α. α. α. α. nonnulla exemplaria habent π. π. π. α. α.

၈၈ **အစဉ်အဆက်** ဖြစ်ပေါ်နေသော သို့မဟုတ် သေဆုံးသော အန္တရာယ်ရှိသည့် အခြေအနေအထားများကို ရှိသမျှ အမြန်အမြင်အားဖြင့် အသိပေးရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရေးသားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

τράδα μίσην, qui puella gignenda bonus est, quia Luna tum abundat humore, eiusque lumen est gelidum magis, & calor temperatior. quapropter etiam animi tranquillitas, cum tunc propter humoris abundantiam meliora sint, facilius ciurantur.

- v. Τὸ τέταρτον.] Quartum diem à fine mensis & decimum quartum, vel [ut alij volunt.] quartum & vicesimum quartum improbat: cum enim & oppositio & interdictum ledunt corpora. Qui laborant cholericis morbis ad postremam quartam magis languent, plegmatici contra.

- v. Πέμπτη.] Quintos dies monet fugiendos, nempe v. xv. & xxv. cuius rei nullam adfert rationem naturalem, sed eam quæ est de religione, nempe quod tunc furie obambulent, & pœnas expectant a scelerato hominibus.

Pag. 47. v. Μίαρι δ'] Monet Poeta fruges ventilandas à plenilunio, quia sub id tempus excitantur venti, & aura siccior est. Prodest autem importari frumentum siccius, nam madidum importatum statim corrumpitur. v. Βάλλειν.] ὕλην. Iubet secari ligna ad thalamos & naues, quod materia qua caditur de crescente Luna firmior sit, quæ verò crescente Luna, illico putrescat.

- v. Νῆμα.] In quibusdam exempl. interijciunt hic versus, τῆμος ἀδυνατοτάτω πῆλεται τρυφείσαι σιδέρε. Sed quoniam is supra habetur pag. 25. v. 8. abundare omnino videtur.

- v. Εἰς δ' ε.] Nona dies media, i. xix. meridiana, melior est. ὅτι δ' ἰσλα adverb. pluralis numeri, ut πρὸς τα, Quidā legunt ὅτι δ' ἰελα. Derivatur à δ' ἰελον, crepusculum. v. Πρῶτη δ'] Prima nona dies, scilicet à principio mensis, innocua est propter ter geminum aspectum cum Sol abest à signis.

- v. Ἀνίγει.] ἔπειτα παίγν. Proner. Nullus dies omnino malus. v. Παῦρος.] Loquitur de xix. die mensis, biduo

nampe ante. ἵλιω γὰρ νῆας. ἢ Ἀξάδου.) Gracissimus pro
aperire dolium. ἢ Εἰρῆμ.) πῦρ. ἢ αὐτ. &c. id est
pauci seris servant hoc dierum discrimen, pauci norunt
quoniam dies praestet

ἢ Τετάρτῃ.) Diem xiv. intell. ἢ Μῆσιν) πῦρ. ἢ αὐτ. EN. et sic hic est: nam ad dies referri debet, ut sit
sensus: Pauci post vigesimam mensis optimam probant
sequentes dies. Nam & tempestatum & corporum ma-
ximè mutationes fiunt principio postremae quartae.

ἢ Αἰδῇ μὲν.) Epilogus est praeceptorum. Est igitur consi-
derandum quid religio praecepiat, deinde quid oriatur
ex causis naturalibus. Quod enim secus se habet super-
stitio est. ἢ Αἰδῇ.) μῦθ' ἄνθρωπον promiscuum sonat.
Αἰδέομαι autem videtur Polucianus vertisse emortuos
dies. Et Hom. somnia vocat αἰδέα, quasi ditae i-
nania.

ἢ Ἄλλος.) Hic videmus Hesiodum non ubique secutum
certam rationem, sed in plerisque superstitionem & cō-
suetudinem hominum. ἢ Ἄλλοτε.) Proverb. Dies
nouerca & parens.

Τάχα.) Bene, inquit, habebit qui seruauerit discrimi-
na rerum. Adiecit tamen Correctionem, quod alij a-
lias probent ac laudent. Verum iste inculpabilis est, i.
ille non peccabit qui non violabit ea quae religiose vti-
liter constituta sunt. Nam Dii fauent ijs qui natura re-
cte viuunt.

FINIS ANNOTATIONVM
in Dies Hesiodi.

BREVE S A N N O T A T I O N E S
in Scutum Herculis.

I N S C R I B I T U R hoc Poema proprio nomine Herculis scutum, quod eius precipua sit hic descriptio. Rei autem argumentum sic habet. Taphy facta expeditione in Electryoni boves interemerunt fratres Alcmena qui armenta à vi illorum defendere conabantur. Cum autem Amphitryo cum ea coire veller, non prius promissit quam de fratricidis penas sumpsisset. Quamobrem ipse eò profectus illos interfecit. Eadem autem nocte cum ea coeuit & Iupiter & Amphitryo: hic reversus à praelio: ille verò hominibus auxiliarem generare volens. Poperit illa ex Amphitryone quidem Iphiclum, ex Ione verò Herculem: Qui cum auriga Iolaο proficiscitur adversus Cygnum, Mareu filium: qui decimas ducentes ad Pycho, depredabatur. Profectus igitur scuto per Vulcanum facto Trachinem abiit ad Ceycem. Congressus cum Cygno, cum interim, Mariemque pro filio suo pugnancem in cruce vulnerebat. Atque ita venit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycu, ob filiam Themistoclen.

Tag. 49. H' oīn) Dubitari à multis solet, quid sibi velit hoc aīaīd et initium, quod & abruptum videtur, & obscurum, idēque varīe absurdēque à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationē eius evidentem adferemus (cuius ille I. Auratum sibi asserere esse proficetur.) qua omnis omnino difficultas tolli videtur. Est autem res paulo altius reperenda: Hesiodus inter cetera qua Pausanias in Emericis enumerat, scripsit etiam μωγάνας ιολας, ut vocat idem Pausanias, & praeterea Αχηνων, & Απολλων, Πινδαρι, Σοφοκλι: interpret: in quibus praclarissimas

quasque mulieres & heroinas perpetuo carmine cele-
bravit, ut vel singulas pro exemplo nobis proponeret,
vel unam aliquam praeclarissimam cum reliquis com-
pararet. Hinc enim dicta sunt in laus, quod singula si-
milicudines ab his vocibus, in oia, inciperent: sicut & in
Homero Boreia factum cernimus & apud Hebraeos in
Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut nollus po-
steriores poeta, & inter alios Hermesianax Colopho-
niæ, Hesiodi, fuisse amicam putarint, quam hoc mo-
do celebrant: ut & Homerus Penelopen, & alij
alias. Earum igitur notis fragmentum est, quod ha-
die extraxi, Scutum Herculis, quo una comparatio ca-
rum quibus totum opus constabat quam plurimis, con-
tinebatur: itaque & ab h. oia, sicut etiam reliqua, incipit.
Exemplum unum & alterum ab interprete Pindari
citatum adducam. H oia Teia puxto peger Muxo-
vina. H tiner Eðqaror γαγνóχo, &c. &c. H oia Θδix
Xaγίtor δονέ xáιdhoz íxovota Πλωσσί παρ' úδ' op za-
ad vajaoz Kynlwin, &c. His omnino simile est nostrum
illud, H oia oγγλινδον, &c. Unde parat error
scholiastæ Græci Τελείας, qui non h sed n legi, ac
oia vel per admirationem dictum, vel superflue pos-
tum putat. Nec melius sanè interprete, qui Heu qua-
lis vel qualis illa exposuerunt, cum, ut nos verimus,
verba sonent, Aut qualis. Ineptè quoque vix nolas
quidam Matutinas verit. Et quannis hoc opuscu-
lum magni sit operis fragmentum, propria tamen in-
signitur nomine (ut antea diximus) & Scutum Hercu-
lis vocatur, quod eius precipua sit in hac comparatione
descriptio, sicut apud nos Somnium Scipionis dicitur.
Hæc igitur de ipsis vocabulis inij. Orditur autè Poeta
à commendatione Alcmena, quæ Amphitryonem pa-
tris interfektorem Thebas secuta est.

H. oia puxto. Declat. occasionem suscepti belli ab
Amphitryone.

Pag. 52. H. oia puxto. Legitur etiam puxto.

ἢ Εὐνῆ.) Sunt exempl. quæ habent Εὐνῆ ἐν φιλ.

Pag. 53. ἢ Ὅς περιπ.) Multa exemplaria pro δῶμα
hic habent δῶμα, non sine magno sædæque errore: cui
tamen facillimum erat mederi, vel eo modo quo nos fe-
cimus, vel sic, Ὅς περιπὶ δῶμα σφέτερον σφίσι.
ἢ Σχέτιος.) Hic etiam pro μέλα προσέτιμος τοῦ αἵ-
ματος constat versus. ἢ Αὐτὰρ] pro ἐπιτόλαιο legitur
etiam ἐπὶ τείλει.

Pag. 55. ἢ Η΄Θεί.] Alij ὡς Θεί ἢ Φυλόπιδας. Alij οἱ ῥο-
γα. ἢ Θύμω.] Nonnulli codices habent μῦθος.

ἢ Καΐσαλ.] Est alia lectio, quæ pro δὲ ἐν τοῖς αἵματι habet
δὲ τοῖς ἰσχυροῖς.

Pag. 57. ἢ Χερσὶ.] Sequitur iam clypei Herculis ἐξ ἀ-
ριστά & a mirabili descriptio. In Ald. & Flor. edi-
tionibus præfixus est titulus huius versui, Ἀρχὴ τῆς ἀ-
σπίδος: quasi verò præcedentia non pertineant ad idē
opus.

ἢ Ἀμπεύδρον] Alij ἀμπεύδ. ἢ Σειρήν.] Quædam
malunt, μελάνη.

ἢ Εἴν δὲ.] Est hic ἐπιτύπωσις acerrimæ pugnæ, περι-
ξίς q. d. prosecutio, vel persecutio. Interpr. ἐν τούτοις
φασὶν ἡμῶν ἢ περιώξεως ἢ ἐπιώξεως, ὡς πρὸς θεῶν
ἐξ ἁγρῶν ἀνδράων καὶ γὰρ οἱ πολέμοι ποτὶ μὲν δῖον ἔκαστον,
καὶ καλεῖται τὸ τοῦ περιώξεως, ποτὶ δὲ δῖον ἔκαστον, καὶ
καλεῖται τὸ τοῦ παλιώξεως, igitur παλιώξεως est, quæ
fugerant, eos qui fugarant atque vicerant versa Mar-
ci: alea in se alternatur. Huius loco similis est illa apud Vir-
gil. cum Troiana pubes pugna ceteris simulachra sub ar-
mis: Inde alios ineunt cursus aliosque recursus. Ad-
uersis spatijs: Et nunc terga fuga nudant, nunc spicula
vertunt In fensu, &c.

ἢ Ἀμφιτε.] Sunt qui legant δαυματα. ἢ Κυαίσα.]
Quædam exempl. habent Κυαίσοι.

Pag. 59. ἢ Τοὶ δὲ.] Alij malunt κατόβρι, & ἰσχυ-
bantur, seu incendebantur.

ἢ Εἴν δὲ ἡμῶν.] Alludit ad pugnam Lapicharum cum

Contatari in pueris Perithoi. ἢ Ἀρπύων.) Alia exem-
plum habent Θούραον τι. ἢ Ἰμερόν.) Deest fortasse articu-
lus ὁ, vel simile quippiam, ad explendum versum.

Pag. 61. ἢ Εἰ δ' ἴω.) Perseum clypeo anteuolante sin-
git. ἢ Κάλκ.) Quendam exemplum habent, τόμα ποτα-
τι. ἢ Κεῖτ.) Ut: galeam inuisibilem facit.

Pag. 63. ἢ Μάρμαρ.) Quidam legunt ἀπὸ. ἢ αἰθέρι.
Alij malunt, γῆρας τ' ἑμὲ μαρπλον. ἢ Αἶμα.) Legi-
tur etiam μάρπτειν, sed cum μαμρίποιεν melius suadet
versus. Et supra etiam pag. 61. est ἡρώμα μαπίειν. Et
pag. 65. ἡρώμοι μαπίειν.

ἢ Ἀἶψος.) Vel, αἶψ' αἶψ' ἦτο. ἢ Χερσίν.) vel, δ-
γλαῖας.

Pag. 65. ἢ Λιχμῆς.) Nonnulli codices habent περυνόον-
τα, q. d. fatigatas culpas. Interpr. ῥαβδόον, καὶ δὲ
δυναρπίαι δῶκα. ἢ Οἱ δ' ἀπὸν.] Pro ἐπὶ πλεονα-
lij legunt ἐπίτρον. ἢ Οἱ δ' αὐτὶ, hoc ἔ' quartode-
ciceps versus pro ἑς ταλάρας est in nonnullis codicibus
ἐς ταλάρας. ἢ ἡρώμοι.] Legitur ἔ' ἀπαλύξαι.

Pag. 67. v. καὶ σφ.] ἢ αἶψ' αἶψ' αἶψ' v. Ἀλλο.) Legitur
etiam, Ἀλλο δὲ τοῖς ἐπὶ πλεονα. v. Αὐτὸς.) Quidā
exemplaria habent ὅτι νῶτα pro ὅτιοντα, v. Αἰγίον.]
Alij, αἶψ' αἶψ' αἶψ' αἶψ'.

Pag. 69. v. Παιτί.] Notandum est hic σάκος, pro pri-
ore longa, ut et in pag. 75. quoniam tamen alibi solent
Hesiodus alios Poetas in corrigenda illa syllaba sequi.
v. Ως δ' ἴω.] Comparatio haec est Homero frequens.
v. Κάλκ.] Hoc Homero ἔ' Virgilio semper signum
cladus est.

Pag. 71. v. Οὐδ'.] Scholiast. Gracius Tzetzes scribit
Seleuchum quendam legere χαλκός, ut de hasta intel-
ligatur, nam scutum, inquit, non erat aeneum.

Pag. 71. i. v. τὴν αἶψαν.] lege ὀρυμαλδός.

Pag. 73. v. Αἶψος.) Aut rectius αἶψ' αἶψ' αἶψ' αἶψ', ut supra,
aut αἶψ' αἶψ' αἶψ' αἶψ' reponendum pro αἶψ' αἶψ' αἶψ' αἶψ'.
v. Οὐδ'.] legitur etiam μαστίχοι.

BREVES ANNOTATIONES in Theogoniam Hesiodi.

PAG. 77. * Καὶ ταλ.) In nonnullis exemplaribus est
Τεμπαστοῖο. Et h. sequenti quidam diuidunt ἔργου
ἡρώου.

Pag. 79. * Οὐδὲν.) Magis placeret altera lectio,
ἡ αὐτοῖσι, si cum ea stare posset versus, quod infra
quoque dacia utatur uerbo κλέειν. Quid si uerò la-
gamus αἰς κλοῖσιμ: ἢ Ἀρχοῖμ.) Altera lectio, λή-
γουσι, uideretur fortassis melius conuenire, si man-
sura uersus stare posset. Sensus certe est manifestus, idē
πικρὸς quis αἶ. ἢ Σφῆς δὲ αὐταῖς πρῶτον τε καὶ ὕ-
στερον αἰὲν αἰεῖσθαι: qui eorummodò effic. non potest, si
legamus λήγουσι, nisi ita exponamus: καὶ λήγουσιν
αἰεῖσθαι, (sub. αὐτὸν ὑμῶν σται. ἢ ἢ δὲ ἔτι) deuen-
iam quosdam, sicut scribendum ποδῶν, quod pates cor-
ripitur: sed nō assentiuntur ueteres codices. ἢ Μείμλα.)
Ald. edit. habet μέλαται. Germ μέλλεται. Venic. μαμύ-
λαται. Sed notum est ex Homero, μαμύλαται contrahi
in μέμλονται.

Pag. 85. ἢ Εἰρήν.) Hac lectio Latinorum Poetarum re-
sistit, ut confirmatur. Altera autem ἀστερόπλω habet
pro στερόπλω. ἢ Εὐνα.) Videtur potius legendum εἶς,
pro εἰς per doctesin.

Pag. 87. ἢ Μάδαι δ.) Non video quomodo ἀδαι-
μυγτος ad sensum applicari possit, nisi dicamus esse μέ-
δαι pro ἀδαιμυγτος, ut etiam interpretati sumus. Nam
καὶ βλαῖ, et quae sequuntur de ipsis genitilibus omnino
intelligenda sunt.

Pag. 89. * Φίστε.) Ti καὶ γονας quidam exponunt
nocentes, sed ualde lectior nunc potior sit interpretari

rio, extendentes, scilicet manum. ἢ Ἀνδρῶν.) Ἀλλ' legant ἁμαρῶν: & fortasse melius. Sicut etiam ἢ sequenti magis convenire videtur φόβου quam φόβου, quia supra in Ἀσπίδ. conveniunt etiam Poetae has duo φόβου & αἰδέσθαι, pag. 57. ἢ Ἐσθῆ.) Lege Κῆρ.

Pag. 91. ἢ Περσῶν.) Quaedam exemplaria habent Εὐκράτη ἢ Ὀκρίνη.) Ἀλλ' ἁπλῶς Περσῶν.

Pag. 93. ἢ Μιχθῆς.) Versu hic in omnibus exemplaribus collocatus reperitur 9. versib. superius, post illum Εὐμεδῶν, cum tamen eo pertinere nullo modo possit. Nam tres tantum traduntur Gorgones, Stheno, Euryace, & Medusa, neque in hic reconferuntur Calliohoe. Quocirca in G. Cancorum sequenti, versum illum huc transtulimus. Nam hoc cum historia plane convenit, quae tota repetitur pag. 131. ἢ Εὐρύπῃ ὁ Ὀκεανῶν.

Pag. 95. ἢ. Εὐλῶ.) In nonnullis exemplaribus est Ἀλφειῶς pro Ἀρδνωῶς.

Pag. 97. ἢ Οἱ δὲ ἱκν.) Legitur etiam ἱκν πῆγῃ.

ἢ Κεῖν.) Omnino legendum est & corrigendum, Κρεῖν δὲ Εὐρυβίαν, ut sit sensus, Eurybiam peperisse Creon, &c. Nam vir Creus recensetur supra in catalogo filiorum Caeli & Terra, pag. 85. ἢ primo, Eurybia autem mulieris sit mentio pag. 89. ἢ Εὐρυβίαν, ubi ex Ponto & Terra progenera dicitur. Porro in hoc versu pro πῆγῃ, legitur etiam πῆγῃ ἐν φῶι.

ἢ Πέρωνι.) Legitur etiam ὁς πῆγῃ, ἢ Ἀργῆν.) Ἀλλ' ἁπλῶς Πέρωνι.

Pag. 99. ἢ Μῆτι.) Δαυρῶνι pro Δαυρῶνι, Hesychium secuti. Videtur autem hic capi vox illa pro vi spoliare, vel simpliciter pro adinvenire. Sane tamen qui maluit pro carere accipere.

ἢ Εὐλῶ.) vel Πέζαν.

Pag. 101. ἢ Εὐτ' ἄγ.) Hic pro ἰνδ' reposuimus ἰντ' & pro ὀκ', ὀκ.

ἢ Εὐλῶ.)

Aut legent

duum est, tunc pro τοῖσι, aut pro παρὰ τούτοις aliud verbum reponendum videtur: certe τοῖσι παρὰ τούτοις sensui apertissimum esset. ἢ βεία.) Quidam malunt, φέρει γὰρ ἔγωγε, τε, τεκθῆσι δὲ αὐδ. ἢ Βυκαλ.) Fortasse pro βυκάλια metri causa repositum.

Pag. 103. ἢ Κρήτη) Iudicet lector, num rectè additum sit, ἐστὶ ἢ Ἡύρητο.) Nonnulli codices habent Ἡύρητο. ἢ ἐστὶ αὐτῆς.

Pag. 105. ἢ Οἶοι.) Pro ἀπὸ μὲν, legitur & ἰπποκράτους.

Pag. 107. ἢ Δαοσάμυ. Finis huius versus sic legitur in Ald. & Flor. editione, Ζηὼς νόον ἐξαπατήσων: ubi Ζηὼς nullo modo ferri potest. de ἐξαπατήσων autem (quod tanquam ab ἐξαπατήσας deductum videtur) lectori iudicium relinquimus.

Pag. 109. ἢ Ἀμυρ.) pro νεοθάλιας reposuimus νεοθάλιας, ut iungatur cum πόντος. ἢ Οὐλομυρ.) Mendosè proorsus legitur hic versus in nonnullis exempl. cum iniuria tam metri quam sensui ipsius, hoc modo: Οὐλομυρὸς πόντος ἀσύμφορῳ, ἀλλ' ἀκρίβειο. Perperam etiam σύμφορα exponitur in vulgat. interpr. Commoda, cum significet Comitancia, ut in illo eiusdem Poëta loco in E ἦγ. pag. 17. Λιμὸς δὲ τοῖς πείμασι. &c. Est ergo sensus: quæ non sectantur pauperatē, sed luxu sicut affeclæ.

Pag. 117. ἢ Φάιντι.) Pro ἐναπίοι potest etiam legi ἐναπίον. ἢ Ε'ς φάος.) Pro δότο legitur etiam ἐατο: & fortasse rectius, ut eius aspiratio fulciat præcedentem syllabam. ἢ Σῆς δ.) Est & alià lectio, Ζῆσι δ' Ἡύρητο. ἢ Ἀφῶρ.) Continximus δὲ cum præcedenti voce ἀφῶρον, ut videlicet sit adverbium motus, non tantum coniunctio δὲ, quæ iā est in præcedenti ἢ.

Pag. 115. ἢ Πίαντο.) Legitur hic etiam, μέγα εἰς ἄνδρ' ἀφῶρ. aspiratione præpositionis fulciens ultimam syllabam præcedentis dictiōnis, ut iam antea vidimus, pag. 113. ἢ Ε'ς φάος. ἢ Σὺν δ.) Quidam malunt

ἰσφραγίζον, quam dictionē Hesych. exponit ἰδύσκω, id est iactabant, ciebant, mouebant. Sed viderint quo pacto ita constet versus.

Pag. 119. ἢ Τῷ δὲ.) σιδήρην scribendum, sed per συνίζουσι legendam σιδήρην. ἢ Ἀγέλην.) Alij malunt Ἀγέλην: quod videretur cum in feminino genere poni, (quod durum esset aut sub. intelligendum ἔνθα. Quid si verò ἀγέλην legeremus?)

Pag. 121. ἢ Οὐκ.) ὀποκείψας, ab ὀποδ. ἵκω. Quidam tamen ab ὀπολείπω deducunt. & relinquentes exponunt. ἢ Ενθαδὲ.) Legitur & λαῖνος.

Pag. 123. ἢ Τρεῖς.) melius fortasse sic quam ut alia exempl. habent, Τρεῖς δὲ αἰδῆς, cum qua lectione versus constare non potest.

Pag. 125. ἢ Νόσφι.) Malim Ζεφύρου τι cum plerisque alijs. Jam superius pag. 97, separavit quoque Zephyrum ab Argeste. Atque igitur hi. legendum Ζεφύρου τι, aut superius coniungenda haec duo Ἀγέλην & Ζεφύρου. ἢ Αἰδῆ: αἰδῆ) multa exempl. habent μελαύρα, quod vocabulum Hesych. exponit, αἰ μελαύραι αἶμα, ἢ κοῦφα πνοαί. ἢ Γαίης.) Versus hic est hypermeter. In nonnullis tamen exempl. est αἰεὶ Ζῆνα.

Pag. 127. ἢ Αἶτ') Quidam scribunt ἀράοισι, φιλῶ: nonnulli etiam exponunt, decorant, speciosa faciunt: quod nimirum Hora dicantur pulchritudinis Dea.

Pag. 129. ἢ Οὐκ.) Legitur quoque αἰδῶν αἰτοῖσι τιλαῖσιν ὃ ἡ δὲ οἱ, & in particula δὲ sustentatur aspiratione sequentis dictionis.

Pag. 133. ἢ Αὐτὰρ.) Reperitur etiam Νηρηίδες. ἢ Ἀχαιοί.) In nonnullis codicib. haec duo verba, ἀμύμονα, & κράτερον, scribuntur ut propria nomina.

F. I. N. I. S.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

QVORVM POEMATATA HOC
ENCHIRIDIO CONTI-
nentur, Elenchus.

THEOGNIS Megarensis, pag. 7

Annotationes in eundem, ex Elia Vineto, pag.
78.

PHOCYLIDES, pag. 101
Versus Phocylidi attributum apud Athenæum,
tum apud Stobæum, pag. 112

Annotationes in Phocylidem, Ex V. Amerpa-
chio, pag. 124

PYTHAGORÆ carmina aurea, pag.
122.

Annotationes in eadem. Ex eodem V. Anter-
pach. 126.

SOLONIS sententiarum elegiacarum, pag. 131
Eiusdem nonnulla citata tum à Philone, tum à
Clemente Alexand. pag. 143

TYRTHEVS de Virtute bellica, pag.
147.

Alia eiusdem, pag. 149

SIMONIDES de vita humana, pag. 157. &
165.

Eiusdem iambi de mulieribus, pag.
158.

Gnomica eiusdem in mortem, pag.
163

PHILANI, de imprudentia, pag.
171.

EX NAXIACHIS scriptis sen-

I N D E X.

tentia.	pag. 173
Eiusdem vituperium diuitiarum,	pag. 176
P A N I A S T D I S in incontinentiam,	177
Ex O R P H E O , de Deo,	181
M I M N E R M I de vita quòd brevis sit,	
184	
Epigrammata eiusdem,	187
L I N I in Prudentiam & Spem,	189. & 191
C A L L I M A C H I nonnulla,	191
E V E N I Parvè sententia,	193
E R A T O S T H E N I S Cyrenai,	195
M È N E C R A T I S Comici,	197
P O S I D I P P I Cassandri,	ibid. & 265
M E T R O D O R I Atheniensis,	199
T I M O C L I S Comici,	ibidem, & 267

H O S A V T O R E S I N S E Q U I T V R

Senariorum libellus, continens diuersorum
Poëtarum sententias singulares: quarum capita
hæc sunt.

I N		<i>Artem,</i>	216
<i>Amantem,</i>	212	<i>Attentionem,</i>	226
<i>Amicum & Amicos,</i>	230	<i>Avaritiam,</i>	224
<i>Animum,</i>	372	<i>Audaciam,</i>	226

I N D E X.

<i>Auxilium,</i>	224	<i>Infles,</i>	208
<i>DE</i>		<i>Inuentute,</i>	218
<i>Bonis viris,</i>	200	<i>IN</i>	
<i>DE</i>		<i>Laudem,</i>	210
<i>Conscientia,</i>	216	<i>Leges,</i>	218
<i>Conflib,</i>	204	<i>Liberos,</i>	220
<i>Continentia,</i>	210	<i>Lucrum,</i>	214
<i>Curiositate,</i>	224	<i>AD</i>	
<i>DE</i>		<i>Medicos,</i>	214
<i>De,</i>	217	<i>Mendacium,</i>	234
<i>Doctrina,</i>	220	<i>Moderationem,</i>	218
<i>IN</i>		<i>Mororem,</i>	216
<i>Ebrietatem,</i>	218	<i>Mortem,</i>	212
<i>IN</i>		<i>Mulierem,</i>	206
<i>Famem,</i>	216	<i>Mutuum,</i>	234
<i>Felicitatem,</i>	210	<i>IN</i>	
<i>Fidem,</i>	222	<i>Naturam,</i>	238
<i>Fortunam,</i>	226	<i>Necessitatem,</i>	200
<i>Furtum,</i>	218	<i>Nobilitatem,</i>	210
<i>AD</i>		<i>Nonercam,</i>	218
<i>Gloriam,</i>	208	<i>Nuptias,</i>	204
<i>AD</i>		<i>DE</i>	
<i>Honorem,</i>	226	<i>Ocultis,</i>	216
<i>Horatationem,</i>	222	<i>Odio,</i>	212
<i>Hospites,</i>	218	<i>Opibus,</i>	224
<i>DE</i>		<i>Oratione,</i>	216
<i>Improbis,</i>	224	<i>DE</i>	
<i>Industria,</i>	232	<i>Parentibus,</i>	206
<i>Infortunio,</i>	210	<i>Paupertate,</i>	222
<i>Ingrata memoria,</i>	202	<i>Peccato,</i>	200
<i>Inimicitia,</i>	228	<i>Pietate,</i>	212
<i>Inuidia,</i>	230	<i>Penitentia,</i>	218
<i>Iracundia,</i>	220	<i>Populo,</i>	208
<i>Indicio, & diuina Iustitia,</i>	214	<i>Precibus,</i>	212
<i>Inuentura,</i>	220	<i>Prudentia,</i>	232
		<i>Palatitudine,</i>	214

I N D E X.

I N		Superbiam,		228
Regem,	202	D E		
Rijum,	204	Tempore,	214, & 234	
I N		Tolerantia,	228	
Sanitatem,	228	D E		
Senectutem,	204	Veritate,	202	
Servos,	210	Vita,	202, & 212	
Silentium,	226	Vituperio,	234	
Somnum,	228	Voluptate,	212	
Spem,	210	Virute,	200	

Ex Ia. Hertelij versione.

ADDITA SVNT EIVSDEM CVM
 superioribus argumenti nonnulla ex veterum
 Comicorum fragmentis Gnomicis ab H. Stephano
 versibus expressa.

PHILEMONIS qui novus seu medius Come-
 diz Poëta fuit, pag.
 235

ALEXIDIS Thuri,	240
AMPHIDIS Atheniensis,	242
ANAXANDRIDIS Rhodij,	243
ANTIPHANIS Caryjij,	244
APOLLODORI Gelai,	248
DIPHILI Sinopenfis,	249
MENANDRI Atheniensis,	250
DIODORI Sinopenfis,	258

I N D E X.

EVBVLI Atheniensis,	259
HIPPARCHI,	261
NICOSTRATI,	261
PHERECRATIS Atheniensis,	261
CRATETIS Atheniensis,	265
ERIPHI	265
CLEARCHI..	207

FINIS.

